

Author: Nebojsa Matic

Scopul acestei cărți nu este de a face din dvs. un expert în microcontrolere, ci unul care are încredere în unele tehnici la unele probleme.

All credits for translation goes to **Cristian Secieru** Romanian editor.

[Trimiteți un e-mail unui prieten despre acest articol](#)

[Sisteme de dezvoltare](#)

CAPITOLUL 1 [Introducere în Microcontrolere](#)

CAPITOLUL 2 [Microcontrolerul PIC16F84](#)

CAPITOLUL 3 [Set Instrucțiuni](#)

CAPITOLUL 4 [Programare în Limbaj de Asamblare](#)

CAPITOLUL 5 [MPLAB](#)

CAPITOLUL 6 [Mostrele](#)

Anexa A [Set Instrucțiuni](#)

Anexa B [Sisteme numerice](#)

Anexa C [Glosar](#)

CONȚINUT

CAPITOLUL 1 [Introducere în Microcontrolere](#)

Introducere

Istorie

Microcontrolere contra microprocesoare

- 1.1 Unitatea de memorie
- 1.2 Unitatea de procesare
- 1.3 Bus-ul
- 1.4 Unitatea intrare-ieșire
- 1.5 Comunicație serială
- 1.6 Unitatea de timer
- 1.7 Watchdog-ul
- 1.8 Convertorul Analog-Digital
- 1.9 Programul

CAPITOLUL 3 [Set Instrucțiuni](#)

Introducere

- 3.1 Set de instrucțiuni în familia microcontrolerului PIC16Cxx
- 3.2 Transfer Date
- 3.3 Aritmetica și logica
- 3.4 Operații cu biti
- 3.5 Direcționarea debitului de program
- 3.6 Perioada de execuție a instrucțiunilor
- 3.7 Lista de cuvinte

CAPITOLUL 5 [MPLAB](#)

Introducere

- 5.1 Instalarea pachetului de program MPLAB
- 5.2 Introducere în MPLAB
- 5.3 Alegerea modului de dezvoltare
- 5.4 Conceperea unui proiect
- 5.5 Proiectarea unui fișier de asamblare
- 5.6 Scrierea unui program
- 5.7 Simulator MPSIM
- 5.8 Toolbar

Anexa A [Set Instrucțiuni](#)

CAPITOLUL 2 [Microcontrolerul PIC16F84](#)

Introducere

CISC, RISC

Aplicații

Ciclu de clock/instrucțiune

Pipelining

Semnificația pinilor

- 2.1 Generator-oscilator de ceas
- 2.2 Reset
- 2.3 Unitatea de procesare centrală
- 2.4 Porturi
- 2.5 Organizarea memoriei
- 2.6 Întreruperi
- 2.7 Timer-ul liber TMRO
- 2.8 Memoria de date EEPROM

CAPITOLUL 4 [Programare în Limbaj de Asamblare](#)

Introducere

Un exemplu de program scris

Directive de control

Fișiere create ca rezultat al translării de program
Macro-uri

CAPITOLUL 6 [Mostrele](#)

Introducere

- 6.1 Alimentarea microcontrolerului
- 6.2 Macro-uri folosite în programe

- Macro-urile WAIT, WAITX
- Macro-ul PRINT

6.3 Exemple

- Light emitting diodes – LED-uri
- Tastatura

Anexa B [Sisteme numerice](#)

Introducere

B.1 Sistem numeric zecimal

B.2 Sistem numeric binar

B.3 Sistem numeric hexazecimal

Concluzie

Anexa C [Glosar](#)

- Optocuploare
 - Izolarea galvanic• liniilor de intrare folosind optocuploare
 - Izolarea galvanic• liniilor de ieşire folosind optocuploare
- Relee
- Generarea unui sunet
- Regiōtri de deplasare
 - Registru de deplasare de intrare
 - Registru de deplasare de ieşire
- Afişoare 7-segmente (multiplexare)
- Afişor LCD
- Convertor AD pe 12 biţi
- Comunicăbia serial•SPAN>

Trimiteţi-ne un comentariu despre carte

Subiect :

Nume :

Tara :

E-mail :

Mesajul tau:

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

Microcontrolere PIC on-line

GRATIS!

[Pagina anteriora](#) • [font](#) >

Conținut

> [Pagina următoare](#)

Author: Nebojsa Matic

Scopul acestei cărți nu este de a face din dvs. un expert în microcontrolere, ci unul care are răspunsuri tehnice la unele întrebări.

All credits for translation goes to **Cristian Secieru** Romanian editor.

[Trimiteți un e-mail unui prieten despre acest articol](#)

[Sisteme de dezvoltare](#)

CAPITOLUL 1 [Introducere în Microcontrolere](#)

CAPITOLUL 2 [Microcontrolerul PIC16F84](#)

CAPITOLUL 3 [Set Instrucțiuni](#)

CAPITOLUL 4 [Programare în Limbaj de Asamblare](#)

CAPITOLUL 5 [MPLAB](#)

CAPITOLUL 6 [Mostrele](#)

Anexa A [Set Instrucțiuni](#)

Anexa B [Sisteme numerice](#)

Anexa C [Glosar](#)

C O N T I N U T

CAPITOLUL 1 [Introducere în Microcontrolere](#)

Introducere

Istorie

Microcontrolere contra microprocesoare

- 1.1 Unitatea de memorie
- 1.2 Unitatea de procesare
- 1.3 Bus-ul
- 1.4 Unitatea intrare-ieșire
- 1.5 Comunicație serială
- 1.6 Unitatea de timer
- 1.7 Watchdog-ul
- 1.8 Convertorul Analog-Digital
- 1.9 Programul

CAPITOLUL 3 [Set Instrucțiuni](#)

Introducere

- 3.1 Set de instrucțiuni în familia microcontrolerului PIC16Cxx
- 3.2 Transfer Date
- 3.3 Aritmetica și logica
- 3.4 Operații cu biți
- 3.5 Direcționarea debitului de program
- 3.6 Perioada de execuție a instrucțiunilor
- 3.7 Lista de cuvinte

CAPITOLUL 5 [MPLAB](#)

Introducere

- 5.1 Instalarea pachetului de program MPLAB
- 5.2 Introducere în MPLAB
- 5.3 Alegerea modului de dezvoltare
- 5.4 Conceperea unui proiect
- 5.5 Proiectarea unui fișier de asamblare
- 5.6 Scrierea unui program
- 5.7 Simulator MPSIM
- 5.8 Toolbar

Anexa A [Set Instrucțiuni](#)

CAPITOLUL 2 [Microcontrolerul PIC16F84](#)

Introducere

CISC, RISC

Aplicații

Ciclu de clock/instrucțiune

Pipelining

Semnificația pinilor

- 2.1 Generator-oscilator de ceas
- 2.2 Reset
- 2.3 Unitatea de procesare centrală
- 2.4 Porturi
- 2.5 Organizarea memoriei
- 2.6 Întreruperi
- 2.7 Timer-ul liber TMRO
- 2.8 Memoria de date EEPROM

CAPITOLUL 4 [Programare în Limbaj de Asamblare](#)

Introducere

Un exemplu de program scris

Directive de control

Fișiere create ca rezultat al translării de program
Macro-uri

CAPITOLUL 6 [Mostrele](#)

Introducere

- 6.1 Alimentarea microcontrolerului
- 6.2 Macro-uri folosite în programe

- Macro-urile WAIT, WAITX
- Macro-ul PRINT

6.3 Exemple

- Light emitting diodes – LED-uri
- Tastatura

Anexa B [Sisteme numerice](#)

Introducere

B.1 Sistem numeric zecimal

B.2 Sistem numeric binar

B.3 Sistem numeric hexazecimal

Concluzie

Anexa C [Glosar](#)

- Optocuploare
 - Izolarea galvanic• liniilor de intrare folosind optocuploare
 - Izolarea galvanic• liniilor de ieşire folosind optocuploare
- Relee
- Generarea unui sunet
- Regiōtri de deplasare
 - Registru de deplasare de intrare
 - Registru de deplasare de ieşire
- Afişoare 7-segmente (multiplexare)
- Afişor LCD
- Convertor AD pe 12 biţi
- Comunicăia serial•SPAN>

Trimiteţi-ne un comentariu despre carte

Subiect :

Nume :

Tara :

E-mail :

Mesajul tau:

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

CAPITOLUL 1

Introducere în Microcontrolere

[Introducere](#)

[Istorie](#)

[Microcontrolere contra microprocesoare](#)

[1.1 Unitatea de memorie](#)

[1.2 Unitatea de procesare](#)

[1.3 Bus-ul](#)

[1.4 Unitatea intrare-ieire](#)

[1.5 Comunicaie serial](#)

[1.6 Unitatea de timer](#)

[1.7 Watchdog-ul](#)

[1.8 Convertorul Analog-Digital](#)

[1.9 Programul](#)

Introducere

Circumstanțele în care ne găsim astăzi în domeniul microcontrolerelor și-au avut începuturile în dezvoltarea tehnologiei circuitelor integrate. Această dezvoltare a făcut posibilă înmagazinarea a sute de mii de tranzistoare într-un singur cip. Aceasta a fost o premiză pentru producția de microprocesoare, și primele calculatoare au fost făcute prin adugarea perifericelor ca memorie, linii intrare-ieire, timer-i și altele. Următoarea creștere a volumului capsulei a dus la crearea circuitelor integrate. Aceste circuite integrate conțin atât procesorul cât și perifericele. Așa s-a întâmplat cum primul cip conținând un microcalculator, sau ce va deveni cunoscut mai târziu ca microcontroler a luat ființă.

Istorie

Este anul 1969, și o echipă de ingineri japonezi de la compania BUSICOM sosesc în Statele Unite cu cererea ca unele circuite integrate pentru calculatoare să fie făcute folosind proiectele lor. Propunerea a fost făcută către INTEL, iar Marcian Hoff a fost desemnat responsabil cu acest proiect. Pentru că el era cel ce avea experiență în lucrul cu un calculator (PC) PDP8, i-a venit să sugereze o soluție diferită fundamental în locul construcției propuse. Această soluție presupunea că funcționarea circuitului integrat este determinată de un program memorat în el. Aceasta a însemnat că configurația ar fi fost mult mai simplă, dar aceasta ar fi cerut mult mai multă memorie decât ar fi cerut proiectul propus de inginerii japonezi. După un timp, cu toate că inginerii japonezi au încercat să caute o soluție mai simplă, ideea lui Marcian a câștigat, și a luat naștere primul microprocesor. În transformarea unei idei într-un produs finit, Frederico Faggin a fost de un ajutor major pentru INTEL. El s-a transferat la INTEL, și doar în 9 luni a reușit să scoată un produs din prima sa concepție. INTEL a obținut drepturile de a vinde acest bloc integral în 1971. În primul rând ei au cumpărat licența de la compania BUSICOM care nu au avut idee ce comoră avuseser. În timpul aceluși an a apărut pe piață un microprocesor numit 4004. Acela a fost primul microprocesor de 4 biți cu viteză 6000 operații pe secundă. Nu mult după aceea, compania americană CTC a cerut de la INTEL și de la Texas Instruments să facă un microprocesor pe 8 biți pentru folosirea în terminale. Cu toate că CTC a renunțat la această idee până la sfârșit, INTEL și Texas Instruments au continuat să lucreze la microprocesor și în aprilie 1972 a apărut pe piață primul microprocesor de 8 biți sub numele de 8008. Putea să adreseze 16Kb de memorie și avea 45 de instrucțiuni și viteza de 300.000 de operații pe secundă. Acel microprocesor a fost predecesorul tuturor microprocesoarelor de astăzi. INTEL au continuat dezvoltările lor până în aprilie 1974 și au lansat pe piață microprocesorul de 8 biți sub numele de 8080 ce putea adresa 64Kb de memorie și avea 75 de instrucțiuni, iar prețul începuse de la 360\$.

Într-o altă companie americană Motorola, și-au dat seama repede ce se întâmpla, așa că au lansat pe piață un microprocesor de 8 biți 6800. Constructor șef era Chuck Peddle și pe lângă microprocesorul propriu-zis, Motorola a fost prima companie care să facă alte periferice ca 6820 și 6850. La acel timp multe companii au recunoscut marea importanță a microprocesoarelor și au început propriile lor dezvoltări. Chuck Peddle părăsește Motorola pentru a se muta la MOS Technology și continuă să lucreze intensiv la dezvoltarea microprocesoarelor.

La expoziția WESCON din Statele Unite din 1975 a avut loc un eveniment critic în istoria microprocesoarelor. MOS Technology a anunțat că produce microprocesoarele 6501 și 6502 la 25\$ bucata pe care cumpărătorii le puteau

cumpăra imediat. Aceasta a fost atât de senzational încât au crezut că este un fel de învelciune, gândind că competitorii vindeau 8080 și 6800 la 179\$. Ca un răspuns la competitorii lor atât INTEL cât și Motorola au scuzat prețurile lor în prima zi a expoziției până la 69.95\$ pe microprocesor. Motorola intențea să repede proces contra lui MOS Technology și contra lui Chuck Peddle pentru copierea protejatului 6800. MOS Technology încetează de a mai produce 6501 dar continuă să producă 6502. 6502 este un microcontroller pe 8 biți cu 56 de instrucțiuni și o capacitate de adresare directă de 64Kb de memorie. Datorită costului scăzut, 6502 devine foarte popular, așa că este instalat în calculatoare ca: KIM-1, Apple I, Apple II, Atari, Comodore, Acorn, Oric, Galeb, Orao, Ultra și multe altele. Curând apar câțiva producători de 6502 (Rockwell, Sznertek, GTE, NCR, Ricoh și Comodore preiau MOS Technology) ce era în momentul prosperității sale vândut la o rată de 15 milioane de microprocesoare pe an!

Alții totuși nu au cedat. Federico Faggin părăsește INTEL, și își pune propria sa companie Zilog Inc. În 1976 Zilog anunță Z80. În timpul creării acestui microprocesor, Faggin ia o decizie crucială. Știind că un mare număr de programe fuseseră dezvoltate pentru 8080, Faggin își dă seama că mulți vor rămâne fideli aceluiași microprocesor din cauza mării cheltuieli care ar rezulta în urma refacerii tuturor programelor. Astfel el decide că un nou microprocesor trebuie să fie compatibil cu 8080, sau că trebuie să fie capabil să execute toate programele care deja fuseseră scrise pentru 8080. În afară acestor caracteristici, multe altele noi au fost adăugate, așa că Z80 a fost un microprocesor foarte puternic la vremea lui. Putea adresa direct 64Kb de memorie, avea 176 instrucțiuni, un număr mare de registre, o opțiune incorporată pentru reîmproștarea memoriei RAM dinamice, o singură sursă, viteză de lucru mult mai mare etc. Z80 a fost un succes mare și toată lumea a făcut conversia de 8080 la Z80. Se poate spune că Z80 comercial, a fost foarte nădăjduitor, cel mai de succes microprocesor de 8 biți a aceluiași timp. În afară de Zilog, alți noi producători apar de asemenea ca: Mostek, NEC, SHARP și SGS. Z80 a fost inima a multor calculatoare ca: Spectrum, Partner, TRS703, Z-3.

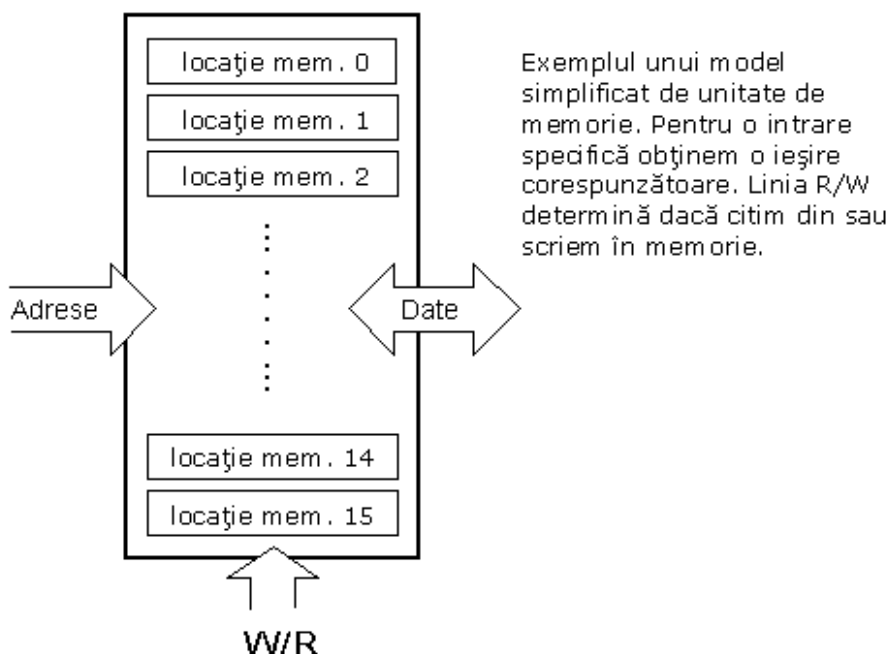
În 1976, INTEL iese pe piață cu o versiune îmbunătățită de microprocesor pe 8 biți numit 8085. Totuși, Z80 era cu mult mai bun decât INTEL curând a pierdut bătălia. Chiar dacă au apărut pe piață încă câteva microprocesoare (6809, 2650, SC/MP etc.), totul fusese de fapt deja hotărât. Nu mai erau de făcut îmbunătățiri importante ca să-i facă pe producători să se convertească spre ceva nou, așa că 6502 și Z80 împreună cu 6800 au rămas ca cei mai reprezentativi ai microprocesoarelor de 8 biți ai aceluiași timp.

Microcontrolere contra Microprocesoare

Microcontrollerul diferă de un microprocesor în multe feluri. În primul rând și cel mai important este funcționalitatea sa. Pentru a fi folosit, unui microprocesor trebuie să i se adauge alte componente ca memorie, sau componente pentru primirea și trimiterea de date. Pe scurt, aceasta înseamnă că microprocesorul este inima calculatorului. Pe de altă parte, microcontrollerul este proiectat să fie toate acestea într-unul singur. Nu sunt necesare alte componente externe pentru aplicarea sa pentru că toate perifericele necesare sunt deja incluse în el. Astfel, economisim timpul și spațiul necesare pentru construirea de aparate.

1.1 Unitatea de memorie

Memoria este o parte a microcontrollerului a cărei funcție este de a înmagazina date. Cel mai ușor mod de a explica este de a-l descrie ca un dulap mare cu multe sertare. Dacă presupunem că am marcat sertarele într-un asemenea fel încât să nu fie confundate, oricare din conținutul lor va fi atunci ușor accesibil. Este suficient să se știe desemnarea sertarului și astfel conținutul lui ne va fi cunoscut în mod sigur.

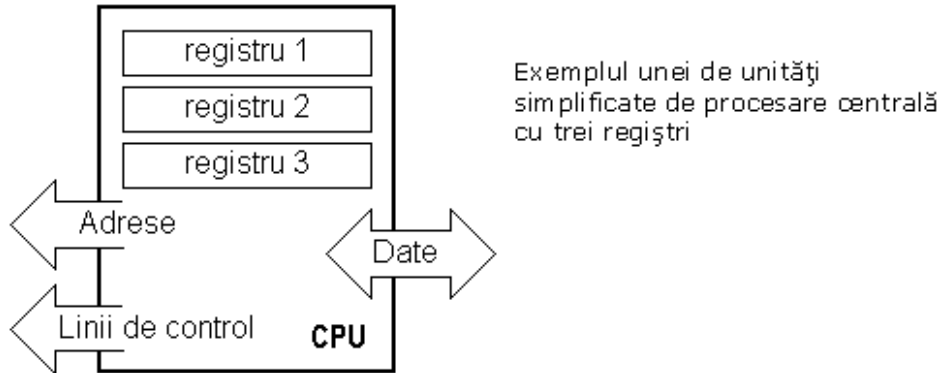

Componentele de memorie sunt exact așa. Pentru o anumită intrare obținem conținutul unei anumite locații de memorie adresate și aceasta este totul. Două noi concepte ne sunt aduse: adresarea și locația de memorie. Memoria

const• din toate loca•iile de memorie, •i adresarea nu este altceva dec•t selectarea uneia din ele. Aceasta înseamn• c• noi trebuie s• select•m loca•ia de memorie la un cap•t, •i la cel•lalt cap•t trebuie s• a•tept•m con•inutul acelei loca•ii. În afar• de citirea dintr-o loca•ie de memorie, memoria trebuie de asemenea s• permit• scrierea în ea. Aceasta se face prin asigurarea unei linii adi•ionale numit• linie de control. Vom desemna această linie ca R/W (cite•te /scrie). Linia de control este folosit• în urm•torul fel: dac• r/w=1, se face citirea, •i dac• opusul este adev•rat atunci se face scrierea în loca•ia de memorie. Memoria este primul element, dar avem nevoie •i de altele pentru ca microcontrolerul nostru s• func•ioneze.

1.2 Unitatea de procesare central•

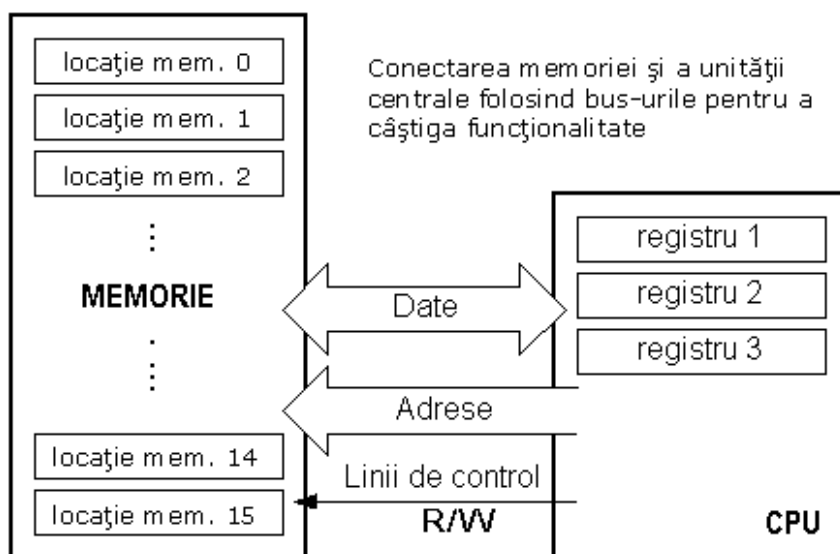
S• ad•ug•m alte 3 loca•ii de memorie pentru un bloc specific ce va avea o capacitate incorporat• de înmul•ire, împ•rire, sc•dere •i s•-i mut•m con•inutul dintr-o loca•ie de memorie în alta. Partea pe care tocmai am ad•ugat-o este numit• "unitatea de procesare central•" (CPU). Loca•iile ei de memorie sunt numite regi•tri.

Regi•trii sunt deci loca•ii de memorie al c•ror rol este de a ajuta prin executarea a variate opera•ii matematice sau a altor opera•ii cu date oriunde se vor fi g•sit datele. S• privim la situa•ia curent•. Avem dou• entit••i independente (memoria •i CPU) ce sunt interconectate, •i astfel orice schimb de informa•ii este ascuns, ca •i func•ionalitatea sa. Dac•, de exemplu, dorim s• ad•ug•m con•inutul a dou• loca•ii de memorie •i întoarcem rezultatul înapoi în memorie, vom avea nevoie de o conexiune între memorie •i CPU. Mai simplu formulat, trebuie s• avem o anumit• "cale" prin care datele circul• de la un bloc la altul.

1.3 Bus-ul

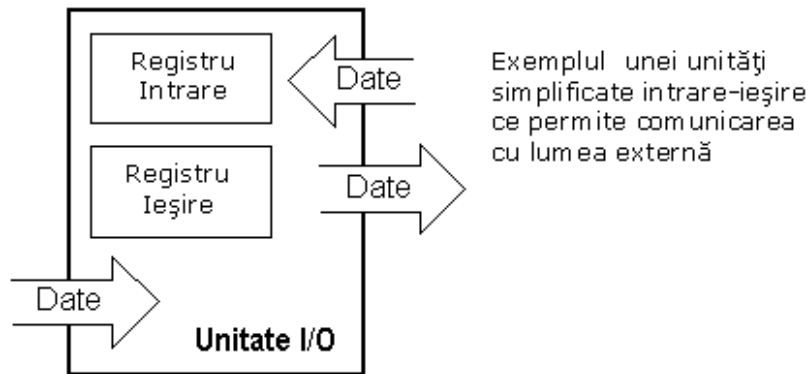
Calea este numit• "bus"- magistral•. Fizic, el reprezint• un grup de 8, 16, sau mai multe fire. Sunt dou• tipuri de bus-uri: bus de adres• •i bus de date. Primul const• din at•tea linii c•t este cantitatea de memorie ce dorim s• o adres•m, iar cel•lalt este at•t de lat c•t sunt datele, în cazul nostru 8 bi•i sau linia de conectare. Primul serve•te la transmiterea adreselor de la CPU la memorie, iar cel de al doilea la conectarea tuturor blocurilor din interiorul microcontrolerului.

În ceea ce prive•te func•ionalitatea, situa•ia s-a îmbun•t•cit, dar o nou• problem• a ap•rut de asemenea: avem o unitate ce este capabil• s• lucreze singur•, dar ce nu are nici un contact cu lumea de afar•, sau cu noi! Pentru a înl•tura această deficien•, s• ad•ug•m un bloc ce con•ine câteva loca•ii de memorie al c•ror singur cap•t este conectat la bus-ul de date, iar cel•lalt are conexiune cu liniile de ie•ire la microcontroler ce pot fi v•zute cu ochiul liber ca pini la componenta electronic•.

1.4 Unitatea intrare-ie•ire

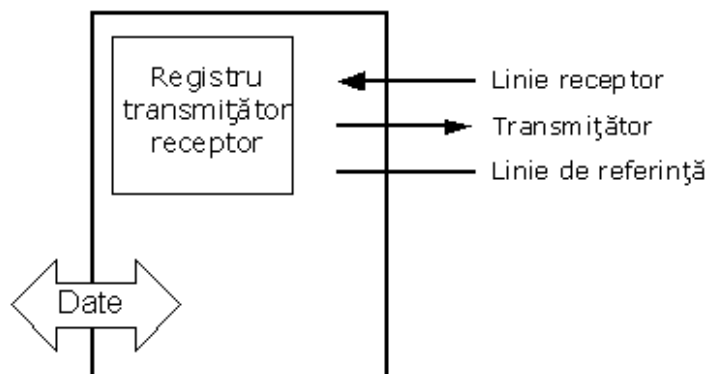
Aceste loca•ii ce tocmai le-am ad•ugat sunt numite "porturi". Sunt diferite tipuri de porturi: intrare, ie•ire sau porturi pe dou•-c•i. C•nd se lucreaz• cu porturi, mai •nt•i de toate este necesar s• se aleag• cu ce port urmeaz• s• se lucreze, •i apoi s• se trimit• date la, sau s• se ia date de la port.

C•nd se lucreaz• cu el portul se comport• ca o loca•ie de memorie. Ceva este pur •i simplu scris •n sau citit din el, •i este posibil de a remarca u•or aceasta la pinii microcontrolerului.

1.5 Comunica•ia serial•

Cu aceasta am ad•ugat la unitatea deja existent• posibilitatea comunic•rii cu lumea de afar•. Totu•i, acest mod de comunicare are neajunsurile lui. Unul din neajunsurile de baz• este num•rul de linii ce trebuie s• fie folosite pentru a transfera datele. Ce s-ar •nt•mpla dac• acestea ar trebui transferate la distan•• de c•iva kilometri? Num•rul de linii •nmul•it cu num•rul de kilometri nu promite costuri eficiente pentru proiect. Nu ne r•m•ne dec•t s• reducem num•rul de linii •ntr-un a•a fel •nc•t s• nu sc•dem func•ionalitatea. S• presupunem c• lucr•m doar cu 3 linii, •i c• o linie este folosit• pentru trimiterea de date, alta pentru recep•ie •i a treia este folosit• ca o linie de referin•• at•t pentru partea de intrare c•t •i pentru partea de ie•ire. Pentru ca aceasta s• func•ioneze, trebuie s• stabilim regulile de schimb ale datelor. Aceste reguli sunt numite protocol. Protocolul este de aceea definit •n avans ca s• nu fie nici o ne•n•elegere •ntre p•r•ile ce comunic• una cu alta. De exemplu, dac• un om vorbe•te •n francez•, •i altul vorbe•te •n englez•, este pu•in probabil c• ei se vor •n•elegere repede •i eficient unul cu altul. S• presupunem c• avem urm•torul protocol. Unitatea logic• "1" este setat• pe linia de transmisie p•n• ce •ncepe transferul. Odat• ce •ncepe transferul, cobor•m linia de transmisie la "0" logic pentru o perioad• de timp (pe care o vom desemna ca T), a•a c• partea receptoare va •ti c• sunt date de primit, a•a c• va activa mecanismul ei de recep•ie. S• ne •ntoarcem acum la partea de transmisie •i s• •ncepem s• punem zero-uri •i unu-uri pe linia de transmisie •n ordinea de la un bit a celei mai de jos valori la un bit a celei mai de sus valori. S• l•s•m ca fiecare bit s• r•m•n• pe linie pentru o perioad• de timp egal• cu T, •i la sf•r•it, sau dup• al 8-lea bit, s• aducem unitatea logic• "1" •napoi pe linie ce va marca sf•r•itul transmisiei unei date. Protocolul ce tocmai l-am descris este numit •n literatura profesional• NRZ (Non-Return to Zero).

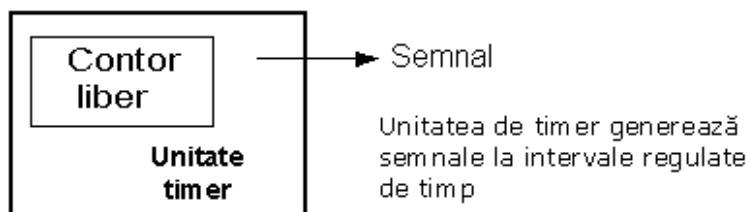

Unitatea serial• folosit• pentru a trimite date, dar numai prin trei linii

Pentru c• avem linii separate de recep•ie •i de transmitere, este posibil s• recep•ion•m •i s• transmitem date (informa•ii) •n acela•i timp. Blocul a•a numit full-duplex mode ce permite acest mod de comunicare este numit blocul de comunicare serial•. Spre deosebire de transmisia paralel•, datele sunt mutate aici bit cu bit, sau •ntr-o serie de bi•i, de unde vine •i numele de comunica•ie serial•. Dup• recep•ia de date trebuie s• le citim din loca•ia de transmisie •i s• le •nmagazin•m •n memorie •n mod opus trimiterii unde procesul este invers. Datele circul• din memorie prin bus c•tre loca•ia de trimitere, •i de acolo c•tre unitatea de recep•ie conform protocolului.

1.6 Unitatea timer

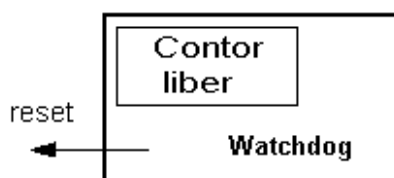
Acum că avem comunicația serială, putem recepționa, trimite și procesa date.

Totuși, pentru noi ca să putem să îl folosim în industrie mai avem nevoie de câteva blocuri. Unul din acestea este blocul timer care este important pentru noi pentru că ne dă informația de timp, durată, protocol etc. Unitatea de bază a timer-ului este un contor liber (free-run) care este de fapt un registru a cărui valoare numerică crește cu unu la intervale egale, așa încât luându-i valoarea după intervalele T_1 și T_2 și pe baza diferenței lor să putem determina cât timp a trecut. Acesta este o parte foarte importantă a microcontrolerului al cărui control cere cea mai mare parte a timpului nostru.

1.7 Watchdog-ul

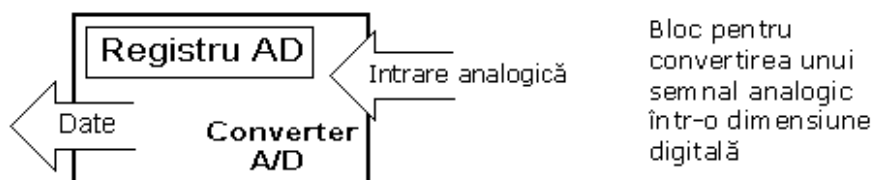
Încă un lucru ce necesită atenția noastră este funcționarea fără defecte a microcontrolerului în timpul funcționării. Să presupunem că urmare a unei anumite interferențe (ce adesea se întâmplă în industrie) microcontrolerul nostru se oprește din executarea programului, sau și mai rău, începe să funcționeze incorect.

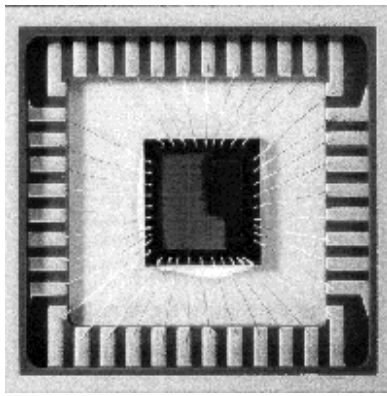
Bineînțeles, când aceasta se întâmplă cu un calculator, îl resetăm pur și simplu și va continua să lucreze. Totuși, nu există buton de resetare pe care să-l apăsăm în cazul microcontrolerului care să rezolve astfel problema noastră. Pentru a depăși acest obstacol, avem nevoie de a introduce încă un bloc numit watchdog-câinele de pază. Acest bloc este de fapt un alt contor liber (free-run) unde programul nostru trebuie să scrie un zero ori de câte ori se execută corect. În caz că programul se "înșepenește", nu se va mai scrie zero, iar contorul se va reseta singur la atingerea valorii sale maxime. Aceasta va duce la rularea programului din nou, și corect de această dată pe toată durata. Acesta este un element important al fiecărui program ce trebuie să fie fiabil și să supravegheze omul.

1.8 Convertorul Analog-Digital

Pentru că semnalele de la periferice sunt substanțial diferite de cele pe care le poate înțelege microcontrolerul (zero și unu), ele trebuie convertite într-un mod care să fie înțeles de microcontroler. Această sarcină este îndeplinită de un bloc pentru conversia analog-digitală sau de un convertor AD. Acest bloc este responsabil pentru convertirea unei informații despre o anumită valoare analogică într-un număr binar și pentru a o urmări pe tot parcursul la un bloc CPU așa ca blocul CPU să o poată procesa.

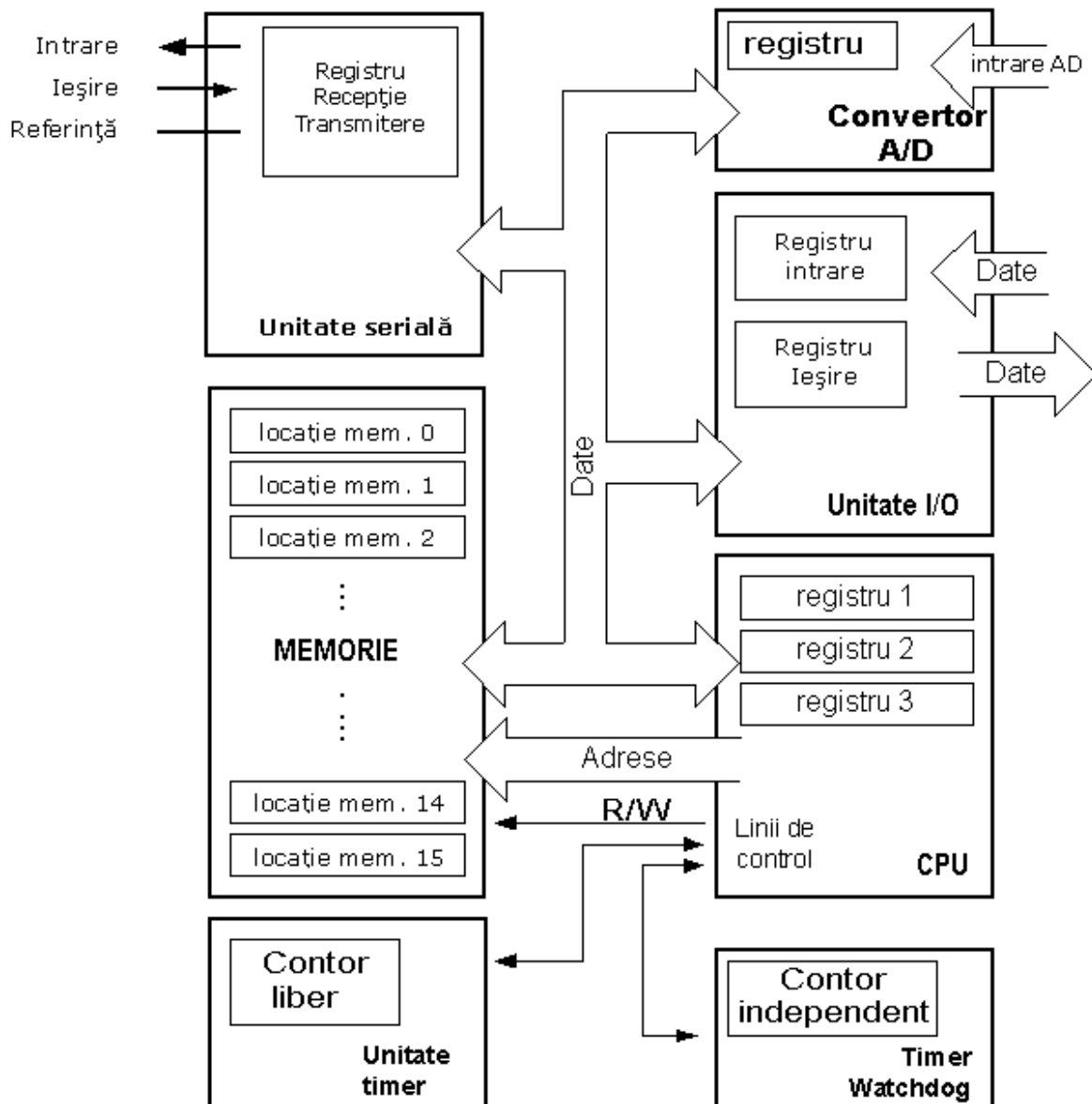

Astfel microcontrolerul este acum terminat, și tot ce mai rămâne de făcut este de a-l pune într-o componentă electronică unde va accesa blocurile interioare prin pinii exteriori. Imaginea de mai jos arată cum arată un microcontroler în interior.

Configurația fizică a interiorului unui microcontroler

Linile subțiri ce merg din interior către porțile laterale ale microcontrolerului reprezintă fire conectând blocurile interioare cu pinii capsulei microcontrolerului. Schema următoare reprezintă secțiunea centrală a microcontrolerului.

Schița microcontrolerului cu elementele lui de bază și conexiunile sale interne

Pentru o aplicație reală, un microcontroler singur nu este de ajuns. În afară de microcontroler, avem nevoie de un program pe care să-l execute, și alte câteva elemente ce constituie o interfață logică către elementele de stabilizare (ce se va discuta în capitolele următoare).

1.9 Programul

Scrierea programului este un domeniu special de lucru al microcontollerului și este denumit "programare". Să încercăm să scriem un mic program ce îl vom crea singuri și pe care oricine va fi în stare să-l înțeleagă.

START

REGISTER1=MEMORY LOCATION_A

REGISTER2=MEMORY LOCATION_B

PORTA=REGISTER1 + REGISTER2

END

Programul adună conținutul a două locații de memorie, și vede suma lor la portul A. Prima linie a programului este pentru mutarea conținutul locației de memorie "A" într-unul din regiștri unității de procesare centrale. Pentru că avem nevoie și de celelalte date de asemenea, le vom muta de asemenea în celălalt registru al unității de procesare centrale. Următoarea instrucțiune instruieste unitatea de procesare centrală să adune conținutul celor doi regiștri și trimite rezultatul obținut la portul A, încât suma acestei adunări să fie vizibilă pentru toată lumea de afară. Pentru o problemă mai complexă, programul care să lucreze la rezolvarea ei va fi mai mare.

Programarea poate fi făcută în câteva limbaje ca Assembler, C și Basic care sunt cele mai folosite limbaje. Assembler aparține limbajelor de nivel scăzut ce sunt programate lent, dar folosesc cel mai mic spațiu în memorie și dă cele mai bune rezultate când se are în vedere viteza de execuție a programului. Pentru că este cel mai folosit limbaj în programarea microcontollerelor va fi discutat într-un capitol ulterior. Programele în limbajul C sunt mai ușor de scris, mai ușor de înțeles, dar sunt mai lente în executare decât programele în Assembler. Basic este cel mai ușor de învățat, și instrucțiunile sale sunt cele mai aproape de modul de gândire a omului, dar ca și limbajul de programare C este de asemenea mai lent decât Assembler-ul. În orice caz, înainte de a vă hotărî în privința unuia din aceste limbaje trebuie să studiați cu atenție cerințele privind viteza de execuție, mărimea memoriei și timpul disponibil pentru asamblarea sa.

După ce este scris programul, trebuie să instalați microcontollerul într-un aparat și să-l lăsați să lucreze. Pentru a face aceasta trebuie să adăugăm câteva componente externe necesare pentru funcționarea sa. Mai întâi trebuie să dăm viață microcontollerului prin conectarea sa la o sursă (tensiune necesară pentru operarea tuturor instrumentelor electronice) și oscilatorului al cărui rol este similar inimii din corpul uman. Bazat pe ceasul său microcontollerul execută instrucțiunile programului. Îndată ce este alimentat microcontollerul va executa un scurt control asupra sa, se va uita la începutul programului și va începe să-l execute. Cum va lucra aparatul depinde de mulți parametri, cel mai important fiind priceperea dezvoltatorului de hardware, și de experiența programatorului în obținerea maximumului din aparat cu programul său.

Pagina anterioară	Conținut	Pagina următoare
© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact webmaster .		

CAPITOLUL 2

Microcontrolerul PIC16F84

[Introducere](#)

[CISC, RISC](#)

[Aplicabii](#)

[Clock-ul/instrucpiune](#)

[Pipelining](#)

[Semnificabia pinilor](#)

[2.1 Generator-oscilator de ceas](#)

[2.2 Reset](#)

[2.3 Unitatea de procesare central•span>](#)

[2.4 Porturi](#)

[2.5 Organizarea memoriei](#)

[2.6 •treruperi](#)

[2.7 Timer-ul liber TMRO](#)

[2.8 Memoria de date EEPROM](#)

Introducere

PIC16F84 aparține unei clase de microcontrolere de 8 biți cu arhitectur•ISC. Structura lui general•ste ar•t•n schișa urm•are reprezent• blocurile de baz•

Memoria program (FLASH)-pentru memorarea unui program scris.

Pentru c•memoria ce este f•t•n tehnologia FLASH poate fi programat• și ștears•ai mult dec•odat•aceasta face microcontrolerul potrivit pentru dezvoltarea de component•

EEPROM-memorie de date ce trebuie s•ie salvate c• nu mai este alimentare.

Este •mod uzual folosit•entru memorarea de date importante ce nu trebuie pierdute dac•ursa de alimentare se •rerupe dintr-o dat•De exemplu, o astfel de dat•ste o temperatur•restabilit•n reglatoarele de temperatur•nbsp;Dac•n timpul •reruperii aliment•i acest•at•e pierde, va trebui s•acem ajustarea •• dat•a revenirea aliment•i. Astfel componenta noastr•ierde •privea auto-menșinerii.

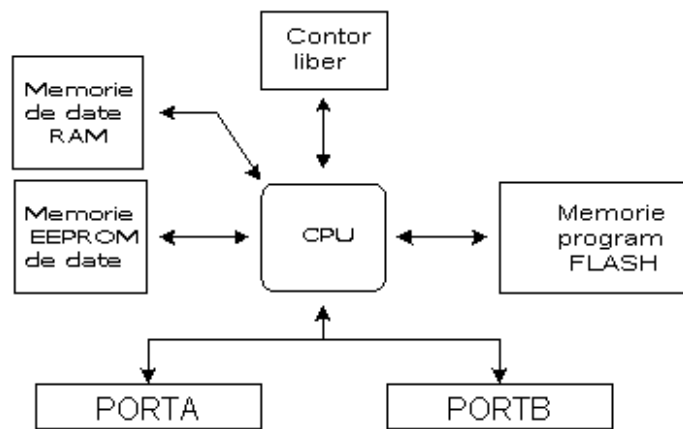
RAM-memorie de date folosit•e un program •timpul execut•i sale.

• RAM sunt memorate toate rezultatele intermediare sau datele temporare ce nu sunt cruciale la •reruperea sursei de alimentare.

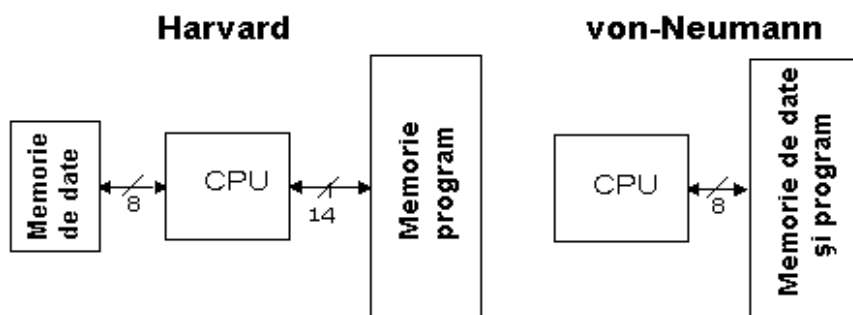
PORTUL A și PORTUL B sunt conexiuni fizice •re microcontroler și lumea de afar•Portul A are 5 pini, iar portul B are 8 pini.

TIMER-UL LIBER (FREE-RUN) este un registru de 8 biți •interiorul microcontrolerului ce lucreaz• independent de program. La fiecare al patrulea impuls de ceas al oscilatorului ••rementeaz•aloarea lui p• ce atinge maximul (255), și apoi •epe s•umere tot din nou de la zero. Dup•um știm timpul exact dintre fiecare dou•crement• ale conșinutului timer-ului, poate fi folosit pentru m•rarea timpului ce este foarte util la unele componente.

UNITATEA DE PROCESARE CENTRALă are rolul unui element de conectivitate •re celelalte blocuri ale microcontrolerului. Coordoneaz•ucrul altor blocuri și execut•rogramul utilizatorului.

Schița microcontrolerului PIC16F84

Bloc de arhitecturi Harvard vs. von Neumann

CISC, RISC

S-a spus deja că PIC16F84 are o arhitectură RISC. Acest termen este adeseori găsit în literatura despre calculatoare, și are nevoie să fie explicat aici mai în detaliu. Arhitectura Harvard este un concept mai nou decât von-Neumann. S-a născut din nevoia de a crește viteza microcontrolerului. În arhitectura Harvard, bus-ul de date și bus-ul de adrese sunt separate. Astfel este posibil un mare debit de date prin unitatea de procesare centrală și, bineînțeles, o viteză mai mare de lucru. Separarea programului de memoria de date face posibil ca mai departe instrucțiunile să nu trebuie să fie cuvinte de 8 biți. PIC16F84 folosește 14 biți pentru instrucțiuni ceea ce permite ca toate instrucțiunile să fie instrucțiuni dintr-un singur cuvânt. Este de asemenea tipic pentru arhitectura Harvard să aibă puține instrucțiuni decât von-Neumann și să aibă instrucțiuni executate uzual într-un ciclu.

Microcontrolerele cu arhitectură Harvard sunt de asemenea numite "microcontrolere RISC". RISC înseamnă Reduced Instruction Set Computer. Microcontrolerele cu arhitectura von-Neumann sunt numite "microcontrolere CISC". Titlul CISC înseamnă Complex Instruction Set Computer.

Pentru că PIC16F84 este un microcontroler RISC, aceasta înseamnă că are un set redus de instrucțiuni, mai precis 35 de instrucțiuni (de ex. microcontrolerele INTEL și Motorola au peste 100 de instrucțiuni). Toate aceste instrucțiuni sunt executate într-un ciclu cu excepția instrucțiunilor jump și branch. Conform cu ceea ce spune constructorul, PIC16F84 ajunge la rezultate de 2:1 în compresia cod și 4:1 în viteză în comparație cu alte microcontrolere de 8 biți din clasa sa.

Aplicații

PIC16F84 se potrivește perfect în multe folosințe, de la industriile auto și aplicațiile de control casnice la instrumentele industriale, senzori la distanțe mari electrice de uși și dispozitivele de securitate. Este de asemenea ideal pentru cardurile smart ca și pentru aparatele alimentate de baterie din cauza consumului lui mic.

Memoria EEPROM face mai ușoară aplicarea microcontrolerelor la aparate unde se cere memorarea permanentă a diferiților parametri (coduri pentru transmitoare, viteza motorului, frecvențele receptorului, etc.). Costul scăzut, consumul scăzut, mărirea ușoară și flexibilitatea fac PIC16F84 aplicabil chiar și în domenii unde microcontrolerele nu au fost prevăzute înainte (exemple: funcții de timer, ascuțirea interfeței în sistemele mari, aplicațiile coprocesor, etc.).

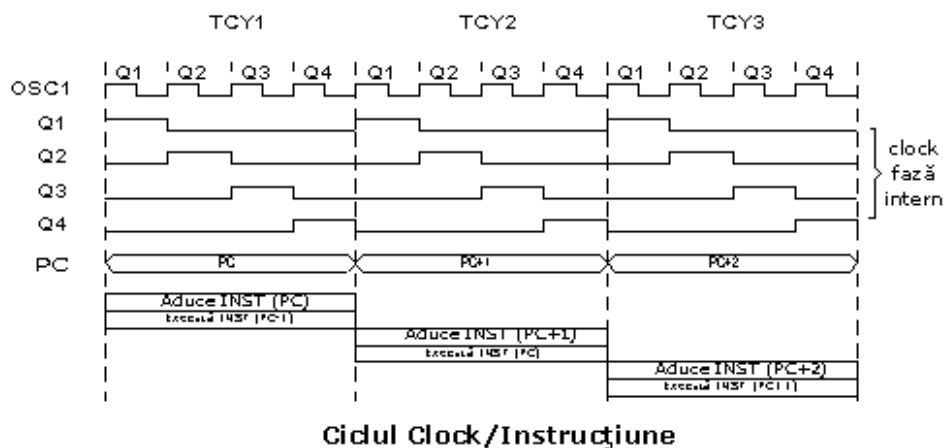
Programabilitatea sistemului acestui cip (prin ușoară folosirea a doar doi pini pentru transferul de date) face posibilă flexibilitatea produsului, după ce asamblarea și testarea au fost terminate. Această programabilitate poate fi folosită pentru a crea producție pe linie de asamblare, de a păstra date de calibrare disponibile doar după testarea finală sau poate fi folosit pentru a crea programele la produsele finite.

Clock-ul / ciclul instrucțiune

Clock-ul sau ceasul este starter-ul principal al microcontrolerului, și este obținut dintr-o componentă de memorie externă (de exemplu: oscilator). Dacă se compară un microcontroler cu un ceas de timp, "clock-ul" nostru ar fi un tic pe care l-am auzi de la ceasul de timp. În acest caz, oscilatorul ar putea fi comparat cu arcul ce este citit astfel ca ceasul de timp să eargă. De asemenea, forța folosită pentru a oarce ceasul poate fi comparată cu o sursă electrică.

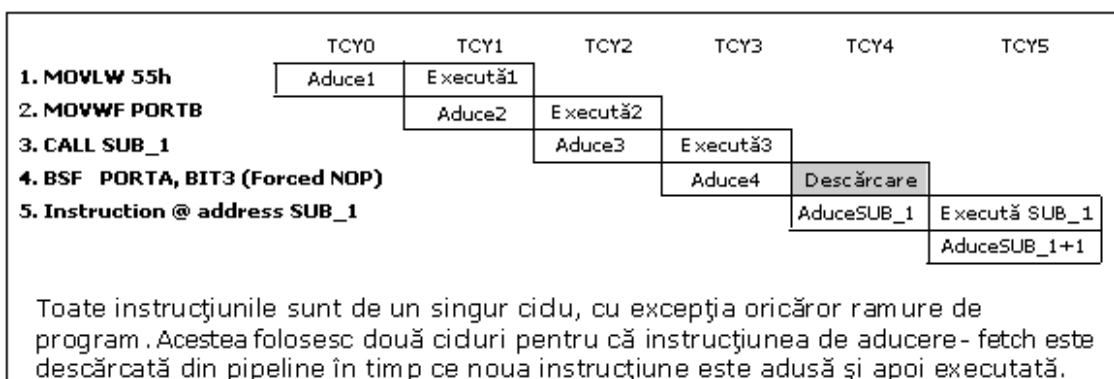
Clock-ul de la oscilator intră într-un microcontroler prin pinul OSC1 unde circuitul intern al microcontrolerului divide clock-ul în 4 clock-uri egale Q1, Q2, Q3 și Q4 ce nu se suprapun. Aceste 4 clock-uri constituie un ciclu de o singură instrucțiune (numit de asemenea ciclu mașină în timpul căruia instrucțiunea este executată).

Executarea instrucțiunii se face prin apelarea unei instrucțiuni care este următoarea linie. Instrucțiunea este apelată în memoria program la fiecare Q1 și este scrisă în registrul de instrucțiuni la Q4. Decodarea și executarea instrucțiunii sunt făcute în următoarele cicluri Q1 și Q4. În următoarea diagramă putem vedea relația dintre ciclul instrucțiunii și clock-ul oscilatorului (OSC1) ca și aceea a clock-urilor interne Q1-Q4. Contorul de program (PC) reține informația despre adresa următoarei instrucțiuni.

Pipelining

Ciclul instrucțiune constă din ciclurile Q1, Q2, Q3 și Q4. Ciclurile de instrucțiuni de apelare și executare sunt conectate într-un anumit fel pentru a face o apelare, este necesar un ciclu cu o instrucțiune, și mai este nevoie de un ciclu pentru decodare și executare. Totuși, datorită pipelining-ului (folosirea unei pipeline-conductoare) este aducerea unei instrucțiuni din memorie timp ce se execută, fiecare instrucțiune este executată efectiv într-un singur ciclu. Dacă o instrucțiune cauzează schimbarea contorului programului, și PC-ul nu direcționează spre următoarea ci spre alte adrese (poate fi cazul cu subprogramele jumps sau calling), 2 cicluri sunt necesare pentru executarea unei instrucțiuni. Aceasta este pentru că o instrucțiune trebuie procesată în nou, dar de data aceasta de la adresa corectă. Ciclul se face cu clock-ul Q1, prin scrierea în registrul instruction register (IR). Decodarea și executarea se face cu clock-urile Q2, Q3 și Q4.

Debitul Pipeline-ului instrucțiunii

TCY0 citește instrucțiunea MOVLW 55h (nu are importanță pentru noi ce instrucțiune a fost executată, ce explicație și ce nu este un dreptunghi desenat în partea de jos).

TCY1 execută instrucțiunea MOVLW 55h și citește MOVWF PORTB.

TCY2 execută MOVWF PORTB și citește CALL SUB_1.

TCY3 execută apelarea a subprogramului CALL SUB_1, și citește instrucțiunea BSF PORTA, BIT3. Pentru o instrucțiune aceasta nu este aceea de care avem nevoie, sau nu este prima instrucțiune a subprogramului SUB_1 a cărei execuție este următoarea în ordine, instrucțiunea trebuie citită în nou. Acesta este un bun exemplu a unei instrucțiuni având nevoie de mai mult de un ciclu.

TCY4 ciclul instrucțiunii este total folosit pentru citirea primei instrucțiuni din subprogram la adresa SUB_1.

TCY5 execut prima instrucțiune din subprogram SUB_1 și citește următoarea.

Semnificația pinilor

PIC16F84 are un număr total de 18 pini. Cel mai adesea se găsește într-o capsulă de tip DIP18 dar se poate găsi și de asemenea într-o capsulă MD care este mai mică decât cea DIP. DIP este prescurtarea de la Dual In Package. SMD este prescurtarea de la Surface Mount Devices sugerează că găsim pini unde sunt necesare lipirea acestui tip de componente.

Pinii microcontrolerului PIC16F84 au următoarea semnificație:

Pin nr.1 **RA2** Al doilea pin la portul A. Nu are funcție adițională.
 Pin nr.2 **RA3** Al treilea pin la portul A. Nu are funcție adițională.
 Pin nr.3 **RA4** Al patrulea pin la portul A. T0CK1 care funcționează ca timer se găsește de asemenea la acest pin.
 Pin nr.4 **MCLR** Resetează intrarea și tensiunea de programare Vpp a microcontrolerului.
 Pin nr.5 **VSS** Alimentare, masă.
 Pin nr.6 **RB0** Pin de zero la portul B. Intrarea de întrerupere este o funcție adițională.
 Pin nr.7 **RB1** Primul pin la portul B. Nu are funcție adițională.
 Pin nr.8 **RB2** Al doilea pin la portul B. Nu are funcție adițională.
 Pin nr.9 **RB3** Al treilea pin la portul B. Nu are funcție adițională.
 Pin nr.10 **RB4** Al patrulea pin la portul B. Nu are funcție adițională.
 Pin nr.11 **RB5** Al cincilea pin la portul B. Nu are funcție adițională.
 Pin nr.12 **RB6** Al șaselea pin la portul B. Linia de 'Clock' în mod programare.
 Pin nr.13 **RB7** Al șaptelea pin la portul B. Linia 'Data' în mod programare.
 Pin nr.14 **Vdd** Polul pozitiv al sursei.
 Pin nr.15 **OSC2** Pin desemnat pentru conectarea la un oscilator.
 Pin nr.16 **OSC1** Pin desemnat pentru conectarea la un oscilator.
 Pin nr.17 **RA2** Al doilea pin la portul A. Nu are funcție adițională.
 Pin nr.18 **RA1** Primul pin la portul A. Nu are funcție adițională.

[Pagina anterioară](#)

Conținut

[Pagina următoare](#)

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

CAPITOLUL 3

Set Instrucuni

[Introducere](#)

[Set de Instrucuni n Familia Microcontrolerului PIC16Cxx](#)

[Transfer Date](#)

[Aritmetico i logic](#)

[Opera ii cu bi i](#)

[Direcionarea debitului de program](#)

[Perioada de Execu ie a Instrucunilor](#)

[Lista de cuvinte](#)

Introducere

Am men ionat deja c microcontrolerul nu este ca orice alt circuit integrat. Cnd ies din produc ie cele mai multe circuite integrate sunt gata de a fi introduse n aparate ceea ce nu este cazul cu microcontrolerele. Pentru a "face" microcontrolerul s îndeplineasc o sarcin , trebuie s-i spunem exact ce s fac , sau cu alte cuvinte trebuie s scriem programul pe care microcontrolerul s-l execute. Vom descrie n acest capitol instrucuniile care alc tuiesc assembler-ul, sau limbajul de programare cu nivel sc zut pentru microcontrolerele PIC.

Set de Instrucuni n Familia Microcontrolerului PIC16Cxx

Setul complet care cuprinde 35 de instrucuni este dat n tabela urm toare. Un motiv pentru un num r a a de mic de instrucuni st n primul r nd n faptul c discut m despre un microcontroler RISC ale c rui instrucuni sunt bine optimizate având n vedere viteza de lucru, simplitatea arhitectural i compactitatea codului. Singurul neajuns este c programatorul trebuie s controleze o tehnic "neconfortabil" n a utiliza un set modest de 35 de instrucuni.

Transfer de Date

Transferul de date ntr-un microcontroler este f cut ntre registrul de lucru (W) i un registru 'f' ce reprezint orice loca ie n RAM-ul intern (indiferent dac ace tia sunt regi tri speciali sau de scop general).

Primele trei instrucuni (a se vedea urm torul tabel) fac ca o constant s fie nscris n registrul W (MOVLW este prescurtarea pentru MOVE Literal to W), i ca datele s fie copiate din registrul W n RAM i datele din RAM s fie copiate n registrul W (sau n aceea i loca ie RAM, la care punct numai starea stegule ului Z se schimb). Instruc iunea CLRF scrie constanta 0 n registrul 'f', iar CLRW scrie constanta 0 n registrul W. Instruc iunea SWAPF schimb locurile câmpului de nibbles- buci de 4 bi i n interiorul unui registru.

Aritmetico i logic

Din toate opera iile aritmetice, PIC ca majoritatea microcontrolerelor, accept doar sc derea i adunarea. Stegule ele C, DC i Z sunt setate func ie de rezultatul adun rii sau sc derii, dar cu o excep ie: pentru c sc derea se face ca o adunare a unei valori negative, eticheta C este invers urmând sc derii. Cu alte cuvinte, este setat dac opera ia este posibil, i este resetat dac un num r mai mare a fost sc zut din unul mai mic.

Unitatea logic a PIC-ului are capabilitatea de a face opera iile AND (i), OR (SAU), EX-OR (SAU-EXCLUSIV), complementare (COMF) i rota ie (RLF i RRF).

Instruc iunile ce rotesc con inutul registrului mut bi i n interiorul registrului prin eticheta C cu un spa iu la stânga (c tre bitul 7), sau la dreapta (c tre bitul 0). Bitul ce "iese" din registru este scris n stegule ul C, i valoarea stegule ului C este scris ntr-un bit al "p r i i opuse" a registrului.

Opera ii cu bi i

Instrucțiunile BCF și BSF fac setarea sau ștergerea unui singur bit oriunde în memorie. Chiar dacă pare o simplă operație, este executată în așa fel ca CPU citește mai întâi întregul byte, schimbă un bit în el și apoi scrie întregul byte în același loc.

Direcționarea debitului unui program

Instrucțiunile GOTO, CALL și RETURN sunt executate în același fel ca și în celelalte microcontrolere, numai stiva este independentă de RAM-ul intern și limitată la opt nivele.

Instrucțiunea 'RETLW k' este identică cu instrucțiunea RETURN, cu excepția că înainte de a se întoarce dintr-un subprogram, constanta definită operandul de instrucțiune este scrisă în registrul W. Această instrucțiune ne permite să proiectăm ușor tabelele (listele) Look-up. Cel mai mult le folosim la determinarea poziției datelor în tabelul nostru adăugând-o la adresa la care încep tabelele, și apoi citim datele din aceea locație (care este uzual găsită în memoria program).

Tabelul poate fi format ca un subprogram ce constă dintr-o serie de instrucțiuni 'RETLW k', unde constantele 'k' sunt membri ai tabelului.

```

Main      molov 2
          call Lookup
Lookup   addwf PCL, f
          retlw k
          retlw k1
          retlw k2
          :
          :
          retlw kn

```

Scriem poziția unui membru al tabelului nostru în registrul W, și folosind instrucțiunea CALL apelăm un subprogram care crează tabelul. Prima linie de subprogram ADDWF PCL, f adaugă poziția unui membru al registrului W la adresa de start a tabelului nostru, găsită în registrul PCL, și astfel obținem adresa datelor reale în memoria program. Când ne întoarcem dintr-un subprogram vom avea în registrul W conținutul unui membru al tabelului adresat. În exemplul anterior, constanta 'k2' va fi în registrul W urmând unei întoarceri dintr-un subprogram.

RETFIE (RETurn From Interrupt - Interrupt Enable) este o întoarcere dintr-o rutină de întrerupere și diferă de o RETURN numai în aceea că setează automat bitul GIE (Global Interrupt Enable). La o întrerupere, acest bit este automat șters. Când începe întreruperea, numai valoarea contorului de program este pusă în vârful stivei. Nu este prevăzută memorarea automată a valorilor și stării registrului.

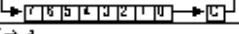
Jump-urile (salturile) condiționale sunt sintetizate în două instrucțiuni: BTFSC și BTFSS. Funcție de starea bitului în registrul 'f' ce este testat, instrucțiunile sar sau nu peste instrucțiunea de program următoare.

Perioada de Execuție a Instrucțiunii

Toate instrucțiunile sunt executate într-un ciclu cu excepția instrucțiunilor ramură condiționale dacă condiția a fost adevărată, sau dacă conținutul contorului de program a fost schimbat de o anumită instrucțiune. În acest caz, execuția cere două cicluri de instrucțiuni, iar al doilea ciclu este executat ca NOP (No Operation-Fără operație). Patru clock-uri oscilator fac un ciclu instrucțiune. Dacă folosim un oscilator cu frecvența de 4 MHz, timpul normal pentru execuția instrucțiunii este 1 μs, și în caz de branching-ramificare condițională, perioada de execuție este 2 μs.

Listă de cuvinte

- f** orice locație de memorie într-un microcontroler
- W** registru de lucru
- b** poziție bit în registru 'f'
- d** bit destinație
- label* grup de opt caractere ce marchează începutul unei porțiuni de program
- TOS** vârful stivei
- []** opțiune
- <>** poziție bit în registru

Mnemonic	Descriere	Operație	Steguleț	Ciclu	Notă
Transfer date					
MOVLW	k	Mută constanta în W	$k \rightarrow W$		1
MOVWF	f	Mută W în f	$W \rightarrow f$		1
MOVF	f, d	Mută f	$f \rightarrow d$	Z	1, 2
CLRW	-	Șterge W	$00h \rightarrow W, 1 \rightarrow Z$	Z	1
CLRF	f	Șterge f	$00h \rightarrow f, 1 \rightarrow Z$	Z	1, 2
SWAPF	f, d	Interschimbă nibble-urile în f	$\overline{f}(7:4) \rightarrow (3:0), \overline{f}(3:0) \rightarrow (7:4)$		1, 2
Aritmetică și logică					
ADDLW	k	Adună constanta cu W	$W+k \rightarrow W$	C,DC,Z	1
ADDWF	f, d	Adună W cu f	$W+f \rightarrow d$	C,DC,Z	1, 2
SUBLW	k	Scade W din constanta	$k-W \rightarrow W$	C,DC,Z	1
SUBWF	f, d	Scade W din f	$f-W \rightarrow d$	C,DC,Z	1, 2
ANDLW	k	ȘI literal cu W	$W.AND.k \rightarrow W$	Z	1
ANDWF	f, d	ȘI W cu f	$W.AND.f \rightarrow d$	Z	1, 2
IORLW	k	SAU inclusiv constanta cu W	$W.OR.k \rightarrow W$	Z	1
IORWF	f, d	SAU inclusiv W cu f	$W.OR.f \rightarrow d$	Z	1, 2
XORLW	k	SAU exclusiv constanta cu W	$W.XOR.k \rightarrow W$	Z	1, 2
XORWF	f, d	SAU exclusiv W cu f	$W.XOR.f \rightarrow d$	Z	1
INCF	f, d	Incrementează f	$f+1 \rightarrow f$	Z	1, 2
DECF	f, d	Decrementează f	$f-1 \rightarrow f$	Z	1, 2
RLF	f, d	Rotește la stânga prin Carry		C	1, 2
RRF	f, d	Rotește la dreapta prin Carry		C	1, 2
COMF	f, d	Complement f	$f \rightarrow d$	Z	1, 2
Operații cu biți					
BCF	f, b	Șterge bitul f	$0 \rightarrow \overline{f}(b)$		1, 2
BSF	f, b	Setează bitul f	$1 \rightarrow \overline{f}(b)$		1, 2
Direcționarea unui debit de program					
BTFSC	f, b	Testează bitul f, Sari dacă este șters	$\text{sari dacă } \overline{f}(b)=0$		1 (2), 3
BTFSS	f, b	Testează bitul f, Sari dacă este setat	$\text{sari dacă } \overline{f}(b)=1$		1 (2), 3
DECFSZ	f, d	Decrementează f, Sari dacă este 0	$f-1 \rightarrow d, \text{ sari dacă } Z=1$		1(2), 1,2,3
INCFSZ	f, d	Incrementează f, Sari dacă este 0	$f+1 \rightarrow d, \text{ sari dacă } Z=1$		1(2), 1,2,3
GOTO	k	Du-te la adresă	$W.AND.k \rightarrow W$		2
CALL	k	Apelează subrutina	$W.AND.f \rightarrow d$		2
RETURN	-	Întoarcere din Subrutină	$TOS \rightarrow PC$		2
RETLW	k	Întoarcere cu constanta în W	$k \rightarrow W, TOS \rightarrow PC$		2
RETFIE	-	Întoarcere din întrerupere	$TOS \rightarrow PC, 1 \rightarrow GIE$		2
Alte instrucțiuni					
NOP	-	Fără Operații			1
CLRWDI	-	Șterge Timer-ul Watchdog	$0 \rightarrow WDI, 1 \rightarrow IQ, 1 \rightarrow PD$	$\overline{T0}, \overline{PD}$	1
SLEEP	-	Du-te în mod standby	$0 \rightarrow WDI, 1 \rightarrow IQ, 0 \rightarrow PD$	$\overline{T0}, \overline{PD}$	1

*1 Dacă portul I/O este operand surs, este citit starea pinilor microcontrolerului

*2 Dacă această instrucțiune este executată în registrul TMRO și dacă d=1, prescaler-ul asignat aceluia timer va fi automat șters

*3 Dacă PC s-a modificat, sau rezultatul testului =1, instrucțiunea s-a executat în două cicluri

Pagina anterioară	Conținut	Pagina următoare
© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact webmaster .		

CAPITOLUL 4

Programare în Limbaj de Asamblare

[Introducere](#)

[Un exemplu de program scris](#)

[Directive de control](#)

- [4.1 define•te](#)
- [4.2 include](#)
- [4.3 constant•](#)
- [4.4 variabil•](#)
- [4.5 set](#)
- [4.6 equ](#)
- [4.7 org](#)
- [4.8 end](#)

[Instruc•iuni condi•ionale](#)

- [4.9 if](#)
- [4.10 else](#)
- [4.11 endif](#)
- [4.12 while](#)
- [4.13 endw](#)
- [4.14 ifdef](#)
- [4.15 ifndef](#)

[Directive de date](#)

- [4.16 cblock](#)
- [4.17 endc](#)
- [4.18 db](#)
- [4.19 de](#)
- [4.20 dt](#)

[Configurând o directiv•](#)

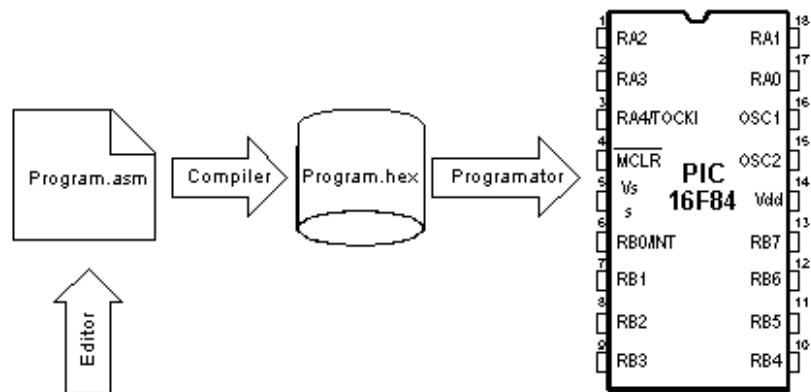
- [4.21 _CONFIG](#)
- [4.22 Processor](#)

[Fi•iere create ca rezultat al transl•irii de program](#)

[Macro-uri](#)

Introducere

Abilitatea de a comunica este de mare importan•• în orice domeniu. Totu•i, este posibil• numai dac• amândoi partenerii de comunicare cunosc acela•i limbaj, sau urm•resc acela•i reguli în timpul comunic•rii. Folosind aceste principii ca un punct de plecare, putem de asemenea defini comunicarea ce are loc între microcontrolere •i om. Limbajul pe care microcontrolerul •i omul îl folosesc pentru a comunica este numit "limbaj de asamblare". Titlul însu•i nu are un în•eles deosebit, •i este analog numelor altor limbaje, de ex. engleza •i franceza. Mai precis, "limbajul de asamblare" este doar o solu•ie trec•toare. Programele scrise în limbaj de asamblare trebuie traduse într-un "limbaj de zero-uri •i unu-uri" pentru ca un microcontroler s•-l în•eleag•. "Limbajul de asamblare" •i "assembler-ul" sau asamblorul sunt dou• no•iuni diferite. Primul reprezint• un set de reguli folosite în scrierea unui program pentru un microcontroler, iar cel•lalt este un program în computerul personal care traduce limbajul de asamblare într-un limbaj de zero-uri •i unu-uri. Un program ce este tradus în "zero-uri" •i "unu-uri" este numit "limbaj ma•in•".

Procesul comunicării dintre un om și un microcontroler

Fizic, "**Program**" reprezintă un fișier pe discul computerului (sau în memorie dacă este citit într-un microcontroler), și este scris conform cu regulile de asamblare sau ale altui limbaj pentru programarea microcontrolerului. Omul poate înțelege pentru ce este constituit din semne și cuvinte ale alfabetului. Când se scrie un program, trebuie urmărite unele reguli pentru a se obține un efect dorit. Un **Translator** interpretează fiecare instrucțiune scrisă în limbajul de asamblare ca o serie de zero-uri și unu-uri ce au o semnificație pentru logica internă a microcontrolerului.

Să luăm de exemplu instrucțiunea "RETURN" pe care microcontrolerul o folosește pentru a se întoarce dintr-un sub-program.

Când asamblorul îl traduce, obținem o serie de zero-uri și unu-uri pe care microcontrolerul știe cum să-l interpreteze.

Exemplu: RETURN 00 0000 0000 1000

Similar propoziției de mai sus, fiecare instrucțiune de asamblare este interpretată ca și corespunzând unei serii de zero-uri și unu-uri.

Locul unde această traducere a limbajului de asamblare se găsește, se numește un fișier de "execuție". Vom întâlni adesea numele de fișier "HEX". Acest nume vine de la o reprezentare hexazecimală a acelui fișier, ca și de la apendicele "hex" din titlu, de ex. "run through.hex". Odată ce este generat, fișierul de execuție este citit în microcontroler printr-un programator.

Un program în **Limbaj de Asamblare** este scris într-un program pentru procesarea textului (editorul) și este capabil de a produce un fișier ASCII pe discul computerului sau în zone specializate ca MPLAB – ce se va explica în capitolul următor.

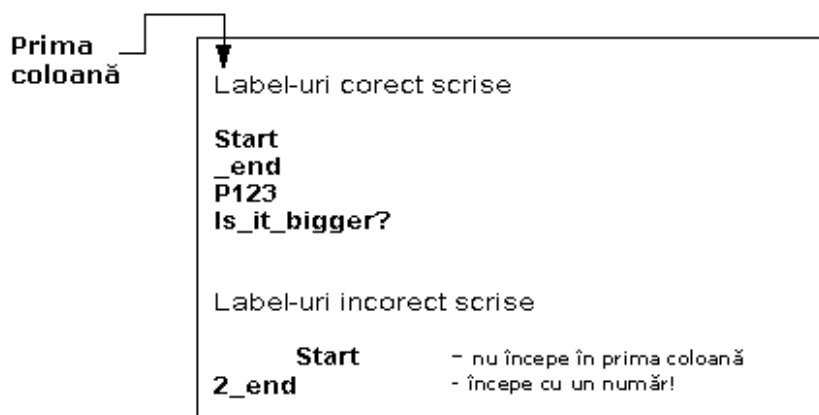
Limbaj de Asamblare

Elementele de bază ale limbajului de asamblare sunt:

- Label-uri sau Etichete
- Instrucțiuni
- Operanți
- Directive
- Comentarii

Label-uri

Un **Label** este o desemnare textuală (în general un cuvânt ușor de citit) pentru o linie într-un program, sau secțiunea unui program unde micro-ul poate sări – sau chiar începutul unui set de linii a unui program. Poate fi folosit de asemenea pentru a executa ramificare de program (ca Goto.....) și programul poate chiar avea o condiție ce trebuie îndeplinită pentru ca instrucțiunea Goto să fie executată. Este important pentru un label de a începe cu o literă a alfabetului sau cu o subliniere "_". Lungimea label-ului poate fi de până la 32 caractere. Este de asemenea important ca un label să înceapă de la primul rând.

Instrucțiuni

Instrucțiunile sunt deja definite prin folosirea unui microcontroler specific, așa că ne rămâne doar să urmăm instrucțiunile pentru folosirea lor în limbajul de asamblare. Modul în care scriem o instrucțiune mai este numit "sintaxa" instrucțiunii. În exemplul următor putem recunoaște o greșeală în scriere pentru că instrucțiunile `movlp` și `gotto` nu există pentru microcontrolerul PIC16F84.

Instrucțiuni corect scrise

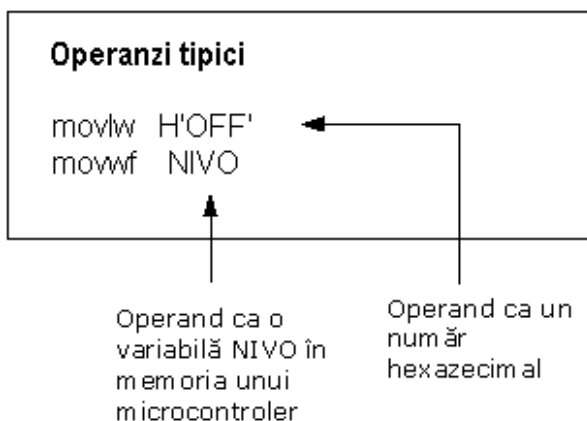
```
movlw    H'01FF'
goto     Start
```

Instrucțiuni incorect scrise

```
movlp    H'01FF'
gotto    Start
```

Operanzi

Operanzii sunt elemente ale instrucțiunii pentru instrucțiunea ce este executată. Ei sunt de obicei **registri** sau **variabile** sau **constante**. Constantele sunt numite "literal-e". Cuvântul literal înseamnă "număr".

Comentarii

Comentariul este o serie de cuvinte pe care programatorul le scrie pentru a face programul mai clar și mai ușor de citit. Se plasează după o instrucțiune, și trebuie să înceapă cu punct și virgulă";".

Directive

O **directivă** este similară unei instrucțiuni, dar spre deosebire de o instrucțiune este independentă de modelul microcontrolerului, și reprezintă o caracteristică a limbajului de asamblare însuși. Directivelor le sunt date uzual înțelegeri de scop prin variabile și registre. De exemplu, LEVEL poate fi o desemnare pentru o variabilă în memoria RAM la adresa 0Dh. În felul acesta, variabila la acea adresă poate fi accesată prin desemnarea LEVEL. Aceasta este mult mai ușor pentru un programator să înțeleagă decât să încerce să-și aducă aminte că adresa 0Dh conține informații despre LEVEL.

Unele directive frecvent folosite:

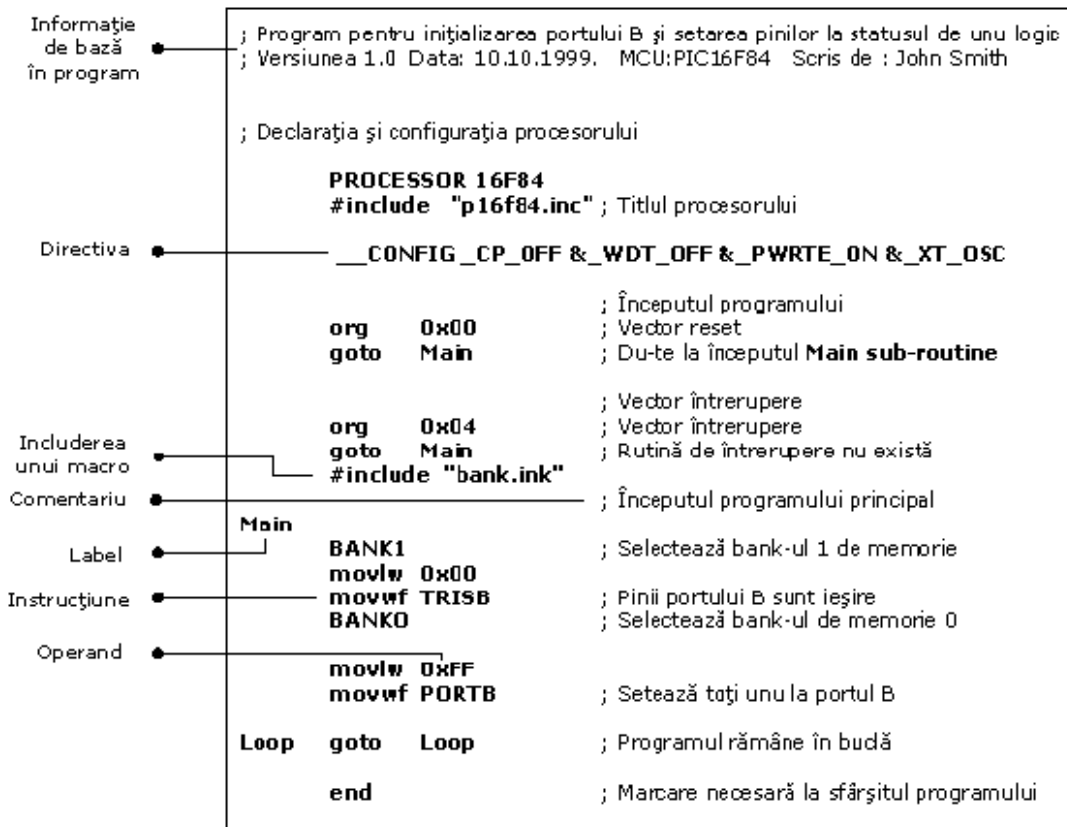
```
PROCESSOR 16F84
#include "p16f84.inc"

__CONFIG _CP_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC
```

Un exemplu de program scris

Următorul exemplu ilustrează un program simplu scris în limbaj de asamblare respectând regulile de bază.

Când se scrie un program, în afară de regulile obligatorii, sunt de asemenea unele reguli ce nu sunt scrise dar trebuie urmate. Una din ele să scrii numele programului la început, ce face programul, versiunea lui, data când a fost scris, tipul microcontrolerului pentru care a fost scris, și numele programatorului.

Pentru **c** aceste date nu sunt importante pentru translatorul de asamblare, este scris ca **•i comentarii**. Trebuie remarcat **c** un comentariu începe totdeauna cu punct **•i virgulă** **•i c** poate fi plasat într-un rând nou sau poate urma după **instrucțiune**. Este cel mai bine **•inut** în rândul al treilea pentru a face traseul **u•or de urm•rit**.

După deschiderea comentariului ce a fost scris, trebuie inclus **•directiva**. Aceasta este arătat în exemplul de mai sus.

Pentru a funcționa corect, trebuie să definim câțiva parametri ai microcontrolerului ca:

- tipul oscilatorului
- dacă timer-ul watchdog este pe deschis, **•i**
- dacă circuitul de resetare intern este activ.

Toate acestea sunt definite prin următoarea directivă:

```
__CONFIG _CP_OFF&_WDT_OFF&PWRTE_ON&XT_OSC
```

Când toate elementele necesare au fost definite, putem începe scrierea unui program. În primul rând, este necesar de a determina adresa de unde începe microcontrolerul, după pornirea sursei de alimentare. Aceasta este (**org 0x00**). Adresa de la care începe programul dacă are loc o întrerupere este (**org 0x04**). Pentru **c** acesta este un program simplu, va fi suficient să direcționăm microcontrolerul la începutul programului cu o instrucțiune **"goto Main"**.

Instrucțiunile **g**site în **Main sub-routine** selectează bank-ul 1 al memoriei (BANK1) pentru a accesa registrul TRISB, apoi încât portul B să fie declarat ca o ieșire (**movlw 0x00, movwf TRISB**).

Următorul pas este de a selecta bank-ul de memorie 0 și de a plasa statusul unu-lui logic la portul B (**movlw 0xFF, movwf PORTB**), și astfel programul principal este terminat. Trebuie să facem o altă buclă unde microcontrolerul să fie înut ca să nu se "rătăcească" dacă se întâmplă o eroare. Pentru acest scop, se face o buclă infinită unde micro-ul este reînut în timp ce sursa este conectată. Necesarul "sfârșit" de la concluzia fiecărui program informează translatorul de asamblare că nu mai sunt instrucțiuni în program.

Directive de control

4.1 #DEFINE Schimbă o bucată de text pentru o altă

Sintaxă:

```
#define<name> [<text ce schimbă numele>]
```

Descriere:

De fiecare dată când apare **<name>** în program, va fi înlocuit cu **<text ce schimbă numele>**.

Exemplu:

```
#define turned on 1
#define turned off 0
```

Directive similare: #UNDEFINE, IFDEF,IFNDEF

4.2 INCLUDE Include un fișier adițional într-un program

Sintax:

```
#include <file_name>
#include "
```

Descriere:

O aplicație a acestei directive are efect ca și cum întregul fișier a fost copiat într-un loc unde directiva "include" a fost găsită. Dacă numele fișierului este în paranteze pătrate, avem de a face cu un fișier de sistem, și dacă este în interiorul ghilimelelor de citare, avem de a face cu fișier de utilizator. Directiva "include" contribuie la un traseu mai bun al programului principal.

Exemplu:

```
#include <regs.h>
#include "subprog.asm"
```

4.3 CONSTANT Dă o valoare numerică constantă desemnării textuale

Sintax:

```
Constant <name>=<value>
```

Descriere:

De fiecare dată când apare <name> în program, va fi înlocuit cu <value>.

Exemplu:

```
Constant MAXIMUM=100
Constant Length=30
```

Directive similare: SET, VARIABLE

4.4 VARIABLE Dă o valoare numerică variabilă desemnării textuale

Sintax:

```
Variable<name>=<value>
```

Descriere:

Folosind această directivă, desemnarea textuală se înlocuiește cu o valoare particulară. Diferența de directiva CONSTANT în aceea că după aplicarea directivei, valoarea desemnării textuale poate fi înlocuită.

Exemplu:

```
variable level=20
variable time=13
```

Directive similare: SET, CONSTANT

4.5 SET Definirea variabilei asamblorului

Sintax:

```
<name_variable>set<value>
```

Descriere:

Variabilei <name_variable> îi este adăugată expresia <value>. Directiva SET este similară lui EQU, dar cu directiva SET numele variabilei poate fi redefinit urmând o definiție.

Exemplu:

```
level set 0
length set 12
level set 45
```

Directive similare: EQU, VARIABLE

4.6 EQU Definind constanta asamblorului

Sintax:

```
<name_constant> equ <value>
```

Descriere:

To the name of a constant <name_constant> is added value <value>

Exemplu:

```
five equ 5
six equ 6
seven equ 7
```

Instrucțiuni similare: SET

4.7 ORG Definește o adresă de unde programul este înmagazinat în memoria microcontrolerului

Sintax:

```
<label>org<value>
```

Descriere:

Aceasta este cea mai frecvent folosită directivă. Cu ajutorul acestei directive definim unde o anumită parte a programului va fi în memoria program.

Exemplu:

```
Start org 0x00
    movlw
    movwf
```

Primele două instrucțiuni ce urmează după prima directivă 'org' sunt memorate de la adresa 00, și celelalte două de la adresa 10.

4.8 END Sfârșit de program

Sintaxă:

```
end
```

Descriere:

La sfârșitul fiecărui program este necesar de a plasa directiva 'end' așa ca translatorul de asamblare să știe că numai sunt instrucțiuni în program.

Exemplu:

```
.
.
movlw 0xFF
movwf PORTB
end
```

Instrucțiuni condiționale

4.9 IF Ramificare de program condițională

Sintaxă:

```
if<conditional_term>
```

Descriere:

Dacă condiția în <conditional_term> este îndeplinită, parte a programului ce urmează directivei IF va fi executată. Și dacă nu este, partea ce urmează directivei ELSE sau ENDIF va fi executată.

Exemplu:

```
if nivo=100
goto PUNI
else
goto PRAZNI
endif
```

Directive similare: #ELSE, ENDIF

4.10 ELSE 'IF' alternativă la blocul program cu termeni condiționali

Sintaxă:

```
Else
```

Descriere:

Folosit cu directiva IF ca o alternativă dacă termenul condițional este incorect.

Exemplu:

```
If time< 50
goto SPEED UP
else goto SLOW DOWN
endif
```

Instrucțiuni similare: ENDIF, IF

4.11 ENDIF Sfârșitul secțiunii de program condiționale

Sintaxă:

```
endif
```

Descriere:

Directiva este scrisă la sfârșitul blocului condițional pentru translatorul de asamblare pentru a ști că este sfârșitul blocului condițional

Exemplu:

```
If level=100
goto LOADS
else
goto UNLOADS
endif
```

Directive similare: ELSE, IF

4.12 WHILE Execu•ia sec•iunii programului cât timp condi•ia este îndeplinit•

Sintax•:

```
while<condition>
.
endw
```

Descriere:

Liniile de program între WHILE •I ENDW vor fi executate cât timp condi•ia este îndeplinit•. Dacă condi•ia se opre•te din a mai fi valid•, programul continu• executarea instruc•iunilor urmând linia ENDW. Num•rul de instruc•iuni dintre WHILE •i ENDW poate fi cel mult 100, •i num•rul de execu•ii 256.

Exemplu:

```
While i<10
i=i+1
endw
```

4.13 ENDW Sfâr•itul p•r•ii condi•ionale a programului

Sintax•:

```
endw
```

Descriere:

Instruc•iunea este scris• la sfâr•itul blocului WHILE condi•ional, a•a ca translatorul de asamblare s• •tie c• este sfâr•itul blocului condi•ional

Exemplu:

```
while i<10
i=i+1

endw
```

Directive similare: WHILE

4.14 IFDEF Execu•ia unei p•r•i de program dac• simbolul este definit

Sintax•:

```
ifdef<designation>
```

Descriere:

Dacă desemnarea <designation> este definit• anterior (cel mai adesea prin instruc•iunea #DEFINE), instruc•iunile ce urmeaz• sunt executate până ce nu se ajunge la directivele ELSE •i ENDIF.

Exemplu:

```
#define test
.
ifdef test ;how the test is defined
.....; instructions from these lines will execute
endif
```

Directive similare: #DEFINE, ELSE, ENDIF, IFNDEF, #UNDEFINE

4.15 IFNDEF Execu•ia unei p•r•i de program dac• simbolul este definit

Sintax•:

```
ifndef<designation>
```

Descriere:

Dacă desemnarea <designation> nu a fost definit• anterior, sau dacă defini•ia ei a fost •ters• cu directiva directive #UNDEFINE, instruc•iunile ce urmeaz• sunt executate până ce nu se ajunge la directivele ELSE •i ENDIF.

Exemplu:

```
#define test
.....
#undefine test
.....
ifndef test ;how the test is undefined
.... ; instructions from these lines will execute
endif
```

Directive similare: #DEFINE, ELSE, ENDIF, IFDEF, #UNDEFINE

Directive de Date

4.16 CBLOCK Definind un bloc pentru constantele numite

Sintax•:

```
Cblock [<term>]
<label>[:<increment>], <label>[:<increment>].....
endc
```

Descriere:

Directiva este folosită pentru a da valori constantelor numite. Fiecare termen ce urmează primește o valoare mai mare cu unu decât precursorul lui. Dacă parametrul <increment> este de asemenea dat, atunci valoarea dată în parametrul <increment> este adăugată constantei următoare. Valoarea parametrului <term> este valoarea de pornire. Dacă nu este dată, este considerată a fi zero.

Exemplu:

```
Cblock 0x02
First, second, third ;first=0x02, second=0x03, third=0x04
endc

cblock 0x02
first : 4, second : 2, third ;first=0x06, second=0x08, third=0x09
endc
```

Directive similare: ENDC

4.17 ENDC Sfârșitul definiției blocului constante

Sintaxă:

```
endc
```

Descriere:

Directiva este folosită la sfârșitul definiției unui bloc de constante ca translatorul de asamblare să știe că nu mai sunt constante.

Directive similare: CBLOCK

4.18 DB Definind date de un byte

Sintaxă:

```
[<term>]db <term> [, <term> ,....., <term>]
```

Descriere:

Directiva rezervă un byte în memoria de program. Când sunt mai mulți termeni ce au nevoie să li se desemneze un byte de fiecare, ei vor fi desemnați unul după altul.

Exemplu:

```
db 't', 0x0f, 'e', 's', 0x12
```

Instrucțiuni similare: DE, DT

4.19 DE Definind Byte-ul de memorie EEPROM

Sintaxă:

```
[<term>] de <term> [, <term> ,....., <term>]
```

Descriere:

Directiva este folosită pentru definirea byte-ului de memorie EEPROM. Chiar dacă a fost inițial intenționat doar pentru memoria EEPROM, poate fi folosită pentru oricare altă locație de memorie.

Exemplu:

```
org H'2100'
de "Version 1.0" , 0
```

Instrucțiuni similare: DB, DT

4.20 DT Definim tabelul de date

Sintaxă:

```
[<term>] dt <term> [, <term> ,....., <term>]
```

Descriere:

Directiva generează seria RETLW de instrucțiuni, o instrucțiune de fiecare termen.

Exemplu:

```
dt "Message", 0
dt first, second, third
```

Directive similare: DB, DE

Configurând o directivă

4.21 _CONFIG Setarea biturilor configuraționale

Sintaxă:

```
· -config<term> or __config<address> , <term>
```

Descriere:

Sunt definite oscilatorul, aplicația timer watchdog și circuitul intern de reset. Înainte de folosirea acestei directive, procesorul trebuie definit folosind directiva PROCESSOR.

Exemplu:

```
_CONFIG _CP_OFF&_WDT_OFF&_PWRTE_ON&_XT_OSC
```

Directive similare: _IDLOCS, PROCESSOR

4.22 PROCESSOR Definind modeul microcontrolerului

Sintaxă:

```
Processor <microcontroller_type>
```

Descriere:

Instrucțiunea setează tipul microcontrolerului unde programarea este făcută.

Exemplu:

```
processor 16F84
```

Fișiere create ca rezultat al translării programului

Ca un rezultat al procesului translării unui program scris în limbaj de asamblare obținem fișiere ca:

- Fișier de executare (Program_Name.HEX)
- Fișier de erori program (Program_Name.ERR)
- Fișier list (Program_Name.LST)

Primul fișier conține programul translat ce este citit în microcontroler prin programare. Conținutul lui nu poate da orice informație programatorului, așa că nu ne vom mai referi la ele în continuare.

Al doilea fișier conține posibile erorile ce au fost făcute în procesul scrierii, și ca au fost observate de translatorul de asamblare în timpul procesului de translare. Erorile pot fi descoperite de asemenea într-un fișier "list". Acest fișier este mai potrivit deși când programul este mare și vederea fișierului "list" durează mai mult.

Al treilea fișier este cel mai folosit programatorului. În el sunt conținute multe informații, ca informații despre instrucțiunile de poziționare și variabilele din memorie, sau semnalizarea erorii.

Exemplu unui fișier "list" pentru program urmează în acest capitol. În capătul fiecărei pagini se găsesc informații despre numele fișierului, data când a fost translat și numărul paginii. Prima coloană conține o adresă din memoria programului unde este plasată o instrucțiune din acel rând. A doua coloană conține o valoare a oricărei variabile definite de una din directive: SET, EQU, VARIABLE, CONSTANT or CBLOCK. A treia coloană este rezervată pentru forma unei instrucțiuni translate pe care PIC-ul o execută. A patra coloană conține instrucțiunile asamblorului și comentariile programatorului. Posibile erori vor apărea între rânduri urmând o linie în care s-a produs eroarea.

Macro: Proba.lst

```

MPASM 02.40Released      PROBA.ASM      4-26-2000      7:18:17      PAGE 1

VALOARE COD OBIECT      TEXT SURSĂ LINIE
  LOCAȚIE
00001 ;Program pentru inițializarea portului B și setarea pinilor săi
00002 ;spre starea logică unu
00003 ;Versiunea: 1.0 Data: 10.05.2000.          MCU: PIC16F84 Scris
00004 ;de: Petar Petrovic
00005
00006 ;Declarația și configurația procesorului
00007 ;PROCESSOR 16F84
00008 #include "p16f84.inc"                      ;Titlul procesorului
00001 LIST
00002 ;PI6F84.INC Standard Header File, Version 2.00
      ;Microchip Technology, Inc
00136 LIST
00009
2007 3FFI 00010 __CONFIG _CPO_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC
      00011
000C 00012 CONSTANT BASE = 0x0c
      00013
      00014 ;Începutul programului
0000 00015 org 0x00                      ;Vector reset
0000 2805 00016 goto Main                ;Du-te la începutul programului
      00017
      00018 ;Vector întrerupere
0004 00019 org 0x04                      ;Vector întrerupere
0004 2805 00020 goto Main                ;Rutină de întrerupere nu există
      00021
      00022 ;Începutul programului principal
00023 #include "Bank.inc"                  ; Fișier cu macro-uri
00001 ;*****
00002 ;      Makros BANKO and BANKI
00003 ;*****
00004
0000 0010 00005 W_Temp      set      BASE+4
0000 0011 00006 Stat_Temp  set      BASE+5

```

```

0000 0010 00005 W_Temp      set   BASE+4
0000 0011 00006 Stat_Temp   set   BASE+5
0000 0012 00007 Option_Temp set   BASE+6
00008
00009
00010 BANK0 macro
00011 bcf   STATUS,RPO    ; Selectează bank-ul de memorie 0
00012 endm
00013
00014 BANK1 macro
00015 bsf   STATUS,RPO    ; Selectează bank-ul de memorie 1
00016 endm
00017
0005      00024 Main
0005      00025 BANK1      ; Selectează bank-ul de memorie 1
0005 1683 M      bsf   STATUS,RPO ; Selectează bank-ul de memorie 1
0006 3000      00026 movlw 00x0
Message[302] :Înregistrează în operand nu în bank-ul 0. Asigură-te că biții de bank
sunt corecți.
0007 0086      00027 movlw TRISB      ;Pinii portului B sunt ieșire
00028
00029 BANK0      ;Selectează bank-ul de memorie 0
0008 1283 M      bcf   STATUS,RPO    ;Selectează bank-ul de memorie 0
0009 30FF      00030 movlw 0xFF
000A 0086      00031 movwf PORTB     ;Setează toți unu la portul B
00032
000B 280B      00033 Loop   goto   Loop ;Programul rămâne în buclă
00034
00035 END      ;Marcare necesară a sfârșitului programului

MEMORY USAGE MAP ('X' = Used, '-' = Unused)

0000 : X---XXXXXXXX--- -----
2000 : -----X----- -----

Toate celelalte blocuri sunt nefolosite.

Cuvinte folosite în memoria program:      9
Cuvinte libere în memoria program:      1015

Erori:      0
Avertismente: 0 raportate,      0 înlăturate
Message:    1 raportate,      0 înlăturate

```

La sfârșitul fișierului "list" este un tabel cu simboluri folosite în program. Un element folositor al fișierului "list" este un grafic de utilizare a memoriei. La sfârșit de tot, este o statistică de erori ca și cantitatea de program rmas.

Macro-uri

Macros-urile sunt elemente foarte folositoare în limbajul de asamblare. Ei ar putea fi pe scurt descriși ca "grup definit al utilizatorului de instrucțiuni ce vor intra în programul de asamblare unde a fost apelat macro-ul". Este posibil de a scrie un program chiar fără folosirea macro-urilor. Dar cu folosirea lor programul scris este mult mai ușor de înțeles, în special dacă mai mulți programatori lucrează la același program. Macro-urile au același scop ca funcțiile ale limbajelor de programare complexe.

Cum se le scriem:

```

<label> macro [<argument1>,<argument2>,<.....><argumentN>]
.....
.....
endm

```

Din modul în care sunt scrise, vedem că macro-urile pot accepta argumente, ceea ce este foarte folositor în programare. Când apare argumentul în corpul macro-ului, va fi înlocuit cu valoarea <argumentN>.

Exemplu:

```

NA_PORTB      macro ARG1
                BANK0      ;Selectează bank-ul de memorie 0
                movlw ARG1  ;Valoarea din argumentul ARG1
                                ;este memorată registrul de lucru
                movwf PORTB ;Valoarea din argumentul
                                ;ARG1 plasată la portul B
                endm      ;macro s-a sfârșit

```

Exemplu de mai sus arat• un macro a c•rui scop este de a înlocui la portul B argumentul ARG1 ce a fost definit în timp ce a fost apelat macro-ul. Folosirea lui în program ar fi limitat• la scrierea unei linii: `ON_ PORTB 0xFF , •i` astfel am plasa valoarea 0xFF la PORTB. Pentru a folosi un macro în program, este necesar de a include fi•ierul macro în programul principal cu instruc•iunea `include "macro_name.inc"`. Con•inutul unui program este copiat automat într-un loc unde instruc•iunea este scris•. Aceasta poate fi cel mai bine v•zut într-un fi•ier list• anterior unde fi•ierul cu macro-uri este copiat mai jos de linia `#include"bank.inc"`.

Pagina anterioar•	Con•inut	Pagina urm•toare
© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact webmaster .		

CAPITOLUL 5

MPLAB

[Introducere](#)

[5.1 Instalarea pachetului de program MPLAB](#)

[5.2 Introducere în MPLAB](#)

[5.3 Alegerea modului de dezvoltare](#)

[5.4 Conceperea unui proiect](#)

[5.5 Proiectarea unui fiier de asamblare](#)

[5.6 Scrierea unui program](#)

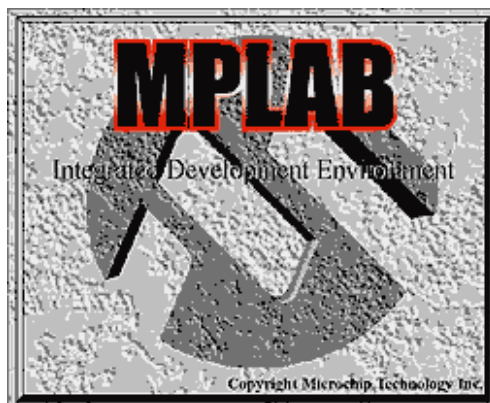
[5.7 Simulator MPSIM](#)

[5.8 Toolbar](#)

Introducere

MPLAB este un pachet de program Windows ce face scrierea și dezvoltarea unui program mai ușoară. Poate fi descris cel mai bine ca un mediu de dezvoltare pentru un limbaj de programare standard ce este intenționat pentru programarea unui computer PC. Unele operații ce erau făcute din linia de instrucțiuni cu un număr mare de parametri până la descoperirea IDE-ului, "Integrated Development Environment", sunt acum făcute mai ușoare prin folosirea MPLAB. Totuși, gusturile noastre diferă, așa că chiar astăzi unii programatori preferă editoarele standard și compilatoarele din linia de instrucțiuni. În orice caz, programul scris este ușor de citit, și este disponibil un help bine documentat.

5.1 Instalarea programului -MPLAB

MPLAB constă din câteva părți:

- Gruparea fișierelor aceluși proiect într-un singur proiect (Project Manager)
- Generarea și procesarea unui program (Text Editor)
- Simulator de program scris folosit pentru simularea funcționării programului în microcontroler.

În afară de acestea, sunt sisteme de susținere pentru produsele Microchip ca PICStart Plus și ICD (In Circuit Debugger). Pentru această carte nu acoperă acestea, ele vor fi menționate doar ca opțiuni.

Cerințele minime pentru computer pentru rularea lui MPLAB sunt:

- Computer compatibil PC 486 sau mai recent
- Microsoft Windows 3.1x sau Windows 95 și noile versiuni ale sistemului de operare Windows
- VGA graphic card
- 8MB memorie (32MB recomandat)
- 20MB spațiu pe hard disc
- Mouse

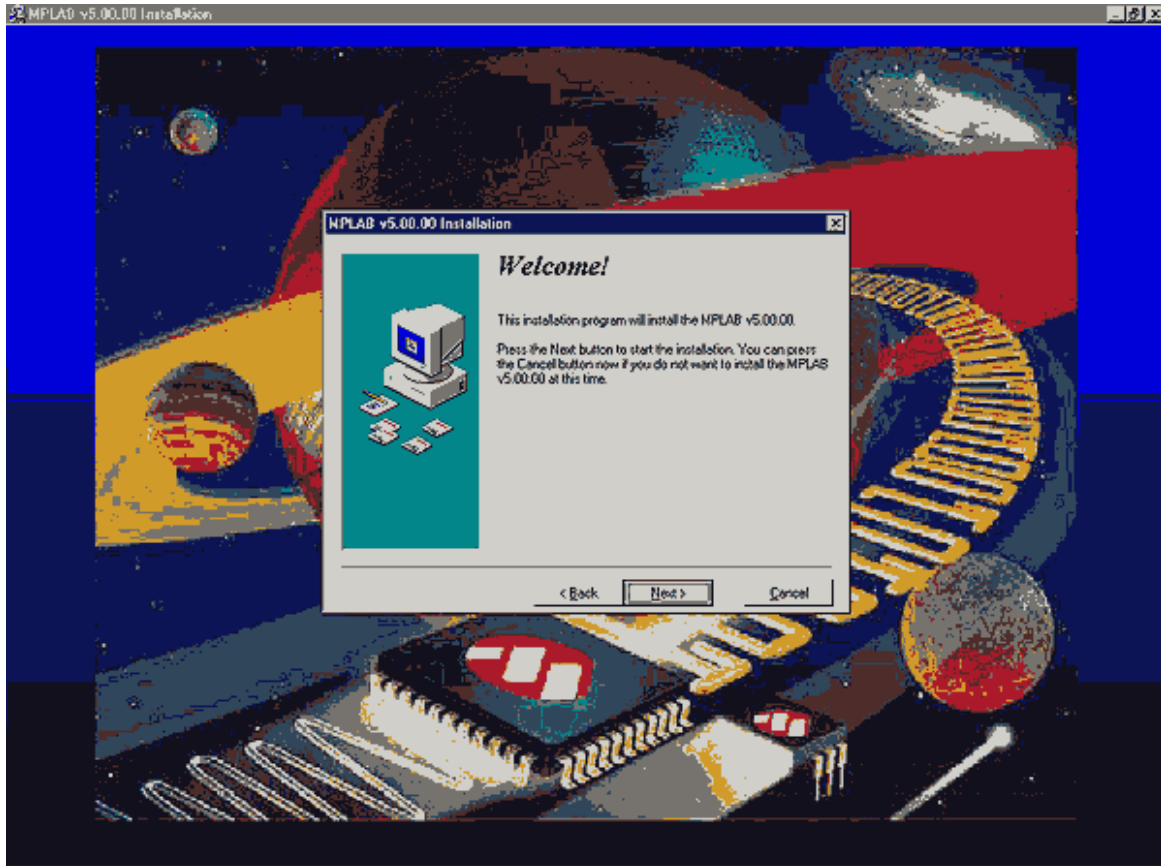
Pentru a porni MPLAB-ul trebuie să-l instalezi. Instalarea este un proces de copiere a fișierelor de pe CD pe un hard disc al computerului. Este o opțiune pentru fiecare fereastră ce va ajuta să vă întoarceți la cea precedentă, așa ca erorile să nu prezinte o

problem sau s devin o experien stresant. Instalarea propriu-zis are loc ca la majoritatea programelor Windows. Mai întâi apare ecranul Windows, apoi putei alege opunile urmate de instalarea propriu-zis, i în sfârșit, apare mesajul care spune programul dumneavoastr instalat este gata de start.

Pași pentru instalarea MPLAB:

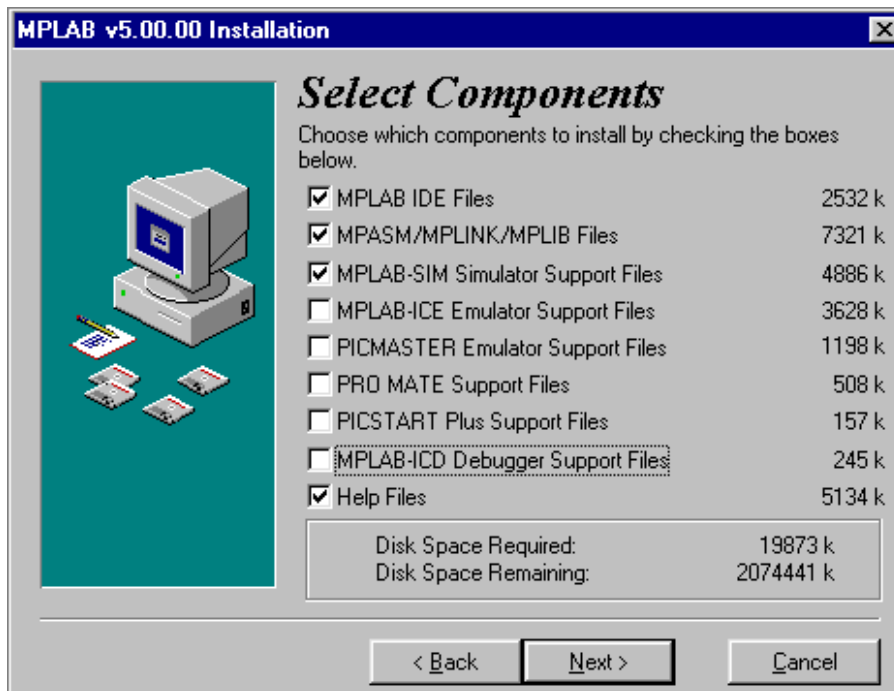
1. Porniți Windows-ul Microsoft
2. Puneți the discul CD Microchip în CD ROM
3. Faceți clic pe START în partea stâng de jos a ecranului și alegeți opțiunea RUN
4. Faceți clic pe BROWSE și selectați driver-ul CD ROM-ului computerului.
5. Găsiți directorul numit MPLAB pe CD ROM-ul dumneavoastr
6. Faceți clic pe SETUP.EXE și apoi pe OK .
7. Faceți clic din nou pe OK în fereastra dumneavoastr RUN

Instalarea începe după acești pași. Următoarele imagini explic înțelesul unor pași ai instalării.

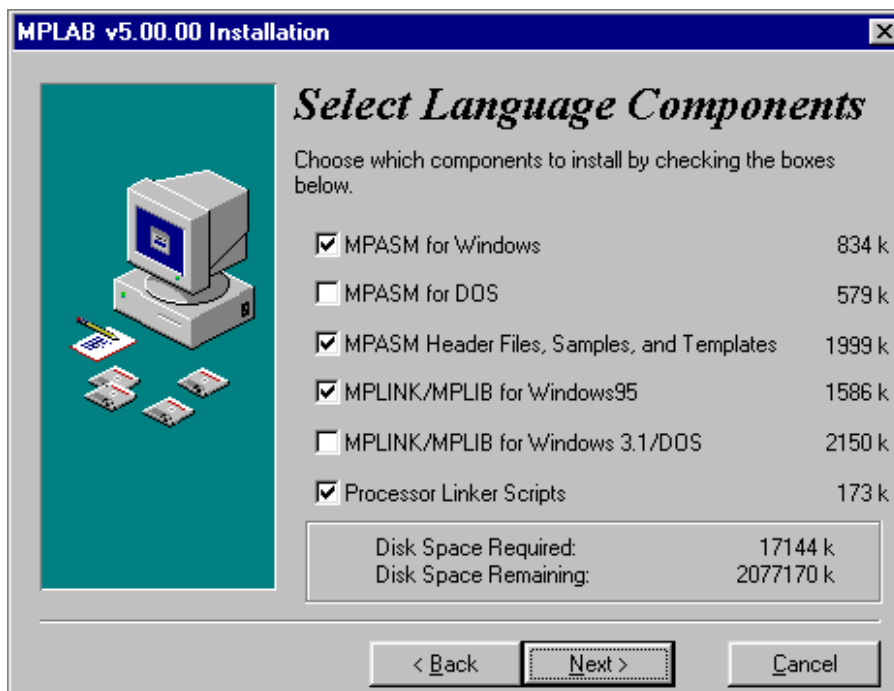
Ecran de bun venit la începutul instalării MPLAB

La început de tot, este necesar de a selecta acele componente MPLAB cu care vom lucra. Pentru că nu avem nici o componentă hardware originală Microchip ca programatori sau emulatoare, vom instala doar mediul MPLAB, Assembler-ul, Simulatorul și instrucțiunile.

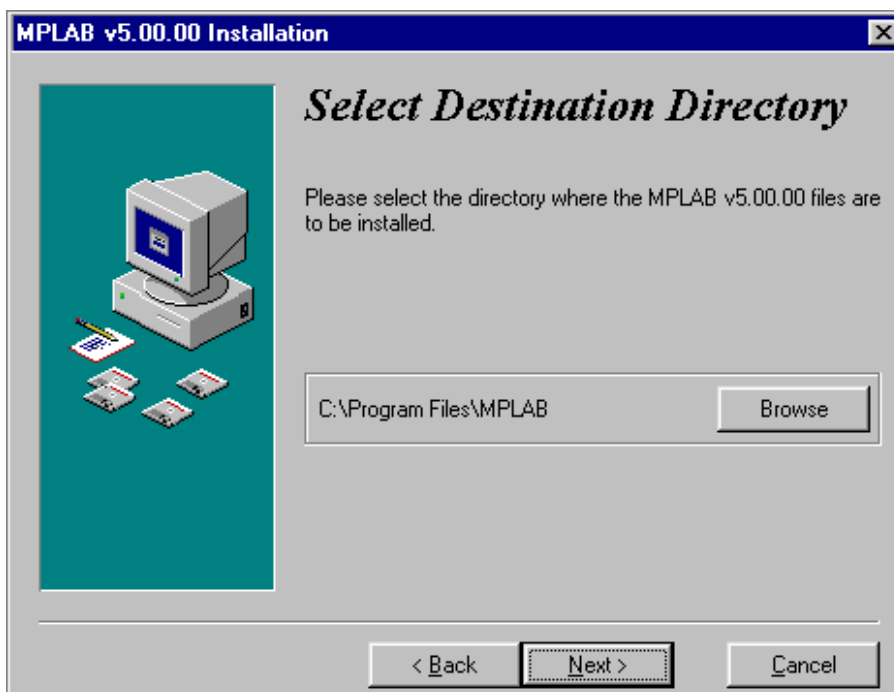
Selectarea componentelor mediului de dezvoltare MPLAB

Întrucât se estimează că veți lucra cu Windows 95 (sau un sistem mai nou), tot ce este în legătură cu sistemul DOS de operare a fost scos în timpul selecției limbajului de asamblare. Totuși dacă doriți să lucrați în DOS, trebuie să deselectați toate opțiunile referitoare la Windows, și să alegeți componentele potrivite pentru DOS.

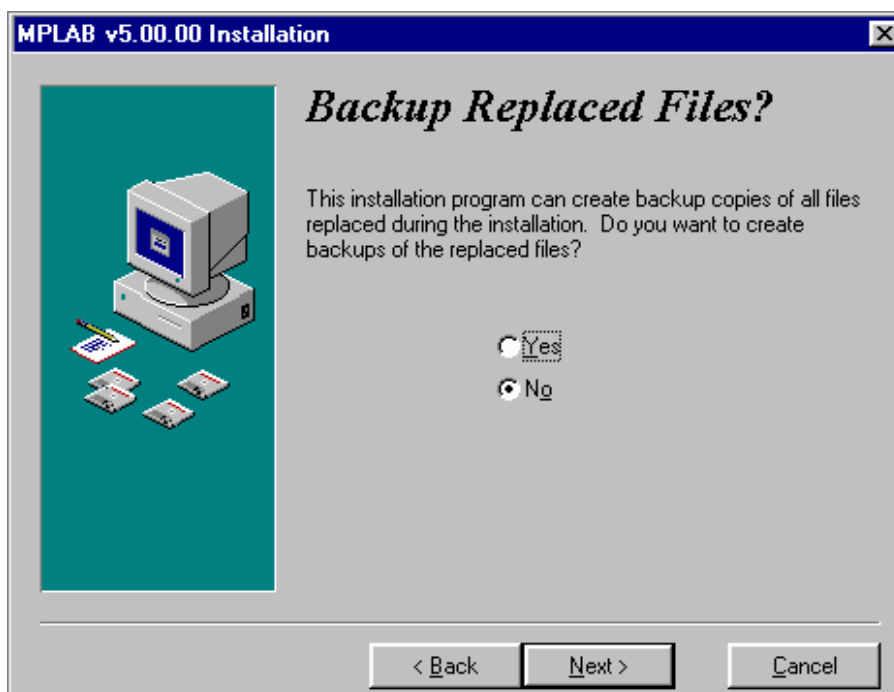
Selectarea assembler-ului și a sistemului de operare

Ca orice program, MPLAB va trebui instalat într-un director. Această opțiune se poate schimba în orice director de pe orice hard disc al computerului dumneavoastră. Dacă nu aveți o nevoie mai presantă, va fi trebui instalat la locul selectat.

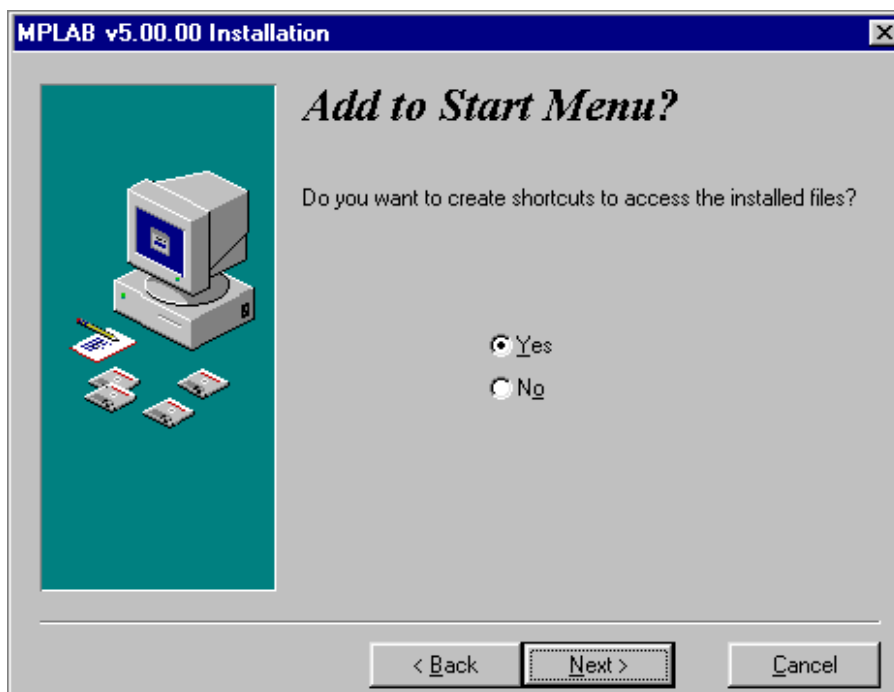
Alegerea directorului unde MPLAB va fi instalat

Utilizatorii care au avut deja MPLAB (o versiune mai veche decât aceasta) au nevoie de următoarea opțiune. Scopul acestei opțiuni este de a salva copii a tuturor fișierelor ce sunt modificate în timpul unei treceri la o nouă versiune MPLAB. În cazul nostru ar trebui să lăsați selectat NO din cauza presupunerii că aceasta este prima instalare a MPLAB-ului în computerul dumneavoastră.

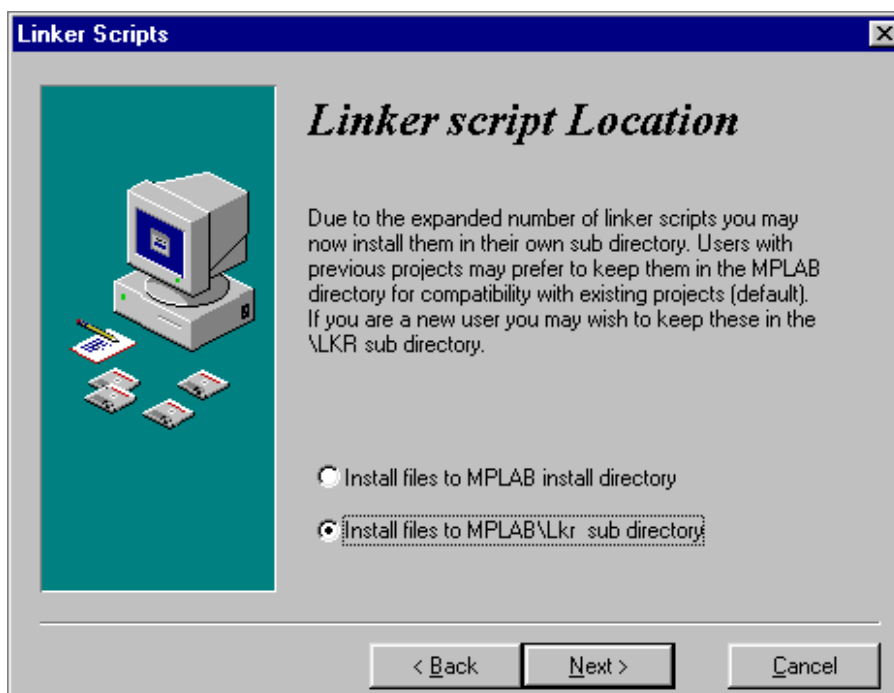
Opțiune pentru utilizatorii care instalează o versiune nouă peste o versiune deja instalată de MPLAB

Start menu este un grup de pointeri de program, și este selectat prin clic pe opțiunea START în colțul de jos stâng al ecranului. Pentru că MPLAB se va porni de aici, trebuie să lăsați această opțiune așa cum este.

Adugarea MPLAB la start menu

Locaia care va fi menionat de aici încolo, are de a face cu o parte a MPLAB în a c•rui explicaie nu este nevoie s• intr•m. Prin selectarea unui director special, MPLAB va •ine toate fi•ierele în conexiune cu linker-ul într-un director separat.

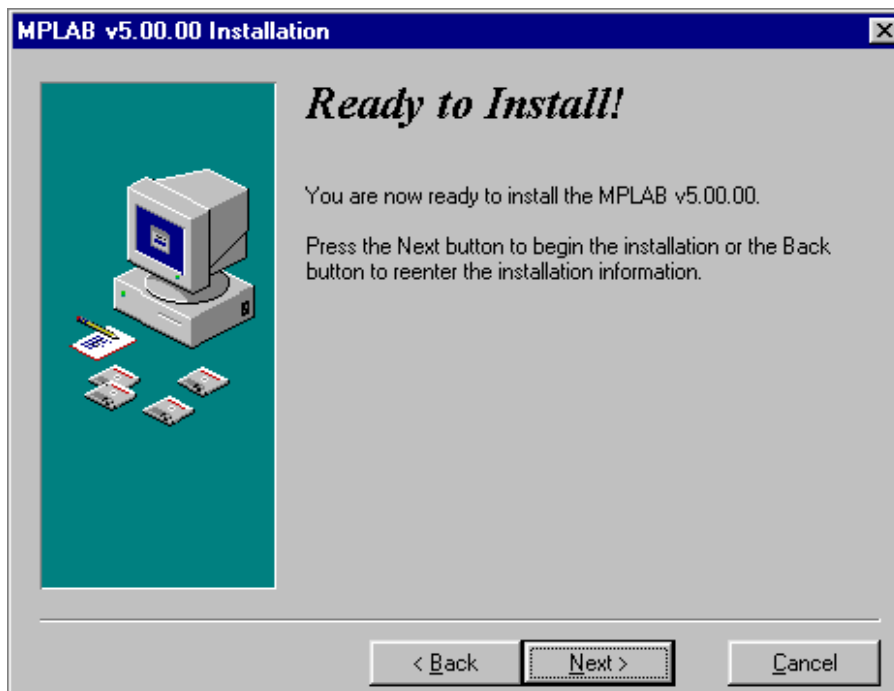
Determinând un director pentru fi•ierele linker-ului

Orice program Windows are fi•ierele de sistem în mod uzual memorate într-un director coninând programul Windows. Dup• un num•r de instal•ri diferite. Directorul Windows devine supraaglomerat •i prea mare. Astfel, unele programe permit ca fi•ierele lor de sistem s• fie •inute în aceia•i directori cu programele. MPLAB este un exemplu de asemenea program, •i trebuie selectat• op•iunea de jos.

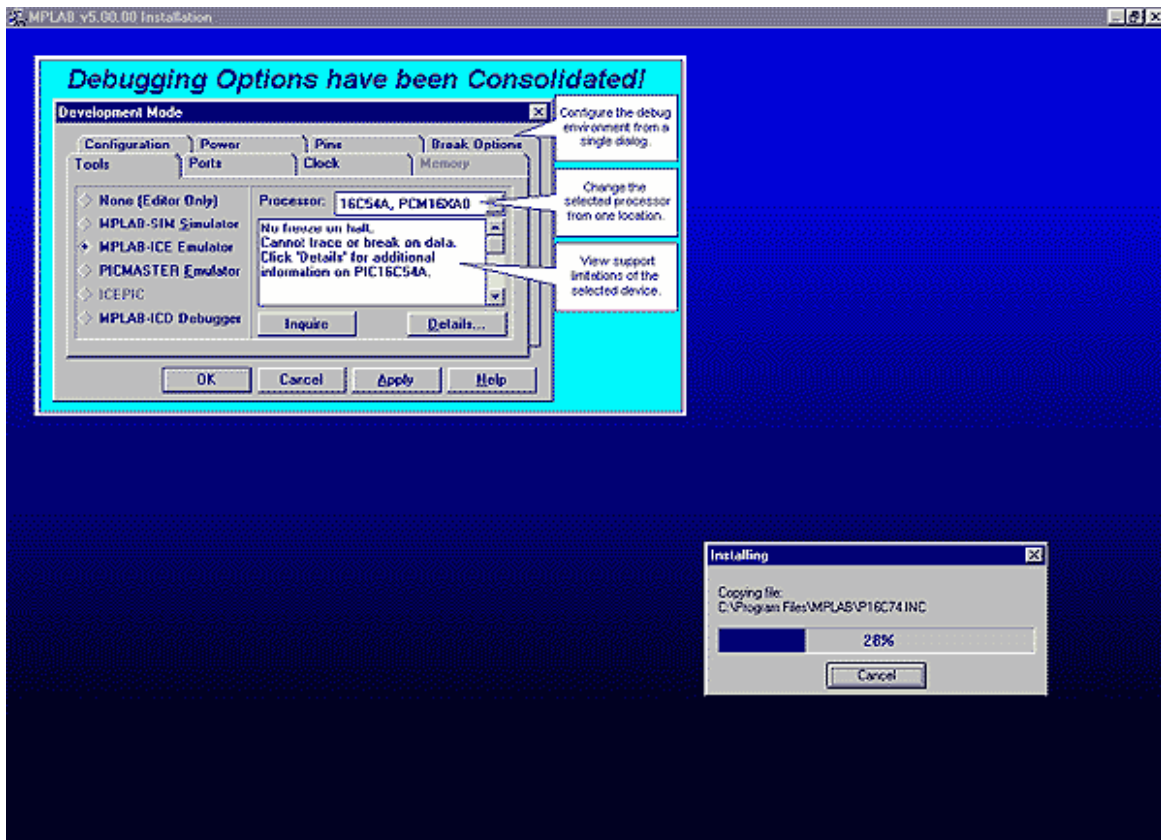
Selectând un director pentru fișierele de sistem

După pașii de mai sus, instalarea începe făcând clic pe 'Next'.

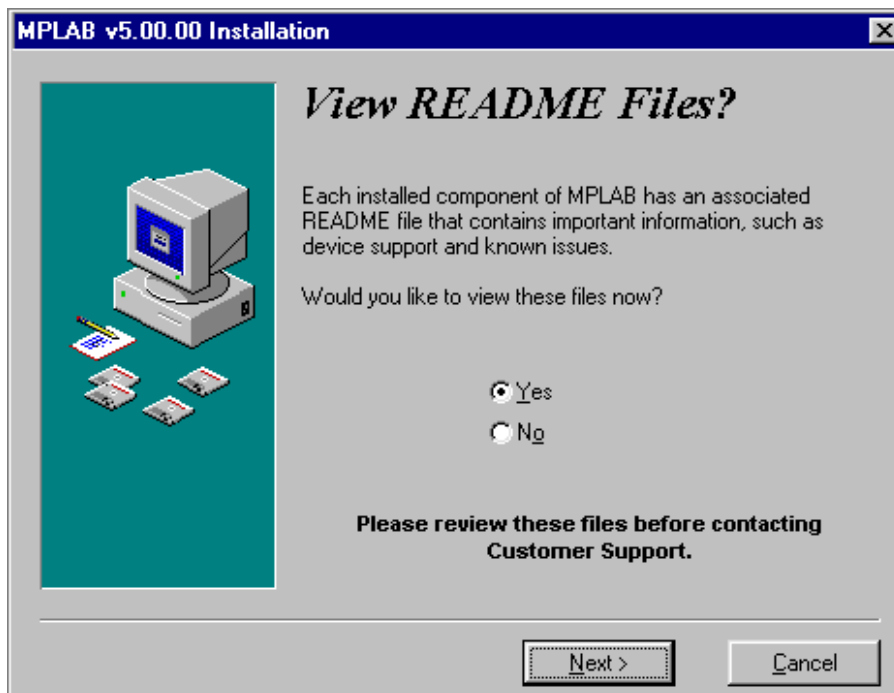
Ecran anterior instalării

Instalarea nu durează mult, și procesul copierii fișierelor poate fi văzut într-o fereastră mică în colțul din dreapta ecranului.

Desfășurarea instalării

După ce instalarea este gata, sunt două ecrane de dialog, unul pentru informația de ultim moment privind versiunile programului și corecțiile, iar celălalt este un ecran de binevenit. Dacă s-au deschis fișierele text (Readme.txt), ele trebuie închise.

Informații de ultim moment privind versiunile programului și corecțiile

Când clic pe Finish, instalarea MPLAB este terminată.

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

CAPITOLUL 6

Mostrele

[Introducere](#)

[6.1 Alimentarea microcontrolerului](#)

[6.2 Macrouri folosite în programe](#)

- [Macrourele WAIT, WAITX](#)
- [Macroul PRINT](#)

[6.3 Exemple](#)

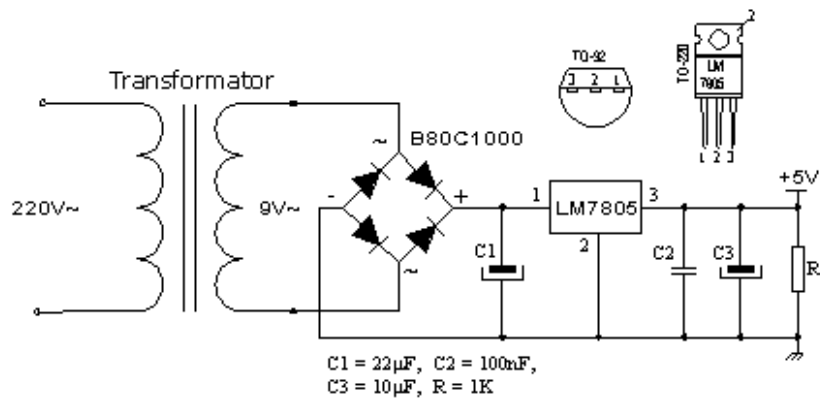
- [Light emitting diodes – LEDuri](#)
- [Tastatura](#)
- [Optocuploare](#)
 - [Izolarea galvanic a liniilor de intrare folosind optocuploare](#)
 - [Izolarea galvanic a liniilor de ieire folosind optocuploare](#)
- [Relee](#)
- [Generarea unui sunet](#)
- [Registri de deplasare](#)
 - [Registru de deplasare de intrare](#)
 - [Registru de deplasare de ieire](#)
- [Afișoare 7-segmente \(multiplexare\)](#)
- [Afișor LCD](#)
- [Convertor AD pe 12 biți](#)
- [Comunicația serială](#)

Introducere

Exemplele oferite în această capitol vor arăta cum să conectați microcontrolerul PIC cu alte componente sau dispozitive periferice când produceți propriul sistem bazat pe microcontroler. Fiecare exemplu conține descriere detaliată a părții hardware cu schema electrică și comentarii despre program. Toate programele pot fi luate direct din prezentarea de pe internet „MikroElektronika”.

Alimentarea microcontrolerului

În general, alimentarea corectă este de o importanță maximă pentru funcționarea corectă a sistemului cu microcontroler. Poate fi ușor comparată cu respirația unui om în aer. Este mai probabil ca un om care respiră în aer curat va trăi mai mult decât un om care locuiește într-un mediu poluat. Pentru o funcționare corectă a oricărui microcontroler, este necesar să oferim o sursă stabilă de alimentare, un reset sigur în momentul în care îl pornim și un oscilator. Conform specificațiilor tehnice oferite de producătorul microcontrolerului PIC, tensiunea de alimentare ar trebui să se încadreze între 2.0V și 6.0V pentru toate versiunile. Cea mai simplă soluție este folosirea stabilizatorului de tensiune LM7805 care oferă tensiune stabilă de +5V la ieșire. O astfel de sursă este ilustrată în figura de mai jos.

Pentru a funcționa corect sau pentru a avea o tensiune stabilizată la 5V la ieșire (pinul 3), tensiunea de intrare pe pinul 1 la LM7805 ar trebui să fie între 7V și 24V. În funcție de curentul consumat de montaj vom folosi tipul corespunzător de stabilizator de tensiune LM7805. Sunt diferite versiuni de LM7805. Pentru consum de curent de până la un 1A ar trebui să folosim versiunea în capsulă TO-220 cu posibilitatea de răcire adițională. Dacă consumul total este de 50mA, putem să folosim 78L05 (versiune de stabilizator în capsulă mică TO-92 pentru curent de până la 100mA).

[Pagina anterioară](#)
[Conținut](#)
[Pagina următoare](#)

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

Anexa A

Set Instrucțiuni

Introducere

Anexa conține toate instrucțiunile prezentate separat cu exemple pentru folosirea lor. Sintaxa, descrierea și efectele ei asupra stării biților sunt pentru fiecare instrucțiune.

- [A.1 MOVLW](#)
- [A.2 MOVWF](#)
- [A.3 MOVF](#)
- [A.4 CLRW](#)
- [A.5 CLRF](#)
- [A.6 SWAPF](#)
- [A.7 ADDLW](#)
- [A.8 ADDWF](#)
- [A.9 SUBLW](#)
- [A.10 SUBWF](#)
- [A.11 ANDLW](#)
- [A.12 ANDWF](#)
- [A.13 IORLW](#)
- [A.14 IORWF](#)
- [A.15 XORLW](#)
- [A.16 XORWF](#)
- [A.17 INCF](#)
- [A.18 DECF](#)
- [A.19 RLF](#)
- [A.20 RRF](#)
- [A.21 COMF](#)
- [A.22 BCF](#)
- [A.23 BSF](#)
- [A.24 BTFSC](#)
- [A.25 BTFSS](#)
- [A.26 INCFSZ](#)
- [A.27 DECFSZ](#)
- [A.28 GOTO](#)
- [A.29 CALL](#)
- [A.30 RETURN](#)
- [A.31 RETLW](#)
- [A.32 RETFIE](#)
- [A.33 NOP](#)
- [A.34 CLRWDI](#)
- [A.35 SLEEP](#)

A.1 MOVLW Scrie constanta în registrul W

Sintaxă: `[label] MOVLW k`
Descriere: constanta **k** de 8 biți este scrisă în registrul **W**.
Operare: $k \Rightarrow (W)$
Operand: $0 \leq k \leq 255$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `MOVLW 0x5A`

După instrucțiune: `W=0x5A`

Exemplu 2 `MOVLW REGSTAR`

Înainte de instrucțiune: `W=0x10` și `REGSTAR=0x40`

După instrucțiune: `W=0x40`

A.2 MOVWF Copiaz• W în f

Sintaxă: `[label] MOVWF f`
Descriere: conținutul registrului **W** este copiat în registrul **f**.
Operație: $W \Rightarrow (f)$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `MOVWF OPTION_REG`

Înainte de instrucțiune: `OPTION_REG=0x20`
`W=0x40`

După instrucțiune: `OPTION_REG=0x40`
`W=0x40`

Exemplu 2 `MOVWF INDF`

Înainte de instrucțiune: `W=0x17`
`FSR=0xC2`
conținutul adresei `0xC2=0x00`

După instrucțiune: `W=0x17`
`FSR=0xC2`
conținutul adresei `0xC2=0x17`

A.3 MOVF Copiaz• f în d

Sintaxă: `[label] MOVF f,d`

Descriere: Conținutul registrului **f** este memorat în locația determinată de operandul **d**.

Dacă **d=0**, destinația este registrul **W**

Dacă **d=1**, destinația este registrul **f** însuși

Opțiunea **d=1** este folosită pentru testarea conținutului registrului **f** pentru că execuția acestei instrucțiuni afectează eticheta **Z** în registrul **STATUS**.

Operație: $f \Rightarrow (d)$

Operand: $0 \leq f \leq 127$

$d \in \{0,1\}$

Etichetă: **Z**

Număr de cuvinte: 1

Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `MOVF FSR, 0`

Înainte de instrucțiune: `FSR=0xC2`

`W=0x00`

După instrucțiune: `W=0xC2`

`Z=0`

Exemplu 2 `MOVF INDF, 0`

Înainte de instrucțiune: `W=0x17`

`FSR=0xC2`

conținutul adresei `0xC2=0x00`

După instrucțiune: `W=0x17`

`FSR=0xC2`

conținutul adresei `0xC2=0x00`

`Z=1`

A.4 CLRW Scrie 0 în W

Sintaxă: `[label] CLRW`

Descriere: conținutul registrului **W** face ieșirea zero, și eticheta **Z** în registrul **STATUS** este setat la unu.

Operație: $0 \Rightarrow (W)$

Operand: -

Etichetă: **Z**

Număr de cuvinte: 1

Număr de cicluri: 1

Exemplu `CLRW`

Înainte de instrucțiune: `W=0x55`

După instrucțiune: `W=0x00`

`Z=1`

A.5 CLRF Scrie 0 în f

Sintaxă: `[label] CLRF f`
Descriere: conținutul registrului 'f' face ieșirea zero, și eticheta Z în registrul STATUS este setată la unu

Operație: $0 \Rightarrow f$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
Etichetă: Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 CLRF STATUS

Înainte de instrucțiune: STATUS=0xC2
 După instrucțiune: STATUS=0x00
 Z=1

Exemplu 2 CLRF INDF

Înainte de instrucțiune: FSR=0xC2
 conținutul adresei 0xC2=0x33
 După instrucțiune: FSR=0xC2
 conținutul adresei 0xC2=0x00
 Z=1

A.6 SWAPF Copiază•the buc••elele din f în d în diagonal•

Sintaxă: `[label] SWAPF f, d`
Descriere: Jumătatea de sus și de jos a registrului f își schimbă locurile
 Dacă **d=0**, rezultatul este memorat în registrul **W**
 Dacă **d=1**, rezultatul este memorat în registrul **f**

Operație: $f\langle 0:3 \rangle \Rightarrow d\langle 4:7 \rangle, f\langle 4:7 \rangle \Rightarrow d\langle 0:3 \rangle;$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0,1]$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 SWAP REG, 0

Înainte de instrucțiune: REG=0xF3
 După instrucțiune: REG=0xF3
 W=0x3F

Exemplu 2 SWAP REG, 1

Înainte de instrucțiune: REG=0xF3
 După instrucțiune: REG=0x3F

A.7 ADDLW Adun•W la o constant•

Sintaxă: `[label] ADDLW k`
Descriere: Conținutul registrului **W** este adunat la o constantă de 8 biți **k** și rezultatul este memorat în registrul **W**.
Operație: $(W) + k \Rightarrow W$
Operand: $0 \leq k \leq 255$
Etichetă: C, DC, Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `ADDLW 0x15`

Înainte de instrucțiune: `W=0x10`

După instrucțiune: `W=0x25`

Exemplu 2 `ADDLW REG`

Înainte de instrucțiune: `W=0x10`
 conținutul registrului `REG=0x37`

După instrucțiune: `W=0x47`

A.8 ADDWF Adun• W la f

Sintaxă: `[label] ADDWF f, d`
Descriere: Adună conținutul registrului **W** la registrul **f**.
 Dacă **d=0**, rezultatul este memorat în registrul **W**
 Dacă **d=1**, rezultatul este memorat în registrul **f**

Operație: $(W) + (f) \Rightarrow d$

Operand: $0 \leq f \leq 127$

d $\in [0,1]$

Etichetă: C, DC, Z

Număr de cuvinte: 1

Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `ADDWF FSR, 0`

Înainte de instrucțiune: `W=0x17`
`FSR=0xC2`

După instrucțiune: `W=0xD9`
`FSR=0xC2`

Exemplu 2 `ADDLW INDF, 1`

Înainte de instrucțiune: `W=0x17`
`FSR=0xC0`
 conținutul adresei `0xC2=0x20`

După instrucțiune: `W=0x17`
`FSR=0xC2`
 conținutul adresei `0xC2=0x37`

A.9 SUBLW Scade W dintr-o constant•

Sintaxă: `[label] SUBLW k`
Descriere: Conținutul registrului **W** este scăzut din constanta **k**, și rezultatul este memorat în registrul **W**.
Operație: $k - (W) \Rightarrow W$
Operand: $0 \leq f \leq 255$
Etichetă: C, DC, Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 SUBLW 0x03

Înainte de instrucțiune: W=0x01, C=x, Z=x
 După instrucțiune: W=0x02, C=1, Z=0 Result > 0

Înainte de instrucțiune: W=0x03, C=x, Z=x
 După instrucțiune: W=0x00, C=1, Z=1 Result = 0

Înainte de instrucțiune: W=0x04, C=x, Z=x
 După instrucțiune: W=0xFF, C=0, Z=0 Result < 0

Exemplu 2 SUBLW REG

Înainte de instrucțiune: W=0x10
 conținutul REG=0x37
 După instrucțiune: W=0x27
 C=1 Result > 0

A.10 SUBWF Scade W din f

Sintaxă: `[label] SUBWF f, d`
Descriere: Conținutul registrului **W** este scăzut din conținutul registrului **f**.
 Dacă **d=0**, rezultatul este memorat în registrul **W**.
 Dacă **d=1**, rezultatul este memorat în registrul **f**.
Operație: $(f) - (W) \Rightarrow d$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0, 1]$
Etichetă: C, DC, Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 SUBWF REG, 1

Înainte de instrucțiune: REG=3, W=2, C=x, Z=x
 După instrucțiune: REG=1, W=2, C=1, Z=0 Result > 0

Înainte de instrucțiune: REG=2, W=2, C=x, Z=x
 După instrucțiune: REG=0, W=2, C=1, Z=1 Result = 0

Înainte de instrucțiune: REG=1, W=2, C=x, Z=x
 După instrucțiune: REG=0xFF, W=2, C=0, Z=0 Result < 0

A.11 ANDLW W AND(**•**I) logic cu o constant**•**

Sintaxă: `[label] ADDWF k`
Descriere: Face operația AND(ȘI) logic asupra conținutului registrului **W** și constantei **k**.
 Rezultatul este memorat în registrul **W**.
Operație: $(W) \text{ .AND. } k \Rightarrow W$
Operand: $0 \leq f \leq 255$
Etichetă: Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `ANDLW 0x5F`

Înainte de instrucțiune:	W=0xA3	; 0101 1111 (0x5F)
După instrucțiune:	W=0x03	; 1010 0011 (0xA3)

		; 0000 0011 (0x03)

Exemplu 2 `ANDLW REG`

Înainte de instrucțiune:	W=0xA3	; 1010 0011 (0xA3)
	REG=0x37	; 0011 0111 (0x37)
După instrucțiune:	W=0x23	-----
		; 0010 0011 (0x23)

A.12 `ANDWF W AND(•I) logic cu f`

Sintaxă: `[label] ANDWF f, d`
Descriere: Face operația AND(ȘI) logic asupra conținutului registrelor **W** și **f**.
 Dacă **d=0**, rezultatul este memorat în registrul **W**.
 Dacă **d=1**, rezultatul este memorat în registrul **f**.
Operație: $(W) \text{ .AND. } f \Rightarrow d$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0, 1]$
Etichetă: Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `ANDWF FSR, 1`

Înainte de instrucțiune:	W=0x17, FSR=0xC2	; 0001 0111 (0x17)
După instrucțiune:	W=0x17, FSR=02	; 1100 0010 (0xC2)

		; 0000 0010 (0x02)

Exemplu 2 `ANDLW FSR, 0`

Înainte de instrucțiune:	W=0x17, FSR=0xC2	; 0001 0111 (0x17)
După instrucțiune:	W=0x02, FSR=0xC2	; 1100 0010 (0xC2)

		; 0000 0010 (0x02)

A.13 `IORLW W OR(SAU) logic cu o constant•`

Sintaxă: `[label] IORLW k`
Descriere: Face operația IOR(SAU) logic asupra conținutului registrului **W** și asupra constantei **k** de 8 biți, și rezultatul este memorat în registrul **W**.
Operație: $(W) .OR. (k) \Rightarrow W$
Operand: $0 \leq k \leq 255$
Etichetă: Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `IORLW 0x35`

Înainte de instrucțiune: `W=0x9A`
 După instrucțiune: `W=0xBF`
`Z=0`

Exemplu 2 `IORLW REG`

Înainte de instrucțiune: `W=0x9A`
 conținut `REG=0x37`
 După instrucțiune: `W=0x9F`
`Z=0`

A.14 IORWF `W OR(SAU) logic cu f`

Sintaxă: `[label] IORWF f, d`
Descriere: Face operația OR(SAU) logic asupra conținutului registrelor **W** și **f**.
 Dacă **d=0**, rezultatul este memorat în registrul **W**.
 Dacă **d=1**, rezultatul este memorat în registrul **f**.
Operație: $(W) .OR. (f) \Rightarrow d$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0,1]$
Etichetă: Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `IORWF REG, 0`

Înainte de instrucțiune: `REG=0x13, W=0x91`
 După instrucțiune: `REG=0x13, W=0x93`
`Z=0`

Exemplu 2 `IORWF REG, 1`

Înainte de instrucțiune: `REG=0x13, W=0x91`
 După instrucțiune: `REG=0x93, W=0x91`
`Z=0`

A.15 XORLW `W OR(SAU) logic exclusiv cu o constantă`

Sintaxă: `[label] XORLW k`
Descriere: Face operația OR(SAU) exclusiv asupra conținutului registrului **W** și constantei **k**, și rezultatul este memorat în registrul **W**.
Operație: $(W) \oplus k \Rightarrow W$
Operand: $0 \leq k \leq 255$
Etichetă: Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 XORLW 0xAF

Înainte de instrucțiune: W=0xB5 ; 1010 1111 (0xAF)
 După instrucțiune: W=0x1A ; 1011 0101 (0xB5)

 ; 0000 0011 (0x1A)

Exemplu 2 XORLW REG

Înainte de instrucțiune: W=0xAF ; 1010 0011 (0xA3)
 REG=0x37 ; 0011 0111 (0x37)
 După instrucțiune: W=0x18 ; -----
 Z=0 ; 0001 1000 (0x18)

A.16 XORWF W logic exclusiv OR(SAU) cu f

Sintaxă: `[label] XORWF f, d`
Descriere: Face operația OR(SAU) logic exclusiv asupra conținutului registrelor **W** și **f**.
 Dacă **d=0**, rezultatul este memorat în registrul **W**.
 Dacă **d=1**, rezultatul este memorat în registrul **f**.
Operație: $(W) \oplus (f) \Rightarrow d$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
d ∈ [0,1]
Etichetă: Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 XORWF REG, 1

Înainte de instrucțiune: W=0xAF, W=0x85 ; 1010 1111 (0xAF)
 După instrucțiune: W=0x1A, W=0x85 ; 1100 0101 (0xB5)

 ; 0001 1010 (0x1A)

Exemplu 2 XORWF REG, 0

Înainte de instrucțiune: REG=0xAF, W=0x85 ; 1010 1111 (0xAF)
 După instrucțiune: REG=0xAF, W=0x1A ; 1011 0101 (0xB5)

 ; 0001 1010 (0x1A)

A.17 INCF Incrementează• f

Sintaxă: $[label] \text{ INCF } f, d$
Descriere: Incrementează registrul f cu unu.
 Dacă $d=0$, rezultatul este memorat în registrul W .
 Dacă $d=1$, rezultatul este memorat în registrul f .
Operație: $(f) + 1 \Rightarrow d$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0,1]$
Etichetă: Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 INCF REG, 1

Înainte de instrucțiune: REG=0xFF
 Z=0
 După instrucțiune: REG=0x00
 Z=1

Exemplu 2 INCF REG, 0

Înainte de instrucțiune: REG=0x10
 W=x
 Z=0
 După instrucțiune: REG=0x10
 W=0x11
 Z=0

A.18 DECF Decrementează • f

Sintaxă: $[label] \text{ DECF } f, d$
Descriere: Decrementează registrul f cu unu.
 Dacă $d=0$, rezultatul este memorat în registrul W .
 Dacă $d=1$, rezultatul este memorat în registrul f .
Operație: $(f) - 1 \Rightarrow d$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0,1]$
Etichetă: Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 DECF REG, 1

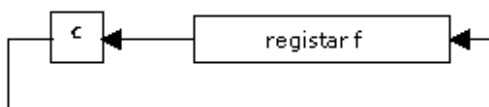
Înainte de instrucțiune: REG=0x01
 Z=0
 După instrucțiune: REG=0x00
 Z=1

Exemplu 2 DECF REG, 0

Înainte de instrucțiune: REG=0x13
 W=x
 Z=0
 După instrucțiune: REG=0x13
 W=0x12
 Z=0

A.19 RLF Rotește f la stânga prin CARRY

Sintaxă: `[label] RLF f, d`
Descriere: Conținutul registrului **f** este rotit un spațiu la stânga prin eticheta **C** (Carry).
 Dacă **d=0**, rezultatul este memorat în registrul **W**.
 Dacă **d=1**, rezultatul este memorat în registrul **f**.
Operație: $(f \ll n) \oplus C \ll n+1$, $f \ll 7 \Rightarrow C$, $C \Rightarrow d \ll 0$;
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0,1]$
Etichetă: **C**
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `RLF REG, 0`

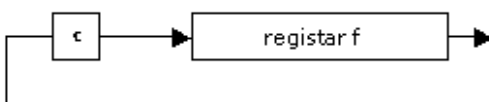
Înainte de instrucțiune: `REG=1110 0110`
`C=0`
 După instrucțiune: `REG=1110 0110`
`W=1100 1100`
`C=1`

Exemplu 2 `RLF REG, 1`

Înainte de instrucțiune: `REG=1110 0110`
`C=0`
 După instrucțiune: `REG=1100 1100`
`C=1`

A.20 RRF Rotește f la dreapta prin CARRY

Sintaxă: `[label] RRF f, d`
Descriere: Conținutul registrului **f** este rotit un spațiu la dreapta prin eticheta **C** (Carry).
 Dacă **d=0**, rezultatul este memorat în registrul **W**.
 Dacă **d=1**, rezultatul este memorat în registrul **f**.
Operație: $(f \gg n) \oplus C \gg n-1$, $f \gg 0 \Rightarrow C$, $C \Rightarrow d \gg 7$;
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0,1]$
Etichetă: **C**
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `RRF REG, 0`

Înainte de instrucțiune: `REG=1110 0110`
`W=x`
`C=0`
 După instrucțiune: `REG=1110 0110`
`W=0111 0011`
`C=0`

Exemplu 2 `RRF REG, 1`

Înainte de instrucțiune: `REG=1110 0110`
`C=0`
 După instrucțiune: `REG=0111 0011`
`C=0`

A.21 COMF Complement f

Sintaxă: `[label] COMF f, d`
Descriere: Conținutul registrului **f** este complementat.
 Dacă **d=0**, rezultatul este memorat în registrul **W**.
 Dacă **d=1**, rezultatul este memorat în registrul **f**.
Operație: $(f) \Rightarrow d$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0,1]$
Etichetă: Z
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 COMF REG, 0

Înainte de instrucțiune:	REG=0x13	; 0001 0011 (0x13)
După instrucțiune:	REG=0x13	; complement
	W=0xEC	-----
		; 1110 1100 (0xEC)

Exemplu 2 COMF INDF, 1

Înainte de instrucțiune:	FSR=0xC2	conținutul adresei (FSR)=0xAA
După instrucțiune:	FSR=0xC2	conținutul adresei (FSR)=0x55

A.22 BCF Resetează• bitul b în f

Sintaxă: `[label] BCF f, b`
Descriere: Resetează bitul **b** în registrului **f**.
Operație: $(0) \Rightarrow f\langle b \rangle$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $0 \leq b \leq 7$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 BCF REG, 7

Înainte de instrucțiune:	REG=0xC7	; 1100 0111 (0xC7)
După instrucțiune:	REG=0x47	; 0100 0111 (0x47)

Exemplu 2 BCF INDF, 3

Înainte de instrucțiune:	W=0x17	conținutul adresei (FSR)=0x2F
	FSR=0xC2	
După instrucțiune:	W=0x17	conținutul adresei (FSR)=0x27
	FSR=0xC2	

A.23 BSF Setează• bitul b în f

Sintaxă: `[label] BSF f, b`
Descriere: Setează bitul **b** în registrului **f**.
Operație: $1 \Rightarrow f\langle b \rangle$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $0 \leq b \leq 7$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu 1 `BSF REG, 7`

Înainte de instrucțiune: `REG=0x07 ; 0000 0111 (0x07)`
 După instrucțiune: `REG=0x17 ; 1000 0111 (0x17)`

Exemplu 2 `BSF INDF, 3`

Înainte de instrucțiune: `W=0x17`
`FSR=0xC2`
 conținutul adresei (FSR)=0x20
 După instrucțiune: `W=0x17`
`FSR=0xC2`
 conținutul adresei (FSR)=0x28

A.24 BTFSC Testează• bitul b în f, sari dacă• = 0

Sintaxă: `[label] BTFSC f, b`
Descriere: Dacă bitul **b** în registrului **f** este egal cu zero, sărim următoarea instrucțiune.
 Dacă bitul **b** este egal cu zero, în timpul execuției instrucțiunii curente, execuția următoarei instrucțiuni este dezactivată, și se execută instrucțiunea NOP în schimb, făcând astfel din cea curentă o instrucțiune de două cicluri.
Operație: Sari următoarea instrucțiune dacă $(f\langle b \rangle)=0$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $0 \leq b \leq 7$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1 sau 2 depinzând de bitul **b**

Exemplu

```
LAB_01    BTFSC REG, 1      ; Testează bitul nr.1 în REG
LAB_02    .....          ; Sari această linie dacă=0
LAB_03    .....          ; Sari aici dacă=1
```

Înainte de instrucțiune, contorul programului a fost la adresa LAB_01.

După instrucțiune, dacă primul bit în registrul REG a fost zero, contorul programului indică spre adresa LAB_03.

Dacă primul bit în registrul REG a fost unu, contorul programului indică spre adresa LAB_02.

A.25 BTFSS Testează• bitul b în f, sari dacă• =1

Sintaxă: `[label] BTFSS f, b`
Descriere: Dacă bitul **b** în registrului **f** este egal cu unu, atunci sărim următoarea instrucțiune.
 Dacă bitul **b** este egal cu unu, în timpul execuției instrucțiunii curente, următoarea este dezactivată, și se execută instrucțiunea NOP în schimb, făcând astfel din cea curentă o instrucțiune de două cicluri.
Operație: Sari următoarea instrucțiune dacă $(f \ll b) = 1$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $0 \leq b \leq 7$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1 sau 2 depinzând de bitul **b**

Exemplu

```
LAB_01    BTFSS REG, 1      ; Testează bitul nr.1 în REG
LAB_02    .....          ; Sari această linie dacă=1
LAB_03    .....          ; Sari aici dacă=0
```

Înainte de instrucțiune, contorul programului a fost la adresa LAB_01.

După instrucțiune, dacă primul bit în registrul REG a fost unu, contorul programului indică spre adresa LAB_03.

Dacă primul bit în registrul REG a fost zero, contorul programului indică spre adresa LAB_02.

A.26 INCFSZ Incrementează f, sari dacă=0

Sintaxă: `[label] INCFSZ f, d`
Descriere: Conținutul registrului **f** este incrementat cu unu.
 Dacă **d**=0, rezultatul este memorat în registrul **W**.
 Dacă **d**=1, rezultatul este memorat în registrul **f**.
 Dacă rezultatul =0, următoarea instrucțiune este executată ca NOP făcând din cea curentă o instrucțiune de două cicluri.
Operație: $(f) + 1 \Rightarrow d$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0,1]$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1 sau 2 depinzând de rezultat

Exemplu

```
LAB_01    INCFSZ REG, 1     ; incrementează conținutul REG cu unu
LAB_02    .....          ; Sari această linie dacă=0
LAB_03    .....          ; Sari aici dacă=0
```

Conținutul acestui contor de program înainte de instrucțiune, PC=adresa LAB_01

Conținutul registrului REG după executarea unei instrucțiuni, REG=REG+1, dacă REG=0, contorul programului indică spre adresa următoarei instrucțiuni LAB_03. Altfel, contorul programului indică spre adresa următoarei instrucțiuni sau spre LAB_02.

A.27 DECFSZ Decrementează f, sari dacă = 0

Sintaxă: `[label] DECFSZ f, d`
Descriere: Conținutul registrului **f** este decrementat cu unu.
 Dacă **d=0**, rezultatul este memorat în registrul **W**.
 Dacă **d=1**, rezultatul este memorat în registrul **f**.
 Dacă rezultatul =0, următoarea instrucțiune este executată ca NOP
 făcând din cea curentă o instrucțiune de două-cicluri.
Operație: $(f) - 1 \Rightarrow d$
Operand: $0 \leq f \leq 127$
 $d \in [0,1]$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1 sau 2 depinzând de rezultat

Exemplu

```
LAB_01    DECFSZ CNT, 1    ; decrementează conținutul REG cu unu.
LAB_02    .....         ; Sari această linie dacă=0
LAB_03    .....         ; Sari aici dacă=1
```

Conținutul contorului de program înainte de instrucțiune, PC=adresa LAB _ 01

Conținutul acestui registrului CNT după executarea unei instrucțiuni, CNT=CNT-1, dacă CNT=0, contorul programului indică spre adresa etichetei LAB_03. Altfel, contorul programului indică spre adresa următoarei instrucțiuni, sau spre LAB_02.

A.28 GOTO Salt la adres•

Sintaxă: `[label] GOTO k`
Descriere: Salt necondiționat la adresa **k**.
Operație: $k \Rightarrow PC<10:0>$, $(PCLATH<4:3>) \Rightarrow PC<12:11>$
Operand: $0 \leq k \leq 2048$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 2

Exemplu

```
LAB_00    GOTO LAB_01    ; Salt la LAB_01
          :
          :
LAB_01    .....
```

Înainte de instrucțiune: PC=adresa LAB_00
 După instrucțiune: PC=adresa LAB_01

A.29 CALL Apeleaz• un program

Sintaxă: `[label] CALL k`
Descriere: Instrucțiunea apelează un program. Mai întâi, adresa de întoarcere (PC+1) este memorată în stivă, apoi operandul direct pe 11 biți **k**, care conține adresa subprogramului, este memorat în contorul programului.
Operație: (PC)+1 ⇒ Vârful stivei (TOS)
k ⇒ PC<10:0>, (PCLATH<4:3>) ⇒ PC<12:11>
Operand: $0 \leq k \leq 2048$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 2

Exemplu

```
LAB_01      CALL LAB_02      ; Apelează subrutina LAB_02
           :
           :
LAB_02      . . . . .
```

Înainte de instrucțiune: PC=adresa LAB_01
TOS=x
După instrucțiune: PC=adresa LAB_02
TOS=LAB_01

A.30 RETURN Întoarcere dintr-un subprogram

Sintaxă: `[label] RETURN`
Descriere: Conținutul vârfului stivei este memorat în contorul programului.
Operație: TOS ⇒ contorul programului PC
Operand: -
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 2

Exemplu RETURN

Înainte de instrucțiune: PC=x
TOS=x
După instrucțiune: PC=TOS
TOS=TOS-1

A.31 RETLW Întoarcere dintr-un subprogram cu constant• în W

Sintaxă: `[label] RETLW k`
Descriere: Constanta de 8 biți **k** este memorată în registrul **W**. Valoarea vârfului stivei este memorat în contorul programului.
Operație: (**k**) ⇒ **W**; TOS ⇒ PC
Operand: $0 \leq k \leq 255$
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 2

Exemplu RETLW 0x43

Înainte de instrucțiune: W=x
PC=x
TOS=x
După instrucțiune: W=0x43
PC=TOS
TOS=TOS-1

A.32 RETFIE Întoarcere dintr-o rutin• de întrerupere

Sintaxă: `[label] RETFIE`
Descriere: Întoarcere dintr-un subprogram. Valoarea din TOS este memorată în contorul programului PC. Întreruperile sunt activate prin setarea unui bit GIE (Global interrupt enable-activează întreruperea globală).
Operație: TOS \Rightarrow PC; 1 \Rightarrow GIE
Operand: -
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 2

Exemplu RETFIE

Înainte de instrucțiune: PC=x
 GIE=0
 După instrucțiune: PC=TOS

A.33 NOP For operații

Sintaxă: `[label] NOP`
Descriere: Nu execută nici o operație nici nu afectează vreo etichetă.
Operație: -
Operand: -
Etichetă: -
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu NOP

Înainte de instrucțiune: PC=x
 După instrucțiune: PC=x+1

A.34 CLRWDT Inițializează timer-ul watchdog

Sintaxă: `[label] CLRWDT`
Descriere: Timer-ul watchdog este resetat. Prescalerul timer-ului watchdog este de asemenea resetat, și biții de stare TO și PD sunt setați de asemenea.
Operație: 0 \Rightarrow WDT
 0 \Rightarrow WDT prescaler
 1 \Rightarrow TO
 1 \Rightarrow PD
Operand: -
Etichetă: TO, PD
Număr de cuvinte: 1
Număr de cicluri: 1

Exemplu CLRWDT

Înainte de instrucțiune: contor WDT=x
 prescaler=1 :128
 După instrucțiune: contor WDT=0x00
 prescaler contor=0
 TO=1
 PD=1
 prescaler WDT=1:128

A.35 SLEEP Modul stand by

Sintaxă: `[label] SLEEP`

Descriere: Procesorul intră în modul consum redus. Oscilatorul este oprit. Bitul de stare PD (Power Down-fără alimentare) este resetat. Bitul TO (Timer Out) este setat. WDT (Watchdog Timer) și prescalerul lui sunt resetate.

Operație:
 0 ⇒ WDT
 0 ⇒ WDT prescaler
 1 ⇒ TO
 0 ⇒ PD

Operand: -

Etichetă: TO, PD

Număr de cuvinte: 1

Număr de cicluri: 1

Exemplu SLEEP

Înainte de instrucțiune: contor WDT=x
 prescaler WDT=x

După instrucțiune: contor WDT=0x00
 prescaler WDT=0
 TO=1
 PD=0

[Pagina anterioară](#)

[Conținut](#)

[Pagina următoare](#)

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

Anexa B

Sisteme numerice

[Introducere](#)
[B.1 Sistem numeric zecimal](#)
[B.2 Sistem numeric binar](#)
[B.3 Sistem numeric hexazecimal](#)
[Concluzie](#)

Introducere

A fost dificil pentru oameni s• accepte faptul c• unele lucruri difer• de ei •i de modul lor de gândire. Acesta este probabil unul din motivele pentru care sistemele numerice care difer• de cele zecimale sunt înc• greu de în•eles. Totu•i, fie c• le vrem ori nu, realitatea este diferit•. Sistemul numeric zecimal pe care oamenii îl folosesc în via•a de fiecare zi este de departe în urma sistemului binar folosit de milioane de calculatoare în lumea întreag•.

Fiecare sistem numeric se bazeaz• pe o funda•ie. La un sistem numeric zecimal, baza este 10, la binar 2, •i la sistemul hexazecimal 16. Valoarea fiec•rui zecimal este determinat• de pozi•ia lui în rela•ie cu întreg num•rul reprezentat în sistemul numeric dat. Suma valorilor fiec•rui zecimal d• valoarea întregului num•r. Sistemele binare •i hexazecimale sunt în special interesante pentru subiectul acestei c•ri. În afar• de acestea vom discuta de asemenea un sistem zecimal, pentru a-l compara cu celelalte dou•. Chiar dac• un sistem numeric zecimal este un subiect cu care suntem bine familiariza•i, îl vom discuta aici din cauza leg•turii sale cu alte sisteme numerice.

B.1 Sistem numeric zecimal

Sistemul numeric zecimal este definit de baza lui 10 •i de spa•iul zecimal care este num•rat de la dreapta la stânga, •i const• din numerele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. Aceasta înseamn• c• num•rul din cap•tul din stânga a sumei totale este multiplicat cu 1, urm•torul cu 10, urm•torul cu 100, etc.

Exemplu:

$$\begin{array}{r}
 4631 \\
 \hline
 1 * 10^0 = 1 \\
 3 * 10^1 = 30 \\
 6 * 10^2 = 600 \\
 4 * 10^3 = 4000 \\
 \hline
 \text{Rezultatul} = 4631
 \end{array}$$

Opera•iile de adunare, sc•dere, împ•rire •i înmul•ire într-un sistem numeric zecimal sunt folosite într-un fel care ne este deja cunoscut, a•a c• nu-l vom discuta mai departe.

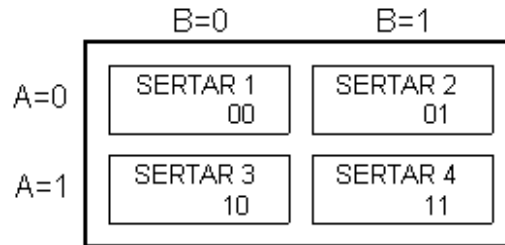
B.2 Sistem numeric binar

Sistemele numerice binare difer• în multe aspecte de sistemul zecimal pe care îl folosim în via•a de zi cu zi. Baza lui numeric• este 2, •i fiecare num•r poate avea doar dou• valori, '1' sau '0'. Sistemul numeric binar este folosit în calculatoare •i microcontrolere pentru c• este de departe mai potrivit pentru procesare decât un sistem zecimal. Uzual, num•rul binar const• din numerele 8, 16, sau 32, •i nu este important având în vedere coninutul de a discuta de ce. Este destul acum de a accepta aceast• informa•ie.

Exemplu:

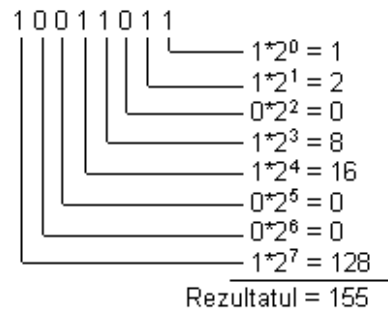
10011011 num•r binar cu 8 digi•i

Pentru a înțelege logica numerelor binare, vom considera un exemplu. Să spunem că avem un mic dulciur cu patru sertare, și că trebuie să spunem cuiva să ne aducă ceva din unul din sertare. Nimic nu este mai simplu, vom spune partea stânga, jos (sertarul), și sertarul dorit este clar definit. Totuși, dacă ar fi trebuit să facem această folosire a instrucțiunilor ca stânga, dreapta, jos, sus, etc., atunci am fi avut o problemă. Sunt multe soluții la această problemă, dar noi ar trebui să căutăm una care este cea mai benefică și practică! Să desemnăm rândurile cu A, și tipurile cu B. Dacă A=1, se referă la rândul de sus a sertarelor, și pentru A=0, rândul de jos. Similar cu coloanele, B=1 reprezintă coloana stângă, și B=0, dreapta (următoarea imagine). Acum este deja mult mai ușor de a explica din care sertar avem nevoie de ceva. Trebuie doar să formulăm una din cele patru combinații: 00, 01, 10 sau 11. Această caracteristică denumind fiecare sertar individual nu este decât reprezentarea numerică binară, sau conversia numerelor comune dintr-o formă zecimală într-una binară. Cu alte cuvinte, referirile ca "primul, al doilea, al treilea și al patrulea" sunt schimbate cu "00, 01, 10 și 11".

Ceea ce ne rămâne este să ne acomodăm cu logica care este folosită la sistemul numeric binar, sau cu cum să obținem o valoare numerică dintr-o serie de zero-uri și unu-uri într-un fel în care să-l înțelegem, bineînțeles. Această procedură se numește conversia dintr-un număr binar într-unul zecimal.

Exemplu:

După cum puteți vedea, convertirea unui număr binar într-unul zecimal se face prin calcularea expresiei din partea stângă. Depinzând de poziție într-un număr binar, cifrele poartă diferite valori care sunt multiplicat cu ele însele, și prin adugarea lor obținem un număr zecimal pe care îl putem înțelege. Să presupunem mai departe că în fiecare sertar sunt câteva bile: 2 în primul, 4 în al doilea sertar, 7 în al treilea și 3 în al patrulea sertar. Să spunem de asemenea celui care deschide sertarele să folosească reprezentarea binară ca răspuns. În aceste condiții, întrebarea ar fi: "Câte bile sunt în 01?", și răspunsul va fi: "Sunt 100 de bile în 01." Trebuie remarcat că atât întrebarea cât și răspunsul sunt foarte clare chiar dacă nu am folosit nume standard. Trebuie mai departe de observat că pentru numerele zecimale de la 0 la 3 este suficient de a avea două cifre binare, și că pentru toate valorile de mai sus trebuie să adugăm cifre binare noi. Așa că, pentru numere de la 0 la 7 este suficient să avem trei cifre, pentru numere de la 0 la 15, patru, etc. Mai simplu spus, cel mai mare număr ce poate fi reprezentat de o cifră binară este cel obținut când baza 2 este gradată cu un număr de cifre binare într-un număr binar și astfel numărul derivat este decrementat cu unu.

Exemplu:

$$2^4 - 1 = 16 - 1 = 15$$

Aceasta înseamnă că este posibil de a se reprezenta numere zecimale de la 0 la 15 cu 4 cifre binare, incluzând numerele '0' și '15', sau 16 valori diferite.

Operațiile ce există în sistemul numeric zecimal există de asemenea într-un sistem binar. Din motive de claritate și descifrabilitate, vom vedea adunarea și scăderea doar în acest capitol.

Regulile de bază care se aplică adunării binare sunt:

$$\begin{array}{cccc}
 1 & 0 & 0 & 1 \\
 + 0 & + 1 & + 0 & + 1 \\
 \hline
 1 & 1 & 0 & 10
 \end{array}$$

Adunarea se face așa încât cifrele din aceeași poziție numerică sunt adunate, similar sistemului numeric zecimal. Dacă ambii digiți de adunat sunt zero, suma lor rămâne zero, și dacă sunt '0' și '1', rezultatul este '1'. Suma a doi de unu de zero, dar cu transferarea unui '1' la poziția de mai sus care este adunat cifrelor din aceeași poziție.

Exemplu:

$$\begin{array}{r}
 \text{\$3A2B} \text{ Primul număr} \\
 + \text{\$A9C1} \text{ Al doilea număr} \\
 \hline
 \text{\$E3EC} \text{ Rezultat}
 \end{array}$$

Trebuie să adugăm cifrele corespunzătoare ale numărului; și, dacă suma lor este mai mare ca 16, trebuie să scriem numărul '0' acolo. Valoarea peste 16 trebuie adunată următoarelor două cifre mai mari în valoare. Verificând, obținem 14891 ca primul număr, și al doilea este 43457. Suma lor este 58348, care este numărul \$E3EC când este transferat în sistemul numeric zecimal. Scăderea este un proces identic celor două sisteme numerice anterioare. Dacă numărul pe care îl scădem este mai mic, împrumutăm din următorul loc al valorii mai mari.

Exemplu:

$$\begin{array}{r}
 \text{\$2D46} \text{ Primul număr} \\
 + \text{\$1752} \text{ Al doilea număr} \\
 \hline
 \text{\$15F4} \text{ Rezultat}
 \end{array}$$

Verificând rezultatul, obținem valorile 11590 pentru primul număr și 5970 pentru al doilea, când diferența lor este 5620, ceea ce corespunde numărului \$15F4 după transferul într-un sistem numeric zecimal.

Concluzie

Sistemul numeric binar este încă cel mai folosit, cel zecimal cel mai ușor de înțeles, iar cel hexazecimal este între cele două sisteme. Conversia lui ușoară într-un sistem numeric binar și memorarea lui ușoară îl fac, împreună cu sistemele binar și zecimal, unul din cele mai importante sisteme numerice.

Pagina anterioară	Conținut	Pagina următoare
© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact webmaster .		

Anexa C

Glosar

[Introducere](#)

- [Microcontroler](#)
- [Pin I/O](#)
- [Software](#)
- [Hardware](#)
- [Simulator](#)
- [ICE](#)
- [Emulator EPROM](#)
- [Assembler](#)
- [Fiier HEX](#)
- [Fiier List](#)
- [Fiier Source](#)
- [Debugging](#)
- [ROM, EPROM, EEPROM, FLASH, RAM](#)
- [Adresarea](#)
- [ASCII](#)
- [Carry](#)
- [Code](#)
- [Byte, Kilobyte, Megabyte](#)
- [Flag](#)
- [Vector întreruperi i întreruperi](#)
- [Programator](#)
- [Produs](#)

Introducere

Pentru c toate domeniile de activitate ale omului sunt în mod obiuit bazate pe termeni adecva i i deja adopta i (prin care au ap rut alte noiuni i defini ii), tot a a în domeniul microcontrolerelor putem selecta câ iva termeni frecvent folosi i. Ideile sunt adesea conectate a c în elegerea corect a unei noiuni este necesar pentru a deveni familiariza i cu una sau mai alte idei.

Microcontroler

Microprocesor cu periferice într-o singur component electronic.

Pin I/O

Pin de conecor extern al microcontrolerului care poate fi configurat ca intrare sau ca ieire. În cele mai multe cazuri pinul I/O activeaz microcontrolerul pentru a comunica, controla sau citi informaia.

Software

Informaia de care mococontrolerul are nevoie pentru a funciona. Sotware-ul nu poate avea erori dac vrem ca programul i dispozitivul s funcioneze corect. Software-ul poate fi scris în diferite limbaje ca: Basic, C, Pascal sau assembler. Fizic, el este un fiier pe un disc de calculator.

Hardware

Mirocontrolerul, memoria, sursa, circuitele de semnal i toate componentele conectate cu microcontrolerul.

Celalt mod de a-l vedea (în special dac nu funcioneaz) este, c, hardware-ul este ceva ce pute i atinge.

Simulator

Pachet software pentru PC care simulează funcționarea internă a microcontrolerului. Este ideal pentru verificarea rutinelor software și a tuturor porțiilor codului care nu au conexiuni de supra-cerere cu exteriorul. Opțiunile sunt instalate pentru a supraveghea codul, mișcarea în program înapoi și înainte și pas cu pas, și debugging-ul.

ICE

ICE (In Circuit Emulator), emulator intern, parte foarte folositoare a echipamentului care conectează un PC în locul unui microcontroler la un dispozitiv care este în dezvoltare. Permite software-ului de a funcționa la un calculator PC, dar să apară ca și cum un microcontroler real există în dispozitiv. ICE vă permite să vă mișcați în program în timp real, pentru a vedea ce se întâmplă în microcontroler și cum comunică cu exteriorul.

Emulator EPROM

Emulatorul EPROM este un dispozitiv care nu emulează întregul microcontroler ca emulatorul ICE, ci emulează doar memoria lui. Este cel mai mult folosit la microcontrolerele ce au memorie externă. Prin folosirea lui evităm ștergerea și scrierea constantă a memoriei EPROM.

Assembler

Pachet software care transformă codul sursă într-un cod pe care microcontrolerul îl poate înțelege. Conține o secțiune pentru descoperirea erorilor. Această parte este folosită când depanăm un program de erorile făcute când programul a fost scris.

Fișier HEX

Acesta este un fișier făcut de translatorul assembler când se transformă un fișier sursă, și are o formă "încleșcată" de microcontroler. O continuare a fișierului este uzual File_name.HEX de unde vine numele fișierului HEX.

Fișier List

Acesta este un fișier făcut de translatorul assembler și conține toate instrucțiunile din fișierul sursă cu adresele și comentariile pe care le-a scris programatorul. Este un fișier foarte util pentru a urmări erorile în program. Extensia fișierului este LIST de unde vine și numele lui.

Fișier Source

Fișier scris în limbajul înțeles de om și de translatorul assembler. Prin transformarea fișierului sursă, obținem fișierele HEX și LIST.

Debugging

Eroare făcută în scrierea programului, eroare de care nu suntem în cunoștință. Erorile pot fi chiar simple ca erori de tastare, și chiar complexe ca folosirea incorectă a limbajului programului. Assembler-ul va găsi majoritatea acestor erori și le va raporta fișierului '.LST'. Alte erori se vor căuta prin încercarea și urmărirea funcționării dispozitivului.

ROM, EPROM, EEPROM, FLASH, RAM

Tipuri de memorie pe care le întâlnim la folosirea microcontrolerului. Prima nu poate fi ștersă, ceea ce a fost scris în ea rămâne pentru totdeauna, și nu poate fi șters. A doua este posibil de șters electric cu sursa adusă separat, și tensiunea peste aceea la care funcționează microcontrolerul. A treia poate de asemenea fi ștersă electric, dar folosește tensiunea la care funcționează microcontrolerul. A patra este electric posibil de șters, dar spre deosebire de memoria EEPROM, dar nu are un număr așa de mare de cicluri de scriere și ștergere în locațiile de memorie. A cincea este rapidă, dar nu reține conținutul ca și cea anterioară când se întrerupe alimentarea. Astfel, programul nu este memorat în ea, dar servește pentru diferite variabile și inter-rezultate.

Adresarea

Determină și asignează unele locații de memorie.

ASCII

Prescurtare pentru "American Standard Code for Information Interchange-Codul Standard American pentru Interschimb Informații". Este un tip de cod larg acceptat unde fiecare număr și literă au codul lor de opt biți.

Carry

Bit de transfer conectat cu operații aritmetice.

Code

Fișier sau secțiune a unui fișier ce conține instrucțiuni de program.

Byte, Kilobyte, Megabyte

Termen desemnând cantitatea de informație. Unitatea de bază este un byte, și are 8 biți. Kilobyte-ul are 1024 bytes, și un megabyte are 1024 kilobytes.

Flag

Bi•i din registrul de stare. Prin activarea lor, programatorul este informat de unele ac•iuni. Programul activeaz• r•spunsul lui dac• este necesar.

Vector întrerupere sau întreruperi

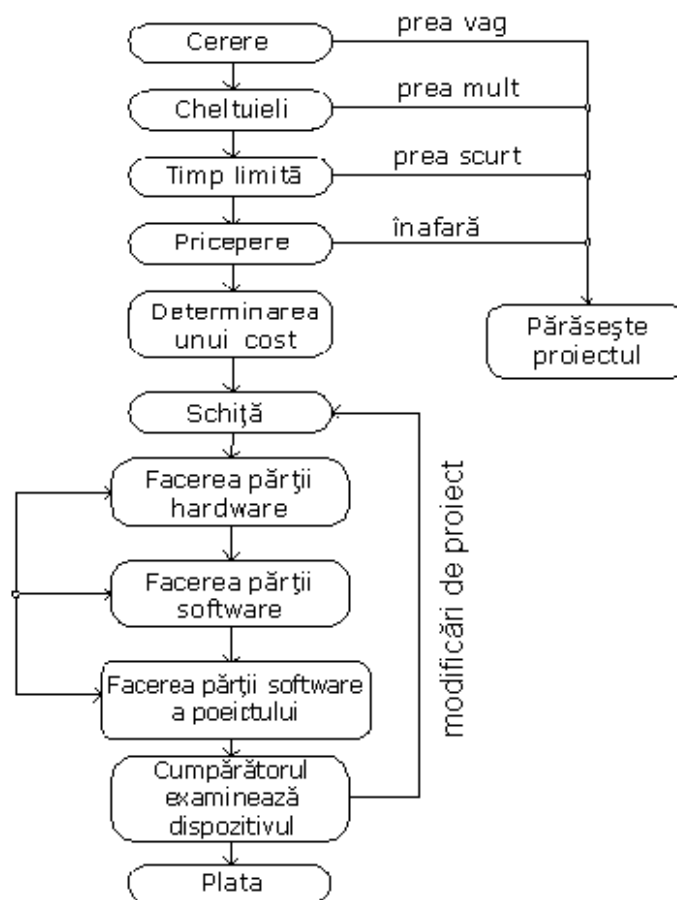
Loca•ie în memoria microcontrolerului. Microcontrolerul ia din aceast• loca•ie informa•ia despre o sec•iune a programului ce trebuie executat• ca un r•spuns la unele evenimente de interes ale programatorului •i dispozitivului.

Programator

Dispozitiv ce face posibil• scrierea software-ului în memoria microcontrolerului, permi•ând astfel microcontrolerului s• lucreze independent. Const• din sec•iunea hardware uzual conectat• cu unul din porturi •i sec•iune software folosit• de calculator ca un program.

Produs

Dezvoltarea produsului este o combina•ie de succes •i experien••. Termenele scurte sau limitele de timp trebuie evitate pentru c• chiar •i cu cele mai multe simple asign•ri, este nevoie de mult timp pentru a dezvolta •i îmbun•t•i. Când se creaz• un proiect, avem nevoie de timp, lini•te , minte logic• •i cel mai important, o în•elegere complet• a nevoilor consumatorului. Cursul tipic în crearea unui produs va avea urm•torul algoritm:

2.1 Generator de ceas – oscilator

Circuitul oscilator este folosit pentru a da microcontrolerului un ceas-clock. Ceasul este necesar pentru ca microcontrolerul s• execute programul sau instruc•iunile din program.

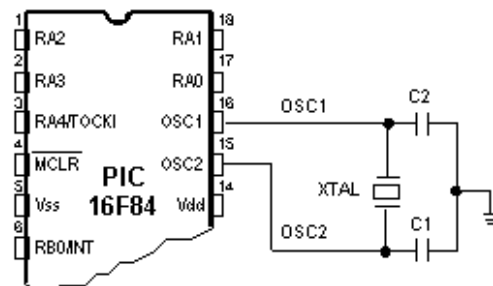
Tipuri de oscilatoare

PIC16F84 poate lucra cu patru configura•ii diferite de oscilator. Pentru c• configura•iile cu oscilator cu cristal •i rezistor-condensator (RC) sunt cele utilizate cel mai frecvent, doar pe ele le vom men•iona aici. Tipul de microcontroler cu oscilator cu cristal este desemnat ca XT, iar microcontrolerul cu perechea rezistor-condensator are desemnarea RC. Aceasta este important pentru c• trebuie s• numi•i tipul de oscilator c•nd cump•ra•i un microcontroler.

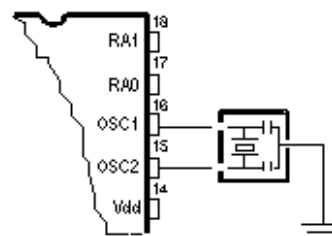
Oscilatorul XT

Oscilatorul cu cristal se afl• într-o carcass• metalic• cu doi pini pe care este •nscris• frecven•a la care cristalul oscileaz•. Mai este necesar c•te un condensator ceramic de 30pF cu cel•lalt cap•t la mas• de a fi conecta•i la fiecare pin.

Oscilatorul •i condensatorii pot fi •ncapsula•i •mpreun• •ntr-o carcass• cu trei pini. Un asemenea element se nume•te rezonator ceramic •i este reprezentat •n scheme ca cel de mai jos. Pinii centrali ai elementului sunt masa, iar pinii terminali sunt conecta•i la pinii OSC1 •i OSC2 ai microcontrolerului. C•nd se proiecteaz• un aparat, regula este s• plasa•i oscilatorul c•t mai aproape de microcontroler, pentru a elimina orice interferen•• de pe liniile pe care microcontrolerul prime•te tactul de ceas.

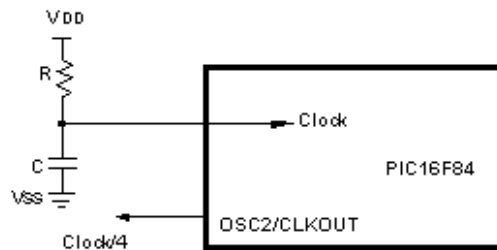
Conectarea oscilatorului cu cuar• pentru a da ceasul microcontrolerului

Conectarea unui rezonator la un microcontroler

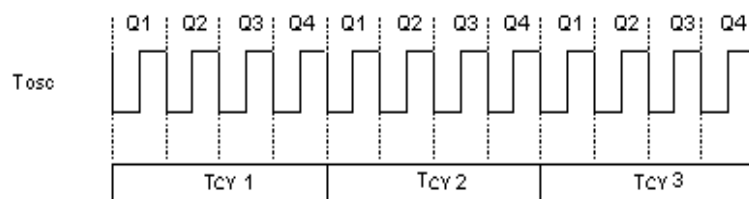
Oscilatorul RC

•n aplica•iile unde nu este nevoie de o mare precizie de timp, oscilatorul RC permite economii adi•ionale la cump•rare. Frecven•a de rezonan•• a oscilatorului RC depinde de valoarea tensiunii de alimentare, rezistorul R, condensatorul C •i temperatura de lucru. Trebuie de men•ionat c• frecven•a de rezonan•• este de asemenea influen•at• de varia•iile normale ale parametrilor de proces, de toleran•a extern• a componentelor R •i C, etc.

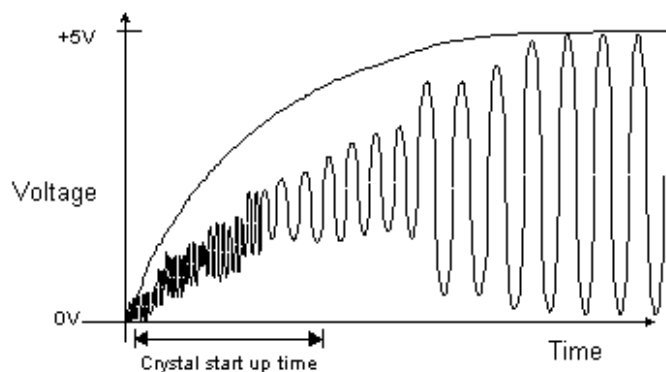
Notă: Acest pin poate fi configurat ca pin input/output

Diagrama de mai sus arată cum este conectat oscilatorul RC la PIC16F84. La valoarea rezistorului mai mică 2.2k, oscilatorul poate deveni instabil, sau oscilația se poate chiar opri. La valori mari a lui R (ex.1M) oscilatorul devine foarte sensibil la zgomot și umezeală. Se recomandă ca valoarea rezistorului R să fie între 3 și 100k. Chiar dacă oscilatorul va lucra fără un condensator extern (C=0pF), trebuie totuși folosit un condensator de peste 20pF pentru zgomot și stabilitate. Indiferent de ce oscilator este folosit, pentru a obține un ceas la care să funcționeze microcontrolerul, ceasul trebuie divizat la 4. Un ceas al oscilatorului divizat cu 4 se poate obține la pinul OSC2/CLKOUT, și poate fi folosit pentru testarea sau sincronizarea altor circuite logice.

Relația dintre ceas și numărul de cicluri instrucțiune

După alimentare, oscilatorul începe să oscileze. Oscilația la început are o perioadă și o amplitudine instabile, dar după un timp devin stabilizate.

Semnalul unui oscilator de ceas după alimentarea microcontrolerului

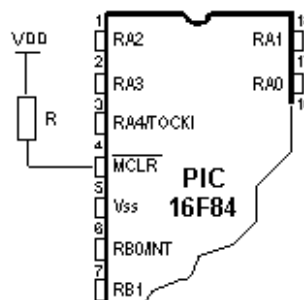
Pentru a preveni ca un asemenea ceas inexact să influențeze performanțele microcontrolerului, trebuie să înținem microcontrolerul în starea reset pe durata stabilizării ceasului oscilatorului. Diagrama de mai sus arată o formă tipică de semnal pe care microcontrolerul o primește de la oscilatorul cu cuarț după alimentare.

2.2 Reset-ul

Resetul este folosit pentru a pune microcontrolerul într-o condiie 'cunoscut'. Aceasta înseamn• practic c• microcontrolerul poate s• se comporte incorect în unele condi•ii nedorite. Pentru a continua s• func•ioneze corect trebuie resetat, însemnând c• to•i registrii vor fi pu•i într-o stare de start. Resetul nu este folosit numai când microcontrolerul nu se comport• cum vrem noi, dar poate de asemenea s• fie folosit când se încearc• un montaj ca o întrerupere într-un program de execu•ie sau când se preg•te•te un microcontroler de a citi un program.

Pentru a preveni ajungerea unui zero logic la pinul MCLR accidental (linia de deasupra înseamn• c• resetul este activat de un zero logic), MCLR trebuie s• fie conectat printr-un rezistor la polul pozitiv al sursei de alimentare. Rezistorul trebuie s• fie între 5 •i 10k. Acest rezistor a c•rui func•ie este de a men•ine o anumit• linie la starea logic• unu ca o prevenire, se nume•te o scoatere-pull up.

Folosirea circuitului intern de reset

Microcontrolerul PIC16F84 are câteva surse de reset:

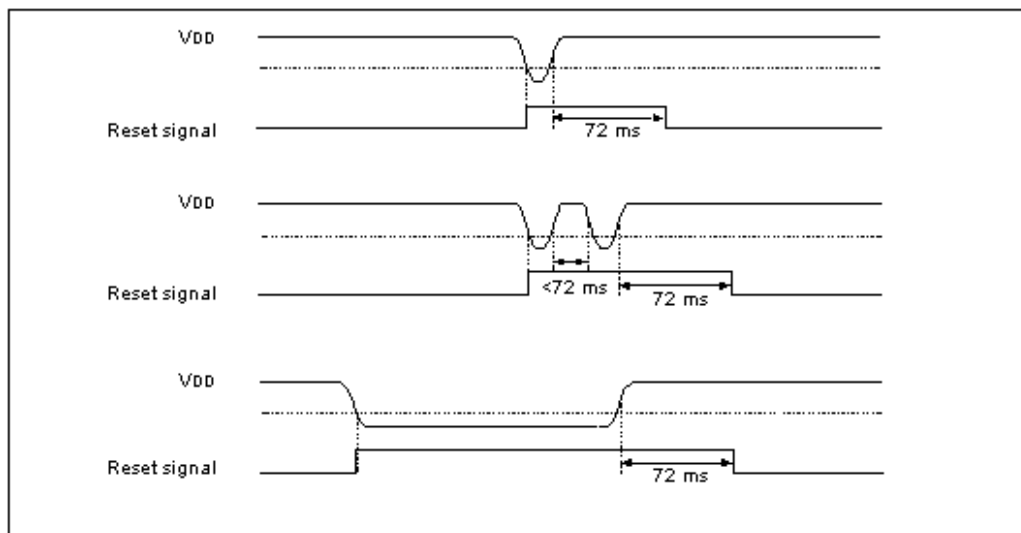
- Reset la alimentare, POR (Power-On Reset)
- Reset în timpul lucrului obi•nuit prin aducerea unui zero logic la pinul MCLR al microcontrolerului.
- Reset în timpul regimului SLEEP
- Reset la dep••irea timer-ului watchdog (WDT)
- Reset în timpul dep••irii WDT în timpul regimului SLEEP.

Cele mai importante resurse de reset sunt a) •i b). Prima are loc de fiecare dat• când este alimentat microcontrolerul •i serve•te la aducerea tuturor regi•trilor la starea ini•ial• a pozi•iei de start. A doua este pentru a aduce un zero logic la pinul MCLR în timpul opera•iei normale a microcontrolerului. Este des folosit• în dezvoltarea de programe.

În timpul unui reset, loca•iile de memorie RAM nu sunt resetate. Ele sunt necunoscute la alimentare •i nu sunt schimbate la nici un reset. Spre deosebire de acestea, regi•trii SFR sunt resetate la o stare ini•ial• a pozi•iei de start. Unul din cele mai importante efecte ale resetului este setarea contorului de program (PC) la zero (0000h), ceea ce permite programului s• înceap• execu•ia de la prima instruc•iune scris•.

Resetul la sc•derea tensiunii de alimentare dincolo de limita permisibil• (Brown-out Reset)

Impulsul pentru resetare în timpul cre•terii tensiunii este generat de microcontrolerul însu•i când detecteaz• o cre•tere în tensiunea Vdd (în domeniul de la 1.2V la 1.8V). Acest impuls dureaz• 72 ms ceea ce este un timp suficient pentru oscilator ca s• se stabilizeze. Aceste 72 ms sunt asigurate de un timer intern PWRT care are oscilatorul lui RC. Microcontrolerul este în modul reset cât timp PWRT este activ. Totu•i, când montajul func•ioneaz•, probleme apar când sursa nu scade la zero ci când scade mai jos de limita ce garanteaz• func•ionarea corect• a microcontrolerului. Acesta este un caz real din practic•, în special în mediile industriale unde perturba•iile •i instabilit••ile sursei de alimentare sunt ceva foarte curent. Pentru a rezolva aceast• problem• trebuie s• ne asigur•m c• microcontrolerul este într-o stare de reset de fiecare dat• când tensiunea sursei scade sub limita admis•.

Exemple de cădere a sursei de tensiune mai jos de nivelul admis

Dacă, conform cu specificațiile electrice, circuitul intern de resetare a microcontrolerului nu poate să satisfacă aceste cerințe, se pot folosi componente electronice speciale ce sunt capabile să genereze semnalul de reset dorit. În afară de această funcție, ele pot funcționa pentru supravegherea tensiunii de alimentare. Dacă tensiunea scade mai jos de nivelul specificat, un zero logic va apărea la pinul MCLR ce pune microcontrolerul în starea de reset până ce tensiunea nu este în limitele ce garantează funcționarea corectă.

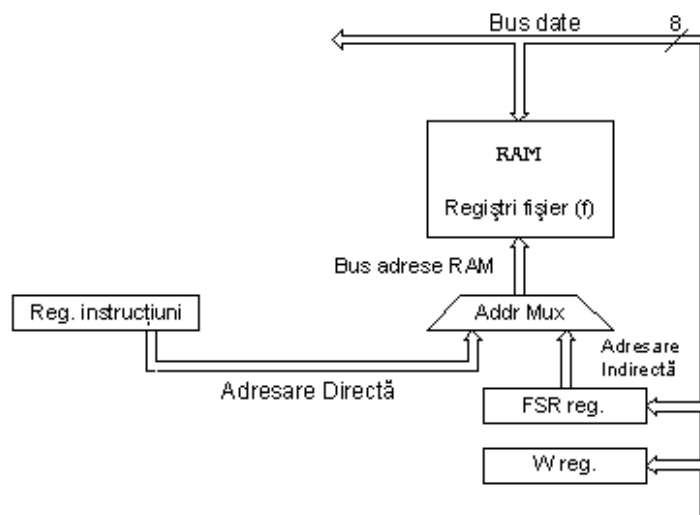
[Pagina anterioară](#)
[Conținut](#)
[Pagina următoare](#)

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

2.3 Unitatea de Procesare Central

Unitatea de procesare central (CPU) este creierul microcontrolerului. Aceast parte este responsabil cu gsirea i aducerea (citirea din memorie)-fetching instrucii corecte ce trebuie executat, cu decodarea acelei instrucii, i n final cu executarea ei.

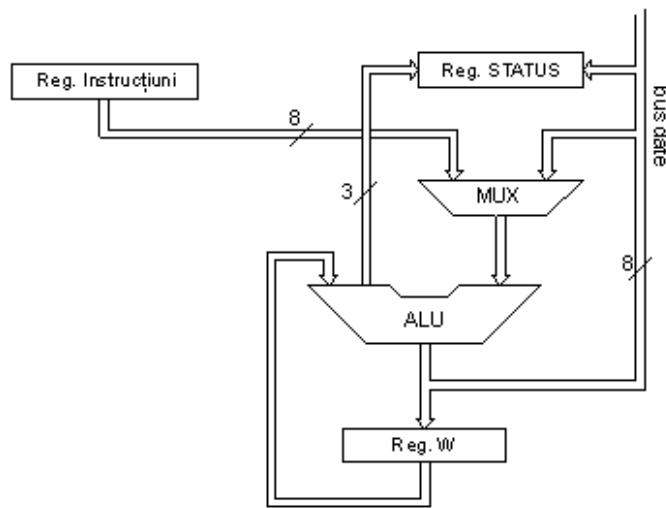

Schiță a unității de procesare centrale

Unitatea de procesare centrală conectează toate părțile microcontrolerului într-un întreg. Desigur, funcția sa cea mai importantă este să decodeze instrucțiunile de program. Când programatorul scrie un program, instrucțiunile au o formă clară ca `MOVLW 0x20`. Totuși, pentru ca microcontrolerul să înțeleagă aceasta, această formă de 'scrisoare' a unei instrucțiuni trebuie tradusă într-o serie de zero-uri și unu-uri ce se numesc 'opcode'. Această tranziție de la o scrisoare la o formă binară este făcută de translatorii ca translatorul assembler (cunoscut ca și assembler sau asamblor). Instrucțiunea astfel adusă - fetched din memoria programului trebuie să fie decodată de unitatea de procesare centrală. Putem apoi selecta din tabela tuturor instrucțiilor un set de acțiuni ce execută o sarcină desemnată definit de instrucțiune. Pentru că instrucțiunile pot să conțină în ele asignări ce cer diferite transferuri de date dintr-o memorie în alta, din memorie la porturi, sau alte calcule, CPU trebuie să fie conectat cu toate părțile microcontrolerului. Aceasta este posibil printr-un bus de date și un bus de adrese.

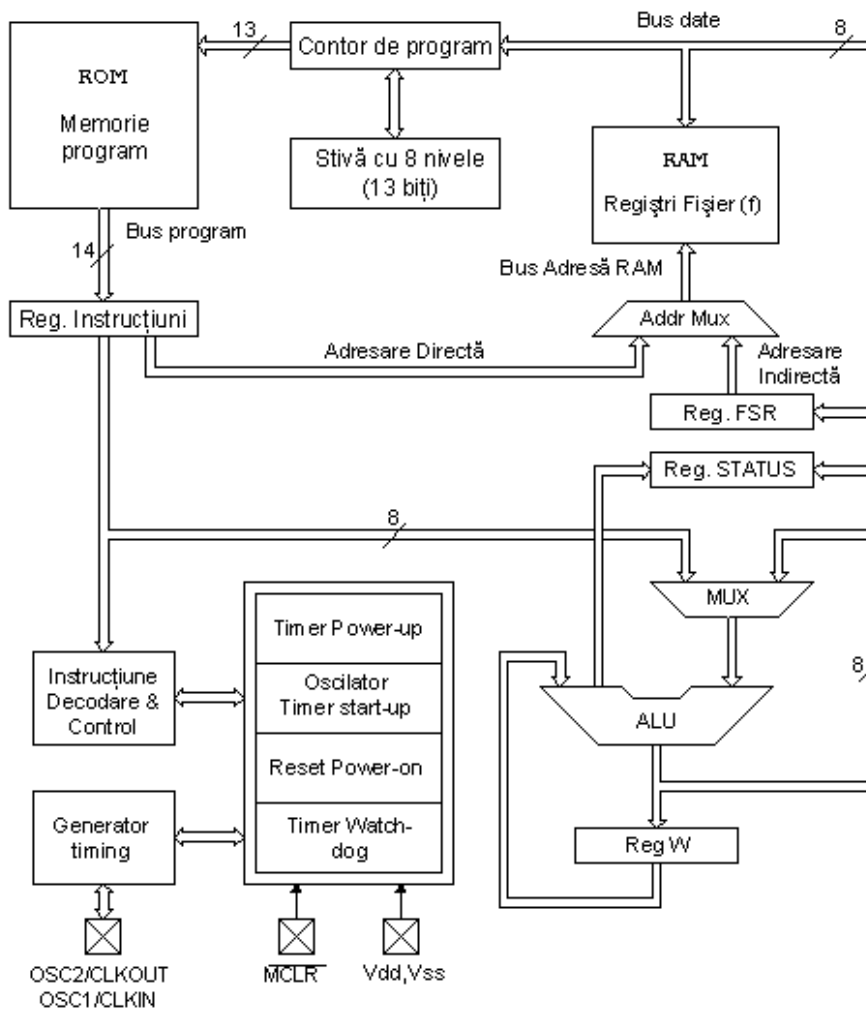
Unitatea de Logică Aritmetică (ALU)

Unitatea de logică aritmetică este responsabilă de executarea operațiilor ca adunarea, scăderea, mutarea (la stânga sau la dreapta într-un registru) și de operațiile logice. Mutarea datelor într-un registru se mai numește 'shifting' - transferare. PIC16F84 conține o unitate logică aritmetică de 8 biți și regiștri de lucru de 8 biți.

Unitatea de logică-aritmetică și cum lucrează

În instrucțiunile cu doi operanzi, în mod obișnuit un operand este în registrul de lucru (registrul W), iar celălalt este unul din regiștri sau o constantă. Prin operand înțelegem conținutul asupra căruia se fac unele operații, iar un registru este oricare din regiștrii GPR sau SFR. GPR este o prescurtare de la 'General Purposes Registers'-Regiștri cu Scopuri Generale, iar SFR de la 'Special Function Registers'-Regiștri cu Funcție Specială. În instrucțiunile cu un operand, un operand este fie registrul W fie unul din regiștri. Pe lângă operațiile aritmetice și logice, ALU controlează biții de stare (biții gosiți în registrul STATUS). Executarea unor instrucțiuni afectează biții de stare, de care depinde rezultatul însuși. Depinzând de ce instrucțiune este executată, ALU poate afecta valorile biților Carry (C), Digit Carry (DC), și Zero (Z) în registrul STATUS.

Schiață bloc mai detaliată a microcontrolerului PIC16F84

Registru STATUS

R/W-0	R/W-0	R/W-0	R -1	R -1	R/W-x	R/W-x	R/W-x
IRP	RP1	RP0	\overline{TO}	\overline{PD}	Z	DC	C

bit7

Legendă:**R** = Bit de citire **W** = Bit de scriere**U** = Bit neimplementat, citit ca '0' - n = Valoare la resetul power-on**bit 0 C** (Carry) Transfer

Bit care este afectat de operațiile de adunare, scădere și transfer.

1= transferul produs din bitul cel mai înalt al rezultatului

0= transferul nu s-a produs

Bitul C este afectat de instrucțiunile ADDWF, ADDLW, SUBLW, SUBWF.

bit 1 DC (Digit Carry) DC Transfer

Bit afectat de operațiile de adunare, scădere și transfer. Spre deosebire de bitul C, acest bit reprezintă transferul din al patrulea loc rezultat. Este setat de adunare când se întâmplă un transport de la bitul 3 la bitul 4, sau de scădere când se întâmplă împrumut de la bitul 4 la bitul 3, sau de transfer în ambele direcții.

1= transfer produs la al patrulea bit conform cu ordinea, al rezultatului.

0= transferul nu s-a produs

Bitul DC este afectat de instrucțiunile ADDWF, ADDLW, SUBLW, SUBWF.

bit 2 Z (Zero bit) Indicarea unui rezultat zero.

Acest bit este setat când rezultatul unei operații aritmetice sau logice executate este zero.

1= rezultatul egal cu zero

0= rezultatul nu este egal cu zero

bit 3 PD (Power-down bit)

Bit ce este setat când microcontrolerul este alimentat atunci când începe să funcționeze, după fiecare reset obișnuit și după executarea instrucțiunii CLRWDT. Instrucțiunea SLEEP îl resetează când microcontrolerul intră în regimul consum/uzaj redus. Setarea lui repetată este posibilă prin reset sau prin pornirea sau oprirea sursei. Starea poate fi triggerată de asemenea de un semnal la pinul RBO/INT, de o schimbare la portul RB, de terminarea scrierii în EEPROM-ul de date intern, și de watchdog de asemenea.

1= după ce sursa a fost pornită

0= executarea instrucțiunii SLEEP

bit 4 TO Time-out ; depășirea-overflow watchdog-ului.

Bitul este setat după pornirea sursei și executarea instrucțiunilor CLRWDT și SLEEP. Bitul este resetat când watchdog-ul ajunge la sfârșit semnalând că ceva nu este în ordine.

1= depășirea-overflow nu s-a produs

0= depășirea-overflow s-a produs

bit6:5 RP1:RP0 (Register Bank Select bits-Biti de Selectare a Bancului de Registri)

Acești doi biți sunt partea superioară a adresei la adresarea directă. Pentru cele instrucțiunile ce adresează memoria directă au doar șapte biți, ei au nevoie doar de încă un bit pentru a adresa cei 256 bytes adică câți are PIC16F84. Bitul RP1 nu este folosit, dar este lăsat pentru expansiuni viitoare ale acestui microcontroler.

01= primul banc

00= bancul zero

bit 7 IRP (Register Bank Select bit-Bit de Selectare a Bancului de Registri)

Bit al cărui rol este de a fi al optulea bit la adresarea indirectă a RAM-ului intern.

1= bancul 2 și 3

0= bancul 0 și 1 (de la 00h la FFh)

Registru STATUS conține starea aritmetică ALU (C, DC, Z), starea RESET (TO, PD) și biții pentru selectarea bancului de memorie (IRP, RP1, RP0). Considerând că selecția bancului de memorie este controlată prin acest registru, el trebuie să fie prezent în fiecare banc. Bancul de memorie se va discuta mai în detaliu în capitolul Organizarea memoriei. Registrul STATUS poate fi o destinație pentru orice instrucțiune, cu oricare alt registru. Dacă registrul STATUS este o destinație pentru instrucțiunile ce afectează biții Z, DC or C, atunci scrierea în acești trei biți nu este posibilă.

Registrul OPTION

R/W-1	R/W-1	R/W-1	R/W-1	R/W-1	R/W-1	R/W-1	R/W-1
RBP \bar{U}	INTEDG	TOCS	TOSE	PSA	PS2	PS1	PS0

bit7

Legendă:**R** = Bit de citire **W** = Bit de scriere**U** = Bit neimplementat, citit ca '0' - n = Valoarea la resetul power-on

bit 0:2 PS0, PS1, PS2 (Prescaler Rate Select bit-Bit Selecție Rată Prescaler)

Acești trei biți definesc bitul de selecție a ratei prescalerului. Ce este un prescaler și cum pot afecta acești biți funcționarea unui microcontroler va fi explicat în secțiunea despre TMRO.

Bits	TMRO	WDT
000	1 : 2	1 : 1
001	1 : 4	1 : 2
010	1 : 8	1 : 4
011	1 : 16	1 : 8
100	1 : 32	1 : 16
101	1 : 64	1 : 32
110	1 : 128	1 : 64
111	1 : 256	1 : 128

bit 3 PSA (Prescaler Assignment bit-Bit de Asignare Prescaler)

Bit ce asignează prescalerul între TMRO și watchdog.

1= prescalerul este asignat watchdogului

0= prescalerul este asignat timer-ului liber (free-run) TMRO

bit 4 TOSE (TMR0 Source Edge Select bit-Bit Selecție a Frontului Sursei TMR0)

Dacă este permis de a se triggera TMR0 prin impulsurile de la pinul RA4/T0CKI, acest bit determină dacă aceasta va fi la frontul descrescător sau crescător al unui semnal.

1= front crescător

0= front descrescător

bit 5 TOCS (TMR0 Clock Source Select bit-Bit Selecție Sursă Ceas TMR0)

Acest pin permite timerului liber (free-run) să incrementeze starea lui fie de la oscilatorul intern la fiecare 1/4 a ceasului oscilatorului, fie prin impulsuri externe la pinul RA4/T0CKI.

1= impulsuri externe

0= ceas intern 1/4

bit 6 INTEDG (Interrupt Edge Select bit-Bit de Selecție a Frontului Întrerupere)

Dacă întreruperea este activată este posibil ca acest bit să determine frontul la care o întrerupere va fi activată la pinul RB0/INT.

1= front crescător

0= front descrescător

bit 7 RBP \bar{U} (PORTB Pull-up Enable bit-Bit Enable-Activare Pull-up PORTB)

Acest bit pornește și oprește rezistorii interni 'pull-up'-scoateră la portul B.

1= Rezistori oprire "pull-up"

0= Rezistori pornire "pull-up"

[Pagina anterioară](#)
[Conținut](#)
[Pagina următoare](#)

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).


```

    clrf STATUS      ;Bank0
    clrf PORTB       ;PORTB=0
    bsf  STATUS,RPO  ;Bank1
    movlw 0x0F       ;Defining input and output pins
    movwf TRISB      ;Writing to TRISB register

```

Exemplul de mai sus arat• cum pinii 0, 1, 2, •i 3 sunt declara•i ca intrare, •i pinii 4, 5, 6 •i 7 ca ie•ire.

PORTA

PORTA are 5 pini lega•i la el. Registrul corespunz•tor pentru direc•ia datelor este TRISA la adresa 85h. Ca •i la portul B, setarea unui bit •n registrul TRISA define•te de asemenea pinul portului corespunz•tor ca un pin de intrare, •i resetarea unui bit •n registrul TRISA define•te pinul portului corespunz•tor ca pin de ie•ire.

Al cincilea pin al portului A are func•ie dual•. La acel pin se afl• de asemenea o intrare extern• pentru timer-ul TMRO. Una din aceste dou• op•iuni este aleas• prin setarea sau resetarea bitului TOCS (TMRO Clock Source Select bit-bit de Selec•ie a Sursei Ceasului TMRO). Acest pin permite timer-ului TMRO sa-•i creasc• starea fie de la oscilatorul intern fie prin impulsuri externe la pinul RA4/T0CKI.

```

    bcf  STATUS,RPO  ;Bank0
    clrf PORTA       ;PORTA=0
    bsf  STATUS,RPO  ;Bank1
    movlw 0x1F       ;Defining input and output pins pinova
    movwf TRISA      ;Writing to TRISA register

```

Exemplul arat• cum pinii 0, 1, 2, 3, •i 4 sunt declara•i ca intrare iar 5, 6 •i 7 ca pini de ie•ire.

Pagina anterioar•	Con•inut	Pagina urm•toare
© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact webmaster .		

2.5 Organizarea memoriei

PIC16F84 are dou blocuri separate de memorie, unul pentru date i cel alt pentru programe. Memoria EEPROM i regiunii GPR în memoria RAM constituie un bloc, i memoria FLASH constituie un bloc de programe.

Memoria program

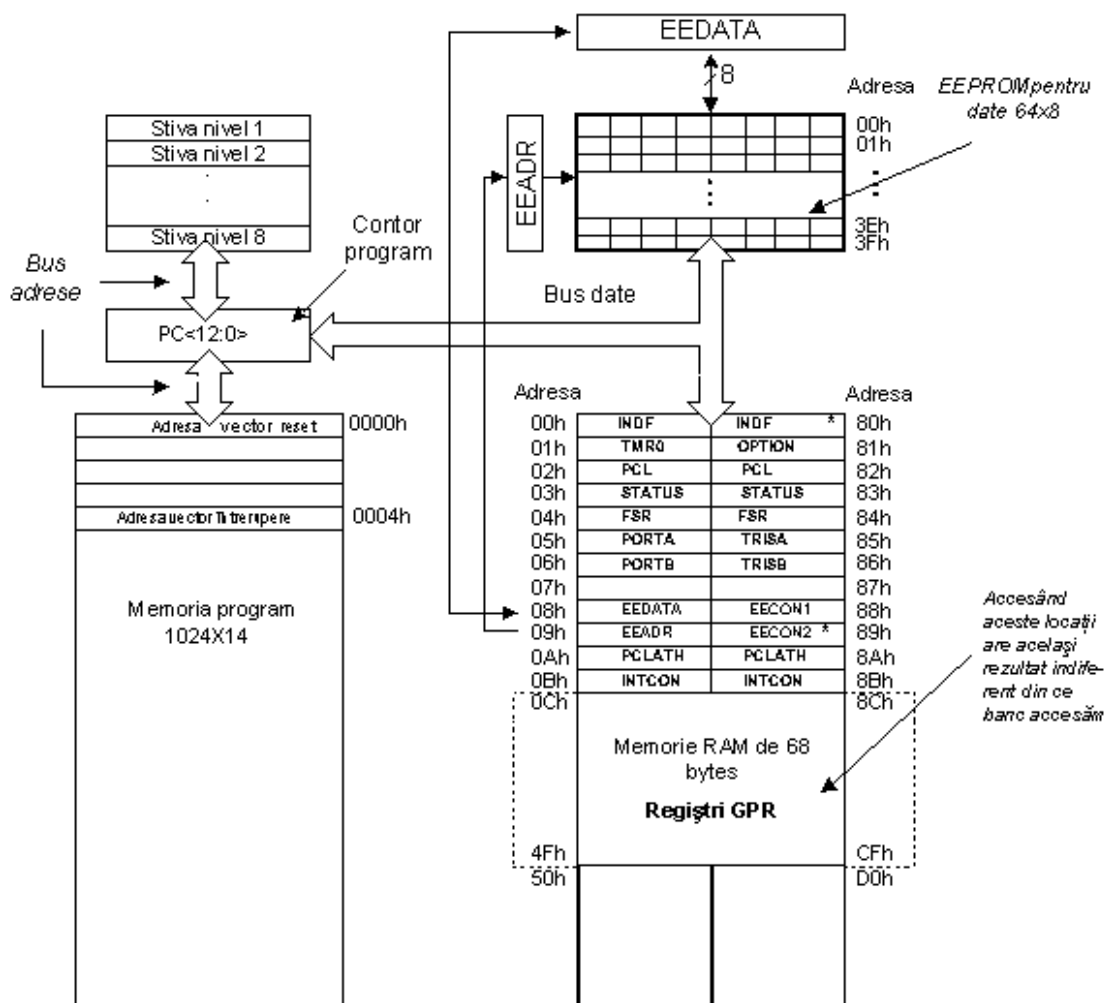
Memoria program a fost realizat în tehnologia FLASH ceea ce face posibil de a programa un microcontroler de mai multe ori înainte de a fi instalat într-un montaj, i chiar dup instalarea sa dac se întâmpl unele schimbri în program sau parametri de proces. Mrimea memoriei program este de 1024 locaii cu ltime de 14 bi unde locaiile zero i patru sunt rezervate pentru reset i pentru vectorul întrerupere.

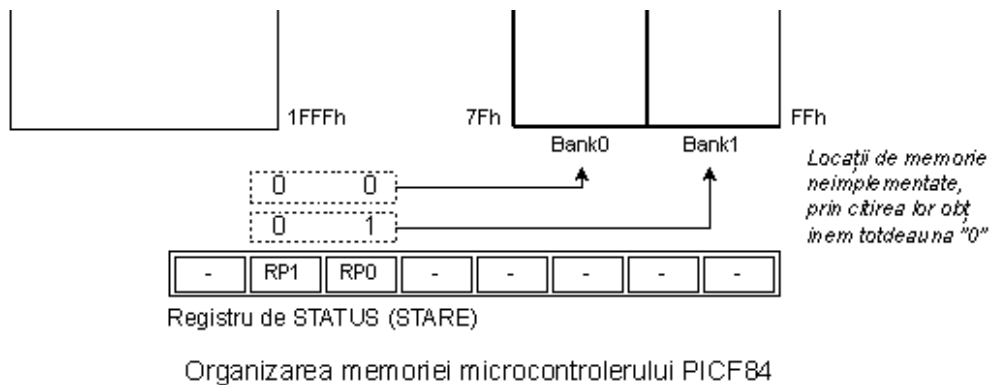
Memoria de date

Memoria de date const din memoriile EEPROM i RAM. Memoria EEPROM const din 64 de locaii de opt bi a cîr coninut nu este pierdut în timpul opririi sursei de alimentare. EEPROM-ul nu este direct adresabil, dar este accesat indirect prin regiunii EEADR i EEDATA. Pentru c memoria EEPROM este folosit curent la memorarea unor parametri importan (de exemplu, o temperatur dat în regulatoarele de temperatur), exist o procedur strict de scriere în EEPROM ce trebuie urmat pentru a preveni scrierea accidental. Memoria RAM pentru date ocup un spaiu într-o hart a memoriei de la locaia 0x0C la 0x4F ceea ce înseamn 68 de locaii. Locaiile memoriei RAM sunt de asemenea denumite regiuri GPR care este o abreviere General Purpose Registers-Regiuri cu Scop General. Regiuri GPR pot fi accesa indiferent de ce banc este selectat la un moment.

Regiuri SFR

Regiuri ce ocup primele 12 locaii în bancurile 0 i 1 i sunt regiuri ai funciei specializate asignat cu unele blocuri ale microcontrolerului. Aceia sunt numii Special Function Registers-Regiuri ai Funciei Speciale.

Bancuri de Memorie

În afară de această diviziune în 'lungime' a regiștrilor SFR și GPR, harta memoriei este de asemenea împărțită în 'lăme' (vezi harta precedentă) în două zone numite 'bancuri'. Selectarea unuia din bancuri se face de biții RPO și RP1 în registrul STATUS-stare.

Exemplu:

```
bcf STATUS, RPO
```

Instrucțiunea BCF terge bitul RPO (RPO=0) în registrul STATUS și astfel setează bancul 0.

```
bsf STATUS, RPO
```

Instrucțiunea BSF setează bitul RPO (RPO=1) în registrul STATUS și astfel setează bancul 1.

Uzual, grupurile de instrucțiuni care sunt adesea în uz, sunt conectate într-o singură unitate ce poate fi ușor apelată într-un program, și a cărei nume are o semnificație clară, așa-numitul Macros-macrocomandă. Cu ajutorul lor, selecția dintre două bancuri devine mai clară și programul mult mai elegibil.

```
BANK0 macro
  Bcf STATUS, RPO ;Select memory bank 0
Endm
```

```
BANK1 macro
  Bsf STATUS, RPO ;Select memory bank 1
Endm
```


Locațiile 0Ch - 4Fh sunt regiștri cu scop general (GPR) ce sunt folosiți ca memorie RAM. Când sunt accesate locațiile 8Ch - CFh în Bancul 1, accesăm de fapt exact aceleași locații în Bancul 0. Cu alte cuvinte, când doriți să accesați unul din regiștrii GPR, nu trebuie să vă îngrijorați că nu țineți în ce banc sunteți!

Contorul de Program

Contorul de program (PC) este un registru de 13 biți ce conține adresa instrucțiunii ce se execută. Prin incrementarea sau schimbarea sa (ex. în caz de salturi) microcontrolerul execută instrucțiunile de program pas-cu-pas.

Stiva

PIC16F84 are o stivă de 13 biți cu 8 nivele, sau cu alte cuvinte, un grup de 8 locații de memorie de 13 biți lăme cu funcții speciale. Rolul său de bază este de a păstra valoarea contorului de program după un salt din programul principal la o adresă a unui subprogram. Pentru ca un program să-ți cum să se întoarcă la punctul de unde a pornit, trebuie să înapoieze valoarea contorului programului din stivă. Când se mută dintr-un program într-un subprogram, contorul programului este împins în stivă (un exemplu de acesta este instrucțiunea CALL). Când se execută instrucțiuni ca RETURN, RETLW sau RETFIE ce au fost executate la sfârșitul unui subprogram, contorul programului a fost luat dintr-o stivă, așa ca programul să poată continua de unde a fost oprit înainte de a fi întrerupt. Aceste operații de plasare într-o stivă de contor de program sunt numite PUSH și POP, și sunt numite conform cu instrucțiunile similare ale unor microcontrolere mai mari.

Programarea În Sistem

Pentru a programa o memorie de program, microcontrolerul trebuie să fie setat pentru un mod de lucru special prin

aducerea pinului MCLR la 13.5V, iar sursa de tensiune V_{dd} trebuie să fie stabilizată între 4.5V și 5.5V. Memoria program poate fi programată serial folosind doi pini 'data/clock' ce trebuie să fie mai întâi separați de liniile montajului, așa ca să nu apară erori în timpul programării.

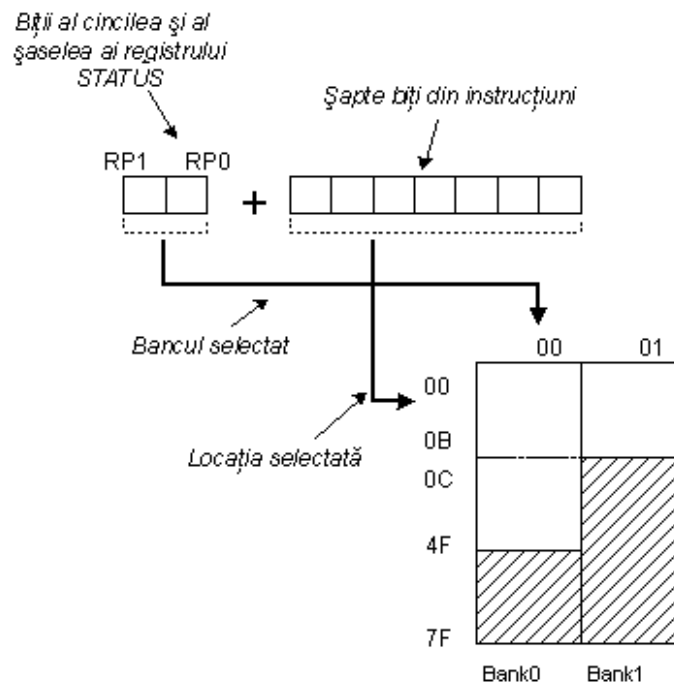
Moduri de adresare

Locațiile de memorie RAM pot fi accesate direct sau indirect.

Adresarea Directă

Adresarea Directă se face printr-o adresă de 9 biți. Această adresă este obținută prin conectarea celui de-al șaptelea bit al adresei directe a unei instrucțiuni cu doi biți (RP1, RP0) din registrul STATUS după cum se arată în figura următoare. Orice acces la regiștrii SFR poate fi un exemplu de adresare directă.

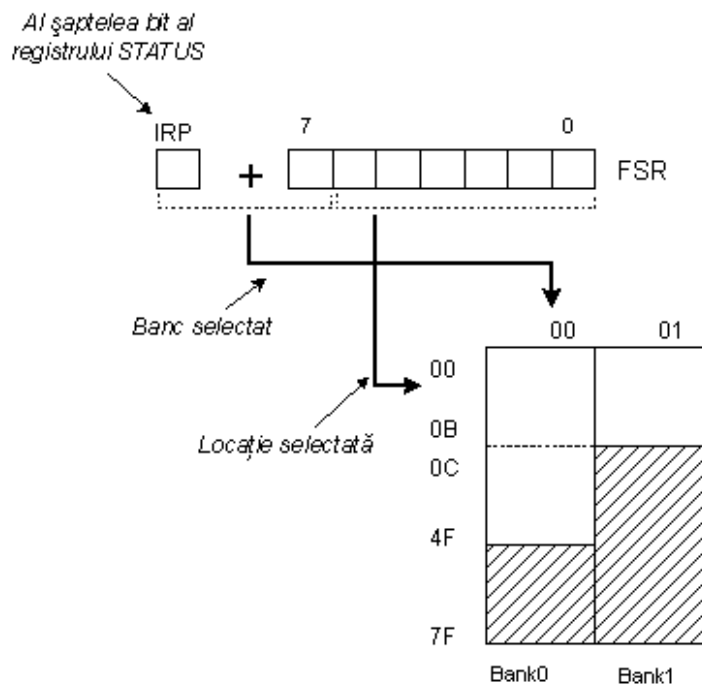
```
Bsf STATUS, RP0 ;Bank1
movlw 0xFF      ;w=0xFF
movwf TRISA     ;address of TRISA register is taken from
                ;instruction movwf
```


Adresarea Directă

Adresarea Indirectă

Adresarea indirectă spre deosebire de cea directă nu ia o adresă dintr-o instrucțiune ci o creează cu ajutorul bitului IRP a regiștrilor STATUS și FSR. Locația adresată este accesată prin registrul INDF care de fapt ține o adresă indicată de un FSR. Cu alte cuvinte, orice instrucțiune care folosește INDF ca registrul al ei, în realitate accesează datele indicate de un registru FSR. Să spunem, de exemplu, că un registru cu scop general (GPR) la adresa 0Fh conține o valoare 20. Prin scrierea unei valori 0Fh în registrul FSR vom obține un registru indicator la adresa 0Fh, iar prin citirea din registrul INDF, vom obține valoarea 20, ceea ce înseamnă că am citit din primul registru valoarea lui fără accesarea lui directă (dar prin FSR și INDF). Se pare că acest tip de adresare nu are nici un avantaj față de adresarea directă, dar există unele nevoi în timpul programării ce se pot rezolva mai simplu doar prin adresarea indirectă.

Adresarea Indirectă

Un asemenea exemplu poate trimite un set de date prin comunicația serială, lucrând cu buferi și indicatoare (ce vor fi discutate în continuare într-un capitol cu exemple), sau să scurgă o parte a memoriei RAM (16 locații) ca în următorul exemplu.

```

        Movlw 0x0C          ;initialization of starting address
        Movwf FSR          ;FSR indicates address 0x0C
LOOP    cllrf INDF         ;INDF = 0
        incf FSR           ;address = initial address + 1
        btfss FSR,4       ;are all locations erased
        goto loop         ;no, go through a loop again
CONTINUE
        :                 ; yes, continue with program

```

Citind datele din registrul INDF când conținutul registrului FSR este egal cu zero, întoarce valoarea zero, și scrie în el rezultatul în operația NOP (no operation- nu operează).

[Pagina anterioară](#)

[Conținut](#)

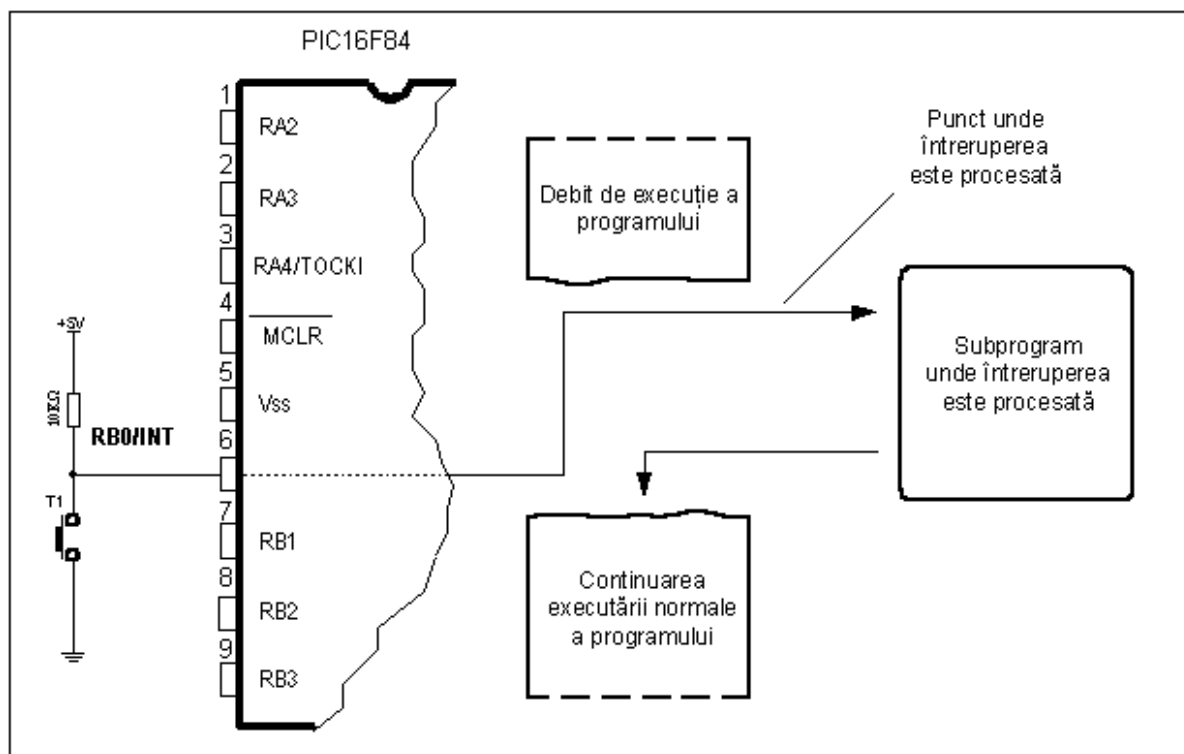
[Pagina următoare](#)

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

2.6 Întreruperi

Întreruperile sunt un mecanism a unui microcontroler ce îi permit s• r•spund• la unele evenimente la momentul când se întâmpl•, indiferent de ce face atunci microcontrolerul. Aceasta este o parte foarte important•, pentru c• permite conexiunea microcontrolerului cu lumea de afar•. În general, fiecare întrerupere schimb• debitul programului, îl întrerupe •i dup• executarea unui subprogram (rutine de întrerupere), continu• din acela•i punct.

Una din posibilele surse de întreruperi și cum afectează programul principal

Registrul de control al unei întreruperi se numește INTCON •i se g•se•te la adresa 0Bh. Rolul lui este de a permite sau interzice cererile de întreruperi, •i în caz c• nu sunt permise, înregistreaz• cererile de întrerupere singulare prin bi•ii lui.

Registru INTCON

R/W-0 R/W-0 R/W-0 R/W-0 R/W-0 R/W-0 R/W-0 R/W-0

GIE	EEIE	TOIE	INTE	RBIE	TOIF	INTF	RBIF
-----	------	------	------	------	------	------	------

bit7

Legendă

R = Bit de citire

W = bit de scriere

U = Bit neimplementat, citit ca '0' -n = Valoarea la resetul power-on

bit 0 RBIF (RB Port Change Interrupt Flag bit-bit Stegule• de Întrerupere a Schimb•rii Portului RB) Bit ce informeaz• despre schimb•rile de la pinii 4, 5, 6 •i 7 ai portului B.

1=cel pu•in un pin •i-a schimbat starea

0=nu s-a întâmplat nici o schimbare la vreun pin

bit 1 INTF (INT External Interrupt Flag bit-bit Stegule• de Întrerupere Extern• INT) A avut loc o întrerupere extern•.

1=a avut loc o întrerupere

0=nu a avut loc o întrerupere

Dacă s-a detectat un front crescător sau descrescător la pinul RB0/INT, (ce este definit cu bitul INTEDG în registrul OPTION), bitul INTF este setat. Bitul trebuie să fie erters în subprogramul întrerupere pentru a detecta următoarea întrerupere.

bit 2 TOIF (TMR0 Overflow Interrupt Flag bit-bit Stegule Depire Întrerupere TMRO) Depirea contorului TMRO.
1=contorul i-a schimbat starea de la FFh la 00h.
0=depirea nu a avut loc

Bitul trebuie să fie erters în program pentru ca o întrerupere să fie detectat.

bit 3 RBIE (RB port change Interrupt Enable bit-bit Permite Întreruperea schimbării portului RB) Permite să aibă loc întreruperi la schimbarea stării pinilor 4, 5, 6, și 7 ai portului B.

1=permite întreruperi la schimbarea stării

0=întreruperi interzise la schimbarea stării

Dacă RBIE și RBIF au fost simultan setate, va avea loc o întrerupere.

bit 4 INTE (INT External Interrupt Enable bit-bit Permite Întrerupere externă INT) Bit ce permite întreruperea externă de la pinul RB0/INT.

1=întrerupere externă permisă

0=întrerupere externă interzisă

Dacă INTE și INTF au fost setate simultan, va avea loc o întrerupere.

bit 5 TOIE (TMR0 Overflow Interrupt Enable bit-bit Permite Depire Întrerupere TMRO) Bit ce permite întreruperile în timpul depirii contorului TMRO.

1=întrerupere permisă

0=întrerupere interzisă

Dacă TOIE și TOIF au fost simultan setate, va avea loc întreruperea.

Bit 6 EEIE (EEPROM Write Complete Interrupt Enable bit-bit Permite Întrerupere Completă a Scrierii EEPROM) Bit ce permite o întrerupere la sfârșitul unei rutine de scriere în EEPROM

1= întrerupere permisă

0= întrerupere interzisă

Dacă EEIE și EEIF (ce este în registrul EECON1) au fost simultan setate, va avea loc o întrerupere.

Bit 7 GIE (Global Interrupt Enable bit-bit Permite Întrerupere Globală) Bit ce permite sau interzice toate întreruperile.

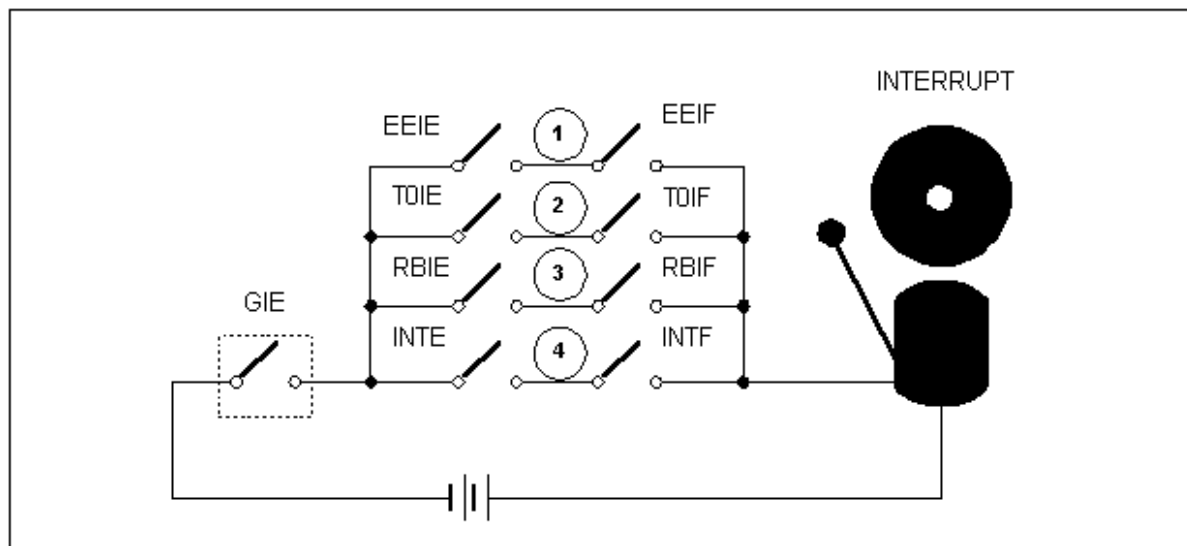
1=toate întreruperile sunt permise

0=toate întreruperile sunt interzise

PIC16F84 are patru surse de întrerupere:

1. Terminarea scrierii datelor în EEPROM
2. Întrerupere TMR0 cauzată de depirea timer-ului
3. Întrerupere în timpul schimbării la pinii RB4, RB5, RB6 și RB7 ai portului B.
4. Întrerupere Externă de la pinul RB0/INT al microcontrolerului

În general, fiecare sursă de întrerupere are doi biți legați la ea. Unul permite întreruperea, iar celălalt detectează când au loc întreruperi. Există un bit comun numit GIE ce poate fi folosit pentru a interzice sau permite toate întreruperile simultan. Acest bit este foarte folositor când se scrie un program pentru că permite ca toate întreruperile să fie interzise pentru o perioadă de timp, așa ca execuția unei părți importante a programului să nu fie întreruptă. Când instrucțiunea ce resetează bitul GIE a fost executată (GIE=0, toate întreruperile interzise), fiecare întrerupere ce rămâne nerezolvată trebuie ignorată.

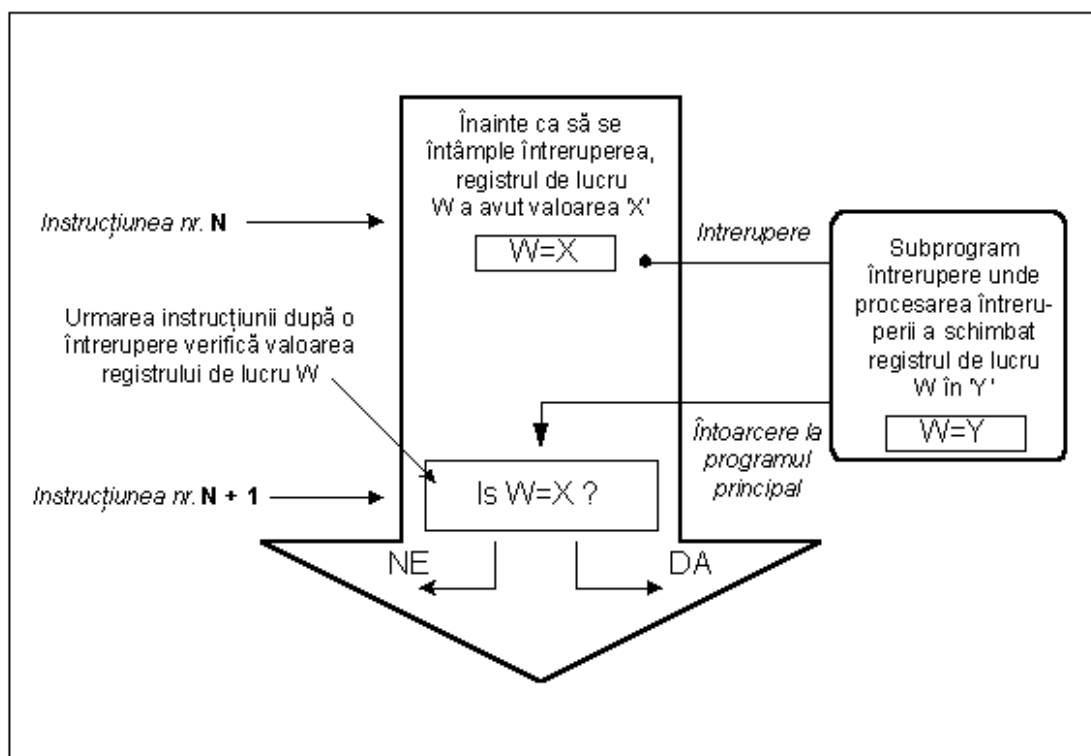
Schiță simplificată a întreruperilor microcontrolerului PIC16F84

Înteruperile ce rămân nerezolvate și ce au fost ignorate, sunt procesate când bitul GIE (GIE=1, toate înteruperile sunt permise) va fi 0. Când i s-a răspuns înteruperii, bitul GIE a fost 0, așa că orice înteruperi adiționale vor fi interzise, adresa de întoarcere a fost trimisă în stivă, iar adresa 0004h a fost scrisă în contorul programului – numai după aceasta începe răspunsul la o înteruperie! După ce este procesată înteruperia, bitul a cărui setare a cauzat o înteruperie trebuie să fie 0, sau rutina de înteruperie va fi procesată automat tot mereu în timpul întoarcerii la programul principal.

Stocarea conținutului regiștrilor importanți

Doar valoarea de întoarcere a contorului programului este înmagazinată într-o stivă în timpul unei înteruperi (prin valoare de întoarcere a contorului programului înlocuim adresa instrucțiunii ce trebuie executată, dar nu a fost executată pentru că a avut loc înteruperia). Stocând doar valoarea contorului programului adesea nu este suficient. Unii regiștri ce sunt în uz în programul principal pot fi de asemenea în uz în rutina de înteruperie. Dacă ei nu sunt reinițialiți, programul principal va obține valori complet diferite în acei regiștri în timpul întoarcerii dintr-o rutină de înteruperie, ceea ce va cauza erori în program. Un exemplu de asemenea caz este conținutul registrului de lucru W. Dacă presupunem că programul principal a folosit registrul de lucru W pentru unele din operațiile sale, și că a stocat în el o valoare ce este importantă pentru următoarea instrucțiune, atunci o înteruperie ce se va întâmpla înainte de acea instrucțiune va schimba valoarea registrului de lucru W, ce va influența direct programul principal.

Procedura de înregistrare de regiștri importanți înainte de a merge la o rutină de înteruperie se numește PUSH, în timp ce procedura ce aduce valorile înregistrate înapoi, se numește POP. PUSH și POP sunt instrucțiuni ale altor microcontrolere (Intel), dar sunt atât de larg acceptate că o întregă operație este numită după ele. PIC16F84 nu are instrucțiuni ca PUSH și POP, și ele trebuie să fie programate.

Unul din posibilele cazuri de erori dacă nu s-a făcut salvarea când s-a mers la un subprogram al unei înteruperi

Datorită simplității și folosirii frecvente, aceste porțiuni ale programului pot fi făcute ca macro-uri. Conceptul unui Macro este explicat în "Limbaj de asamblare program". În următorul exemplu, conținuturile regiștrilor W și STATUS sunt memorate în variabilele W_TEMP și STATUS_TEMP înainte de rutina de înteruperie. La începutul rutinei PUSH trebuie să verificăm bancul selectat în prezent pentru că W_TEMP and STATUS_TEMP nu se găsesc în bancul 0. Pentru schimbul de date între acești regiștri, instrucțiunea SWAPF se folosește în loc de MOVF pentru că nu afectează starea biților registrului STATUS.

Exemplul este un program asamblor pentru următorii pași :

1. Testarea bancului curent
2. Stocarea registrului W indiferent de bancul curent
3. Stocarea registrul STATUS în bancul 0
4. Executarea rutinei de înteruperie pentru procesul de înteruperie (ISR)
5. Restaurează registrul STATUS
6. Restaurează registrul W

Dacă mai sunt și alte variabile sau regiștri ce trebuie stocați, atunci ei trebuie să fie stocați după stocarea registrului STATUS (pasul 3), și aduși înapoi înainte ca registrul STATUS să fie restaurat (pasul 5).

```

Push
    BTFSS STATUS, RPO          ; Bank 0
    GOTO RPOCLEAR             ; Yes
    BCF STATUS, RPO           ; NO, go to Bank 0
    MOVWF W_TEMP              ; Save W register
    SWAPF STATUS, W           ; W <- STATUS
    MOVWF STATUS_TEMP        ; STATUS_TEMP <- W
    BSF STATUS_TEMP, 1        ; RPO(STATUS_TEMP)=1
    GOTO ISR_Code             ; Push completed
RPOCLEAR
    MOVWF W_TEMP              ; Save W register
    SWAPF STATUS, W           ; W <- STATUS
    MOVWF STATUS_TEMP        ; STATUS_TEMP <- W
;
ISR_Code
;
; (Interrupt subprogram )
;
;
Pop
    SWAPF STATUS_TEMP, W     ; W <- STATUS_TEMP
    MOVWF STATUS              ; STATUS <-W
    BTFSS STATUS, RPO        ; Bank 1?
    GOTO Return_WREG         ; NO,
    BCF STATUS, RPO          ; YES, go to Bank 0
    SWAPF W_TEMP, F          ; Return contents of W register
    SWAPF W_TEMP, W          ;
    BSF STATUS, RPO          ; Return to Bank 1
    RETFIE                    ; POP complete
Return_WREG
    SWAPF W_TEMP, F          ; Return contents of W register
    SWAPF W_TEMP, W          ;
    RETFIE                    ; POP completed

```

Același exemplu se poate realiza utilizând macro-uri, fiind astfel programul mai eligibil. Macro-urile ce sunt deja definite, pot fi folosite pentru scrierea de noi macro-uri. Macro-urile BANK1 și BANK0 ce sunt explicate în capitolul "Organizarea memoriei" sunt folosite cu macro-urile 'push' și 'pop'.

```

push    macro
    movwf W_Temp          ;W_Temp <- W
    swapf W_Temp,F        ;Swap them
    BANK1                 ;Macro for switching to Bank 1
    swapf OPTION_REG,W   ;W <- OPTION_REG
    movwf Option_Temp    ;Option_Temp <- W
    BANK0                 ;macro for switching to Bank 0
    swapf STATUS,W       ;W <- STATUS
    movwf Stat_Temp      ;Stat_Temp <-W
    endm                  ;End of push macro

pop     macro
    swapf Stat_Temp,W     ;W <- Stat_Temp
    movwf STATUS          ;STATUS <- W
    BANK1                 ;Macro for switching to Bank 1
    swapf Option_Temp,W  ;W <- Option_Temp
    movwf OPTION_REG     ;OPTION_REG <- W
    BANK0                 ;Macro for switching to Bank 0
    swapf W_Temp,W        ;W <- W_Temp
    endm                  ;End of a pop macro

```

Înterupere externă la pinul RB0/INT al microcontrolerului

Înteruperea externă la pinul RB0/INT este triggerată de frontul crescător (dacă bitul INTEDG=1 în registrul OPTION<6>), sau de frontul descrescător (dacă INTEDG=0). Când apare semnalul corect la pinul INT, bitul INTF este setat la registrul INTCON. Bitul INTF (INTCON<1>) trebuie resetat în rutina de întrerupere, așa ca întreruperea să nu aibă loc din nou în timpul întoarcerii la programul principal. Acesta este un pas important al programului pe care programatorul nu trebuie să-l uite, sau programul va merge constant în rutina de întrerupere. Întreruperea poate fi închisă prin resetarea bitului de control INTE (INTCON<4>).

Înteruperea în timpul depășirii contorului TMRO

Depășirea contorului TMRO (de la FFh la 00h) va seta bitul T0IF (INTCON<2>). Aceasta este o întrerupere foarte importantă pentru că multe probleme reale se pot rezolva folosind această întrerupere. Unul din exemple este

msurarea timpului. Dacă tim cât timp are nevoie contorul pentru a completa un ciclu de la 00h to FFh, atunci numărul de întreruperi înmulțit cu acea durată de timp va da timpul total scurs. În rutina de întrerupere unele variabile vor fi incrementate în memoria RAM, valoarea acelei variabile înmulțite cu timpul de care are nevoie contorul pentru a contoriza într-un ciclu întreg, va da timpul total scurs. Întreruperea poate fi pornită/oprită prin setarea/resetarea bitului TOIE (INTCON<5>).

Întrerupere pe timpul unei schimbări la pinii 4, 5, 6 și 7 ai portului B

Schimbarea semnalului de intrare la PORTB <7:4> setează bitul RBIF (INTCON<0>). Patru pini RB7, RB6, RB5 și RB4 ai portului B, pot triggera o întrerupere ce are loc când starea la ei se schimbă de la unu la zero logic, sau viceversa. Pentru ca pinii să fie sensibili la această schimbare, trebuie definiți ca intrare. Dacă oricare din ei este definit ca ieșire, întreruperea nu va fi generată la schimbarea stării. Dacă ei sunt definiți ca intrare, starea lor curentă este comparată cu vechea valoare ce a fost stocată la ultima citire de la portul B. Întreruperea poate fi pornită/oprită prin setarea/resetarea bitului RBIE în registrul INTCON.

Întreruperea la terminarea subrutinei write în EEPROM

Această întrerupere este doar de natură practică. Pentru că scrierea într-o locație EEPROM durează cam 10ms (care este o durată lungă în termenii microcontrolerului), nu este rentabil de a aștepta până la capăt scrierea. Este adăugat astfel mecanismul de întrerupere ceea ce permite microcontrolerului să continue executarea programului principal, în timp ce scrierea în EEPROM este făcută în plan secundar. Când scrierea este terminată, întreruperea informează microcontrolerul că scrierea s-a terminat. Bitul EEIF, prin care se face această informare, se găsește în registrul EECON1. Producerea unei întreruperi poate fi interzisă prin resetarea bitului EEIE în registrul INTCON.

Inițializarea întreruperii

Pentru a folosi un mecanism de întrerupere a unui microcontroler, trebuie făcute unele sarcini pregătitoare. Aceste proceduri sunt pe scurt numite "inițializare". Prin inițializare definim la ce va răspunde microcontrolerul, și ce va ignora. Dacă nu setăm bitul ce permite o anumită întrerupere, programul nu va executa un subprogram întrerupere. Prin aceasta putem obține controlul asupra producerii întreruperii, ceea ce este foarte folositor.

```

clrf INTCON           ; all interrupts disabled
movlw B'00010000'    ; external interrupt only is enabled
bsf INTCON, GIE      ; occurrence of interrupts allowed

```

Exemplul de mai sus arată inițializarea unei întreruperi externe la pinul RB0 al microcontrolerului. Unde se vede unu setat, înseamnă că întreruperea este permisă. Producerea altor întreruperi nu este permisă, și toate întreruperile împreună sunt interzise până ce bitul GIE este ținut în unu.

Următorul exemplu arată o cale tipică de a dirija întreruperile. PIC16F84 are doar o locație unde adresa unui subprogram întrerupere este memorată. Aceasta înseamnă că mai întâi trebuie să detectăm ce întrerupere este la îndemână (dacă mai mult de o sursă de întreruperi este disponibilă), și apoi putem executa acea parte a programului ce se referă la acea întrerupere.

```

org ISR_ADDR          ;ISR_ADDR is interrupt routine address
btfscl INTCON, GIE    ;GIE bit turned off?
goto ISR_ADDR        ;no, go back to the beginning
PUSH                 ;keep the contents of important registers
btfscl INTCON, RBIF   ;change on pins 4, 5, 6 and 7 of port B?
goto ISR_PORTB       ;jump to that section
btfscl INTCON, INTF   ;external interrupt occurred?
goto ISR_RBO         ;jump to that part
btfscl INTCON, TOIF   ;overflow of timer TMRO?
goto ISR_TMRO        ;jump to that section
BANK1                ;Bank1 because of EECON1
Btfsc EECON1, EEIF    ;writing to EEPROM completed?
goto ISR_EEPROM      ;jump to that section
BANK0                ;Bank0

ISR_PORTB
:                   ;section of code which is processed by an
                   ;interrupt ?
:
:                   ;jump to the exit of an interrupt
goto END_ISR
ISR_RBO
:                   ;section of code processing an interrupt?
:
:                   ;jump to exit of an interrupt.
goto END_ISR
ISR_TMRO
:                   ;section of code processing an interrupt
:
:                   ;jump to the exit of an interrupt
goto END_ISR
ISR_EEPROM
:                   ;section of code which processes an interrupt
:
:                   ;jump to an exit from an interrupt.
goto END_ISR
END_ISR
:
POP                 ;bringing back the contents of important
                   ;registers
RETFLIE            ;return and setting of GIE bit

```


Reîntoarcerea dintr-o rutină de întrerupere poate fi făcută cu instrucțiunile RETURN, RETLW și RETFLIE. Se recomandă ca să fie utilizată instrucțiunea RETFLIE pentru că acea instrucțiune este singura ce setează automat bitul GIE, ceea ce permite să se producă o nouă întrerupere.

[Pagina anterioară](#)

[Conținut](#)

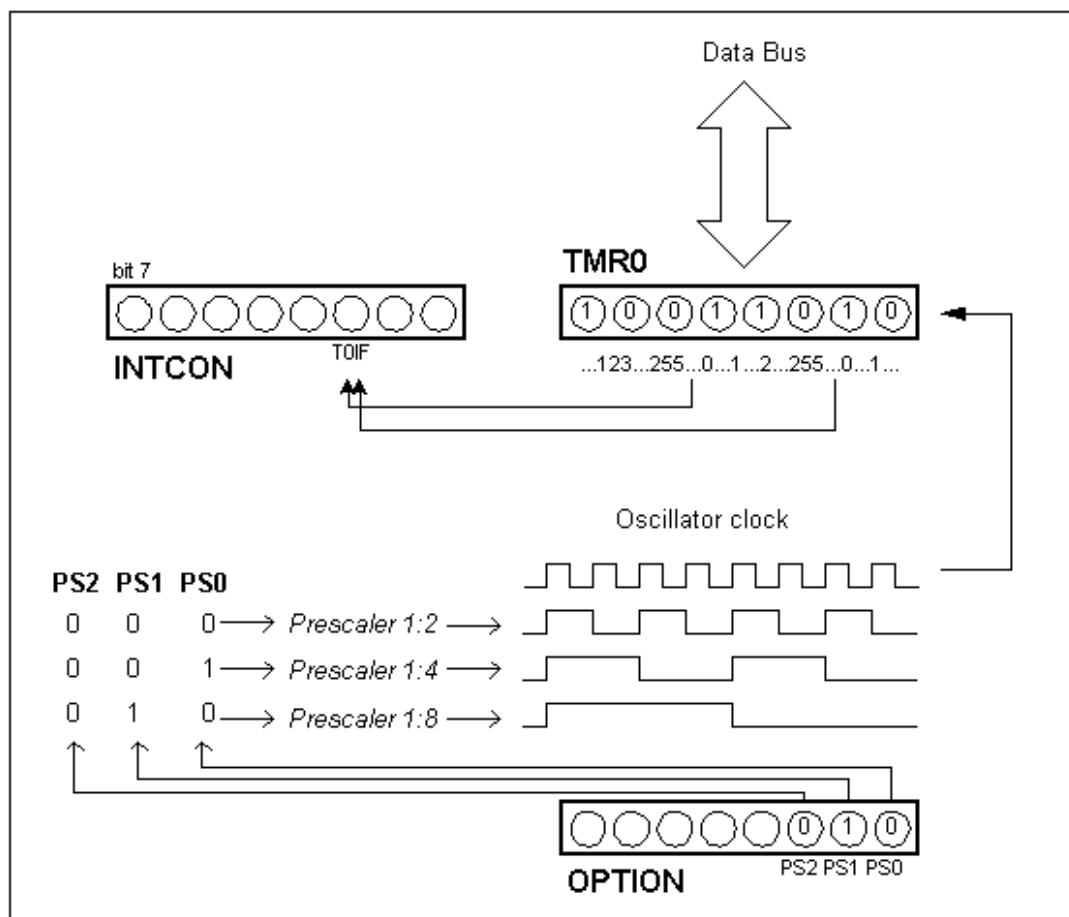
[Pagina următoare](#)

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

2.7 Timer-ul liber TMR0

Timer-ele (temporizatoarele) sunt de obicei cele mai complicate p•ri ale unui microcontroler, a•a c• este necesar s• rezerv•m mai mult timp pentru a le explica. Odat• cu aplicarea lor este posibil s• se creeze rela•ii între o dimensiune real• ca "timp" •i o variabil• ce reprezint• starea timer-ului într-un microcontroler. Fizic, timer-ul este un registru a c•rui valoare cre•te continuu pân• la 255, •i apoi porne•te de la cap•t: 0, 1, 2, 3, 4...255...0,1, 2, 3.....etc.

Rela•ia dintre timer-ul TMR0 și prescaler

Aceast• incrementare se face în fundalul a tot ceea ce face un microcontroler. Depinde de programator "s• g•seasc• o cale" de cum s• profite de aceast• caracteristic• pentru nevoile lui. Una din c•i este s• creasc• o variabil• la fiecare dep•ire a timer-ului. Dac• •tim cât timp are nevoie timer-ul s• fac• o rund• complet•, atunci înmul•ind valoarea variabilei cu acel timp ob•inem timpul total scurs.

PIC16F84 are un timer de 8 bi•i. Num•rul de bi•i determin• pân• la ce valoare contorizeaz• timer-ul înainte de a începe s• contorizeze de la zero din nou. În cazul unui timer de 8 bi•i, acel num•r este 256. O schem• simplificat• a rela•iei dintre un timer •i un prescaler-divizor este reprezentat• în diagrama anterioar•. Prescalerul este numele acelei p•ri din microcontroler ce divide ceasul oscilatorului înainte de a ajunge la logica ce cre•te starea timer-ului. Num•rul ce divide un ceas este definit prin trei bi•i în registrul OPTION. Cel mai mare divizor este 256. Aceasta înseamn• de fapt c• doar la al fiecare 256-lea ceas, valoarea timer-ului va cre•te cu unu. Aceasta ne d• posibilitatea de a m•sura perioade de timp mai lungi.

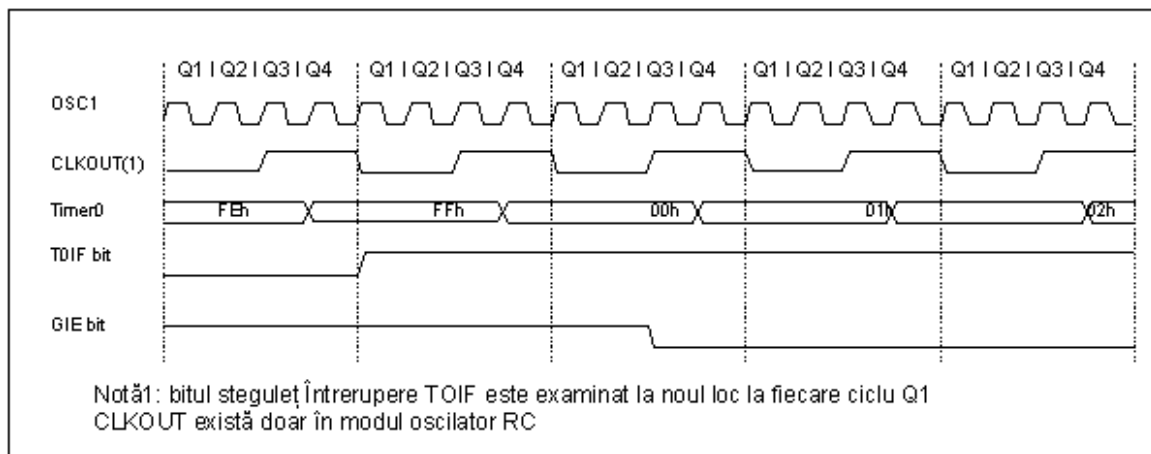
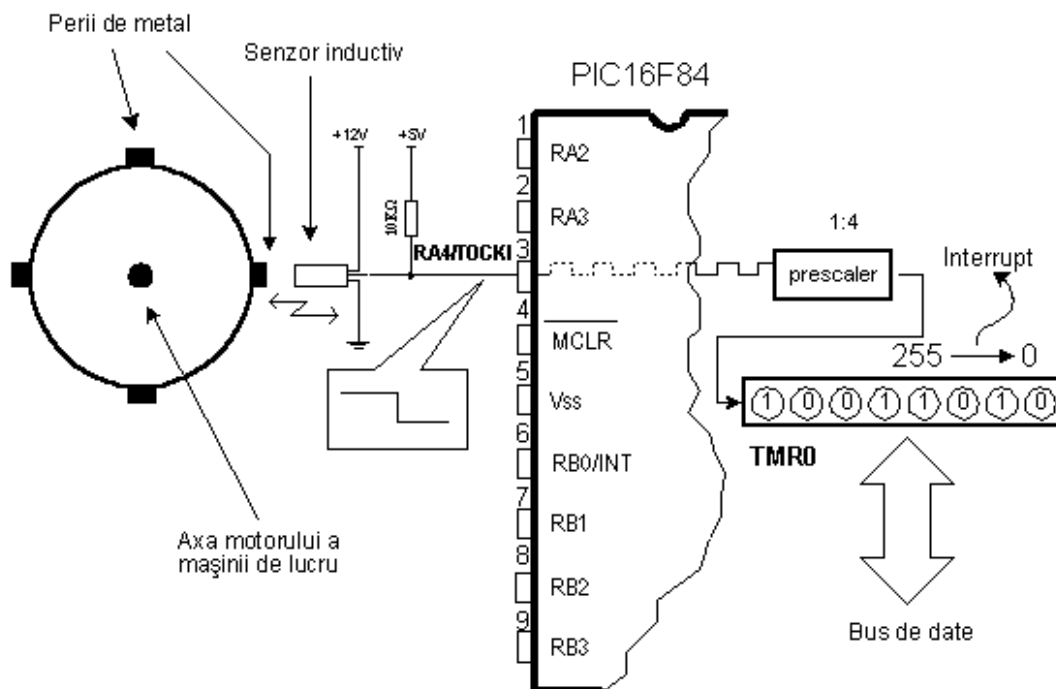

Diagrama de timp a producerii ȳntreeruptii cu timer-ul TMRO

După fiecare număr toare până la 255, timer-ul ȳi resetează valoarea la zero și ȳncepe cu un nou ciclu de contorizare până la 255. ȳn timpul fiecurei tranziȳii de la 255 la zero, bitul TOIF ȳn registrul INTCON este setat. Dacă se permit ȳntreerupte, de aceasta se poate profita ȳn generarea și ȳn procesarea rutinei de ȳntreerupte. Depinde de programator să reseteze bitul TOIF ȳn rutina de ȳntreerupte, așa ca noua ȳntreerupte, sau noua depăire să fie detectate. ȳn afară de ceasul oscilator intern, starea timer-ului poate de asemenea să crească prin ceasul extern la pinul RA4/TOCKI. Alegerea uneia din aceste două opȳiuni se face ȳn registrul OPTION prin bitul TOCS. Dacă a fost aleasă această opȳiune de ceas extern, va fi posibil să se definească frontul unui semnal (crescător sau descrescător), la care timer-ul să-ȳ crească valoarea.

Determinarea numărului rotaȳiilor complete ale axului motorului

ȳn practică, unul din exemplele tipice ce este rezolvat prin ceas extern și unde timer-ul contorizează rotaȳiile complete ale unui ax al unei mașini de producție, ca bobinatorul de transformator de exemplu. Să rotim patru șuruburi de metal pe axul unui bobinator. Aceste patru șuruburi vor reprezenta convexitatea metalică. Să plasăm acum un senzor inductiv la o distanță de 5 mm de capătul unui șurub. Senzorul inductiv va genera semnalul descrescător de fiecare dată când capătul șurubului este paralel cu capătul senzorului. Fiecare semnal va reprezenta o primă dintr-o rotație, și suma tuturor rotaȳiilor se va găsi ȳn timer-ul TMRO. Programul poate ușor citi aceste date din timer printr-un bus de date.

ȳrătorul exemplu ilustrează cum să se inițializeze timer-ul la fronturile descrescătoare ale semnalului din sursa externă cu un prescaler 1:4. Timer-ul lucrează ȳn mod "polig-ȳmpingere".

```

    clrf TMRO           ;TMRO=0
    clrf INTCON        ;Interrupts and TOIF=0 disallowed
    bsf STATUS,RPO     ;Bank1 because of OPTION_REG
    movlw B'00110001' ;prescaler 1:4, falling edge selected external
                        ;clock source and pull up ;selected resistors
                        ;on port B activated
    movwf OPTION_REG ;OPTION_REG <- W
TO_OVFL
    btfss INTCON, TOIF ;testing overflow bit
    goto TO_OVFL      ;interrupt has not occurred yet, wait
;
; (Part of the program which processes data regarding a number of turns)
;
goto TO_OVFL          ;waiting for new overflow

```

Același exemplu poate fi realizat printr-o întrerupere în modul următor:

```

push macro
    movwf W_Temp           ;W_Temp <- W
    swapf W_Temp,F        ;Swap them
    BANK1                 ;Macro for switching to Bank1
    swapf OPTION_REG,W    ;W <- OPTION_REG
    movwf Option_Temp     ;Option_Temp <- W
    BANK0                 ;macro for switching to Bank0
    swapf STATUS,W        ;W <- STATUS
    movwf Stat_Temp       ;Stat_Temp <-W
endm                      ;End of push macro

pop macro
    swapf Stat_Temp,W     ;W <- Stat_Temp
    movwf STATUS         ;STATUS <- W
    BANK1                 ;Macro for switching to Bank1
    swapf Option_Temp,W  ;W <- Option_Temp
    movwf OPTION_REG     ;OPTION_REG <- W
    BANK0                 ;Macro for switching to Bank0
    swapf W_Temp,W        ;W <- W_Temp
endm                      ;End of a pop macro

```

Prescalerul poate fi asignat fie de timer-ul TMRO fie de watchdog. Watchdogul este un mecanism pe care microcontrolerul îl folosește să se apere împotriva blocării programelor. Ca orice alt circuit electric, la fel și cu microcontrolerul se pot întâmpla defecturi, sau unele stricături. Din nefericire microcontrolerul are de asemenea un program unde se pot întâmpla probleme. Când se întâmplă aceasta, microcontrolerul se va opri din funcționare și va rămâne în acea stare până ce cineva îl resetează. Din cauza aceasta, a fost introdus mecanismul watchdog. După o anumită perioadă de timp, watchdogul resetează microcontrolerul (de fapt microcontrolerul se resetează singur). Watchdogul lucrează pe baza unui principiu simplu: dacă se întâmplă depășirea timer-ului, microcontrolerul este resetat, și începe executarea programului mereu din nou. Astfel, se va întâmpla un reset atât în cazul unei funcționări corecte cât și incorecte. Următorul pas este prevenirea resetului în cazul unei funcționări corecte, ce se face prin scrierea unui zero în registrul WDT (instrucțiunea CLRWDT) de fiecare dată când se apropie de depășire. Astfel programul va preveni un reset cât timp este executat corect. De îndată ce s-a blocat, nu se va scrie zero, va avea loc depășirea timer-ului WDT și un reset ce va duce microcontrolerul înapoi la funcționarea corectă din nou.

Prescalerul este acordat cu timer-ul TMRO, sau cu timer-ul watchdogului prin bitul PSA în registrul OPTION. Ținând bitul PSA, prescalerul va fi acordat cu timer-ul TMRO. Când prescalerul este acordat cu timer-ul TMRO, toate instrucțiunile de scriere în registrul TMRO (CLRF TMRO, MOVWF TMRO, BSF TMRO,...) vor șterge prescalerul. Când prescalerul este asignat timerului watchdog, numai instrucțiunea CLRWDT va șterge prescalerul și timer-ul watchdog în același timp. Schimbarea prescalerului este complet sub controlul programatorului, și poate fi schimbat în timp ce se rulează programul.

Există doar un prescaler și un timer. Funcțiile de nevoie, ele sunt asignate fie timer-ului TMRO fie watchdog-ului.

Registrul control OPTION

R/W-1	R/W-1	R/W-1	R/W-1	R/W-1	R/W-1	R/W-1	R/W-1
RBP ^U	INTEDG	T0CS	T0SE	PSA	PS2	PS1	PS0
bit 7							bit 0
Legendă:							
R = Bit de citire W = Bit de scriere							
U = Bit neimplementat, citit ca '0' - n = Valoarea la resetul power-on							

Bit 0:2 PS0, PS1, PS2 (Prescaler Rate Select bit-bit Selectare Rat• Prescaler)

Subiectul prescaler, și cum afectează acești biți lucrul unui microcontroler va fi abordat în secțiunea despre TMRO.

Bits	TMRO	WDT
000	1 : 2	1 : 1
001	1 : 4	1 : 2
010	1 : 8	1 : 4
011	1 : 16	1 : 8
100	1 : 32	1 : 16
101	1 : 64	1 : 32
110	1 : 128	1 : 64
111	1 : 256	1 : 128

bit 3 PSA (Prescaler Assignment bit-bit Asignare Prescaler)

Bit ce asignează prescalerul între TMRO și timer-ul watchdog).

1=prescalerul este asignat la timer-ul watchdog

0=prescalerul este asignat la timer-ul free-liber

bit 4 T0SE (TMR0 Source Edge Select bit-bit Selectare Front Surs• TMRO)

Dacă triggerul TMRO a fost activat cu impulsuri de la pinul RA4/T0CKI, acest bit va determina dacă va fi la frontul crescător sau descrescător al semnalului.

1=front descrescător

0=front crescător

bit 5 T0CS (TMR0 Clock Source Select bit-bit Selectare Surs• Ceas TMRO)

Acest bit permite unui timer free-run să-i incrementeze valoarea fie de la oscilatorul intern, de exemplu ¼ din ceasul oscilatorului, sau prin impulsuri externe la pinul RA4/T0CKI.

1=impulsuri externe

0=1/4 ceas intern

bit 6 INTEDG (Interrupt Edge Select bit-bit Selectare Front Întreruperi)

Dacă a fost permisă producerea de întreruperi, acest bit va determina la ce front va avea loc întreruperea la pinul RB0/INT.

1=front crescător

0=front descrescător

bit 7 RBP^U (PORTB Pull-up Enable bit-bit Permite Pull-up-tragerea PORTB)

Acest bit deschide sau închide rezistorii interni la portul B.

1=rezistorii 'pull-up' deschiși

0=rezistorii 'pull-up' închiși

Pagina anterioară

Conținut

Pagina următoare

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

2.8 Memoria de date EEPROM

PIC16F84 are 64 de bytes de loca ii de memorie EEPROM la adresele de la 00h la 63h unde se poate scrie sau de unde se poate citi. Cea mai important caracteristic a acestei memorii este c nu pierde coninutul n timpul nchiderii sursei de alimentare. Aceasta nseamn practic c ceea ce a fost scris n ea va rmâne chiar i cnd microcontrolerul este nchis. Datele pot fi reinute n EEPROM f r sursa de alimentare pân la 40 de ani. (dup cum declar produc torul lui PIC16F84), i se pot executa 10000 de cicluri de scriere.

n practic, memoria EEPROM este folosit pentru stocarea unor date importante sau a unor parametri de proces. Un asemenea parametru este o temperatur dat, asignat cnd se seteaz un regulator de temperatur la un proces. Dac nu s-a reinut, va fi nevoie s se ajusteze temperatura dat dup fiecare ntrerupere a aliment rii. Pentru c aceasta este foarte nepractic (chiar periculos), produc torii de microcontrolere au nceput s instaleze un tip mai mic de memorie EEPROM.

Memoria EEPROM este plasat ntr-un loc special al memoriei i poate fi accesat prin regi tri speciali. Ace ti regi tri sunt:

- **EEDATA** la adresa 08h, care re ine datele de citit sau cele de scris.
- **EEADR** la adresa 09h, ce con ine o adres a loca iei EEPROM ce este accesat.
- **EECON1** la adresa 88h, ce con ine bi i de control.
- **EECON2** la adresa 89h. Acest registru nu exist fizic i serve te la protejarea EEPROM-ului de scrieri accidentale.

Registru EECON1 la adresa 88h este un registru de control cu 5 bi i implementa i.

Bi ii 5, 6 i 7 nu sunt folosi i, i prin citire sunt totdeauna zero. Interpretarea bi ilor registrului EECON1 urmeaz.

Registru EECON1

U-0	U-0	U-0	R/W-1	R/W-1	R/W-x	R/S-0	R/S-x	
—	—	—	EEIF ⁽¹⁾	WRERR	WREN	WR	RD	
bit 7								bit 0

Legend:
R = Bit de citire **W** = Bit de scriere
U = Bit neimplementat, citit ca '0' - n = Valoarea la resetul

bit 0 **RD** (Read Control bit-bit Control Citire)

Setarea acestui bit ini ializeaz transferul de date definit n EEADR la registru EEDATA. Pentru c timpul nu este esen ial n citirea datelor ca la scriere, datele din EEDATA pot fi deja folosite n urm toarea instruc iune.

1=initializeaz citirea

0=nu ini ializeaz citirea

bit 1 **WR** (Write Control bit-bit Control Scriere)

Setarea acestui bit ini ializeaz scrierea datelor din registru EEDATA la adresa specificat prin registru EEADR.

1=initializeaz scrierea

0=nu ini ializeaz scrierea

bit 2 **WREN** (EEPROM Write Enable bit-bit Permite Scrierea EEPROM) Permite scrierea n EEPROM

Dac acest bit nu a fost setat, microcontrolerul nu va permite scrierea n EEPROM.

1=scriere permis

0=scriere interzis

bit 3 **WRERR** (Write EEPROM Error Flag-Stegule Eroare Scriere EEPROM) Eroare n timpul scrierii n EEPROM

Acest bit a fost setat doar n caz c scrierea n EEPROM a fost ntrerupt de un semnal sau prin terminarea timpului din timer-ul watchdog (dac este activat).

1=a avut loc eroare

0=nu a avut loc eroare

bit 4 **EEIF** (EEPROM Write Operation Interrupt Flag bit-bit Stegule ntrerupere Opera ie Scriere EEPROM) Bit folosit pentru a informa c scrierea datelor s-a terminat.

Cnd s-a terminat scrierea, acest bit va fi setat automat. Programtorul trebuie s tearg bitul EEIF n programul s u pentru a detecta noua terminare a scrierii.

1=scrierea terminat

0=scrierea nc neterminat, sau nc nu a nceput

Citirea din memoria EEPROM

Setarea bitului RD inițializează transferul de date de la adresa găsită în EEADR la registrul EEDATA. Ca și la citirea datelor nu avem nevoie de atât de mult timp ca la scriere, datele luate din registrul EEDATA pot deja fi folosite mai departe în următoarea instrucțiune.

O mostră a programului ce citește datele în EEPROM, ar putea arăta ca mai jos:

```

bcf STATUS, RPO      ;bank0, because EEADR is at 09h
movlw 0x00           ;address of location being read
movwf EEADR          ;address transferred to EEADR
bsf STATUS, RPO      ;bank1 because EECON1 is at 88h
bsf EECON1, RD       ;reading from EEPROM
bcf STATUS, RPO      ;Bank0 because EEDATA is at 08h
movf EEDATA, W       ;W <-- EEDATA

```

După ultima instrucțiune de program, conținutul de la o adresă EEPROM zero poate fi găsit în registrul w.

Scrierea în memoria EEPROM

Pentru a scrie datele în locația EEPROM, programatorul trebuie mai întâi să scrie adresa în registrul EEADR și datele în registrul EEDATA. Numai atunci este folosit de a seta bitul WR ce pune totul în mișcare. Bitul WR va fi resetat, și bitul EEIF setat urmând o scriere ce poate fi folosită în procesarea întreruperilor. Valorile 55h și AAh sunt prima și a doua cheie care interzic ca scrierea accidentală în EEPROM să se întâmple. Aceste două valori sunt scrise în EECON2 care servește doar pentru acel scop, de a primi aceste două valori și de a preveni orice scriere accidentală în memoria EEPROM. Liniile de program marcate ca 1, 2, 3 și 4 trebuie să fie executate în acea ordine în intervale egale de timp. De aceea este foarte important, să închidă întreruperile ce ar putea schimba timpul necesar pentru executare instrucțiunilor. După scriere, întreruperile, pot fi permise din nou.

Exemplu unei probe a programului ce scrie datele 0xEE în prima locație în memoria EEPROM ar putea arăta ca mai jos:

```

bcf STATUS, RPO      ;bank0, because EEADR is at 09h
movlw 0x00           ;address of location being
                    ;written to
movwf EEADR          ;address being transferred to
                    ;EEADR
movlw 0xEE           ;write the value 0xEE
movwf EEDATA         ;data goes to EEDATA register
bsf STATUS, RPO      ;Bank1 because EEADR is at 09h
bcf INTCON, GIE     ;all interrupts are disabled
bsf EECON1, WREN     ;writing enabled
movlw 55h
1) movwf EECON2      ;first key 55h --> EECON2
2) movlw AAh
3) movwf EECON2      ;second key AAh --> EECON2
4) bsf EECON1, WR    ;initializes writing
bsf INTCON, GIE     ;interrupts are enabled

```


Este recomandat ca WREN să fie închis tot timpul cu excepția scrierii datelor în EEPROM, așa că posibilitatea unei scrieri accidentale va fi minimă. Scrierea în EEPROM va fi automat testată!

Pagina anterioară

Conținut

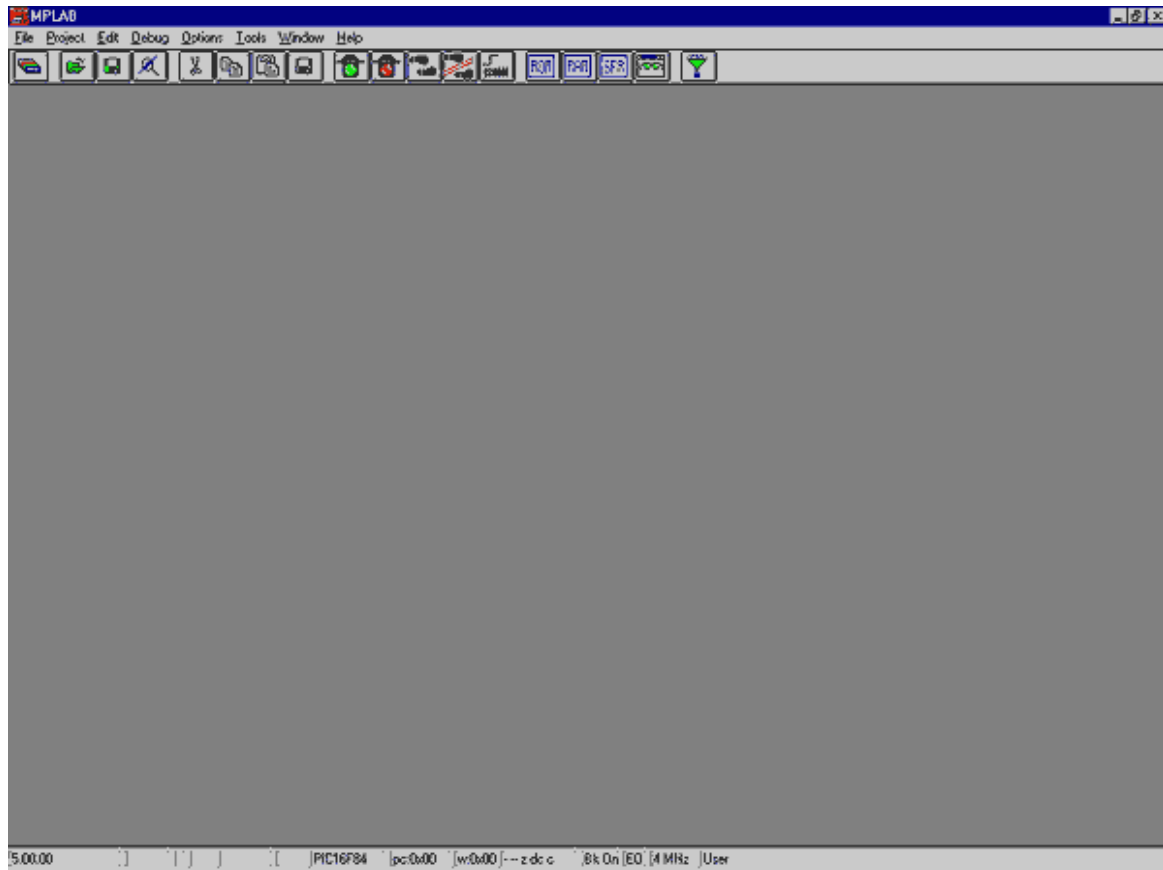
Pagina următoare

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

5.2 Introducere în MPLAB

Urmând procedura de instalare, veți obține un ecran al programului însuși. După cum vedeți, MPLAB arată ca cele mai multe programe Windows. În apropierea zonei de lucru este un "menu" (în partea de sus colorat în albastru cu opțiunile File, Edit...etc.), "toolbar" (o zonă cu ilustrații de mărimea unor pstrute mici), și linia de stare în partea de jos a ferestrei. Este o regulă în Windows de a lua cele mai frecvent folosite opțiuni de programe și de a le plasa mai jos de menu, de asemenea. Astfel le putem accesa mai ușor și să grăbim lucrul. Cu alte cuvinte, ceea ce aveți în toolbar aveți de asemenea în menu.

Ecranul după startarea MPLAB

Scopul acestui capitol este ca să deveniți familiar cu mediul de dezvoltare MPLAB și cu elementele de bază ale MPLAB ca:

- Alegerea modului de dezvoltare
- Conceperea unui proiect
- Conceperea unui fișier pentru programul original
- Scrierea unui program elementar în limbajul de programare asamblor
- Translarea unui program în cod executiv
- Startarea programului
- Deschiderea unei noi ferestre pentru un simulator
- Deschiderea unei noi ferestre pentru variabile a căror valori le urmărim (Watch Window)
- Salvarea unei ferestre cu variabile a căror valori le urmărim
- Setarea punctelor de întrerupere într-un simulator (Break point)

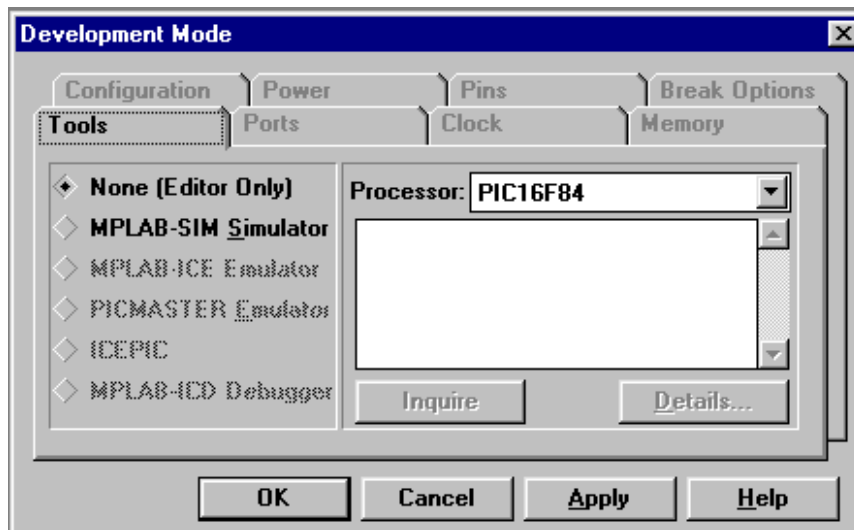
Pregătirea unui program de a fi citit într-un microcontroler se poate rezuma în câteva pași:

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

5.3 Alegerea modului de dezvoltare

Setarea unui mod dezvoltare este necesar a ca MPLAB s poat ti ce instrumente vor fi folosite pentru a executa programul scris. În cazul nostru, avem nevoie s setm simulatorul ca un instrument ce este folosit. Fcând clic pe OPTIONS---> DEVELOPMENT MODE, o nou fereastr apare ca în imaginea de mai jos:

Setarea unui mod de dezvoltare

Trebuie s selectm opiunea 'MPLAB-SIM Simulator' pentru c acolo se va testa programul. În afar de această opiune, este de asemenea disponibil opiunea 'Editor Only'. Această opiune este folosit doar dac dorim s scriem un program i prin programator s scriem ' hex file' într-un microcontoler. Selecia modelului microcontrolerului este fcut în partea dreapt. Pentru c această carte este bazat pe PIC16F84, trebuie selectat acest model.

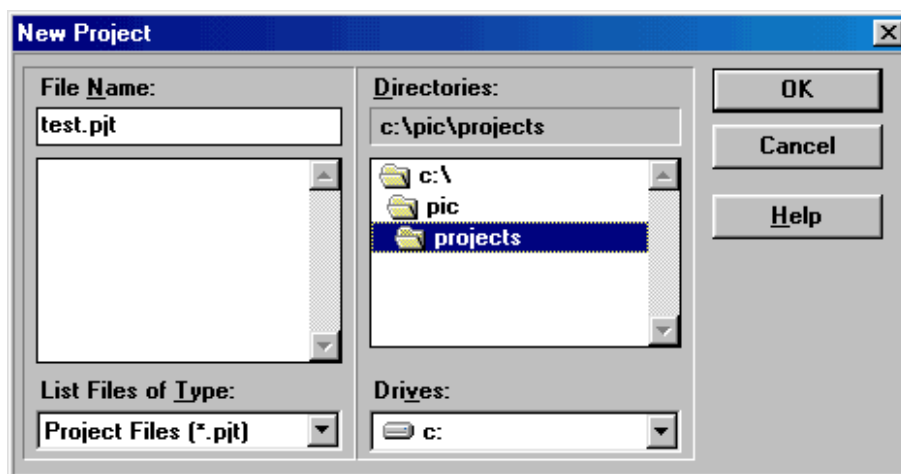
De obicei când începem s lucrăm cu microcontrolere, folosim un simulator. Dup cum nivelul cunoașterii va crește, programul se va scrie într-un microcontroler imediat dup translare. Sfatul nostru este ca s folosiți totdeauna simulatorul. Chiar dac programul va prea c se dezvolt lent, se va merita la sfârșit.

5.4 Conceperea unui proiect

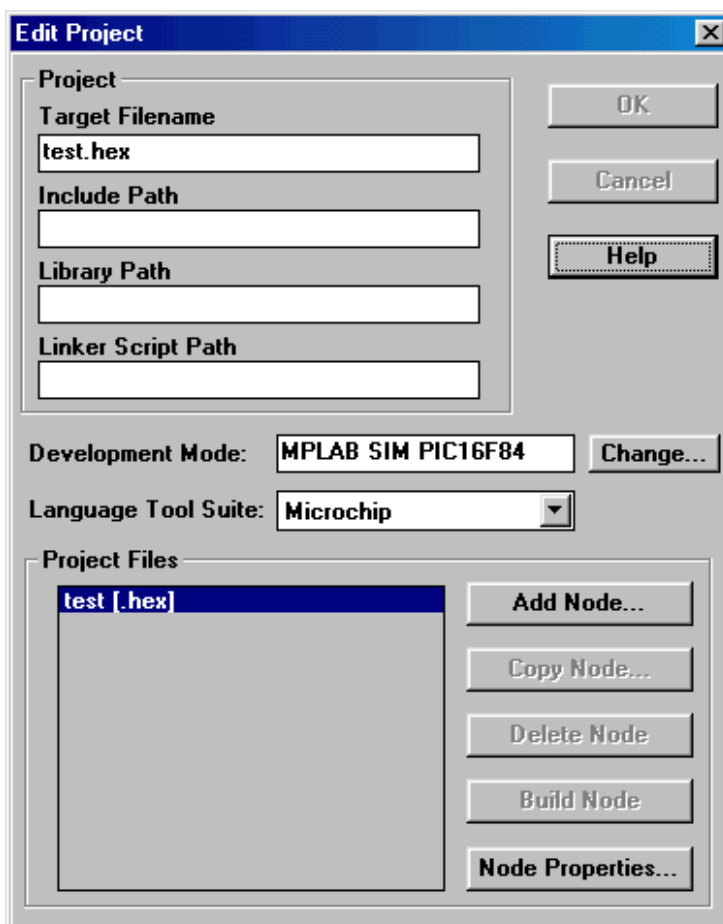
Pentru a începe s• scrie•i un program ave•i nevoie s• crea•i mai intâi un proiect. F•când clic pe PROJECT --> NEW PROJECT pute•i s• v• denumi•i proiectul •i s•-l memora•i într-un director pe care-l dori•i. În imaginea de mai jos, este creat un proiect numit 'test.pjt' •i memorat în directorul c:\PIC\PROJEKTS\.

Acest director este ales pentru c• autorii au ales acest director în calculatorul lor. În general, un director cu fi•iere este plasat de obicei într-un director mai mare a c•rui nume este asociat negre•it cu coninutul lui.

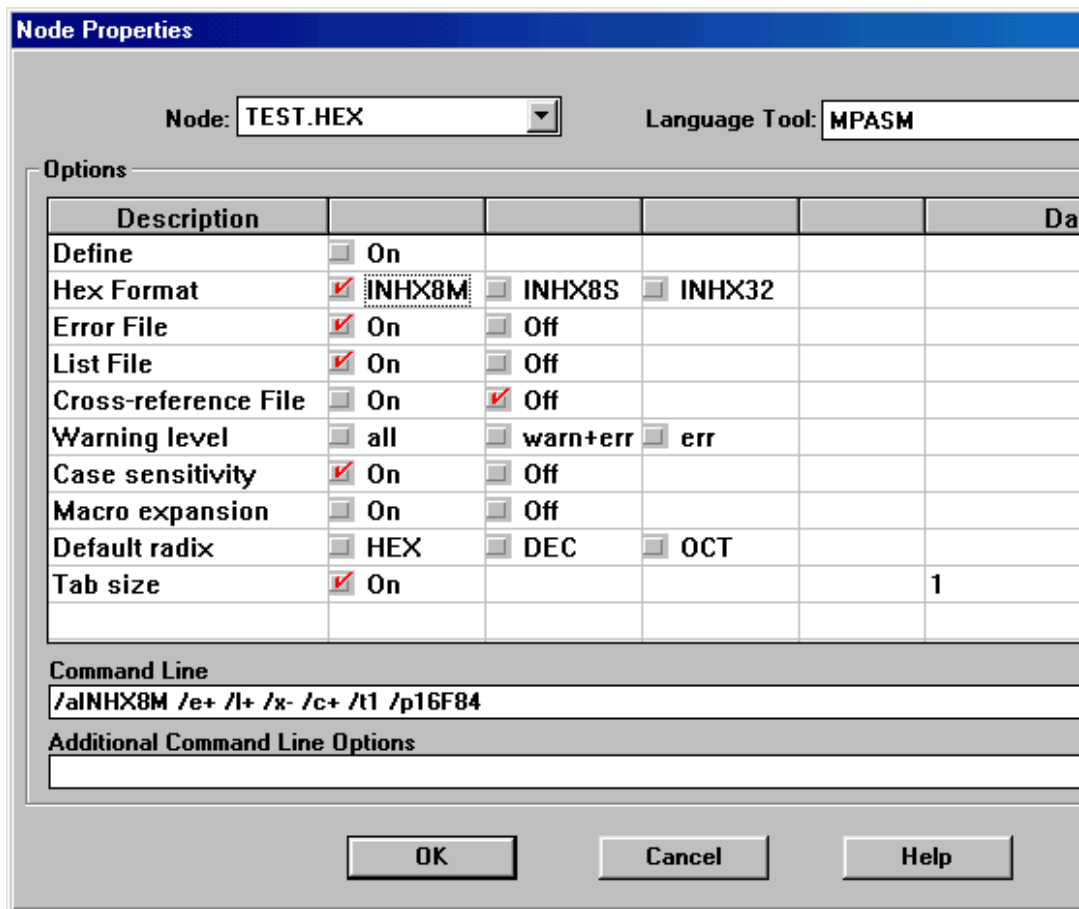
Deschiderea unui proiect nou

Dup• denumirea unui proiect, clic pe OK. O nou• fereastr• apare în imaginea um•toare.

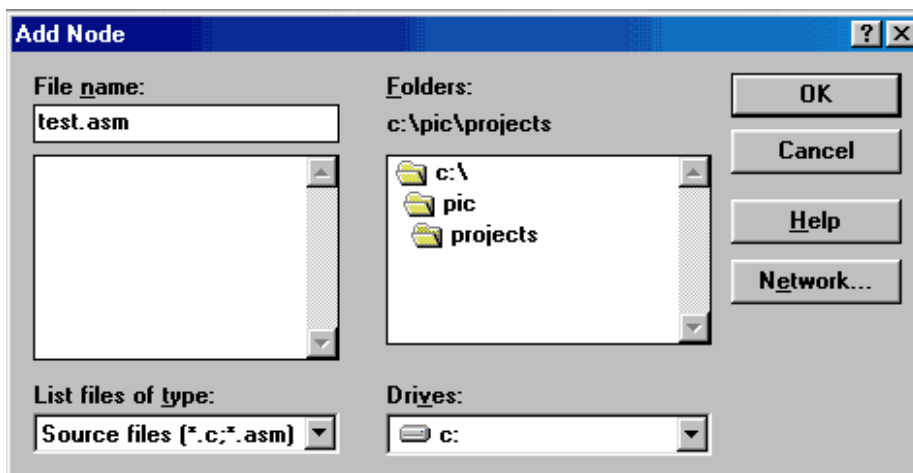
Ajustând elementele proiectului

Fcând un clic pe "test [.hex]" se activeaz• op•iunea 'Node properties' în col•ul din dreapta jos a ferestrei. Fcând clic pe ea ob•ine•i urm•toarea fereastr•.

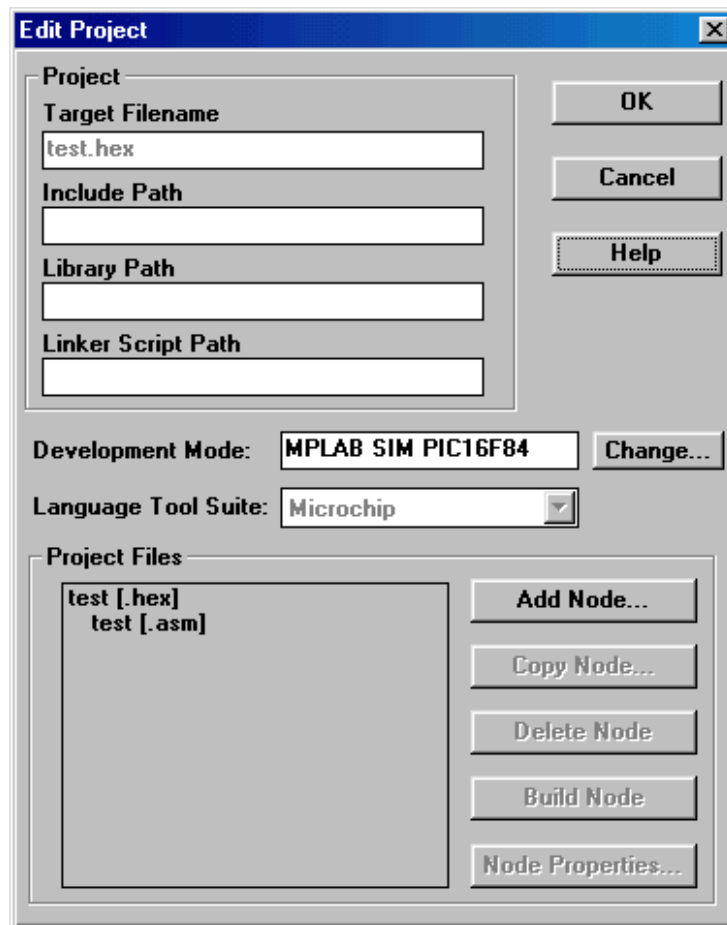
Definind parametrii asamblorului MPASM

Din această imagine observ•m c• sunt diferi•i parametri. Fiecare fel corespunde la un parametru în "Command line". Pentru c• memorarea acestor parametri este foarte neconfortabil•, chiar interzis• pentru încep•tori, s-a introdus ajustarea grafic•. Din imagine observ•m ce op•iuni trebuie deschise. Fcând clic pe OK ne întoarcem la fereastra anterioar• unde "Add node" este o op•iune activ•. Fcând clic pe ea ob•inem urm•toarea fereastr• unde ne denumim programul asamblor. S•-l denumim "Test.asm" pentru c• acesta este primul nostru program în MPLAB.

Deschizând un proiect nou

Fcând clic pe OK ne întoarcem la fereastra de început unde observ•m ad•ugat un fi•ier asamblor.

Fișier asamblor adăugat

•când clic pe OK ne întoarcem la mediul de dezvoltare MPLAB.

[Pagina anterioară](#)[Conținut](#)[Pagina următoare](#)

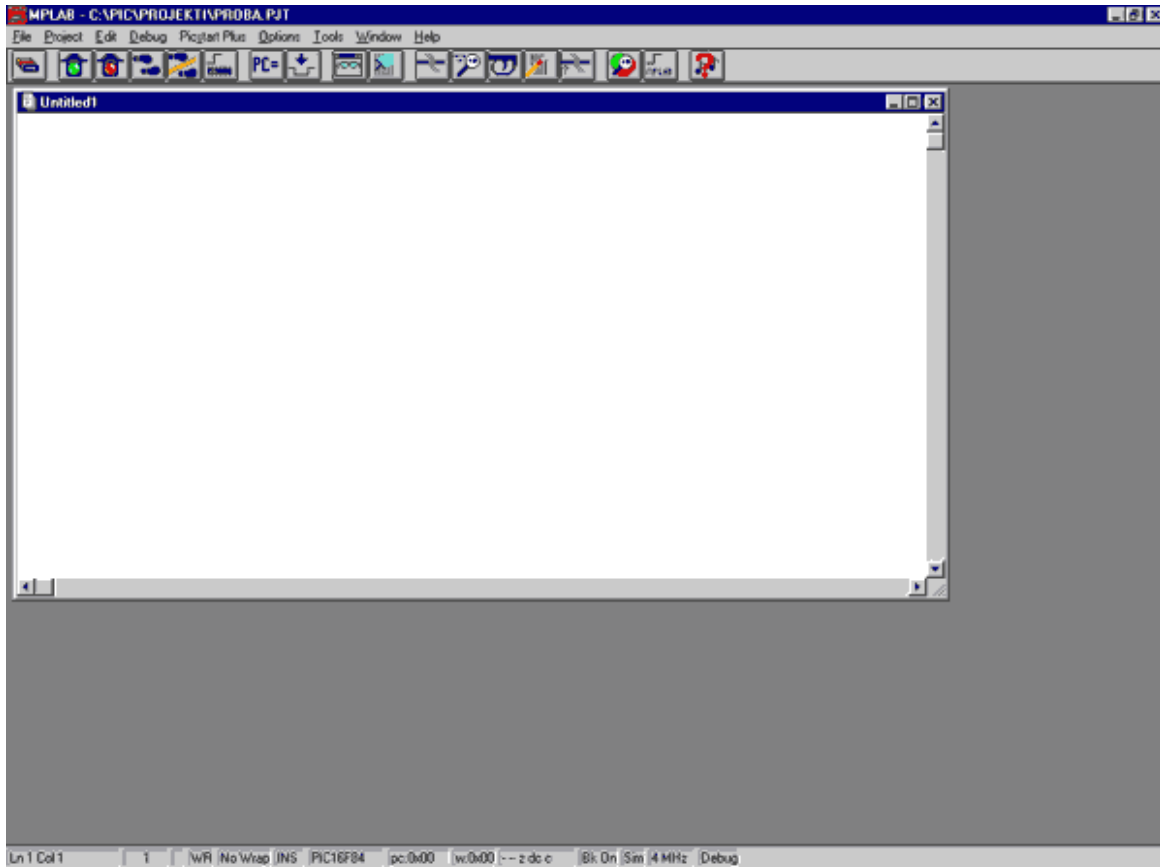
© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

5.5 Conceperea unui nou fiier asamblor(scrierea un program nou)

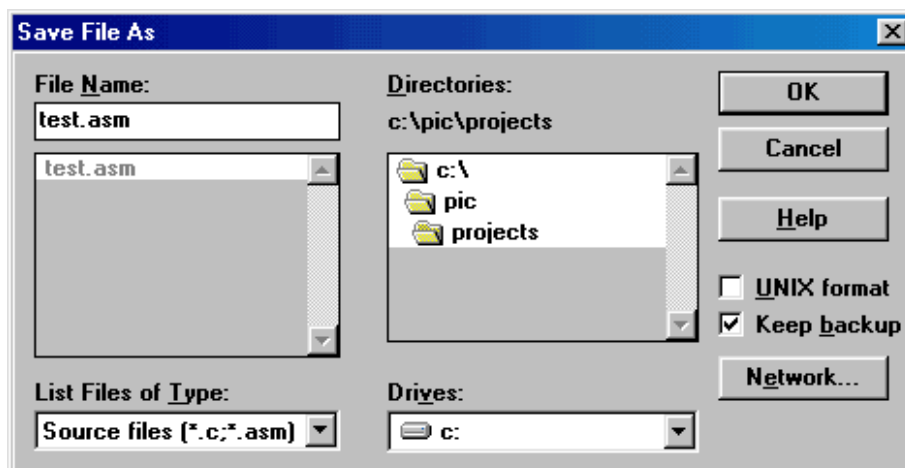
Când partea "proiect" a lucrului este terminat, trebuie să începem să scriem un program. Cu alte cuvinte, un nou fiier trebuie deschis, și se va denumi "test.asm". În cazul nostru, fiierul trebuie denumit "test.asm" pentru că în proiecte ce au doar un fiier (ca al nostru), numele proiectului și numele fiierului surs trebuie să fie același.

Un nou fiier este deschis făcând clic pe FILE>NEW. Astfel obținem o fereastră text în interiorul spațiului de lucru MPLAB.

Fiier nou asamblor deschis

Fereastra nouă reprezintă un fiier unde va fi scris programul. Pentru că fiierul nostru trebuie denumit "test.asm", îl vom denumi așa. Denumirea se face (ca la toate programele Windows) prin clic pe FILE>SAVE AS. Obținem apoi o fereastră ca imaginea următoare.

Denumirea și salvarea unui fișier asamblor nou

Când obținem această fereastră, trebuie să scriem 'test.asm' mai jos de 'File name:', și facem clic pe OK. După aceea, vom observa numele fișierului 'test.asm' în partea de sus a ferestrei noastre.

Pagina anterioară	Conținut	Pagina următoare
© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact webmaster .		

5.6 Scrierea unui program

Numai dup ce toate operaile precedente au fost terminate suntem capabili s începem s scriem un program. Pentru c un program simplu a fost deja scris în seciunea c rii "Programare în Limbaj de Asamblare", vom folosi acela program aici, de asemenea.

Programul: Proba.asm

```

;Program pentru inițializarea portului B și setarea pinilor
;la starea de unu logic
;Versiunea 1.0 Data: 25.04.200.0 MCU:PIC16F84
;Scris de: Petar Petrovic

; Declarația și configurația procesorului

PROCESSOR 16F84
#include "p16f84.inc" ; Titlul procesorului

__CONFIG _CP_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC

org 0x00 ; Vector reset
goto Main ; Du-te la începutul programului principal
org 0x04 ; Vector întrerupere
goto Main ; Rutină de întrerupere nu există

#include "bank.inc" ; Macro-uri BANK0 și BANK1

; Începutul programului principal

Main
BANK1 ; Selectează bank-ul 1 de memorie
movlw 0x00
movwf TRISB ; Pini portului B sunt ieșire
BANK0 ; Selectează bank-ul de memorie 0

movlw 0xFF
movwf PORTB ; Setează toți unu la portul B

Loop goto Loop ; Programul rămâne în buclă

end ; Marcare necesară la
; sfârșitul programului

```

Programul trebuie s fie scris într-o fereastr care este deschis, sau copiat de pe un disc, sau luat din prezentarea Mikroelektronika Internet folosind op iunile copy și paste. Când programul este copiat în "test.asm" window, putem folosi comanda PROJECT -> BUILD ALL (dac nu sunt erori), și o nou fereastr va apare ca în imaginea urmtoare.

```

Build Results
Building TEST.HEX...

Compiling TEST.ASM:
Command line: "C:\PROGRAMS\MPLAB\MPASMWIN.EXE /aINHX8M /e+ /l+ /x- /c+
Message[302] C:\PIC\PROJECTS\WAIT.INC 59 : Register in operand not in
Message[302] C:\PIC\PROJECTS\TEST.ASM 33 : Register in operand not in
Message[302] C:\PIC\PROJECTS\TEST.ASM 35 : Register in operand not in

Build completed successfully.

```

Fereastră cu mesaje după translarea programului asamblor

Putem vedea din imagine că obținem fișierul "test.hex" ca rezultat al procesului de translare, pentru care este folosit programul MPASMWIN, și că este doar un mesaj. În toate aceste informații, ultima propoziție în fereastră este cea mai importantă pentru că arată dacă translarea a fost sau nu făcută cu succes. 'Build completed successfully' este un mesaj afirmând că translarea a fost de succes și că nu sunt alte erori.

În caz că apare o eroare, trebuie să facem dublu clic pe mesajul eroare în fereastra 'Build Results'. Aceasta va transfera automat în programul asamblor și în linia unde a fost eroarea.

[Pagina anterioară](#)

[Conținut](#)

[Pagina următoare](#)

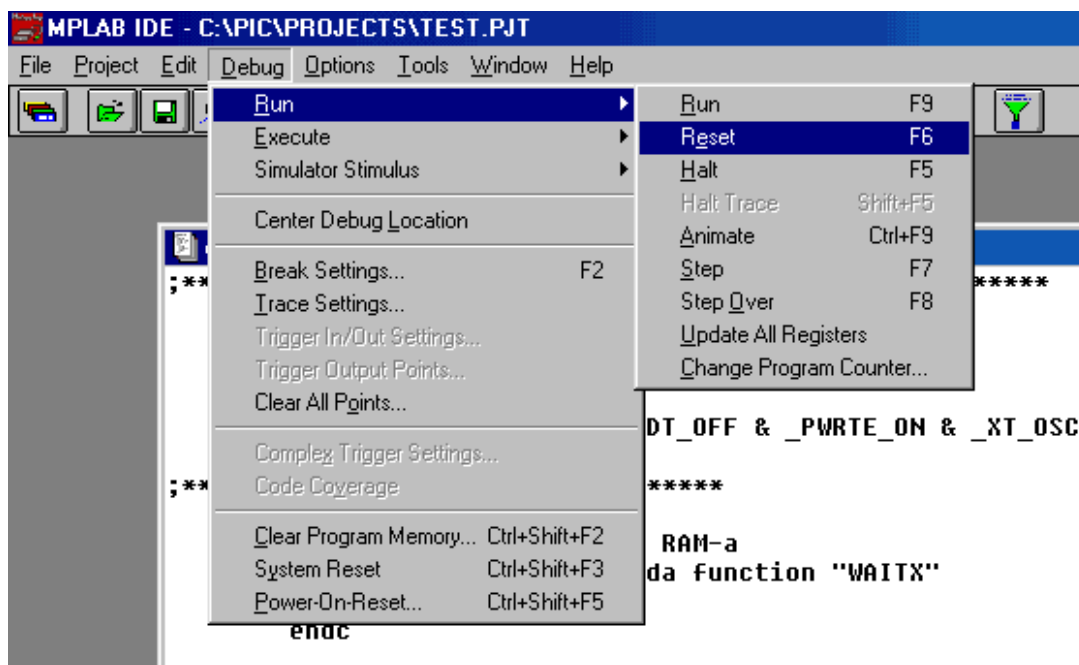
© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

5.7 Simulatorul MPSIM

Simulatorul este o parte a mediului MPLAB care dă o mai bună imagine a lucrurilor unui microcontroler. Printr-un simulator, putem monitoriza valorile curente ale variabilelor, valorile registrului și starea pinilor portului. Este adevărat, simulatorul nu are aceeași valoare în toate programele. Dacă un program este simplu (ca cel dat aici ca exemplu), simularea nu este foarte importantă pentru că setarea pinilor portului B la unu logic nu este o sarcină dificilă. Totuși, simulatorul poate fi de mare de mare ajutor la programele mai complicate ce includ timer-i, condiții diferite unde ceva se întâmplă, și alte cerințe similare (în special cu operații matematice). Simularea, după cum indică numele "simulează lucrul unui microcontroler". În timp ce simulatorul este conceput ca microcontrolerul să execute instrucțiunile una câte una, programatorul se mișcă într-un program pas-cu-pas (linie-cu-linie) și urmărește ce se întâmplă cu datele în microcontroler. Când scrierea s-a terminat, este un obicei bun ca programatorul să verifice mai întâi programul său în simulator, și apoi să-l ruleze într-o situație reală. Din nefericire, așa cum se întâmplă cu multe alte obiceiuri bune, acesta este mai puțin sau mai mult luat în seamă. Motivele pentru aceasta sunt în parte personalitatea, și în parte lipsa unor simuloare bune.

Primul lucru pe care trebuie să-l facem este, ca într-o situație reală, este de a reseta un microcontroler cu comanda `DEBUG > RUN > RESET`. Această comandă rezultă în linia îngroșată poziționată la începutul unui program, și contorul programului este poziționat la zero ceea ce poate fi observat în linia de stare (`pc: 0x00`).

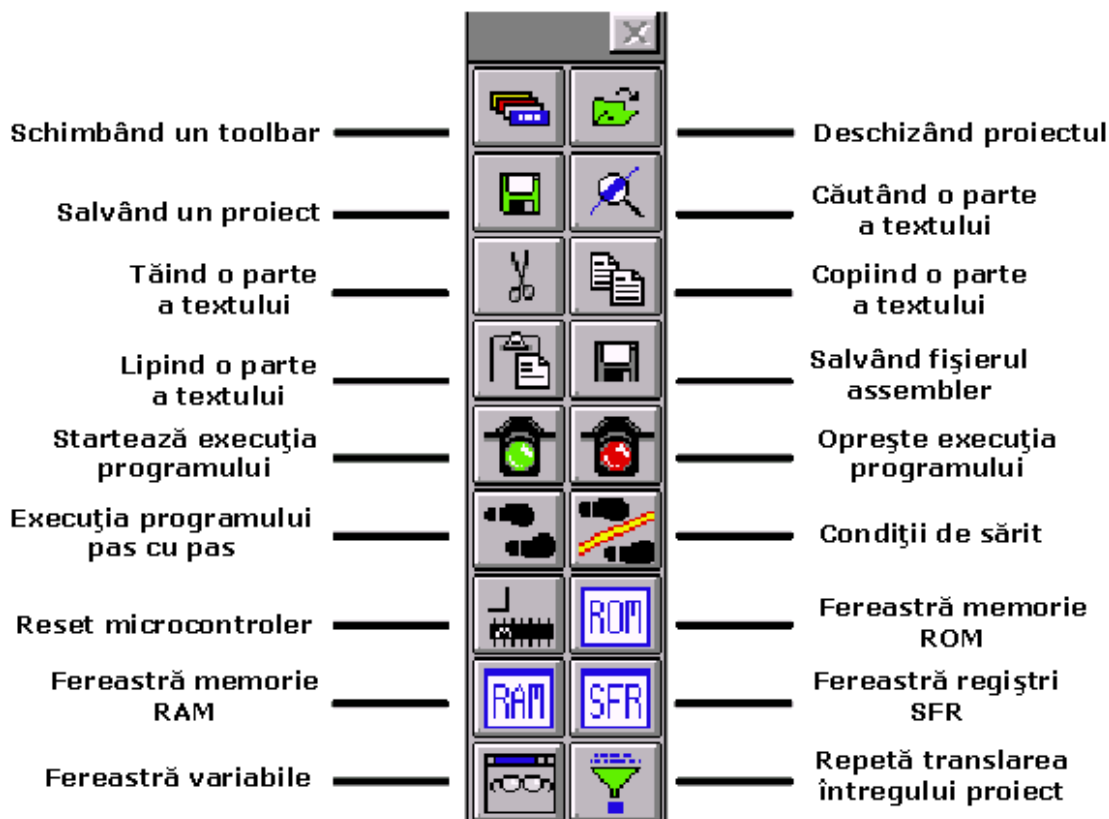
Începerea simulării programului, resetarea microcontrolerului

Una din principalele caracteristici a simulatorului este abilitatea de a vedea starea regiștrilor din microcontroler. Acești regiștri sunt numiți regiștri de funcție specială, sau SFR. Putem obține o fereastră cu regiștri SFR făcând clic pe `WINDOW->SPECIAL FUNCTION REGISTERS`, sau pe icon-ul SFR. În afară de regiștrii SFR, este util de a avea o avela o privire în interiorul fișierului regiștrilor. Fereastră cu fișierul regiștrilor poate fi deschisă făcând clic pe `WINDOW->FILE REGISTERS`. Dacă sunt variabile în program, este bine de a le vedea de asemenea. Fiecarei variabile îi este desemnată o fereastră (Watch Windows) făcând clic pe `WINDOW->WATCH WINDOWS`.

5.8 Toolbar

Pentru c MPLAB are mai mult de o component, fiecare component are bara sa de instrumente, toolbar-ul s.u. Totu, este un toolbar care este un fel de compilaie a tuturor toolbar-ilor, i poate servi ca un toolbar folosit n mod uzual. Acest toolbar este de ajuns pentru nevoile noastre, i va fi descris n detaliu. n figura de mai jos putem vedea un toolbar pentru care avem nevoie de o scurt explicaie pentru fiecare icon. Din cauza formatului limitat a acestei cori, acest toolbar este reprezentat ca un toolbar suspendat. n general, este plasat orizontal mai jos de menu, de-a lungul ntregului ecran.

Toolbar universal cu scurte explicaii ale icon -urilor

Descriere a icon-urilor toolbar-ului

	Dac toolbar-ul curent nu rspunde datorit diferitor motive la un clic pe acest icon, apare următorul. Schimbarea total este repetat a a încât la al patrulea clic vom obține același toolbar.
	Icon pentru deschiderea unui proiect. Proiectul deschis n acest fel conține toate ajustările ecranului i ajustarea tuturor elementelor care sunt cruciale pentru proiectul curent.
	Icon pentru salvarea unui proiect. Proiectul salvat va pstra toate ajustările ferestrei i toate ajustările parametrilor. Când citim un program din nou, totul se va întoarce pe ecran ca atunci când s-a închis proiectul.
	Cutarea unei porci de program, sau cuvinte este operaia de care avem nevoie când cutăm printr-un asamblor mare sau alte programe. Folosindu-l, putem gsi repede o parte a programului, label, macro, etc.
	Tăind o parte a textului. Acesta i următoarele trei icon-uri sunt standard n toate programele care au de a face cu procesarea fișierelor textuale. Pentru c fiecare program este de fapt un fișier text obișnuit, aceste operații sunt folositoare.
	Copiind o parte a textului. Este o diferen ntre acesta i iconul precedent. Cu operaia de tăiere, când tăia o parte a textului, dispore din ecran (i din program) i este copiat dup aceea. Dar cu operaia copy, textul este copiat i nu tăiat, i rmâne pe ecran.

	Când o parte a textului este copiat, este mutat într-o parte a memoriei ce servește pentru transferarea datelor în sistemul operațional Windows. Mai târziu, când clic pe acest icon poate fi lipit-'pasted' în textul unde este cursorul.
	Salvând un program (fișier asamblor).
	Startează execuția programului la viteză maximă. Se recunoaște prin apariția unei linii de stare galbene. Cu acest fel de execuție de program, simulatorul execută un program la viteză maximă până ce este întrerupt de un clic pe iconul cu lumină roșie de trafic.
	Oprește execuția programului la viteză maximă. După clic pe acest icon, linia de stare devine gri din nou, și execuția programului poate continua pas cu pas.
	Pas cu pas execuția programului. Când clic pe acest icon, începem executarea unei instrucțiuni din linia următoare în legătură cu cea curentă.
	Cerere de a sări-skip. Pentru că simulatorul este totuși o simulare de software de lucru real, este posibil de a sări pur și simplu peste unele cereri ale programului. Aceasta este în special la îndemână cu instrucțiuni ce așteaptă o anumită cerere după care programul poate să continue. Acea parte a programului ce urmează unei cerei este partea ce este interesantă pentru un programator.
	Resetând un microcontroler. Când clic pe acest icon, contorul programului este poziționat la începutul programului și simularea poate începe.
	Când clic pe acest icon obținem o fereastră cu un program, dar de această dată ca memorie de program unde putem vedea ce instrucțiune este găsită și la ce adresă.
	Cu ajutorul acestui icon obținem o fereastră cu conținutul memoriei RAM a microcontrolerului.
	Când clic pe acest icon, apare fereastra cu registrul SFR. Pentru că regiștrii SFR sunt folosiți în fiecare program, este recomandat ca în simulator această fereastră să fie totdeauna activă.
	Dacă un program conține variabile ale căror valoare trebuie să le urmărim (ex. contorul), o fereastră are nevoie să fie adăugată pentru fiecare din ele, ceea ce se face prin folosirea acestui icon.
	Când unele erori într-un program sunt evidențiate în timpul procesului de simulare, programul trebuie corectat. Pentru că simulatorul folosește fișier HEX ca intrare a sa, trebuie să translați un program din nou așa ca toate schimbările să fie transferate într-un simulator. Când clic pe acest icon, întregul proiect este translat din nou, și obținem versiunea mai nouă a fișierului HEX pentru simulator.

Pagina anterioară

Conținut

Pagina următoare

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

Macrouri folosite în programe

Exemplele din seciunile urmtoare ale acestui capitol utilizeaz deseori WAIT, WAITx și PRINT, de aceea ele vor fi explicate în detaliu.

Macrourele WAIT, WAITx

Fișierul Wait.inc conține două macroure: WAIT și WAITx. Prin intermediul acestor macroure este posibil să repartizăm întârzieri de timp în intervale variate. Amândouă macroure folosesc depășirea contorului TMR0 ca un interval de timp de bază. Prin schimbarea prescaler-ului putem schimba lungimea intervalului depășirii contorului TMR0.

WAIT.inc

```

;**** Declaring constants ****

        CONSTANT PRESCstd = b'00000001'; Standard prescaler value for TMR0

;**** Macros ****

WAIT    macro timeconst_1

        movlw timeconst_1
        call WAITstd
        endm

WAITX   macro timeconst_2, PRESCext

        movlw timeconst_2
        movwf WCYCLE           ; Set the delay time period
        movlw PRESCext        ; Write specific prescaler value
        call WAIT_x
        endm

;**** Subprograms ****

WAITstd
        movwf WCYCLE           ; Set the delay time period
        movlw PRESCstd        ; Write specific prescaler value
WAIT_x
        clrf TMR0
        BANK1
        movwf OPTION_REG     ; Assing the prescaler to TMR0 timer
        BANK0

WAITa
        bcf INTCON,TDIF      ; Erase TMR0 Overflow Flag
WAITb
        btfss INTCON,TDIF    ; Check whether it is erased, skip if it isn't
        goto WAITb           ; Wait loop
        decfsz WCYCLE,1      ; Repeat the loop if delay period has not run out
        goto WAITa
        RETURN

```

Dacă folosim un oscilator (rezonator) de 4MHz, pentru valorile prescaler-ului 0,1 și 7 care divid ceasul de bază al oscilatorului, intervalul urmat de o depășire a contorului TMR0 va fi 0.512, 1.02 și 65.3ms. Practic, aceasta înseamnă că cea mai mare întârziere va fi 256x65.3ms care este egală cu 16.72 secunde.

Prescalerul	Divizor	Depășire
b'00000000'	1:2	0.512 ms
b'00000001'	1:4	1.02 ms
b'00000111'	1:256	65.3 ms

Pentru a utiliza macrouri în programul principal este necesar să declarăm variabilele `wcycle` și `prescWAIT` după cum vom vedea în exemplele ce vor urma acestui capitol. Macroul `WAIT` are un singur argument. Valoarea standard atribuită prescaler-ului acestui macro este 1 (1.02ms), și nu poate fi schimbat.

`WAIT timeconst_1`

timeconst_1 este un număr de la 0 la 255. Prin multiplicarea acestui număr cu perioada de timp de depășire (overflow) vom obține durata totală a întârzierii: $TIME = timeconst_1 \times 1.02ms$.

Exemplu: `WAIT .100`

Exemplul arată cum să obținem o întârziere de $100 \times 1.02ms$, sau durata totală de 102ms.

Spre deosebire de macroul `WAIT`, macroul `WAITX` mai are un argument care poate atribui o valoare prescaler-ului. Macroul `WAITX` are două argumente:

timeconst_2 este un număr de la 0 la 255. Prin multiplicarea acestui număr cu perioada de timp de depășire (overflow) vom obține durata totală a întârzierii: $TIME = timeconst_1 \times 1.02ms \times PRESCext$.

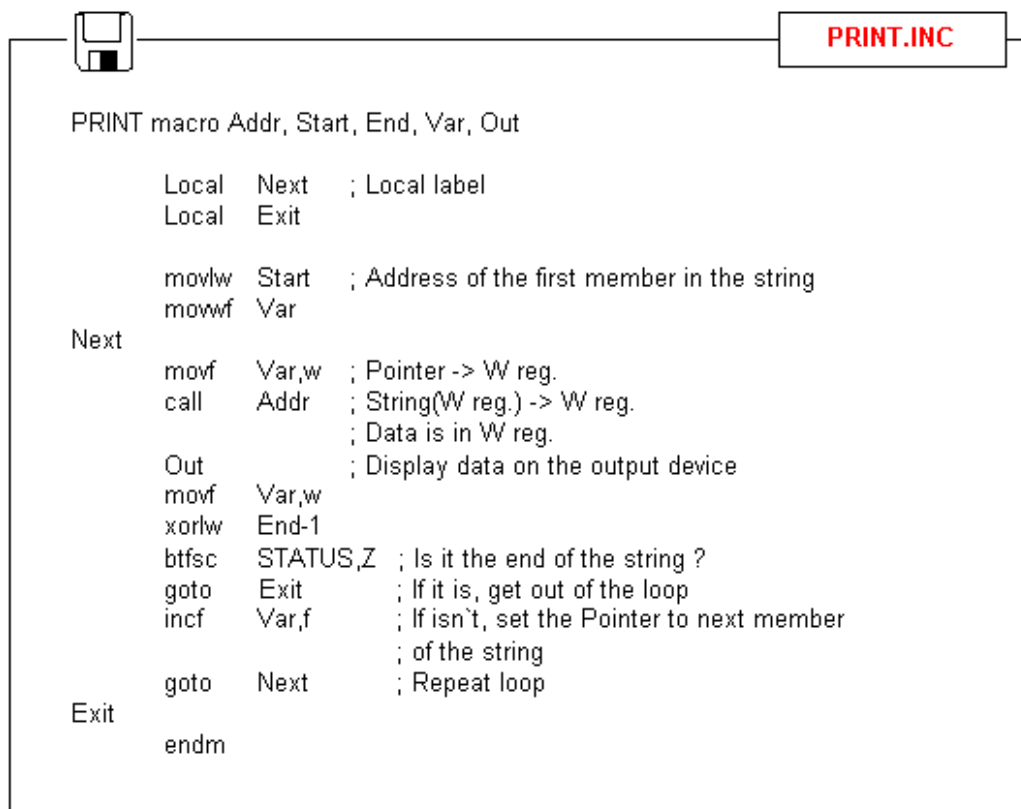
PRESCext este un număr de la 0 la 7 care setează relația dintre tact și timer-ul `TMR0`.

Exemplu: `WAITX .100,7`

Exemplul arată cum să obținem o întârziere de $100 \times 65.3ms$, sau durata totală de 653ms.

Macroul PRINT

Macroul `PRINT` este localizat în fișierul `Print.inc`. El ușurează lucrul pentru trimiterea unui șir de date la unul dintre dispozitivele de ieșire, cum ar fi: LCD, RS232, imprimantă matricială...etc. Cea mai ușoară cale pentru a forma o serie este prin folosirea unei directive `dt` (define table). Această instrucțiune memorează o serie de date în cadrul memoriei programului ca un grup de instrucțiuni `retlw` al cărui operand este data din șir.

Modalitatea prin care o astfel de secvență este formată folosind instrucțiunea `dt` este arătată în următorul exemplu:

```
org 0x00
goto Main
```

```
String movwf PCL
String1 dt "acesta este un sir 'ASCII'"
String2 dt "al doilea sir"
End
Main
```

```
movlw .5
call String
:
```

Prima instrucțiune după eticheta Main scrie poziția unui membru al șirului în registrul W. Executăm un salt cu instrucțiunea call la eticheta șirului unde poziția membrului șirului este adunată la valoarea PC (Program Counter): $PCL = PCL + W$. În continuare avem în program counter o adresă a instrucțiunii retlw cu membrul dorit al șirului. În momentul în care această instrucțiune este executată, membrul șirului va fi în registrul W, și adresa instrucțiunii care va fi executată după instrucțiunea call va fi în program counter. Eticheta end este o metodă elegantă de a marca adresa la care șirul se termină.

Macroul PRINT are cinci argumente:

PRINT macro Addr, Start, End, Var, Out

Addr este o adresă unde unul sau mai multe șiruri (situate unul după altul) încep.

Start este o adresă a primului membru al șirului.

End este o adresă unde șirul se termină.

Var este variabila care are rolul de a arăta (pointa) membrii șirului.

Out este un argument pe care îl folosim pentru a trimite adresa rutinelor existente atribuite dispozitivelor de ieșire cum ar fi: LCD, RS-232, etc.

```
Exemplu:   org      0x00
             goto    Main

             Series  movwf PCL
             Message dt "mikroElektronika"
             End
```

```
Main
    PRINT Series, Message, End, Pointer, LCDw
    :
```

Macroul PRINT scrie la ieșire un șir „mikroElektronika” format din caractere ASCII la un dispozitiv de afișare LCD. Șirul **takes one part of program memory** începând cu adresa 0x03.

Pagina anterioară

Conținut

Pagina următoare

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

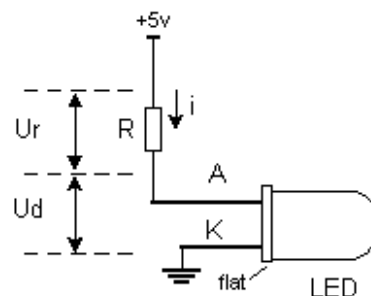

Example

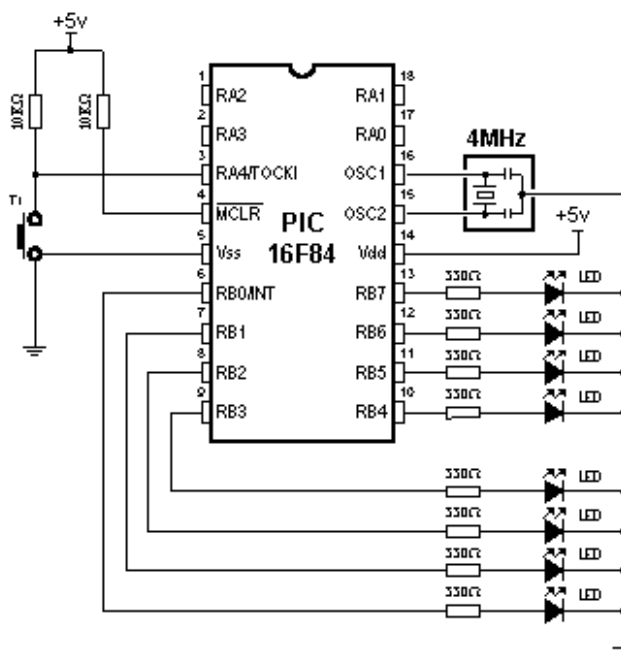
Light Emitting Diodes –LEDuri

Ledurile sunt unele dintre cele mai folosite elemente în electronică. LED este o abreviere pentru „Light Emitting Diode”. În momentul în care alegem un led, sunt mai mulți parametri de care trebuie să ținem seama: diametrul, care este de obicei 3 sau 5mm (milimetri), curentul de funcționare care este în jur de 10mA (poate fi mai mic decât 2mA pentru ledurile cu randament maxim: emisie de lumină puternică) și bineînțeles culoarea, care poate fi roșie sau verde deși mai sunt leduri portocalii, albastre, galbene... Ledurile trebuie conectate corect pentru a emite lumină și rezistența care limitează curentul trebuie să fie de o valoare corectă pentru ca ledul să nu se ardă (supraîncălzire). Tensiunea pozitivă de alimentare este legată la ANOD, iar catodul este legat la tensiunea negativă sau la masa circuitului. Pentru a identifica fiecare pin, catodul este cel mai scurt pin iar corpul are în general o teitură pe partea catodului. Diodele vor emite lumină numai dacă curentul circulă de la ANOD spre CATOD. Altfel jonctiunea PN este polarizată invers și curentul nu va circula. Pentru a conecta corect un led trebuie adăugată o rezistență în serie pentru a limita de curentul prin diodă, pentru ca aceasta să nu se ardă. Valoarea rezistenței este determinată de curentul care vrem să circule prin led. Curentul maxim care poate curge printr-un led a fost stabilit de producător. Ledurile cu randament maxim pot produce rezultate bune cu un curent mai mic de de 2mA.

Pentru a determina valoarea rezistenței serie, trebuie să cunoaștem valoarea tensiunii de alimentare. De aici scădem tensiunea care cade pe led. Această valoare va varia de la 1,2v la 1,6v, depinzând de culoarea ledului. Răspunsul este valoarea lui U_r . Folosind această valoare și curentul care vrem să circule prin LED (între 0.002A și 0.01A) putem să aflăm valoarea rezistenței cu ajutorul formulei: $R=U_R / I$.

Ledurile sunt conectate la microcontroler în două metode. Una este să le activăm cu zero logic și a doua este să le activăm cu unu logic. Prima metodă este numită logic NEGATIV iar cea de-a doua este numită logic POZITIV. Figura de mai sus ilustrează modalitatea de conectare prin logic POZITIV. Deoarece logica POZITIV oferă o tensiune de +5v diodei și rezistenței serie, ledul va emite lumină de fiecare dată când un pin al portului B este în starea 1 logic (1 = ieșire HIGH). Logica NEGATIVă necesită ca ledul să fie întors și terminalele de tip anod să fie conectate împreună la borna pozitivă a sursei. În momentul în care este livrat o ieșire LOW de la microcontroler către anod și rezistență, ledul va lumina.

Connecting LED diodes to PORTB microcontroller

Exemplul următor inițializează portul B ca port de ieșire și setează unu logic pe fiecare pin al portului B pentru a activa toate ledurile.

TEST.asm

```

;***** Declaring and configuring a microcontroller *****

PROCESSOR 16f84
#include "p16f84.inc"

    __CONFIG _CP_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC

;***** Declaring variables *****

    Cblock 0x0C          ; Beginning of RAM
    WCYCLE              ; Belongs to 'WAITX' macro
    PRESCwait
    endc

;***** Structure of program memory *****

    ORG 0x00            ; Reset vector
    goto Main

    ORG 0x04            ; Interrupt vector
    goto Main           ; No interrupt routine

#include "bank.inc"     ; Assistant files

Main                    ; Beginning of the program

    BANK1
    movlw 0xff          ; Port A initialization
    movwf TRISA         ; TRISA <- 0xff all input
    movlw 0x00          ; PORTB initialization
    movwf TRISB        ; TRISB <- 0xff
    movlw 0x00          ; PORTB initialization
    BANK0

    movlw 0xff
    movwf PORTB        ; Turn on all leds

Loop
    goto Loop          ; Repeat loop

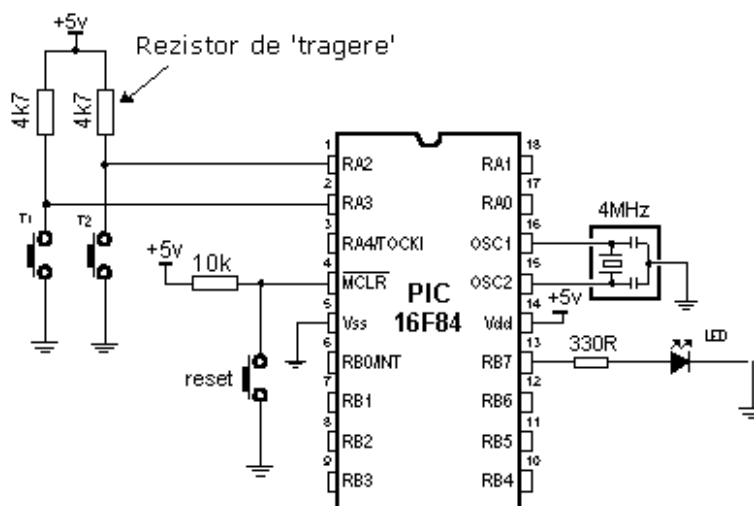
End                    ; End of program

```


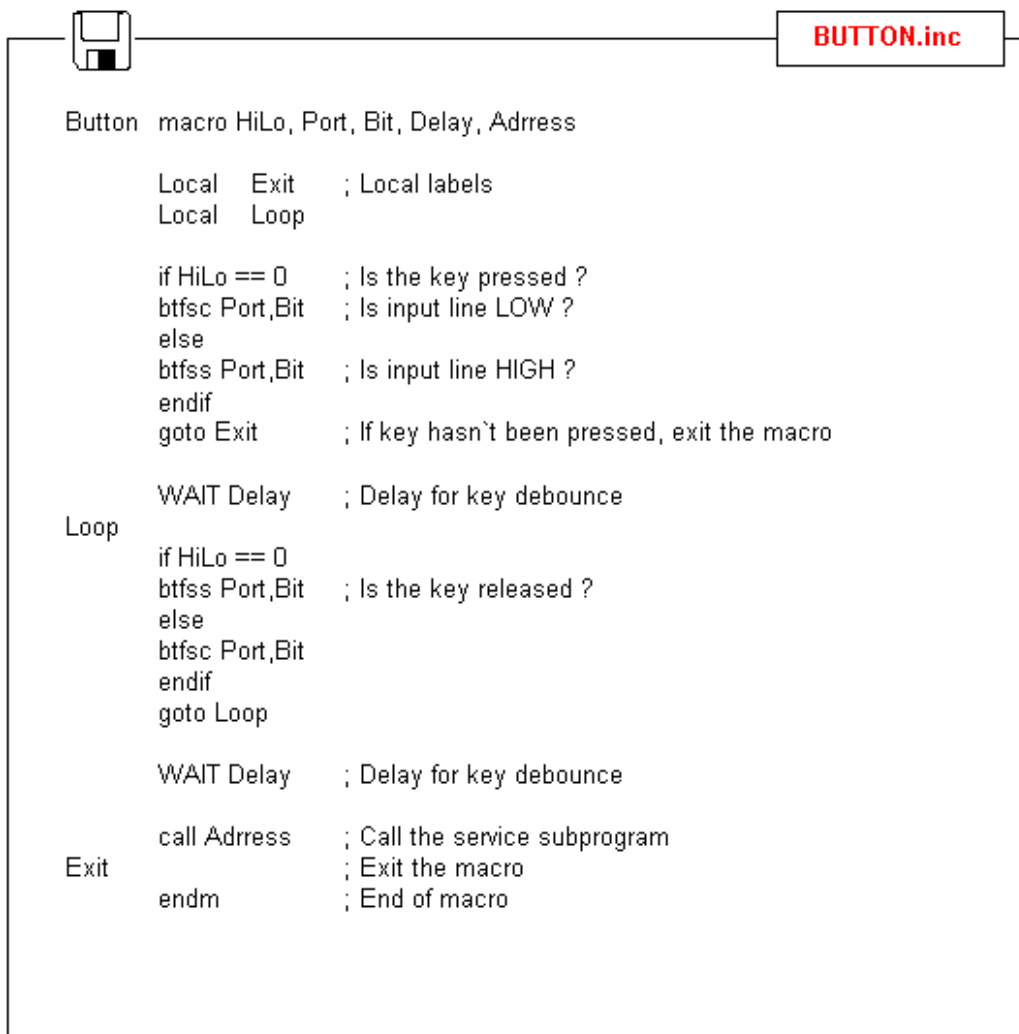
Tastatura

Tastaturile sunt dispozitive mecanice utilizate pentru a executa o întrerupere sau pentru a realiza o conexiune între două puncte. Ele au diferite mrimi și au diferite scopuri. Tastele care sunt utilizate aici sunt denumite „taste dip”. Ele sunt lipite direct pe o placă de circuit și sunt deseori întâlnite în electronică. Au patru pini (doi pentru fiecare contact), ceea ce le oferă stabilitate mecanică.

Exemplu pentru conectarea tastelor la pinii microcontrolerului

Funcția tastei este simplă. În momentul în care apăsam o tastă, două contacte sunt unite și se realizează o conexiune. Totuși, nu toate lucrurile sunt simple. Problema constă în natura tensiunii ca valoare, și în imperfecțiunea contactelor mecanice. Înainte ca un contact să fie realizat sau decuplat, există o perioadă scurtă de timp când pot apărea vibrații (oscilații) ca rezultat al imperfecțiunii contactelor mecanice, sau din cauza vitezei diferite de apăsare (acest lucru depinde de persoana care apasă tasta). Termenul atribuit acestui fenomen este denumit **switch (contact) debounce**. Dacă acest lucru nu este prevăzut în momentul în care un program este conceput, poate apărea o eroare sau programul poate produce mai mult decât un singur impuls la ieșire pentru o singură apăsare de tastă. Pentru a evita acest lucru, putem introduce o mică întârziere când detectăm închiderea unui contact. Aceasta va asigura faptul că apăsarea unei taste este interpretată ca un singur impuls. Întârzierea de **debounce** este produsă în software și durata întârzierii depinde de buton și de scopul butonului. Problema poate fi parțial rezolvată prin adăugarea unui condensator în paralel la tastă, dar un program bine realizat oferă rezultate mai bune. Programul poate fi ajustat până când detecția falsă este complet eliminată. În anumite cazuri o simplă întârziere poate fi suficientă dar dacă vreți ca programul să se ocupe de mai multe lucruri în același timp, o simplă întârziere va însemna că procesorul nu va face nimic pe o lungă perioadă de timp și poate rata alte intrări sau poate decupla portul de ieșire către un afișor. Soluția este să avem un program care să urmărească apăsarea unei taste cât și decuplarea unei taste. Macro-ul de mai jos poate fi folosit pentru **keypress debounce**.

Macroul precedent are mai multe argumente care trebuiesc explicate:

`BUTTON` macro `HiLo`, `Port`, `Bit`, `Delay`, `Address`

HiLo poate fi '0' sau '1' care reprezintă frontul crescător sau descrescător unde subrutinele pot fi executate în momentul în care apăsați o tastă.

Port este un port al microcontrolerului la care trebuie conectată tasta. În cazul microcontrolerului PIC16F84, el poate fi PORT A sau PORT B.

Bit este un pin al portului la care tasta este conectată.

Delay este un număr de la 0 la 255, folosit pentru a atribui timpul necesar pentru a detecta **key debounce** – **contact oscillation** – **to stop**. El este calculat astfel: $TIME = Delay \times 1ms$.

Adress este adresa la care microcontrolerul se duce după ce este detectat un eveniment provenit de la tastatură. Subrutina de la această adresă execută instrucțiunile necesare pentru apăsarea unei taste.

Exemplu 1 `BUTTON 0, PORTA, 3, .100, Tester1_above`

Tasta-1 este conectată la RA0 (prima ieșire a portului A) cu o întârziere de 100 milisecunde și cu o reacție la zero logic. Subrutina care procesează tasta este localizată la adresa etichetei `Tester1_above`.

Exemplu 2 `BUTTON 1, PORTA, 2, .200, Tester1_below`

Tasta-2 este conectată la RA1 (a doua ieșire a portului A) cu 200ms întârziere și cu reacție la unu logic.

Exemplul următor arată modul de folosire într-un program. `BUTTON.ASM` aprinde și stinge LEDul. LEDul este conectat la cea de-a aptea ieșire a portului B. Tasta-1 este folosită pentru a aprinde LEDul. Tasta-2 stinge LEDul.


```

;***** Declaring and configuring a microcontroller *****

PROCESSOR 16F84
#include "p16f84.inc"

    __CONFIG __CP_OFF & __WDT_OFF & __PWRTE_ON & __XT_OSC

;***** Declaring variables *****

    Cblock 0x0C           ; Beginning of RAM
    WCYCLE               ; Belongs to 'WAITX' macro
    PRESCwait
    endc

;***** Structure of program memory *****

    ORG 0x00             ; Reset vector
    goto Main

    ORG 0x04             ; Interrupt vector
    goto Main           ; No interrupt routine

#include "bank.inc"     ; Assistant files
#include "button.inc"
#include "wait.inc"

Main                    ; Beginning of the program
    BANK1
    movlw 0xff           ; PORTA initialization
    movwf TRISA         ; TRISA <- 0xff
    movlw 0x00          ; PORTB initialization
    movwf TRISB        ; TRISB <- 0x00
    BANK0

    clrf PORTB          ; PORTB <- 0x00

Loop
    Button 0, PORTA, 2, .100, On ; Button 1
    Button 0, PORTA, 3, .100, Off ; Button 2
    goto Loop

On
    bsf PORTB,7         ; Turn on LED
    return

Off
    bcf PORTB,7         ; Turn off LED
    return

End                    ; End of program

```


Optocuplor

Optocuplorul combină un LED și un fototranzistor în aceeași capsulă. Rolul unui optocuplor este acela de a separa două părți de circuit.

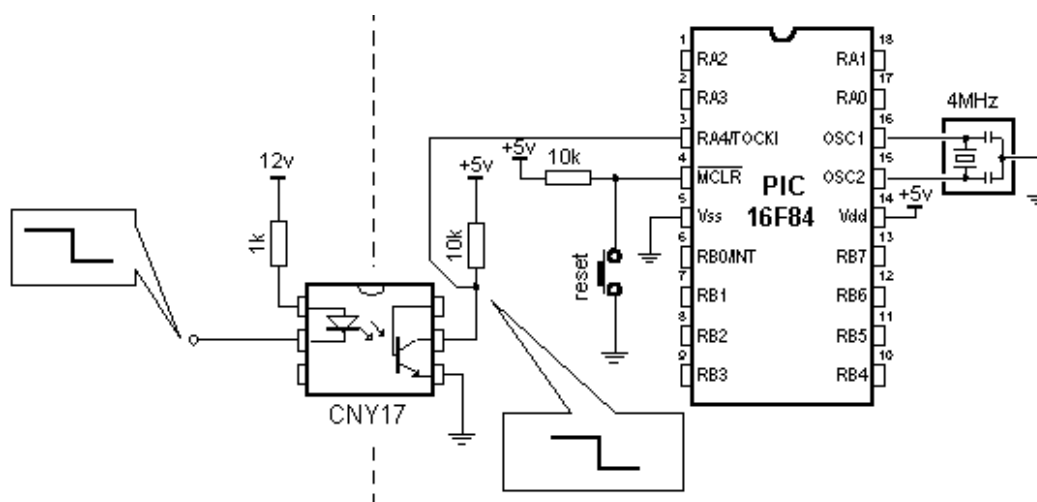
Aceasta este realizat pentru un număr de motive:

- **Interferența.** O parte a unui circuit poate fi într-o zonă unde este influențat de interferențe (cum ar fi cele de la motoarele electrice, echipamente de sudură, motoare termice etc.). Dacă ieșirea acestui circuit trece printr-un optocuplor spre alt circuit, numai semnalele dorite vor trece prin optocuplor. Semnalele de interferență nu vor avea destul „putere” să activeze LEDul din optocuplor și de aceea ele sunt eliminate. Exemplele tipice sunt unitățile industriale care au mai multe interferențe care afectează semnalele pe cablu. Dacă aceste interferențe afectează funcția unei secțiuni de control, vor apărea erori și unitatea nu va mai funcționa.
- **Separare simultană și intensitatea semnalului.** Un semnal mai mic de 3v este capabil să activeze un optocuplor și ieșirea optocuplorului poate fi conectată la o linie de intrare a microcontrolerului. Microcontrolerul are nevoie de un impuls de intrare de 5v și în caz semnalul de 3v este amplificat la 5v. Poate fi folosit pentru a amplifica curentul semnalului. Uitați-vă mai jos pentru utilizarea unei linii de ieșire a microcontrolerului pentru amplificarea de curent.
- **Separare de tensiune mare.** Optocuploarele au calități înșcuse pentru separarea tensiunilor mari. Deoarece LEDul este complet separat de fototranzistor, optocuploarele pot da dovadă de izolare de tensiune de 3Kv sau chiar mai mare.

Optocuploarele pot fi folosite ca dispozitive de intrare sau ieșire. Ele au funcții adiționale cum ar fi Schmitt triggering (ieșirea unui Schmitt trigger este 0 sau 1 – se schimbă încet ridicând și coborând forma de undă în valori definite LOW sau HIGH). Optocuploarele sunt împachetate ca o singură unitate sau în grupuri de două sau mai multe într-o singură capsulă. Ele mai sunt denumite fotoîntrerupătoare în care un disc cu fante este introdus într-un locaș între LED și fototranzistor și de fiecare dată când lumina este întreruptă, tranzistorul produce un impuls. Fiecare optocuplor are nevoie de două alimentări pentru a funcționa. Ele pot fi folosite cu o alimentare, dar capacitatea de izolare a tensiunii este pierdută.

Optocuplor pe o linie de intrare

Modul de funcționare este simplu: când ajunge un semnal, LEDul din optocuplor este aprins și luminează pe baza fototranzistorului din aceeași carcasă. În momentul în care tranzistorul este activat, tensiunea dintre colector și emitor cade la 0.5v sau mai puțin și microcontrolerul sesizează acest lucru ca zero logic pe pinul RA4. Exemplul de mai jos este un contor, folosit pentru numărarea produselor de pe o linie de producție, pentru determinarea vitezei motorului, pentru contorizarea numărului de revoluții a unei axe etc. Considerăm senzorul ca un microîntrerupător. De fiecare dată când întrerupătorul este închis, LEDul este luminat. LEDul „transferă” semnalul către fototranzistor și operația fototranzistorului livrează LOW către intrarea RA4 a microcontrolerului. Un program în microcontroler va fi necesar pentru a preveni contorizările false și un indicator conectat la oricare dintre ieșirile microcontrolerului va indica starea curentă a contorului.

Exemplu de linie de intrare cu optocuplor

OPTO_IN.asm

```

;***** Declaring and configuring a microcontroller *****

PROCESSOR 16F84
#include "p16f84.inc"

    _CONFIG_CP_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC

;***** Structure of program memory *****

ORG 0x00      ; Reset vector
goto Main

ORG 0x04      ; Interrupt vector
goto Main     ; No interrupt routine

#include "bank.inc" ; Assistant files

Main          ; Beginning of the program
BANK1
movlw 0xff    ; PORTA initialization
movwf TRISA   ; TRISA <- 0xff (input)
movlw 0x00    ; PORTB initialization
movwf TRISB   ; TRISB <- 0x00 (output)
movlw b'00110000' ; RA4 -> TMR0
movwf OPTION_REG ; Increment TMR0 on falling edge
BANK0

clrf PORTB ; PORTB <- 0
clrf TMR0  ; TMR0 <- 0

Loop

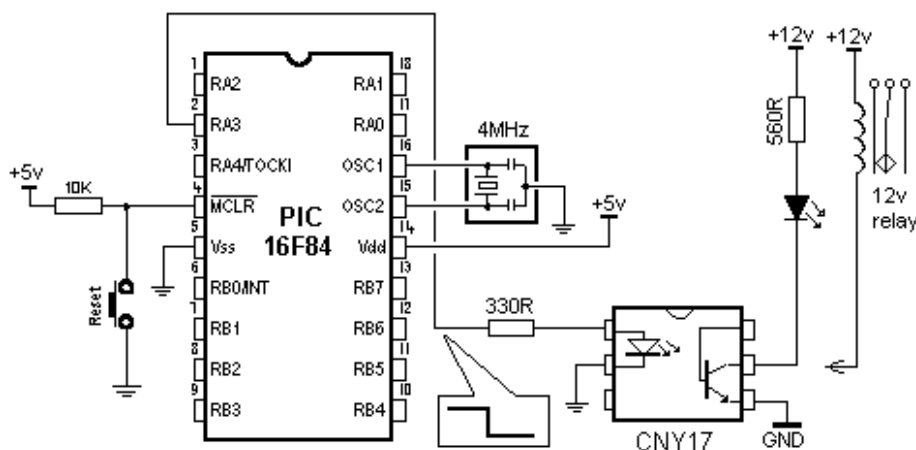
movf TMR0,w ; Copy TMR0 in W reg.
movwf PORTB ; send value of W reg. on PORTB
goto Loop   ; Repeat the loop

End          ; End of program

```

Optocuplor pe o linie de ie•ire

Un optocuplor poate fi folosit pentru a separa semnalul de ie•ire a unui microcontroler fa•• de un dispozitiv de ie•ire. Acest lucru poate fi necesar pentru separarea tensiunilor înalte sau pentru amplificare. Ie•irea unor anumite microcontrolere este limitat• la 25mA. Optocuplorul va lua semnal de curent sc•zut din microcontroler •i tranzistorul de ie•ire va comanda un LED sau un releu, cum este exemplificat mai jos:

Output line optocoupler example

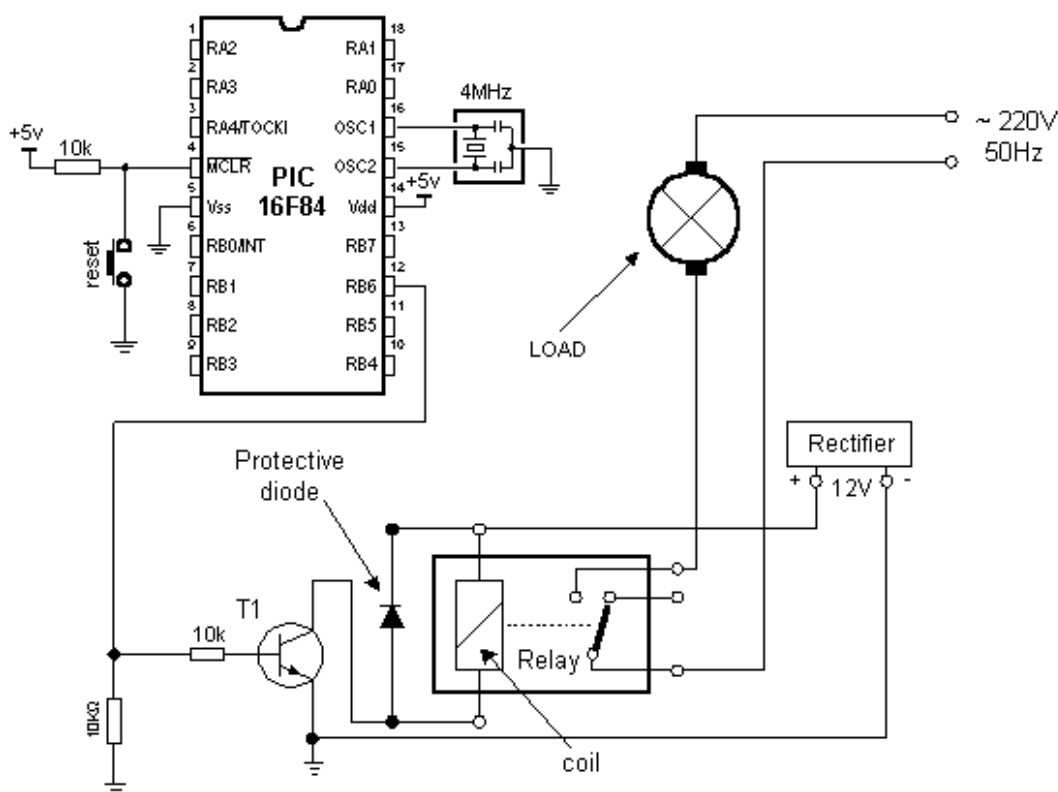
Programul pentru acest exemplu este simplu. Prin livrarea unui '1' logic în pinul 4 al portului A, LEDul se va aprinde și tranzistorul va fi activat în optocuplor. Orice dispozitiv conectat la ieșirea optocuplorului va fi activat. Curentul limitat pentru tranzistor este în jur de 250mA.

Pagina anterioară	Conținut	Pagina următoare
© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact webmaster .		

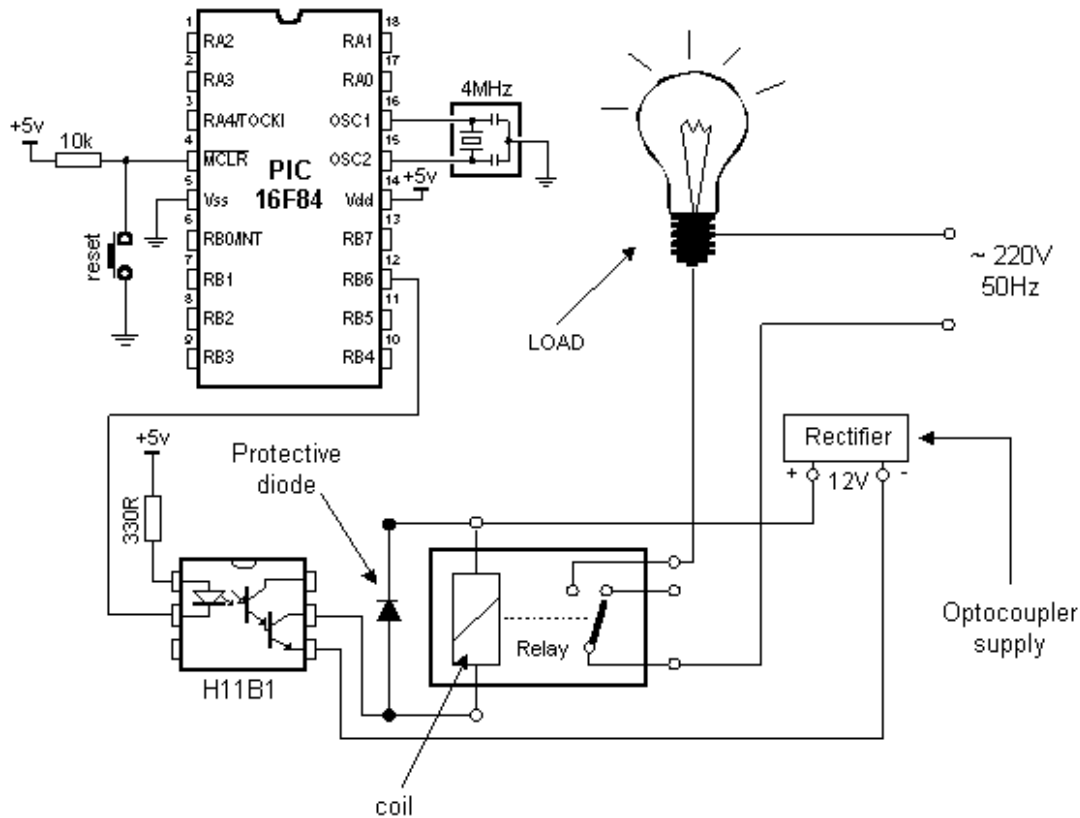
Releul

Releul este un dispozitiv electromecanic care transformă un semnal electric într-o mișcare mecanică. El este alcătuit dintr-o bobină din conductori izolați înfășurați pe un nucleu metalic și o armătură metalică cu unul sau mai multe contacte. În momentul în care o tensiune de alimentare este aplicată la bornele unei bobine, curentul circulă și va fi produs un câmp magnetic care mișcă armătura pentru a închide un set de contacte și/sau pentru a deschide un alt set. Când alimentarea este dezactivată din releu, cade fluxul magnetic din bobină și se produce o tensiune înaltă în direcția opusă. Această tensiune poate strica tranzistorul de comandă și de aceea este conectată o diodă cu polarizare inversă de-a lungul bobinei pentru a scurtcircuita vârfulurile de tensiune în momentul în care apar.

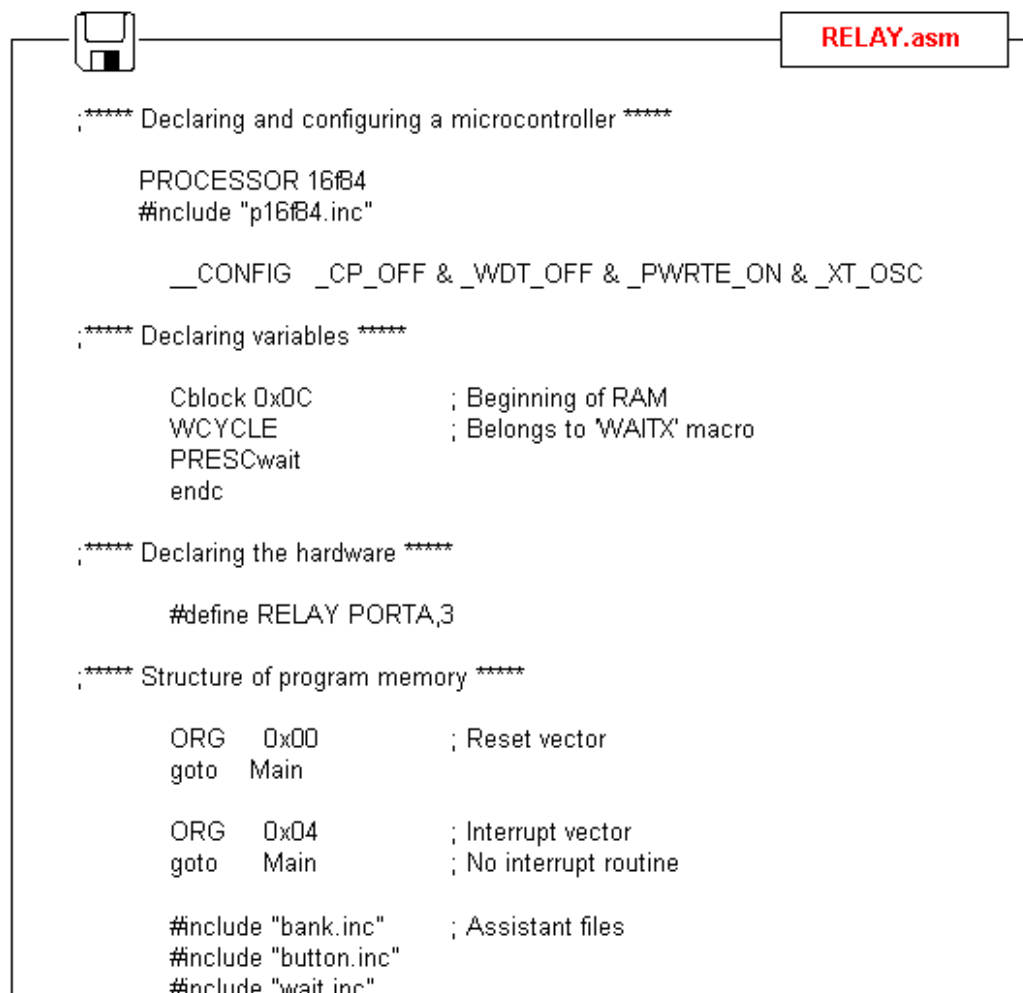
Conectarea unui releu la microcontroler prin intermediul unui tranzistor

Multe microcontrolere nu pot comanda un releu direct și de aceea un tranzistor de comandă este necesar. Un HIGH pe baza tranzistorului activează tranzistorul și acesta la rândul lui activează releul. Releul poate fi conectat la orice dispozitiv electric prin intermediul contactelor. Rezistența de 10K din baza tranzistorului limitează curentul dinspre microcontroler la o valoare solicitată de tranzistor. Rezistența de 10K dinspre bază și bara negativă previne ca tensiunile de zgomot aplicate în baza tranzistorului să activeze releul. De aceea numai un semnal clar de la microcontroler va activa releul.

Connecting the optocoupler and relay to a microcontroller

Un releu poate fi de altfel activat prin intermediul unui optocuplor care în același timp amplifică curentul provenit de la ieșirea microcontrolerului și oferă un grad înalt de izolare. Optocuploarele **HIGH CURRENT** de obicei conțin un tranzistor cu o ieșire „Darlington” pentru a oferi curent mare de ieșire. Conectarea prin intermediul unui optocuplor este recomandată în mod special pentru aplicațiile microcontroler unde motoarele sunt activate și zgomoturile de comutație provenite de la motor pot ajunge în microcontroler prin intermediul liniilor de alimentare. Optocuplorul comandă un releu iar releul activează motorul. Figura de mai jos arată programul necesar pentru activarea releului și include câteva din macrourele deja discutate.


```
#include "button.inc"
#include "wait.inc"

Main                                ; Beginning of the program
    BANK1
    movlw 0x17                      ; PORTA initialization
    movwf TRISA                    ; TRISA <- 0x17
    movlw 0x00                      ; PORTB initialization
    movwf TRISB                    ; TRISB <- 0x00
    BANK0

    clrf PORTB                      ; PORTB <- 0x00

Loop
    Button 0, PORTA, 0, .100, On    ; Button 0
    Button 0, PORTA, 1, .100, Off   ; Button 1

    goto Loop                       ; Repeat the loop

On
    bsf RELAY                      ; Turn on relay
    return

Off
    bcf RELAY                      ; Turn off relay
    return

End                                ; End of program
```

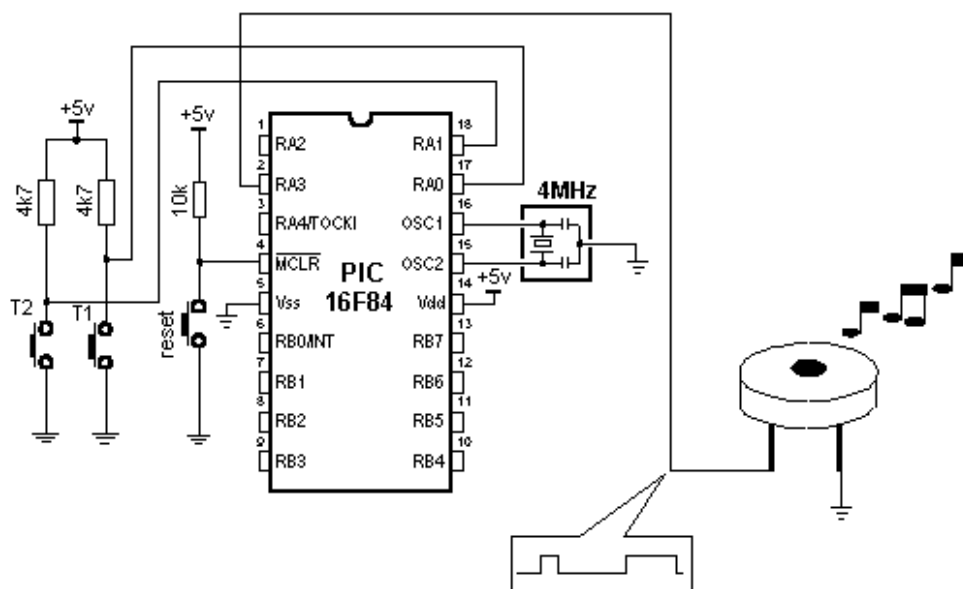
[Pagina anterioar](#)[Coninut](#)[Pagina urmtoare](#)

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

Generarea unui sunet

Un buzzer piezo poate fi adăugat la o linie de ieșire a unui microcontroler pentru a livra tonuri „audio”, piuituri și semnale. Este important de știut că sunt două mari tipuri de dispozitive piezoelectrice emitoare de sunet. Una are componente active în interiorul carcasei și are nevoie numai de alimentare de curent continuu pentru a emite un ton sau un beep. În general tonurile sau beep-urile emise de aceste difuzoare sau piuitoare nu pot fi schimbate – ele sunt fixe din cauza circuitelor interne. Acesta nu este tipul despre care discutăm în acest articol. Celălalt tip constă dintr-un buzzer piezo și necesită semnal livrat în ea pentru a funcționa. Depinzând de frecvența formei de undă, ieșirea poate fi ton, melodie, alarmă sau chiar un mesaj vocal. Pentru ca ele să funcționeze trebuie să livrăm un ciclu care este alcătuit din semnale HIGH și LOW. Tranziția de la HIGH la LOW sau de la LOW la HIGH cauzează mișcări diafragmei pentru a produce secvențe de sunete. Forma de undă poate avea o schimbare fină de la o valoare la alta (denumită undă sinusoidală) sau o schimbare rapidă (denumită undă dreptunghiulară). Un calculator este ideal pentru producerea de unde dreptunghiulare. Livrarea de unde dreptunghiulare produce o ieșire ușor grosieră. Conectarea unui buzzer piezo este foarte ușoară. Un pin este conectat la linia negativă, iar cealaltă la o ieșire a microcontrolerului, după cum este ilustrat în figura de mai jos. Acesta va livra o formă de undă de 5v către buzzerul piezo. Pentru a produce o tensiune mai mare, forma de undă trebuie amplificată și aceasta necesită un tranzistor de comandă și o bobină.

Conectarea unui buzzer piezo la un microcontroler

Ca și în cazul tastaturii, puteți folosi un macro care va furniza o rutină BEEP într-un program când va fi necesar.

BEEP **macro** freq, duration

freq: frecvența sunetului. Un număr mai mare produce o frecvență mai înaltă.

duration: durata sunetului. Un număr mai mare reprezintă un sunet mai lung.

Exemplu 1: BEEP 0xFF, 0x02

Ieșirea buzzerului piezo are cea mai înaltă frecvență și durata de **2 cicluri de 65.3ms**, ceea ce rezultă 130.6ms.

Exemplu 2: BEEP 0x90, 0x05

Ieșirea buzzerului piezo are frecvența de 0x90 și durata de 5 cicluri de 65.3ms. Este bine ca argumentele macroului să fie determinate prin experimente și astfel să fie ales sunetul care se potrivește cel mai bine pentru aplicație. În continuare este prezentat macroul BEEP:

BEEP.inc

```

;***** Declaring constants *****

        CONSTANT PRESCbeep = b'00000111'      ; 65,3 ms per cycle

;***** Macros *****

BEEP    macro    freq,duration

        movlw    freq
        movwf    Beep_TEMP1
        movlw    duration
        call     BEEPsub
        endm

BEEPinit macro

        bcf     BEEPport
        BANK1
        bcf     BEEPtris
        BANK0
        endm

;***** Subroutines *****

BEEPsub
        movwf    Beep_TEMP2      ; Set the value of sound duration
        clrf     TMR0            ; Initialize the counter
        bcf     BEEPport
        BANK1
        bcf     BEEPport
        movlw    PRESCbeep      ; Set the prescaler for TMR0
        movwf    OPTION_REG     ; OPTION <- W
        BANK0

BEEPa
        bcf     INTCON,TDIF     ; Erase TMR0 Overflow Fleg

BEEPb
        bsf     BEEPport
        call    B_Wait          ; Duration of logic "1"
        bcf     BEEPport
        call    B_Wait          ; Duration of logic "0"
        btfs   INTCON,TDIF     ; Check the TMR0 Overflow Fleg,
        goto   BEEPb           ; Skip of it is set
        decfsz Beep_TEMP2,1    ; Is the Beep_TEMP2 = 0 ?
        goto   BEEPa           ; If not, jump to BEEP again
        RETURN

B_Wait
        movfw    Beep_TEMP1
        movwf    Beep_TEMP3

B_Waita
        decfsz  Beep_TEMP3,1
        goto   B_Waita
        RETURN

```

Următorul exemplu arată întrebuințarea unui macro într-un program. Programul produce două melodii care sunt obținute prin apăsarea T1 sau T2. Câteva din macrourele discutate anterior sunt incluse în program.

BEEP.asm

```

;***** Declaring and configuring a microcontroller *****

```

```

PROCESSOR 16F84

```



```

PROCESSOR 16f84
#include "p16f84.inc"

    __CONFIG _CP_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC

;***** Declaring variables *****

    Cblock 0x0C          ; Beginning of RAM-a
    WCYCLE              ; Belongs to 'WAITX' macro
    PRESCwait
    Beep_TEMP1         ; Belongs to 'BEEP' macro
    Beep_TEMP2
    Beep_TEMP3
    endc

;***** Declaring the hardware *****

    #define BEEPport PORTA,3 ; Port and pin for mini speaker
    #define BEEPtris TRISA,3

;***** Structure of program memory *****

    ORG 0x00           ; Reset vector
    goto Main

    ORG 0x04           ; Interrupt vector
    goto Main          ; No interrupt routine

#include "bank.inc"    ; Assistant files
#include "button.inc"
#include "wait.inc"
#include "beep.inc"

Main                  ; Beginning of the program
    BANK1
    movlw 0x17         ; Port A initialization
    movwf TRISA       ; TRISA <- 0x00
    movlw 0x00
    movwf TRISB
    BANK0

    BEEPinit          ; Mini speaker initialization

    clrf PORTB

Loop
    Button 0, PORTA, 0, .100, Play1      ; Button 1
    Button 0, PORTA, 1, .100, Play2      ; Button 2
    goto Loop

Play1
    BEEP 0xFF, 0x02
    BEEP 0x90, 0x05
    BEEP 0xC0, 0x03
    BEEP 0xFF, 0x03          ; First melody
    return

Play2
    BEEP 0xbb, 0x02
    BEEP 0x87, 0x05
    BEEP 0xa2, 0x03
    BEEP 0x98, 0x03          ; Second melody
    return

End                    ; End of program

```

Pagina anterioar●	Con●inut	Pagina urm●toare
<p>© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact webmaster.</p>		

Modalitatea de conectare a unui registru de deplasare de intrare la un microcontroler

Pentru simplificarea programului principal, un macro poate fi utilizat pentru registrul de deplasare de intrare. Macro-ul HC597 are două argumente:

HC597 macro Var, Var1

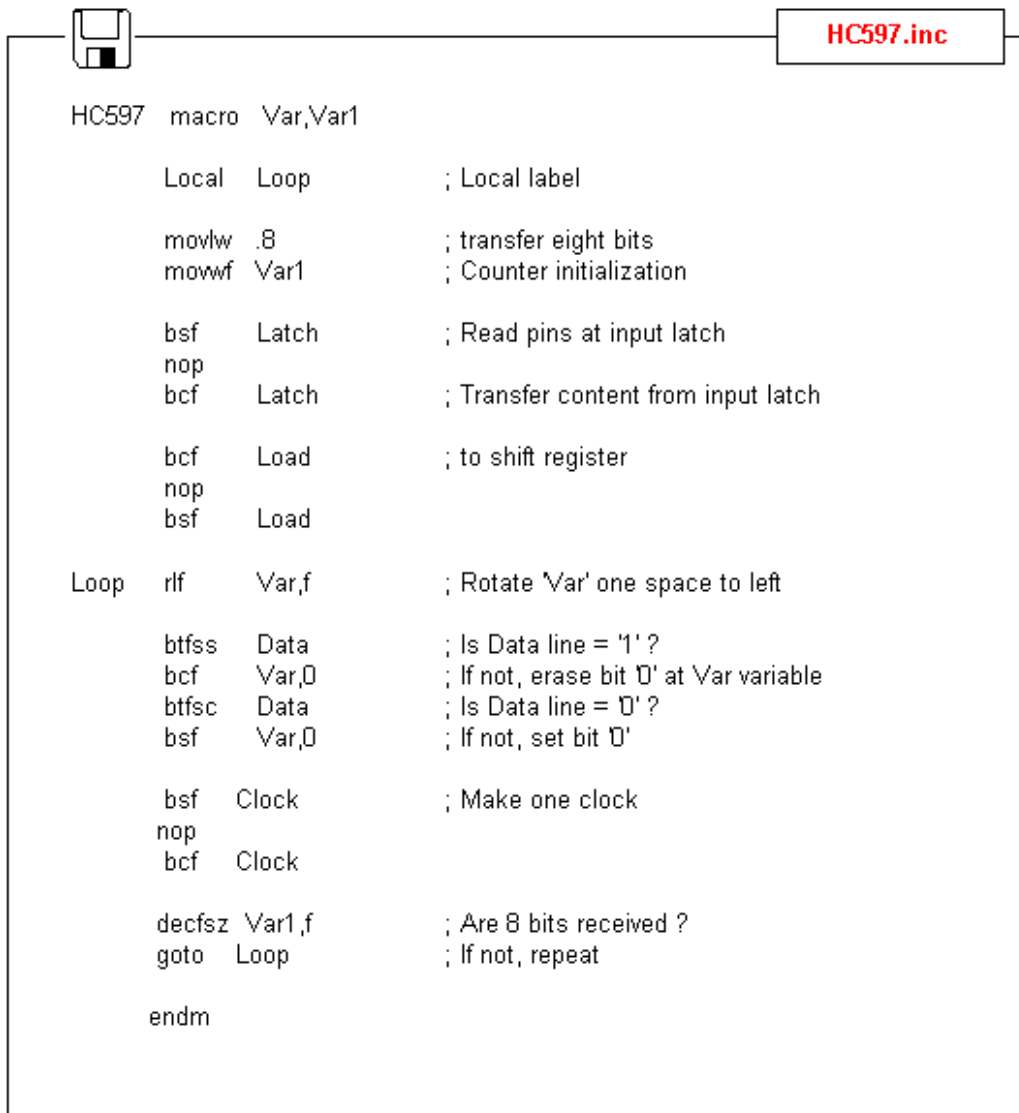
Var variabilă unde datele provenite de la pinii registrului de deplasare de intrare sunt transferate.

Var1 contor buclă.

Exemplu: HC597 data, counter

Datele provenite de la pinii registrului de deplasare sunt stocate în variabila data. Variabila Time/counter este folosită pe post de contor buclă.

Textul macro-ului:

Exemplul care vă arată cum să folosiți macro-ul HC597 este în programul următor. Programul recepționează date de la intrarea paralelă a registrului de deplasare și le mută serial în variabila RX a microcontrolerului. LEDurile conectate la portul B vor indica rezultatul datelor de intrare.


```

;***** Declaring and configuring a microcontroller *****

PROCESSOR 16f84
#include "p16f84.inc"

    __CONFIG _CP_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC

;***** Declaring variables *****

    Cblock 0x0C           ; Beginning of RAM
    RX
    CountSPI
    endc

;***** Declaring the hardware *****

    #define Data    PORTA,0
    #define Clock   PORTA,1
    #define Latch   PORTA,2
    #define Load    PORTA,3

;***** Program memory structure *****

    ORG 0x00           ; Reset vector
    goto Main

    ORG 0x04           ; Interrupt vector
    goto Main         ; No interrupt routine

#include "bank.inc"   ; Assistant files
#include "hc597.inc"

Main
    BANK1             ; Beginning of the program
    movlw b'00010001' ; Port A initialization
    movwf TRISA       ; TRISA <- 0x11
    clrf TRISB
    BANK0

    clrf PORTA        ; PORTA <- 0x00

    bsf Load         ; Enable SHIFT register

Loop
    HC597 RX, CountSPI

    movf RX,W         ; Status of input pins of SHIFT register
                    ; are found in variable RX
    movwf PORTB       ; Set the contents of RX variable to port B
    goto Loop        ; Repeat the loop

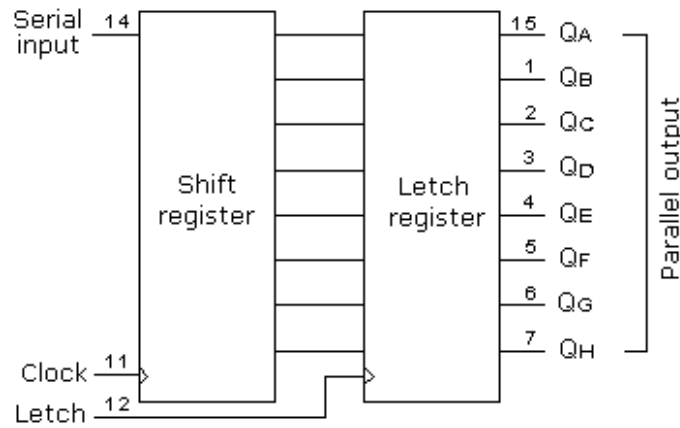
End                 ; End of program

```

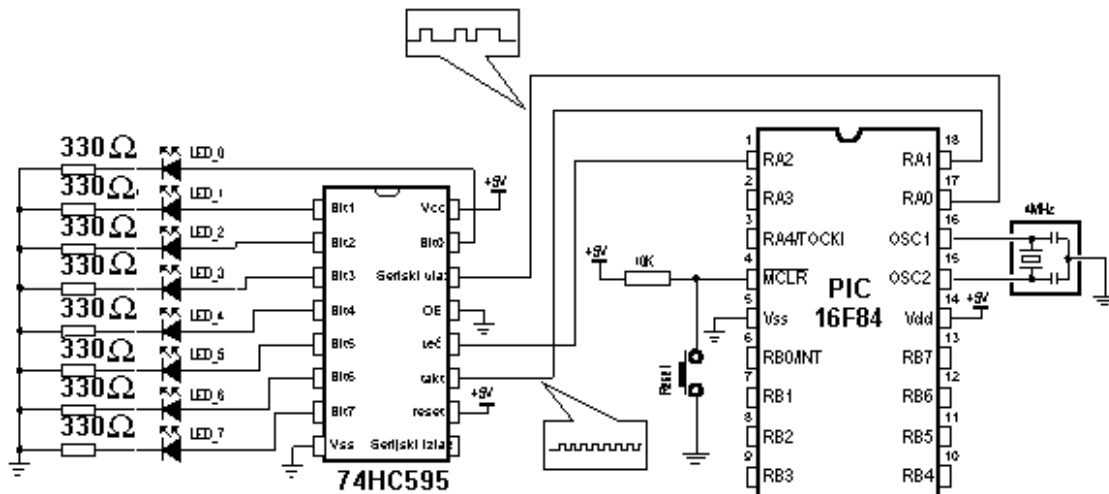
Registru de deplasare de ie•ire

Registrii de deplasare de ie•ire transform• datele seriale în date paralele. Pe fiecare front cresc•tor al tactului, registrul de deplasare cite•te valoarea de la linia de date, o memoreaz• într-un registru temporar, apoi repet• acest ciclu de 8 ori. La un semnal de la linia

„latch”, datele sunt copiate din registrul de deplasare în registrul de intrare, apoi datele sunt transformate din date seriale în date paralele.

O schemă a registrului de deplasare este prezentată mai jos:

Conectarea unui registru de deplasare de ieșire la un microcontroler

Macroul folosit în acest exemplu este localizat în fișierul HC595.INC și se numește HC595.

Macroul HC595 are două argumente:

Var variabilă a cărei conținut este transferat la ieșirea registrului de deplasare.

Var1 contor buclă.

Exemplu: HC595 Data, Counter

Datele pe care vrem să le transferăm sunt stocate în variabila Data, iar variabila Counter este folosită pe post de contor buclă.

HC595.inc

```

HC595 macro Var,Var1

    Local Loop           ; Local label

    movlw .8             ; transfer eight bits
    movwf Var1           ; Counter initialization

Loop   rlf Var,f         ; Rotate 'Var' one space to left

    btfss STATUS,C      ; Is carry = '1' ?
    bcf Data             ; If not, set Data line to '0'
    btfsc STATUS,C      ; Is carry = '0' ?
    bsf Data             ; If not, set Data line to '1'

    bsf Clock           ; Make one clock
    nop
    bcf Clock

    decfsz Var1,f       ; Are eight bits sent ?
    goto Loop           ; If not, repeat

    bsf Latch           ; If all 8 bits have been sent, move the
    nop                 ; contents from SHIFT register to output latch
    bcf Latch

endm

```

Un exemplu al utilizării macroului HC595 este în programul următor. Datele provenite de la variabila TX sunt transferate serial în registrul de deplasare. LEDurile conectate la ieșirea paralelă a registrului de deplasare vor indica starea liniilor. În acest exemplu valoarea 0xCB (11001011) este transmisă astfel încât LEDurile 8, 7, 4, 2 și 1 sunt iluminate.

HC595.asm

```

;***** Declaring and configuring a microcontroller *****

PROCESSOR 16f84
#include "p16f84.inc"

    __CONFIG _CP_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC

;***** Declaring variables *****

    Cblock 0x0C           ; Beginning of RAM
    TX                   ; Belongs to 'HC595' macro
    CountSPI
    endc

;***** Declaring the hardware *****

#define Data PORTA,0
#define Clock PORTA,1
#define Latch PORTA,2

;***** Structure of program memory *****

ORG 0x00                ; Reset vector
goto Main

ORG 0x04                ; Interrupt vector
goto Main                ; No interrupt routine

#include "hc595.inc"     ; Assistant files

```

```

#include "bank.inc" ; Assistant files
#include "hc595.inc"

Main ; Beginning of the program

BANK1
movlw 0x18 ; Port A initialization
movwf TRISA ; TRISA <- 0x18
BANK0

clrf PORTA ; PORTA <- 0x00

movlw 0xCB ; Fill the TX buffer
movwf TX ; TX <- '11001011'

HC595 TX, CountSPI

Loop goto Loop ; Infinite loop

End ; End of program
```

[Pagina anterioar](#)[Coninut](#)[Pagina urmtoare](#)

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).

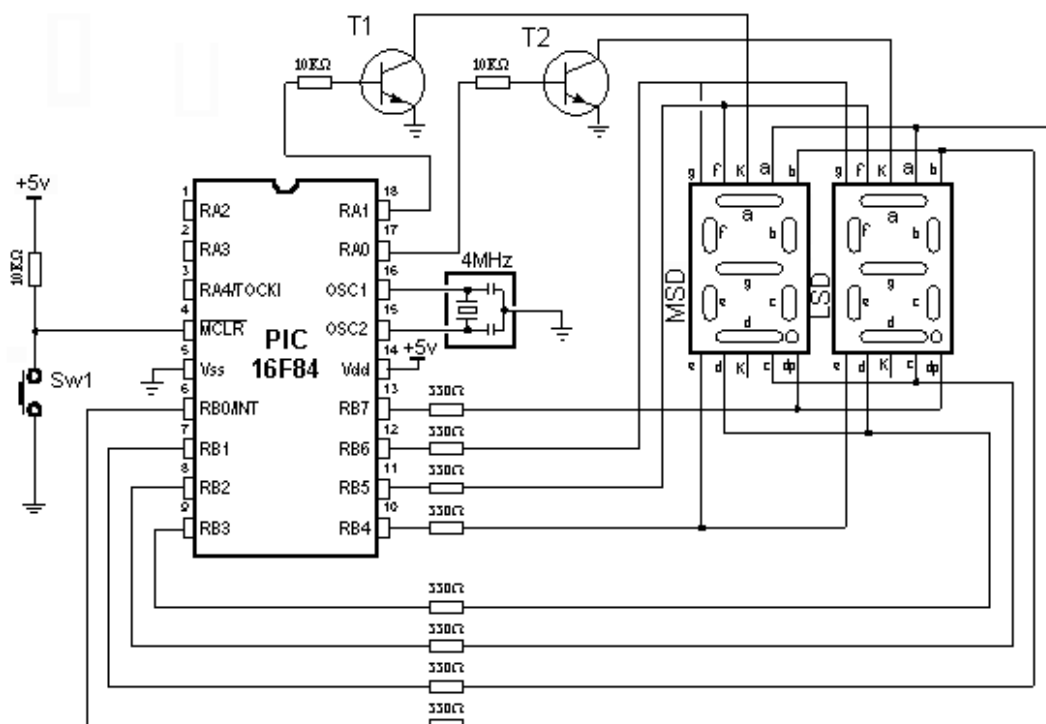
Afiaj cu 7 segmente (multiplexare)

Segmentele într-un afiaj cu 7 segmente sunt aranjate astfel încât să formeze un singur digit de la 0 la F, după cum se observă în desen:

Putem afișa un număr pe mai mulți digiți prin conectarea de afișaje adiționale. Chiar dacă este mult mai confortabil să lucrăm cu LCD-uri, afișajele cu 7 segmente sunt încă un standard în industrie. Aceasta din cauza rezistenței la temperatură, vizibilității și unghiului larg de observare. Segmentele sunt marcate cu litere mici: a, b, c, d, e, f, g și dp, unde dp este punctul zecimal. Cele 8 LED-uri din cadrul fiecărui afișaj pot fi aranjate cu catod comun sau cu anod comun. La un afișaj cu catod comun, catodul comun trebuie să fie conectat la linia de 0V și LED-urile sunt activate cu unu logic. Afișajele cu anod comun trebuie să prezinte anodul comun conectat la linia de +5V. Segmentele sunt activate cu zero logic. Dimensiunea afișajului este măsurată în milimetri; se măsoară doar înălțimea digitului (nu carcasa, doar digitul!). Afișajele sunt disponibile cu digiți de înălțimi de 7, 10, 13.5, 20 sau 25 milimetri. Sunt de diferite culori incluzând: roșu, portocaliu și verde. Cea mai simplă metodă pentru a comanda un afișaj este prin intermediul unui driver de afișaj. Acestea sunt disponibile pentru până la 4 afișaje. Alternativ, afișajele pot fi comandate de un microcontroler, și, dacă este necesar mai mult decât un afișaj, metoda de comandă se numește „multiplexare”. Principala diferență dintre cele două metode este numărul de linii de comandă. Un driver special poate avea numai o singură linie de tact și integratul de comandă va accesa toate segmentele și va incrementa afișajul. Dacă avem doar un singur afișaj de comandat de către microcontroler, vor fi necesare 7 linii plus una pentru punctul zecimal. Pentru fiecare afișaj zecimal, este necesar doar câte o linie în plus. Pentru a produce un afișaj cu 4, 5 sau 6 digiți, toate afișajele cu 7 segmente vor fi conectate în paralel. Linia comună (linia catodului comun) este conectată separat și această linie este conectată la zero logic pentru o perioadă scurtă de timp pentru a activa afișajul. Fiecare afișaj este activat de 100 ori pe secundă și vor da impresia că toate afișajele sunt active în același timp. În timp ce fiecare afișaj este activat, informația trebuie livrată astfel încât el va afișa informația corectă. Pot fi accesate până la 6 afișaje în acest mod fără ca strălucirea fiecărui afișaj să fie afectată. Fiecare afișaj este activat efectiv pentru 1/6 din timp și persistența vizuală a ochilor dă impresia că afișajul este pornit tot timpul. Toate semnalele de sincronizare pentru afișaj sunt produse de program, avantajul unui afișaj controlat de un microcontroler este flexibilitatea. Afișajul poate fi configurat ca un contor crescător, contor descrescător, și poate produce un număr de mesaje folosind literele alfabetului care pot fi ușor de afișat.

Exemplul de mai jos arată cum să controlăm două afișaje.

Conectarea unui microcontroler cu afișaje cu 7 segmente în mod multiplexat

Fișierul LED.INC conține două macro-uri: LED_Init și LED_Dis2. Primul macro este folosit pentru initializarea afișajului. Aici este definită perioada de reîmproștare cât și pinii microcontrolerului utilizați pentru conectarea afișajelor.

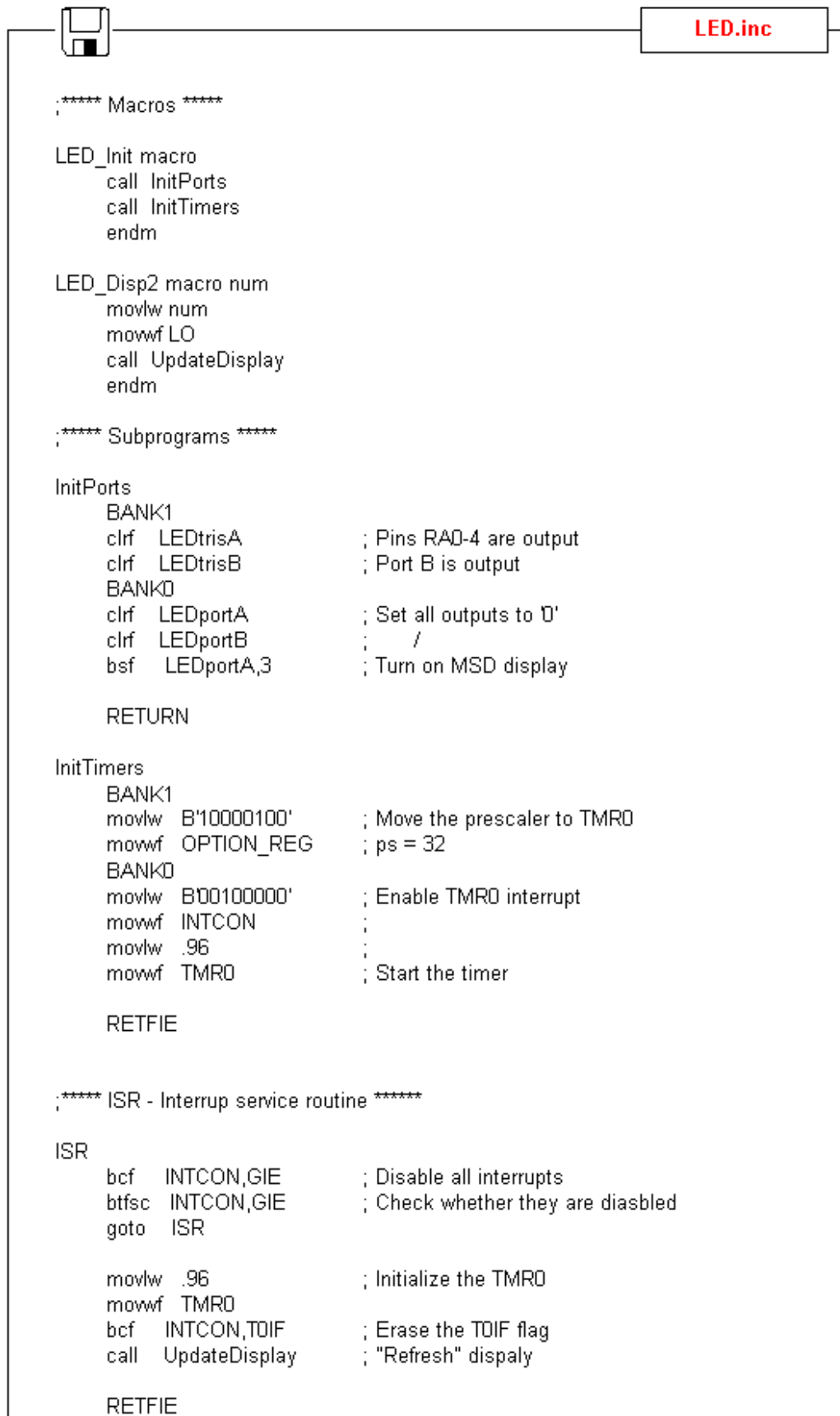
Macro-ul LED_Dis2 are un argument:

LED_Dis2 macro first

first este numărul de la 0 la 99 care trebuie afișat pe digiții MSD și LSD.

Exemplu: LED_Dis2 0x34

Numărul 34 va fi afișat.


```

    RETFIE

UpdateDisplay
    movf  LEDportA,W      ; Display status -> w register
    clrf  LEDportA       ; Turn off all 7-seg. displays
    andlw 0x0f           ; Separate the lower halfbyte
    movwf TempC          ; Save display status in TempC
    bsf   TempC,4        ; Beginning status of LSD display
    rrf   TempC,F        ; Set the status of the next display
    btfss STATUS,C ; c=1 ?
    bcf   TempC,3        ; If not, turn off the LSD display
    btfsc TempC,0        ; If it is, check the status of MSD display
    goto  UpdateMsd     ; If it is turned on, display the MSD digit

UpdateLsd
    call  ChkMsdZero    ; msd = 0 ?
    btfss STATUS,Z      ; If it is, skip
    movf  LO,W          ; Third LSD digit -> W
    andlw 0x0f          ; /
    goto  DisplayOut    ; Show it on the display

UpdateMsd
    swapf LO,W          ; Msd digit -> W
    andlw 0x0f          ; /
    btfsc STATUS,Z      ; msd != 0 ?
    movlw 0x0a         ; If it is, skip

DisplayOut
    call  LedTable      ; Take the mask for a digit
    movwf LEDportB     ; Set the mask on port B
    movf  TempC,W       ; Turn on displays
    movwf LEDportA

    RETURN

LedTable
    addwf PCL, F
    retlw B'00111111'   ; mask for digit 0
    retlw B'00000110'   ; mask for digit 1
    retlw B'01011011'   ; mask for digit 2
    retlw B'01001111'   ; mask for digit 3
    retlw B'01100110'   ; mask for digit 4
    retlw B'01101101'   ; mask for digit 5
    retlw B'01111101'   ; mask for digit 6
    retlw B'00000111'   ; mask for digit 7
    retlw B'01111111'   ; mask for digit 8
    retlw B'01101111'   ; mask for digit 9
    retlw B'00000000'   ; no digit.....

ChkMsdZero                ; Checking the leading zero
    movf  LO,W             ; Msd digit -> W
    btfss STATUS,Z        ; = 0 ? skip
    RETURN                 ; If it is, skip
    retlw .10             ; If not, go back from 10 to W reg.

```

Realizarea macroului arat modalitatea de utilizare a macrourilor într-un program. Programul afi eaz numărul ,21' în 2 digi cu 7 segmente.


```

;***** Declaring and configuring a microcontroller *****

PROCESSOR 16f84
#include "p16f84.inc"

    __CONFIG _CP_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC

;***** Declaring variables *****

    Cblock 0x0C          ; Beginning of RAM
    TempC              ; Belongs to "LED_Disp2" macro
    LO
    endc

;***** Declaring the hardware *****

    LEDtrisA equ    TRISA
    LEDportA equ    PORTA

    LEDtrisB equ    TRISB
    LEDportB equ    PORTB

;***** Structure of program memory *****

    ORG 0x00          ; Reset vector
    goto Main

    ORG 0x04          ; Interrupt vector
    goto ISR          ; Interapt rutina is found
                    ; in 7-seg.inc file

#include "bank.inc"   ; Assistant files
#include "7-seg.inc"

Main                ; Beginning of the program
    LED_Init

    LED_Disp2 0x21   ; Display on two 7-seg. displays
                    ; broj "21"
loop    goto    loop ; Stay here

    End              ; End of program

```


Afi•aj LCD

Multe dispozitive cu microcontroler folosesc LCDuri inteligente pentru a afi•a informa•ia vizual•. Urm•torul material se ocup• de conectarea unui afi•aj LDC Hitachi la un microcontroler PIC. Afi•ajele LCD proiectate cu HD44780, modulul pentru LCD fabricat de Hitachi, nu sunt scumpe •i sunt u•or de folosit, •i chiar posibil s• produc• verificarea datelor afi•ate folosind cei 8x80 pixeli ai afi•ajului. Afi•ajele LCD Hitachi con•in un set de caractere ASCII plus simboluri japoneze, grece•ti •i matematice.

A 16x2 line Hitachi HD44780 display

Fiecare dintre cei 640 de pixeli ai afi•ajului trebuie s• poat• fi accesat individual •i aceasta se poate realiza cu un num•r de integrate SMD pentru control montate pe spatele afi•ajului. Aceasta ne salveaz• de o cantitate enorm• de fire •i de un control adecvat astfel încât sunt necesare doar câteva linii pentru a accesa afi•ajul. Putem comunica cu afi•ajul prin intermediul unui bus de date de 8 bi•i sau de 4 bi•i. Pentru un bus de 8 bi•i, afi•ajul are nevoie de o tensiune de alimentare de +5v •i 11 linii I/O. Pentru un bus de 4 bi•i sunt necesare doar liniile de alimentare •i 7 linii. Când afi•ajul LCD nu este pornit liniile de date sunt TRI-STATE, ceea ce înseamn• c• ele sunt în stare de înalt• impedan•• (ca •i cum ar fi deconectate) •i astfel nu interfereaz• cu func•ionabilitatea microcontrolerului când afi•ajul nu este adresat. LCDul necesit• de altfel 3 linii de control de la microcontroler.

Linia **Enable (E)** permite accesul la afi•aj prin intermediul liniilor R/W •i RS. Când aceast• linie este LOW, LCDul este dezactivat •i ignor• semnalele de la R/W •i RS. Când linia (E) este HIGH, LCDul verific• starea celor dou• linii de control •i r•spunde corespunz•tor.

Linia **Read/Write (R/W)** stabile•te direc•ia datelor dintre LCD •i microcontroler. Când linia este LOW, datele sunt scrise în LCD. Când este HIGH, datele sunt citite de la LCD.

Cu ajutorul liniei **Register select (RS)**, LCD interpreteaz• tipul datelor de pe liniile de date. Când este LOW, o instruc•iune este scris• în LCD. Când este HIGH, un caracter este scris în LCD.

Starea logic• a liniilor de control:

E 0 Accesul la LCD dezactivat
1 Accesul la LCD activat

R/W 0 Scrie date în LCD
1 Cite•te date din LCD

RS 0 Instruc•iuni
1 Caracter

Scrierea datelor în LCD se realizeaz• în câ•iva pa•i:

- se seteaz• bitul R/W LOW
- se seteaz• bitul RS în 0 sau 1 logic (instruc•iune sau caracter)
- se trimit datele c•tre liniile de date (dac• se execut• o scriere)
- se seteaz• linia E HIGH
- se citesc datele de la liniile de date (dac• se execut• o citire)

Citirea datelor de la LCD se realizeaz• similar, cu deosebirea c• linia de control R/W trebuie s• fie HIGH. Când trimitem un HIGH c•tre LCD, el se va reseta •i va accepta instruc•iuni. Instruc•iunile tipice care sunt transmise c•tre un afi•aj LCD dup• reset sunt: pornirea afi•ajului, activarea cursorului •i scrierea caracterelor de la stânga spre dreapta. În momentul în care un LCD este ini•ializat, el este preg•tit sa primeasc• date sau instruc•iuni. Dacă recep•ioneaz• un caracter, el îl va afi•a •i va muta cursorul un spa•iu la dreapta. Cursorul marcheaz• loca•ia urm•toare unde un caracter va fi afi•at. Când dorim s• scriem un •ir de caractere, mai întâi trebuie s• set•m adresa de start, •i apoi s• trimitem câte un caracter pe rând. Caracterele care pot fi afi•ate pe ecran sunt memorate în memoria video DD RAM (Data Display RAM). Capacitatea memoriei DD RAM este de 80 bytes.

Afișajul LCD mai conține 64 bytes CG RAM (Character Generator RAM). Această memorie este rezervată pentru caracterele definite de utilizator. Datele din CG RAM sunt reprezentate sub formă de caractere bitmap de 8 biti. Fiecare caracter ocupă maxim 8 bytes în CG RAM, astfel numărul total de caractere pe care un utilizator poate să le definească este 8. Pentru a afișa caracterul bitmap pe LCD, trebuie setată adresa CG RAM la punctul de start (de obicei 0) și apoi să fie scrise datele în afișaj. Definirea unui caracter 'special' este exemplificată în figură.

CG RAM address	Bit map	Data
0000	□ ■ □ ■ □	01010
0001	□ □ ■ □ □	00100
0010	□ ■ ■ ■ □	01110
0011	■ □ □ □ ■	10001
0100	■ □ □ □ □	10000
0101	■ □ □ □ ■	10001
0110	□ ■ ■ ■ □	01110
0111	□ □ □ □ □	00000

Înainte de a accesa DD RAM, după definirea unui caracter special, programul trebuie să seteze adresa în DD RAM. Orice scriere și citire a datelor din memoria LCD este realizată de la ultima adresă care a fost setată, folosind instrucțiunea set-address. Odată ce adresa DD RAM este setată, un caracter nou va fi afișat în locul potrivit pe ecran. Până acum am discutat operația de scriere și citire a memoriei unui LCD ca și cum ar fi o memorie obișnuită. Acest lucru nu este adevărat. Controlerul LCD are nevoie de 40 până la 120 microsecunde (us) pentru scriere și citire. Alte operații pot dura până la 5 ms. În acest timp microcontrolerul nu poate accesa LCDul, astfel un program trebuie să aștepte când un LCD este ocupat. Putem rezolva aceasta în două metode.

Set DD RAM address

RS	R/W	DB7	DB6	DB5	DB4	DB3	DB2	DB1	DB0
0	0	1	A	A	A	A	A	A	A

Set CG RAM address

RS	R/W	DB7	DB6	DB5	DB4	DB3	DB2	DB1	DB0
0	0	0	1	A	A	A	A	A	A

Write in data to RAM

RS	R/W	DB7	DB6	DB5	DB4	DB3	DB2	DB1	DB0
1	0	D	D	D	D	D	D	D	D

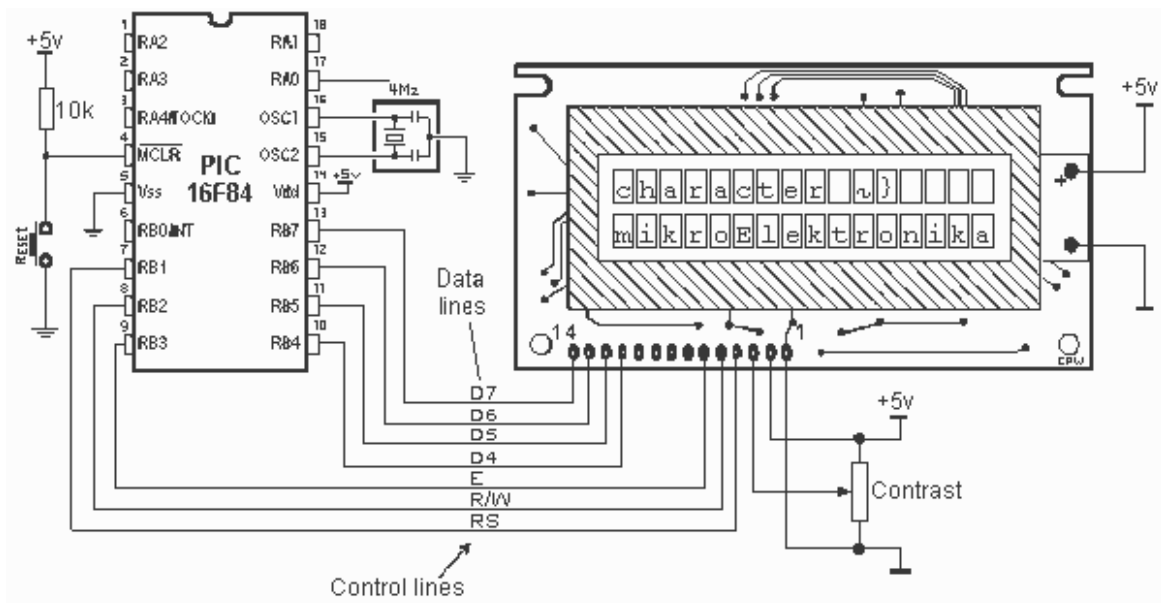
Read data from RAM

RS	R/W	DB7	DB6	DB5	DB4	DB3	DB2	DB1	DB0
1	1	D	D	D	D	D	D	D	D

A = address

D = data

O metodă este verificarea bitului BUSY de pe linia de date D7. Aceasta nu este cea mai bună metodă pentru că LCDul se poate bloca și programul va sta într-o buclă infinită verificând bitul BUSY. O altă metodă este introducerea unei întârzieri în program. Întârzierea trebuie să fie destul de lungă pentru ca LCDul să termine operația în desfășurare. Instrucțiunile pentru scriere și citire cu memoria LCDului sunt afișate mai sus. La început am menționat că avem nevoie de 11 linii I/O pentru a comunica cu un LCD. Oricum, putem comunica cu un LCD printr-un bus de 4 linii. Putem reduce numărul total de linii de comunicație la 7. Schema pentru conectarea printr-un bus de 4 biti este în imaginea de mai jos. În acest exemplu folosim un afișaj LCD cu 2x16 caractere, denumit LM16x212 fabricat de producătorul japonez Sharp. Mesajul 'character' este scris pe prima linie urmat de două caractere speciale '~' și '}'. Pe a doua linie este scris cuvântul 'mikroElektronika'.

Conectarea unui afișaj la un microcontroler

Fișierul **LCD.inc** conține un grup de macro-uri pentru lucrul cu afișajele LCD.

LCD.inc

```

;***** Declaring the hardware *****

RS    equ    1        ; Register Select
RW    equ    2        ; Read/Write
EN    equ    3        ; Enable Output / "CLK"

;***** LCD commands *****

CONSTANT LCDEM8 = b'00110000'    ; 8 Bit Mode, 2 Lines
CONSTANT LCDDZ = b'10000000'     ; Write 0 u DDRAM
CONSTANT LCDEM4 = b'00100000'    ; 4 Bit Mode, 2 Lines

;***** Standard commands for LCD initializatoion *****

CONSTANT LCD2L = b'00101000'     ; Function: 4 bit 2 lines
CONSTANT LCDCONT = b'00001100'   ; Display control: Display ON,
                                   ; Cursor OFF, blink OFF
CONSTANT LCDSH = b'00101000'    ; Display mode: Autolnc cursor
                                   ; NoDisplayAutoShift

;***** Standard LCD commands *****

; In order to send one of these commands to LCD, we need to use LCDcmd
; macro, ex. "LCDcmd LCDCLR"

CONSTANT LCDCLR = b'00000001'    ; clears display, resets cursor
CONSTANT LCDCH = b'00000010'    ; cursor home
CONSTANT LCDCR = b'00000110'    ; cursor move direction right
CONSTANT LCDCL = b'00000100'    ; cursor move direction left
CONSTANT LCDSL = b'00011000'    ; shifts display content left
CONSTANT LCDSR = b'00011100'    ; shifts display content right
CONSTANT LCDL1 = b'10000000'    ; selects line 1
CONSTANT LCDL2 = b'11000000'    ; selects line 2

;***** Macros *****

LCDinit macro
    call LCD_init                ; LCD initialization
endm

LCDchar macro LCDarg             ; write out the character on LCD
    movlw LCDarg
    call LCDdata
endm

LCDw macro
    call LCDdata
endm

LCDcmd macro LCDcommand         ; send the command to LCD
    movlw LCDcommand
    call LCDcomd
endm

LCDline macro line_num
    IF (line_num == 1)
        LCDcmd LCDL1            ; Start macro with "First Line" instruction
    ELSE
        IF (line_num == 2)

```

```

ELSE
    IF (line_num == 2)
        LCDcmd LCDL2    ; Start macro with "Second Line" instruction
    ELSE
        ENDIF
ENDIF
endm

LCD_DDAdr macro DDRamAddress
    Local value = DDRamAddress | b'10000000'    ; Beginning of DDRAM
    IF (DDRamAddress > 0x67)
        ERROR "Wrong DDRAM address in LCD_DDAdr"
    ELSE
        movlw value
        call LCDcomd
    ENDIF
endm

LCD_CGAdr macro CGRamAddress
    Local value = CGRamAddress | b'01000000'    ; Beginning of CGRAM
    IF (CGRamAddress > b'00111111')
        ERROR "Wrong CGRAM address in LCD_CGAdr"
    ELSE
        movlw value
        call LCDcomd
    ENDIF
endm

```

```

;***** Subprograms *****

```

```

LCDcomd clrf LCDbuf    ; Clear Data flag
        goto LCDwr

LCDdata clrf LCDbuf
        bsf LCDbuf,RS    ; Set Data flag

LCDwr movwf LCDtemp    ; Command/Data in Temp
      andlw b'11110000' ; set aside the upper halfbyte
      iowf LCDbuf,0    ; set aside Data flag
      movwf LCDport    ; send the upper halfbyte to LCD port
      call LCDclk
      clrf LCDport
      swapf LCDtemp,0  ; exchange the upper and lower halfbyte
                        ; again
      andlw b'11110000' ; set aside the lower halfbyte
      iowf LCDbuf,0    ; set aside the Data flag
      movwf LCDport    ; send the low half byte to LCD port
      call LCDclk
      clrf LCDport
      RETURN

LCDclk WAITX 0x02,0x00 ; Enable access to LCD for data and
                        ; commands to be written in

      bsf LCDport,EN
      bcf LCDport,EN
      WAIT 0x02
      RETURN

LCD_init
      clrf LCDport    ; Prepare LCDport
      BANK1
      clrf OPTION_REG
      movlw b'00000000'
      movwf LCDtris
      BANK0
      WAIT 0x02

```



```

        WAIT    0x02

        movlw  LCDEM8           ; Start initialization
        movwf  LCDport         ; with "8-bit mode"
        call   LCDclk
        clrf   LCDport
        WAIT    0x02

        movlw  LCDDZ           ; write 0 in DDRAM
        movwf  LCDport
        call   LCDclk
        clrf   LCDport

        movlw  LCDEM4           ; go to 4 bit mode
        movwf  LCDport
        call   LCDclk
        clrf   LCDport

        LCDcmd LCD2L           ; Function: 2 lines, 4-bit mode
        LCDcmd LCDCONT        ; Display ON, no cursor
        LCDcmd LCDSH          ; Mode displaying AutoInc, NoAutoShift
        LCDcmd LCDCLR         ; Clear display, address counter to zero
        call   LCDspecialChars ; read in characters defined by the user
                                           ; to CGRAM

        RETURN

LCDspecialChars           ; Maximum number of characters
                           ; that user can define is 8

; *** first special Character is "C" at the position 0x00 ***
; *** is called form "LCDchar 0x00" ***

        LCD_CGAdr 0x00           ; Send CGRAM address
        LCDchar b'00001010'      ; Write data to CGRAM address
        LCD_CGAdr 0x01
        LCDchar b'00000100'
        LCD_CGAdr 0x02
        LCDchar b'00001110'
        LCD_CGAdr 0x03
        LCDchar b'00010001'
        LCD_CGAdr 0x04
        LCDchar b'00010000'
        LCD_CGAdr 0x05
        LCDchar b'00010001'
        LCD_CGAdr 0x06
        LCDchar b'00001110'
        LCD_CGAdr 0x07
        LCDchar b'00000000'

; *** first special Character is "C" at the position 0x01 ***
; *** is called form "LCDchar 0x01" ***

        LCD_CGAdr 0x08
        LCDchar b'00000010'
        LCD_CGAdr 0x09
        LCDchar b'00000100'
        LCD_CGAdr 0x0A
        LCDchar b'00001110'
        LCD_CGAdr 0x0B
        LCDchar b'00010001'
        LCD_CGAdr 0x0C
        LCDchar b'00010000'
        LCD_CGAdr 0x0D
        LCDchar b'00010001'
        LCD_CGAdr 0x0E
        LCDchar b'00001110'
        LCD_CGAdr 0x0F
        LCDchar b'00000000'

```

```

LCD_CGAdr 0x0F
LCDchar b'00000000'

LCD_DDAdr 0x00      ; Reset DDRAM

RETURN

```

Macro pentru lucrul cu LCD

Macroul **LCDinit** este utilizat pentru a inițializa portul conectat la LCD. LCDul este configurat să meargă în modul de 4 biți.

Exemplu: LCDinit

LCDchar LCDarg scrie un caracter ASCII. Argumentul este caracterul ASCII.

Exemplu: LCDchar ,d'

LCDw scrie caracterul din registrul W.

Exemplu: movlw ,p'
LCDw

LCDcmd LCDcommand trimite comenzi.

Exemplu: LCDcmd LCDCH

LCD_DDAdr DDRamAddress setează adresa DD RAM

Exemplu: LCD_DDAdr .3

LCDline line_num setează poziția cursorului la începutul primei sau celei de-a doua linii.

Exemplu: LCDline 2

Când lucrăm cu microcontrolere numerele sunt reprezentate în formă binară. Din această cauză ele nu pot fi afișate. Pentru aceasta este necesar să schimbăm numerele dintr-un sistem binar într-un sistem zecimal pentru ca ele să fie ușor de înțeles. Sursele celor două macrouri **LCDval_08** și **LCDval_16** sunt prezentate mai jos.

Macroul **LCDval_08** realizează conversia unui număr binar de 8 biți într-un număr zecimal de la 0 la 255 și îl afișează. Este necesar să declarăm următoarele variabile în programul principal: TEMP1, TEMP2, LO, LO_TEMP, Bcheck. Numărul binar de 8 biți este în variabila LO. Când macroul este executat, echivalentul zecimal al acestui număr este afișat. Zerourile precedente numărului nu sunt afișate.

LCDv8.inc

```

;**** Macros ****
LCDval_08 macro
    call LCDval08
endm

;**** Subprograms ****

LCDval08
    movfw LO          ;LO->LO_TEMP
    movwf LO_TEMP    ;Initialize zero leading indicator
    clrf Bcheck

    movlw d'100'     ;Converts 100-th part of number
    movwf TEMP2
    call VALcnv

    movlw d'10'      ;Converts 10-th part of number
    movwf TEMP2
    call VALcnv

    movlw d'1'       ;Converts 1-st part of number
    movwf TEMP2
    bsf Bcheck,0     ;Clear indicator if there aren't leading zeroes

    call VALcnv
    RETURN

VALcnv
    clrf TEMP1       ;Counter initialization

```

```

VALcnv
    clrf    TEMP1        ;Counter initialization
    movfw  TEMP2
VALc01
    subwf  LO_TEMP,0    ;Test if LO>99, set carry (negative result)
    skpc
    goto   LCDval2      ;Exit if c is not set (negative result)

    incf   TEMP1,1      ;Increment counter
    movfw  TEMP2
    subwf  LO_TEMP,1    ;Store TEMP1=TEMP1-100
    bsf    Bcheck,0
    goto   VALc01

    LCDval2 movlw '0'    ;Writing a digit on LCD
    addwf  TEMP1,0      ;Add to counter
    btfss  Bcheck,0
    movlw  ' '          ;Clear leading zero
    LCDw   ;Write digit on LCD
    RETURN

```

Macroul **LCDval_16** realizează conversia unui număr binar de 16 biți într-un număr zecimal de la 0 la 65535 și îl afișează. Următoarele variabile trebuie declarate în programul principal: TEMP1, TEMP2, TEMP3, LO, HI, LO_TEMP, HI_TEMP, Bcheck. Numărul binar de 16 biți este în variabilele LO și HI. Când macroul este executat, echivalentul zecimal al acestui număr este afișat. Zerourile precedente numărului nu sunt afișate.

LCDv16.inc

```

;***** Macros *****

LCDval_16 macro
    call LCDval16
endm

;***** Subprograms *****

LCDval16
    movfw  LO            ;LO->LO_TEMP
    movwf  LO_TEMP      ;SUB-LO
    movfw  HI            ;SUB-HI
    movwf  HI_TEMP      ;HI->HI_TEMP
    clrf   Bcheck        ;Initialization leading zero indicator

    movlw  b'00010000'   ;Convert 10000-th part of number
    movwf  TEMP2         ;SUB-LO
    movlw  b'00100111'   ;SUB-HI
    movwf  TEMP3
    call   VALcnv

    movlw  b'11101000'   ;Convert 1000-th part of number
    movwf  TEMP2         ;SUB-LO
    movlw  b'00000011'   ;SUB-HI
    movwf  TEMP3
    call   VALcnv

    movlw  b'01100100'   ;Convert 100-th part of number
    movwf  TEMP2         ;SUB-LO
    clrf   TEMP3         ;SUB-HI if zero
    call   VALcnv

    movlw  b'00001010'   ;Convert 10-th part of number
    movwf  TEMP2         ;SUB-LO
    clrf   TEMP3
    call   VALcnv

```

```

call   VALcnv

movlw  b'00000001'      ;Convert 1st part of number
movwf  TEMP2            ;SUB-LO
clrf   TEMP3
bsf    Bcheck,0        ;Clear indicator if there aren't leading zeroes

call   VALcnv
RETURN

VALcnv                                ;Counter initialization
clrf  TEMP1

Vcnv1
movfw  TEMP3
subwf  HI_TEMP,0
skpc                                       ;Skip if HI>=0
goto  LCDval2                             ;Exit if not
bnz   Vcnv2

movfw  TEMP2
subwf  LO_TEMP,0
skpc                                       ;Skip if LO>=0
goto  LCDval2                             ;Exit if not

Vcnv2
movfw  TEMP3
subwf  HI_TEMP,1        ;HI=HI-TEMP3
movfw  TEMP2
subwf  LO_TEMP,1        ;LO=LO-TEMP2
skpc                                       ;Skip if LO>=0
decf  HI_TEMP,1        ;Decrement HI
incf  TEMP1,1          ;Increment counter
bsf   Bcheck,0
goto  Vcnv1

LCDval2 movlw  '0'          ;Writing a number at LCD
addwf  TEMP1,0          ;Add offset to counter
btfss Bcheck,0
movlw  ''
LCDw
RETURN

```

Programul principal este o demonstrație pentru utilizarea afișajelor LCD și desenarea de noi caractere. La începutul programului, trebuie să declarăm variabilele **LCDbuf** și **LCDtemp** folosite în subrutinele pentru LCD, cât și portul microcontrolerului conectat la LCD. Programul scrie mesajul „characters:” pe prima linie urmat de două caractere speciale „~” și „}”. Pe cea de-a doua linie este afișat „mikroElektronika”.

LCD.asm

```

;***** Declaring and configuring a microcontroller *****

PROCESSOR 16f84
#include "p16f84.inc"

    _CONFIG_CP_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC

;***** Declaring variables *****

Cblock 0xDC          ; Beginning of RAM
LCDbuf              ; Belongs to 'LCDxxx' macros
LCDtemp

```

```

; belongs to LCDxxx macros
LCDtemp
WCYCLE ; Belongs to 'WAITX' macro
PRESCwait
Pointer ; Pointer on characters in message
endc

;***** Declaring the hardware *****

LCDtris equ TRISB
LCDport equ PORTB

;***** Structure of program memory *****

ORG 0x00 ; Reset vector
goto Main

ORG 0x04 ; Interrupt vector
goto Main ; No interrupt routine

Messages ; Beginning of the messages

mowf PCL

; Display messages

Message1 dt "mikRoEleKtrOnIkA"
Message2 dt "bla, bla"
Message3 dt "example"

END_messages ; End of messages

#include "bank.inc" ; Assistant files
#include "wait.inc"
#include "lcd.inc"
#include "print.inc"

Main ; Beginning of the program

bcf PORTB,2

LCDinit ; LCD initialization

LCDchar 'C' ; Display character on LCD
LCDchar 'a'
LCDchar 'r'
LCDchar 'a'
LCDchar 'c'
LCDchar 't'
LCDchar 'e'
LCDchar 'r'
LCDchar 's'
LCDchar ':'
LCDchar ''

LCDchar 0x00 ; Display special characters
LCDchar 0x01

LCDline 2 ; Second line

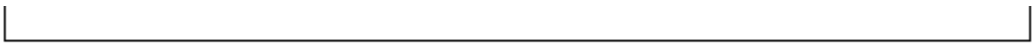
; Display message1 on LCD

PRINT Messages, Message1, Message2, Pointer, LCDw

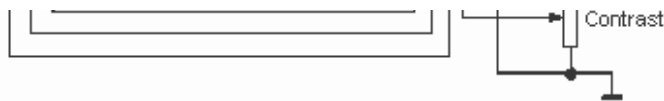
Loop goto Loop ; Infinite loop

End ; End of program

```


Pagina anterioar●	Con●inut	Pagina urm●toare
<p>© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact webmaster.</p>		

Conectarea unui convertor AD cu tensiune de referin•• la un microcontroler

Macroul folosit în acest exemplu este LCD86 •i este localizat în fi•ierul LTC1286.inc.

LTC1286.inc

```

LTC86 macro Var_LO, Var_HI, Var

    Local Loop          ; Local label
    Local Loop1

    clrf Var_LO         ; Erase data buffer
    clrf Var_HI

    movlw .4            ; Counter initialization
    mowwf Var

    bcf CS              ; Enable AD coverter

    call CLK            ; Enable Dout line
    call CLK            ; /
    call CLK            ; NULL bit

Loop rlf Var_HI,f      ; RRotate 'Var_HI' one space to left

    btfss Data         ; is Dout line = '1' ?
    bcf Var_HI,0       ; if not, clear bit '0' in Var_HI variable
    btfsc Data         ; is Dout line = '0' ?
    bsf Var_HI,0       ; if not, set bit '0' in Var_HI variable

    call CLK

    decfsz Var,f       ; Are 4 bits received ?
    goto Loop          ; If not, repeat

    movlw .8           ; Counter initialization
    mowwf Var

Loop1 rlf Var_LO,f    ; Rotate 'Var_LO' one space to left

    btfss Data         ; is Dout line = '1' ?
    bcf Var_LO,0       ; if not, clear bit '0' in Var_LO variable
    btfsc Data         ; is Dout line = '0' ?
    bsf Var_LO,0       ; if not, set bit '0' in Var_LO variable

    call CLK

    decfsz Var,f       ; Are 8 bits received ?
    goto Loop1         ; If not, repeat

    bsf CS              ; Disable AD converter

endm

CLK
    bsf Clock          ; Make one clock
    nop
    nop
    nop
    bcf Clock

    return

```


Macroul LTC86 are trei argumente:

LTC86 macro Var_LO, Var_HI, Var

Variabila **Var_LO** este unde se stochează rezultatul conversiei byte-ului mai puțin semnificativ.

Variabila **Var_HI** este unde se stochează rezultatul conversiei byte-ului cel mai semnificativ.

Var este un contor bucle.

Exemplu: LTC86 LO, HI, Count

Cei patru biți ai celei mai mari valori sunt în variabila **HI**, iar primii 8 biți ai rezultatului conversiei sunt în variabila **LO**. **Count** este o variabilă de **asistență** care numără trecerile prin bucle.

Următorul exemplu arată cum macrourile sunt folosite în program. Programul citește valoarea provenită de la ADC și o afișează pe LCD. Rezultatul este dat în **quantums**. Ex: pentru 0V rezultatul este 0, iar pentru 5V este 4095.

LTC1286.asm

```

;***** Declaring and configuring a microcontroller *****

PROCESSOR 16f84
#include "p16f84.inc"

    __CONFIG _CP_OFF & _WDT_OFF & _PWRTE_ON & _XT_OSC

;***** Declaring variables *****

Cblock 0x0C           ; Beginning of RAM
LCDbuf              ; Belongs to 'LCDxxx' macros
LCDtemp
WCYCLE              ; Belongs to 'WAITX' macro
PRESCwait

TEMP1                ; Belongs to "LCDval_16" macro
TEMP2
TEMP3
LO                   ; LO_Data buffer
HI                   ; HI_Data buffer
LO_TEMP
HI_TEMP
Bcheck

Count                ; Belongs to "LTC86" macro
Pointer              ; Pointer on characters in message
endc

;***** Declaring the hardware *****

#define Data  PORTA,0
#define Clock PORTA,1
#define CS    PORTA,2

LCDtris equ  TRISB
LCDport equ  PORTB

;***** Structure of program memory *****

ORG 0x00           ; Reset vector
goto Main

ORG 0x04           ; Interrupt vector
goto Main          ; No interrupt routine

Messages           ; Beginning of the messages

```

```

Messages                                ; Beginning of the messages

    movwf PCL

                                        ; Display messages

Message0 dt "** LTC1286 **"
Message1 dt "A/D rezul.:"

END_messages                            ; End of messages

#include "bank.inc"                      ; Assistant files
#include "ltc1286.inc"
#include "wait.inc"
#include "lcd.inc"
#include "lcdv16.inc"
#include "print.inc"

Main                                    ; Beginning of the program

    BANK1
    movlw 0xf1                            ; Port A initialization
    movwf TRISA                          ; TRISA <- 0xf1
    BANK0

    LCDinit                              ; LCD initialization

    clrf PORTA                          ; PORTA <- 0x00

    LCD_DDAdr .3

    PRINT Messages, Message0, Message1, Pointer, LCDw
    ; Read value on AD coverter input

Loop
    LTC86      LO, HI, Count

    call Out                                       ; Display AD result
    ; on LCD display

    goto Loop                                     ; Repeat loop

Out
    LCDline 2                                     ; Second line

    PRINT Messages, Message1, END_messages, Pointer, LCDw

    LCDval_16

    return

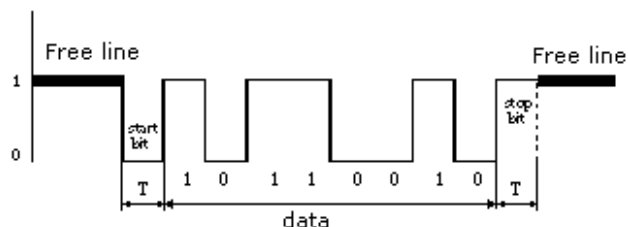
End                                           ; End of program

```

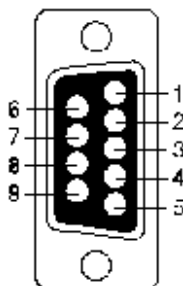

Comunicaia serial

SCI este o abreviere pentru Serial Communication Interface, i ca un subsistem special exist la majoritatea microcontrolerelor. Cnd nu este disponibil, cum ar fi n cazul lui PIC16F84, poate fi creat n software.

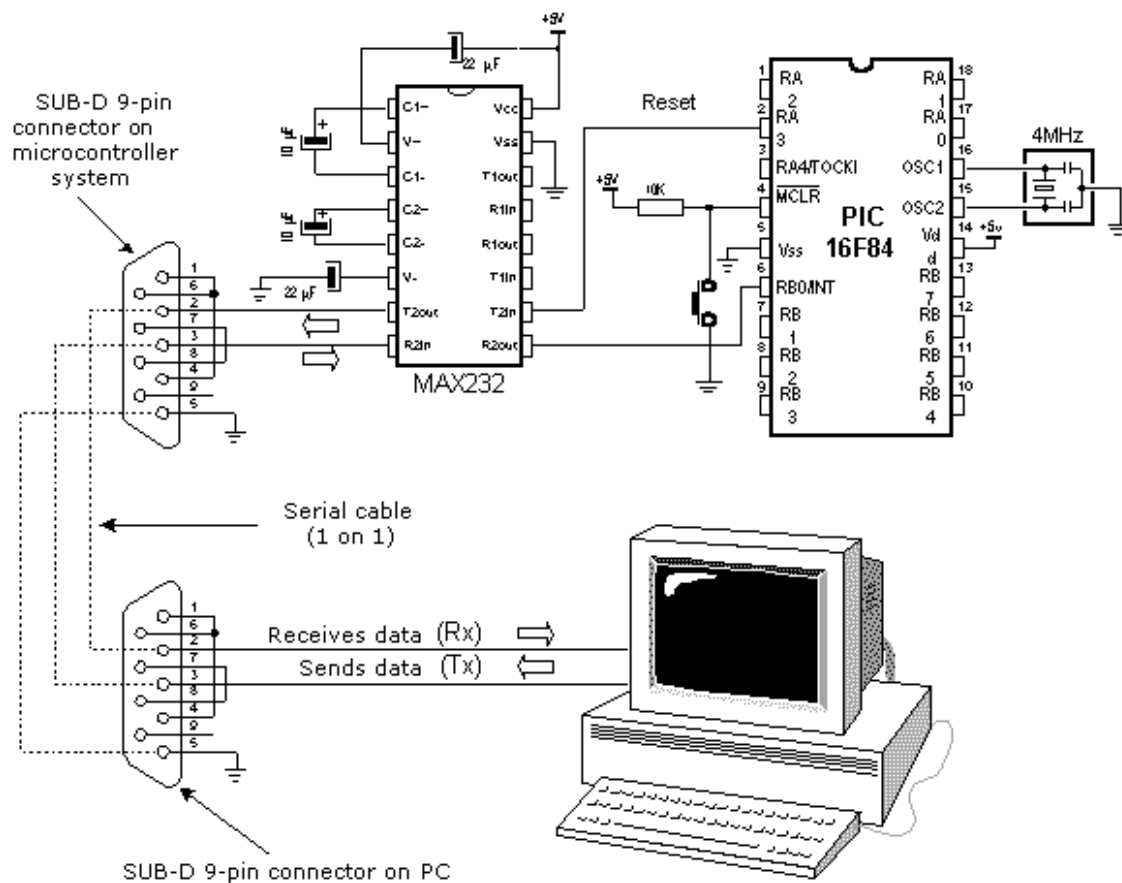
Ca i n cazul comunicaiei hardware, folosim formatul standard NRZ (Non Return to Zero) cunoscut ca 8 (9)-N-1 sau 8 sau 9 bi i de date, f r paritate i cu un bit de stop. **Linia liber** este definit starea **unu logic**. Startul transmisiei – **Bitul de Start**, are starea **zero logic**. Dup bi ii de date care urmeaz bitului de start (primul bit este cel mai pu in semnificativ bit) urmeaz un **Bit de Stop** care are starea **unu logic**. Durata bitului de stop ,T' depinde de viteza transmisiei i este ajustat dup necesit iile transmisiei. Pentru o vitez de transmisie de 9600 baud, T este 104us.

1. CD (Carrier Detect)
2. RXD (Receive Data)
3. TXD (Transmit Data)
4. DTR (Data terminal Ready)
5. GND (Ground)
6. DSR (Data Set Ready)
7. RTS (Request To Send)
8. CTS (Clear To Send)
9. RI (Ring Indicator)

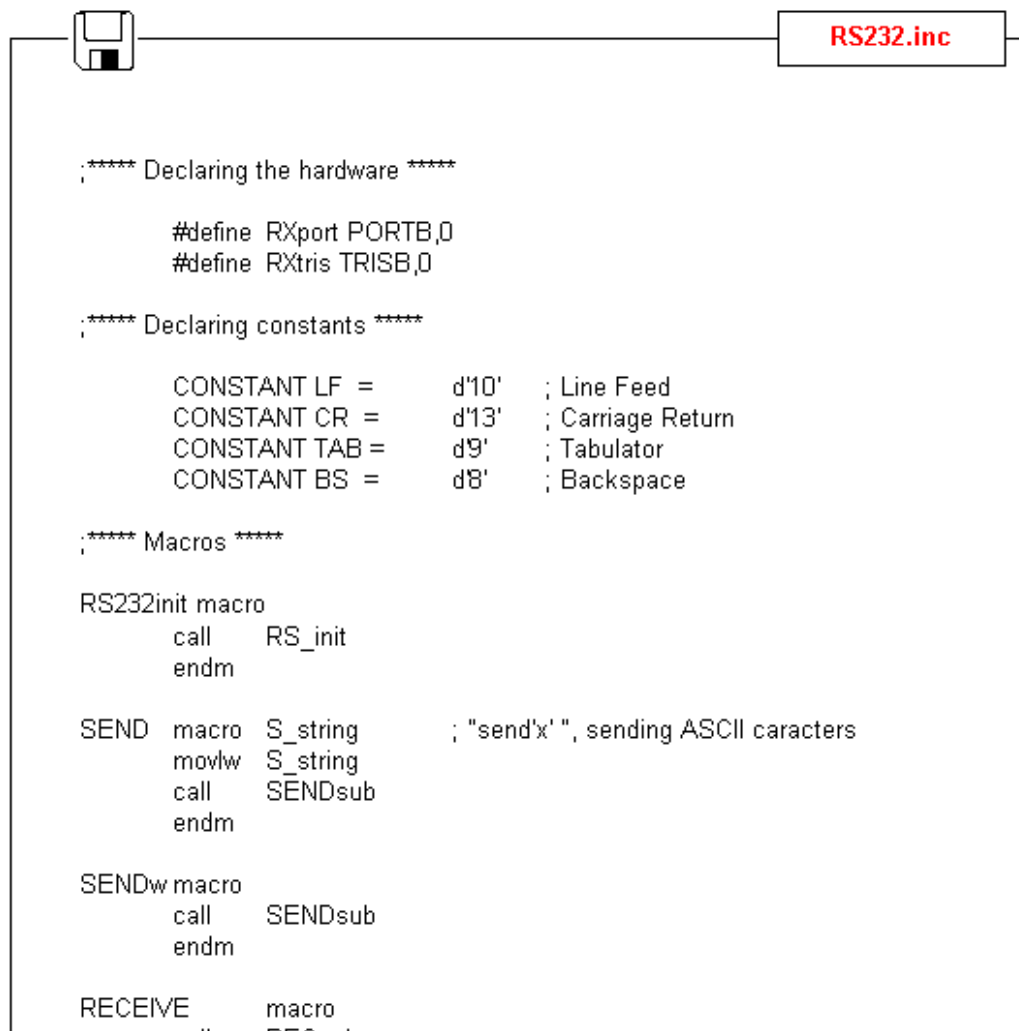
Descrierea pinilor ai unui conector RS232

Pentru a conecta un microcontroler la un port serial al unui calculator PC, trebuie s ajust m nivelul semnalelor pentru ca s aib loc comunicaia. Nivelul semnalului la un PC este -10V pentru zero logic i +10V pentru unu logic. Din cauz c nivelul semnalului la un microcontroler este de +5V pentru unu logic i 0V pentru zero logic, avem nevoie de un stadiu intermediar care s realizeze conversia nivelurilor. Un integrat special proiectat pentru aceast sarcin este MAX232. Schema interfe ei este n diagrama de mai jos:

Conectarea unui microcontroler la un PC prin intermediul unei interfețe realizate cu MAX232.

Fișierul RS232.inc conține un grup de macrouri folosite pentru comunicația serială.


```

RECEIVE    macro
            call    RECsub
            endm

;***** Subprograms *****

RS_init   bcf     TXport
            BANK1
            clrf   OPTION_REG
            bcf     TXtris           ;Tx pin
            bsf     RXtris           ;Rx input with pull-up
            BANK0
            bsf     TXport           ;The beginning state onTX line :logic "1"
            movlw  b'10010000'
            movwf  INTCON           ;Enable RBO -interrupt
            RETURN

SENDsub   movwf  TXD               ;Tx data register
            bcf   TXport           ;Start bit
            movlw 0x08
            movwf RS_TEMP1        ;The number of bit to send 9600-8-N-1
            call  S_Wait
SENDa     btfsc  TXD,0             ;Send LSB first
            goto SENDb
            bcf   TXport
            goto SENDc
SENDb     bsf   TXport
SENDc     rrf   TXD,1
            call  S_Wait
            decfsz RS_TEMP1,1
            goto SENDa
            goto SENDd
SENDd     bsf   TXport           ;Stop bit
            call  S_Wait
            call  S_Wait           ;Re-synchronization
            RETURN

S_Wait    movlw  0x1E             ;Pause between two bits
            movwf RS_TEMP2        ;9600 baud => 104uS in sending
            goto  X_Wait

Rs_Wait   movlw  0x0C             ;Pause 52uS for start bit
            movwf RS_TEMP2        ;in receiving
            goto  X_Wait

R_Wait    movlw  0x1D             ;Pause between two bits in receiving
            movwf RS_TEMP2
            goto  X_Wait

X_Wait    decfsz RS_TEMP2,1
            goto  X_Wait
            RETURN

RECsub    call    Rs_Wait
            btfsc  RXport
            goto  REENTRY         ;Not start bit
            movlw 0x08
            movwf RS_TEMP1        ;The number receiving bits 9600-8-N-1
            goto  RECa           ;Pause
RECa      call    R_Wait
            btfss  RXport
            goto  RECb
            bsf   RXD,0x07
            goto  RECc
RECb      bcf   RXD,0x07
RECC      decfsz RS_TEMP1,0        ;Skip if RS_TEMP=1
            rrf   RXD,1           ;Repeat this seven times
            decfsz RS_TEMP1,1
            goto  RECa

```

```

    decfsz RS_TEMP1,1
    goto RECa
    call R_Wait
    btfss RXport          ;Check if stop bit
    clrf RXD
    RETURN

REENTRY   clrf RXD          ;Invalid data
          goto ISREnd

```

Utilizarea macroului:

Macroul **RS232init** este folosit pentru inițializarea pinului RB0 și liniei pentru transmisia de date (pinul TX).

Exemplu: RS232init

SEND S_string trimite un caracter ASCII. Argumentul este semnul ASCII.

Exemplu: SEND ,g'

SENDw trimite data din registrul W.

Exemplu: movlw ,t'
SENDw

Macroul **RECEICE** este o subrutină de tratare a unei întreruperi care recepționează datele pentru RS232 și le memorează în registrul RXD.

Exemplu:

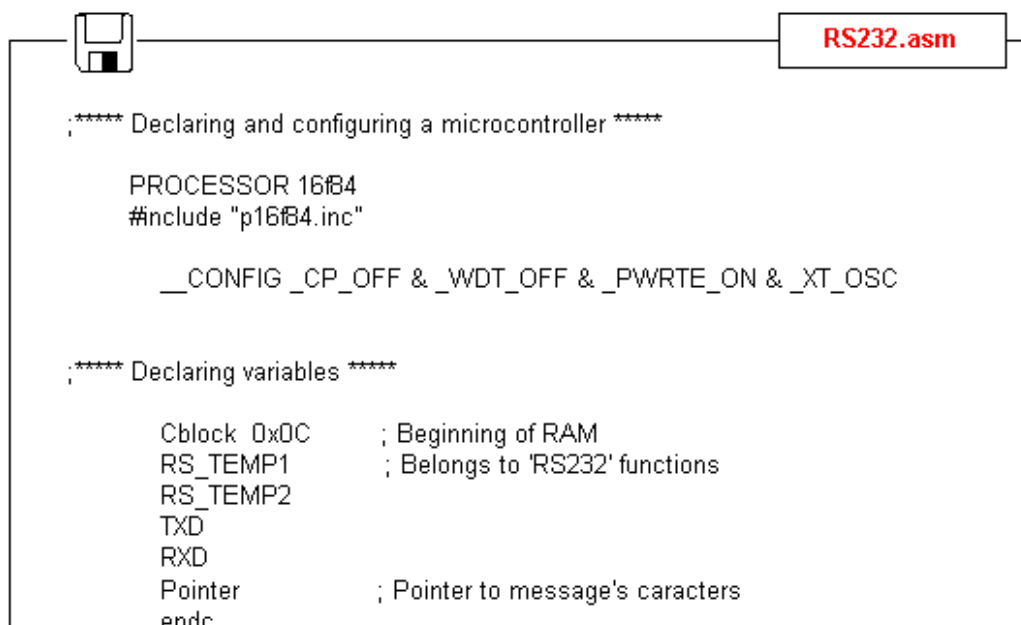
```

ORG 0x04
    goto ISR
ISR   bcf  INTCON,GIE
      btfsc INTCON,GIE
      goto ISR
      RECEIVE
      :
      :
ISREnd bcf  INTCON,INTF
      RETFIE

```

La începutul programului principal, trebuie să declarăm variabilele RS_TEMP1, RE_TEMP2, TXD, RXD și pinul TX al microcontrolerului. După resetarea microcontrolerului programul trimite un mesaj de întâmpinare către calculatorul PC: **\$ PIC16F84 on line \$**, și apoi este gata de a recepționa date de pe linia RX. Putem transmite și recepționa date de la calculatorul PC prin același program de comunicație. Când microcontrolerul recepționează datele, va transmite un mesaj: Character received from PIC16F84: x, pentru confirmarea succesului recepțiilor.

Programul principal:


```

    Pointer          ; Pointer to message's characters
    endc

;***** Deklaracija hardvera *****

    #define TXport PORTA,3
    #define TXtris TRISA,3

    LCDtris equ TRISB
    LCDport equ PORTB

;***** Structure of program memory *****

    ORG    0x00          ; Reset vector
    goto   Main

    ORG    0x04          ; Interrupt vector
    goto   ISR           ; Jump on interrupt routine

Messages

    movwf   PCL          ; Messages to be shown at LCD
                    ; sent by RS232

Message0 dt "Received character from PIC16F84: "
Message1 dt "$ PIC16F84 on line $"

END_messages          ; End of messages

    #include "bank.inc" ; Assistant files
    #include "rs232.inc"
    #include "print.inc"

;***** Interrupt routine *****

ISR    bcf    INTCON,GIE          ; Disable all interrupts
        btfs  INTCON,GIE          ; Check if disabled
        goto  ISR

        RECEIVE          ; Store received data in RX variable

        SEND TAB          ; Send message 0 trough RS232 line

        PRINT Messages, Message0, Message1, Pointer, SENDw

        movfw  RXD          ; Return back received data as confirmation
        SENDw          ; of successful receiving

        SEND  CR          ; Carriage Return
        SEND  LF          ; Line Feed
        SEND  LF

ISRend bcf INTCON,INTF ; Clear interrupt fleg RB0/INT
        RETFIE          ; Enable all interrupts

Main          ; Start of the program

        RS232init          ; RS232 initialization

                    ; Send message 1

        PRINT Messages, Message1, END_messages, Pointer, SENDw

        SEND  CR          ; Carriage Return
        SEND  LF          ; Line Feed
        SEND  LF

```

```
SEND LF
Loop goto Loop ; Infinite loop
End ; End of program
```

© Copyright 2003. mikroElektronika. All Rights Reserved. For any comments contact [webmaster](#).